

מדינת ישראל
 משרד הממשלה
 ישיבות הממשלה

משרד

סדרי יום של ישיבות

הממשלה

6.1974 - 8.1974

מס' תיק מקורי

מחלקה

סדרי יום של ישיבות הממשלה

שם

ג - 12812/4

77.0/89 - 4

מזהה פנימי

מזהה לוגי

כתובת

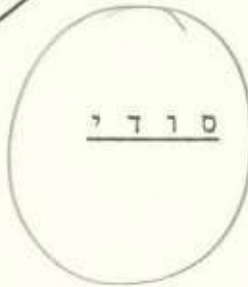
01/09/2005

02-107-02-11-03

מוכירות הממשלה

30.6.74

ס ד ר ה י ו ם

לישיבה קב/של"ד של הממשלה
י' בתמוז תשל"ד-30.6.74

השר המגיש	נספח	א. ס ק י ר ו ת
אוצר, חינוך ותרבות ומשטרה		ב. גידור במוסדות חינוך
החבורה		ג. הובלת מסענים באל-על
מספטים	2	ד. השתתפות הממשלה בהוצאות הגנה של עובדי ציבור שהובאו בפלילים
מספטים	14	ה. חצעת חוק בחירות לגופים ציבוריים (תיקון) של חה"כ יורם ארידור
תיירות	20	ו. חצעת חוק העתיקות-הסתייגות שר התיירות

מספטים	15	ז. עונש מוות למחבלים
מספטים	3	ח. רציפות הדיון בהצעות חוק
הסברה	5	ט. הסברה - סמכויות טרים

הצעת חוק העתיקות, תשל"ב-1972 -
הסתייגות מהחלטה מס. חק/23 של ועדת השרים לעניני
חקיקה מיום כ' בסיון תשל"ד (10.6.74)

"אני מערער בזה לממשלה על החלטה ועדת השרים לעניני חקיקה מס. חק/23
מיום כ' בסיון תשל"ד (10.6.74) בענין חוק העתיקות, תשל"ב-1972.

הצעתי היא כי בהחלטה הנ"ל תימחק הסיפא "שר החינוך והתרבות יכריע
בדבר לאחר התייעצות עם שר הדתות.

בענין זה קבלתי את דעתו של הפרופ' מזר, שהוא יושב-ראש המועצה הארכיאולוגית
המייצגת על-פי פקודת העתיקות, ומחברר כי ההוראה הנ"ל שהחליטה עליה
ועדת השרים לעניני חקיקה יש בה כדי למנוע חפירות ארכיאולוגיות במקומות
רבים כמו באזור הכותל, בעיר העתיקה, בבית שערם ועוד."

מוגש על-ידי שר התיירות

ד ב ר י ה ס ב ר

ביום כ' בסיון תשל"ד (10.6.74) החליטה ועדת השרים לעניני חקיקה
כדלקמן:

תזכיר-הצעת חוק העתיקות, תשל"ב-1972 חק/23.

מ ח ל י ס י ס :

א. בסעיף 28(ד) להצעת חוק העתיקות ייאמר:

"(ד) אתר היסטורי המשמש לצורך דתי או מוקדש לתכלית
דתית והוא איננו קניינו של מוסד דתי, יביא
המנהל את החלטתו בדבר מתן רשיון לאישור שר
החינוך והתרבות.

שר החינוך והתרבות יכריע בדבר לאחר התייעצות עם
שר הדתות."

מוכירות הממשלה

משרד ההסברה
לשכת השר
נתקבל ב... 4.7.74

מס' 30
סודי

סדר הירוס
לישיבה קה/של"ד של הממשלה
י"ז בתמוז תשל"ד-7.7.74

מס. הנספח השר המגיש

		ס ק י ר ת		א.
ראש הממשלה	25	סמכויות ועדת השרים לעניני שכר וועדת השרים לעניני פנים, שירותים ואיכות הסביבה	ב	✓
משפטים	15	עובש מוות למחבלים	ג	✓
משפטים	2	השתתפות הממשלה בהוצאות הגנה של עובדי ציבור שהובאו כפלילים	ד	✓
משפטים	14	הצעת חוק כחירות לגופים ציבוריים (תיקון) של חה"כ יורם ארידור	ה	✓
תיירות	20	הצעת חוק העתיקות - הסתייגות שר התיירות	ו	
משפטים	24	מינוי שר שני כחבר בוועדת המינויים לשופטים	ז	✓
משפטים	3	רציפות הדיון בהצעות חוק	ח.	
הסברה	5	הסברה - סמכויות שרים	ט.	

סמכויות ועדת השרים לעניני שכר וועדת השרים לעניני פנים, שירותים ואיכות הסביבה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ :

א. להסמיך את ועדת השרים לעניני שכר לדון, בנוסף לעניני שכר, גם בנושאים של גימלאות, ארגון ומינהל עובדי המדינה הנוגעים מהחוקים שלהלן:

- (1) חוק שירות המדינה (גימלאות) (נוסח משולב), תש"ל-1970;
- (2) חוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959;
- (3) חוק שירות המדינה (סיוג פעולות מפלגתיות ומגנית כספים), תשי"ט-1959;
- (4) חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963;
- (5) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), תשכ"ט-1969.

ב. ועדת השרים לעניני פנים, שירותים ואיכות הסביבה לא תדון בנושאים המפורטים בסעיף א' לעיל, ובמקום אלה יווסף לוועדה זו תחום שיפור השירותים לאזרח, כולל השירותים לעולים חדשים כמגזר הממלכתי - והרשויות המקומיות.

ד ב ר י ה ס ב ר

על-דעת ראש הממשלה והשרים ש. אלוני וג. האוזנר ובהסכמת שר האוצר סוכם להעביר לוועדת השרים לעניני שכר את הטיפול בעניני שירות המדינה, כמידה והם בוגעים לשכרם של עובדי המדינה, גימלאות וכיו"ב; שירותים מינהליים או ארגון המינהל במשרדי הממשלה, ולהסמיך את ועדת השרים לעניני פנים, שירותים ואיכות הסביבה לדון בתחום שיפור השירותים לאזרח, כולל השירותים לעולים חדשים כמגזר הממלכתי (כולל הרשויות המקומיות).

לאור האמור לעיל, מוצע לאשר את הצעת ההחלטה האמורה.

מוגש על-ידי ראש הממשלה

מינוי שר שני כחבר בוועדת המינויים לשופטים

הצעה להחלטה

מחליטים בהתאם לסעיף 6(א) לחוק השופטים, תשי"ד-1953, לבחור בשר _____ שימש, בוסף על שר המשפטים, כחבר בוועדת המינויים לשופטים.

דברי הסבר

סעיף 6(א) לחוק השופטים, תשי"ג-1953, קובע כי ועדת המינויים לשופטים תהיה של תשעה חברים, ונתוכם שני חברי הממשלה שהם שר המשפטים וחבר ממשלה שייבחר על ידיה.

מוגש ע"י שר המשפטים

תזכיר - הצעת חוק

1. שם החוק המוצע

חוק המועצה הציבורית לאמנות, תשל"ג-1973

2. עיקרי הוראות החוק המוצע

- (א) המועצה תוקם בהרכב הבא וחמונה ע"י שר החינוך והתרבות (להלן - השר) באישור הממשלה, מבין אנשי ציבור ואמנים.
- (ב) מספר חברי המועצה לא יפחת מ-20 ולא יעלה על 25.
- (ג) תקופת כהונת המועצה תהיה 4 שנים.
- (ד) למועצות שתכוננה אחרי הראשונה, יחמנו לא פחות משליש מחברי המועצה הקודמת (וזאת כדי להבטיח את הרציפות).
- (ה) השר ימנה את היו"ר ואת סגנו.
- (ו) תפקידי המועצה וסמכויותיה
- א. קידום הפעילות האמנותית והפצחה;
- ב. חלוקת המיכוח כספיות, מחוך תקציבה, למוסדות למפעלי אמנות וכן חלוקת מענקים לאמנים יוצרים.
- (ז) המועצה תהיה תאגיד משפטי.
- (ח) תקציב המועצה יהא כלול בתקציבו של משרד החינוך והתרבות.
- (ט) המועצה תהא רשאית לקבל תרומות, עזבונות או מענקים ממקורות שמחוץ לתקציב המדינה.
- (י) שר החינוך והתרבות, ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, לאחר התייעצות עם המועצה, להתקין תקנות לביצוע חוק זה וכן תקנות לדרכי עבודתה של המועצה, ובכלל זה תקנות לענין הגשת הבקשה לתמיכת המועצה, מחוך תקציבה, ולסדר הדיון במועצה.
- (יא) המועצה תהיה רשאית להתקין כללים שלפיהם תחולק החמיכה הכספית כמפורט בעיקר (ו) (ב).

2/.

3. מטרות החוק המוצע והצורך בו

משרד החינוך והתרבות עוסק מאז הקמתו בפיתוח שטחי אמנות ותרבות. מזה 13 שנה מבצע המשרד את הפעולה הזו תוך התאמצות עם המועצה הציבורית לתרבות ולאמנות. ברם מאחר שאין למועצה כוח הכרעה סופית מופעלים על משרד החינוך והתרבות לחצים שונים שאין בין האמנות לבינם קשר ישיר.

מוצע איפוא להוציא מסמכות המשרד את הזכות לחלק את הכספים שהכנסה מאשרת למטרה הכוללת ולהעביר את המסכות להכרעה הסופית למי וכמה לחלק את התמיכות לאמנות לשיקול דעתה הבלעדי של המועצה. תישמר הזכות של 40% מחברי המועצה לערער בפני השר על החלטות הרוב במועצה. אולם זכות זו תוכנס בתקנון.

4. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

אין. השטח שבו מדובר אינו מודרך לפי שום חוק.

5. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה

א י ן.

גם כיום כולל תקציב משרד החינוך והתרבות סכום מסויים לפעולה האמורה. החוק המוצע אינו חוזק שינוי בשטח זה, וההוצאות תיקבענה כל שנה במסגרת תקציב משרד החינוך וכל התרומות וכיו"ב שהמועצה תצליח להשיגן.

6. השפעת החוק המוצע על החקן של משרד החינוך והתרבות

כיום מועסקים באגף התרבות והאמנויות 87 עובדים (מהם: 73 משרות מלאות, 12 חצי משרות, 1 שליש משרה ו-1/4 משרה). מאלה מועסקים 20 עובדים בתפקידים הקשורים בפעולות האמורות להיות שטח בלעדי של המועצה ועוד 5 עובדים באורח חלקי. יוצא איפוא כי ייגרם חיסכון בכוח אדם של כ-4 - 3 עובדים.

7. השפעת החוק המוצע על ההכנס המינהלי של משרד החינוך והתרבות ושל משרדים ורשויות אחרות

אין. ברם המועצה בתוקף היותה תאגיד משפטי תהא רשאית וחייבת להעסיק עובדים.

הסתייגויות המשרדים

משרד הדתות:

"שר הדתות מסתייג מעיקר ו' לעיקרי הוראות החוק המוצע כדלקמן:

יש להבהיר במפורש כי אמנות המלאה פורנוגרפיה או המהווה פגיעה ברגשות הדת של הזולת או ערעור ערכי היסוד של החינוך במדינת ישראל לא תזכה לקידום פעילות ולחלוקת תמיכות כספיות. ייתכן שהדרך לקביעת הבהרה זאת היא על ידי הוספת סעיף משנה ג' המגדיר את המושג אמנות

101

בשלילה, כלומר: "אמנות" - למעט יצירות העשויות לחלל את רגשות הדת או את האמונה של אנשים אחרים, כמוגדר בסעיף 149 לפקודת החוק הפלילי, או שהן מלאות דברי תועבה, כמוגדר בסעיף 179 לפקודת החוק הפלילי או שהן עשויות לערער ערכי היסוד של החינוך הממלכתי, כמוגדר בסעיף 2 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג-1953.

מסדר הפנים:

"א. שר הפנים מתנגד להצעת החוק מכל וכל מהטעמים הבאים:

1. קיימות מספר מועצות ציבוריות ליד משרדי ממשלה שונים. הטיכת מועצה ציבורית לתאגיד משפטי מהווה תקדים שאת השלכותיו יש לבדוק לגבי כל המשרדים.
2. עידוד האמנות והתרבות הוא היום מתפקידי משרד החינוך במישור הארצי ומתפקידי הרשויות המקומיות במישור המקומי. אין להעביר תפקיד זה לגוף מאוגד שהפיקוח הפרלמנטרי עליו, בספק.
3. אין פסול בכך שמשרד יעזר במועצה מיעצת, אך העברת תפקידים מהותיים של משרד במיוחד בשטח רגיש "כחלוקת תמיכות כספיות ומענקים לאמנים יוצרים" שהביסו להם יבוא רובו ככולו מתקציב המדינה - היא תופעה מאד בלתי רצויה.
4. מסתבר כי פעילות גופים במתכונת דומה שהוקמו בעבר אינה מעודדת יצירת גופים נוספים מסוג זה. כדוגמא אחת מיני רבות - רשות השידור אשר חוסר יעילותה ואי התאמתה לתפקידה הוכח זה מכבר.

ב. ואשר לעיקרי הוראות החוק המוצע

לעיקר 2(א) עיקר זה הוא כללי מדי יש לפרש את סוגי אנשי הציבור והאמנים שמהם תורכב המועצה. כמו כן יש להבטיח הכללתם של מספר עובדי מדינה בין חברי המועצה במיוחד את חלוקת כספים נכללת בין תפקידיה.

לעיקר 2(ב)

ל-א. יש לפרש הרבה יותר באיזה פעולות אמנות המדובר.

ל-ב. השר מסתייג מהעברת חלוקת כספי מדינה לגוף לא ממשלתי.

אמנם גם היום מחלקת כנראה המועצה הקיימת, בצורתה הכלתית מאוגדת, כספים לעידוד פעולות אמנותיות כפי שלמדנו בפרשת "חברית מספרים על ישו" אשר בסופו של דבר נפסלו על ידי המועצה לבקורת מרשים ומחזות, אך לפחות בענין זה השר עומד היום תחת ביקורת פרלמנטרית.

לעיקר 2(ט)

השר מתנגד לעיקר זה. אין לפתוח קופות וכתובות חדשות ולקבל תרומות עזבונות או מענקים שמחוץ לתקציב המדינה. שדה זה פרוץ בלאו הכי וד"ל.

לעיקר 2(י)

כדי להבטיח פיקוח פרלמנטרי מינימלי חקנות לענין החוק יותקנו באישור ועדת חנוך וועדת הפנים של הכנסת.

בנוסף לכך כב' השר מסתייג מהעברת עובדי מדינה לתקן של הגוף החדש (כמפורט בדברי ההסבר) אשר תקציבו כפי הנראה יתכסה מתקציב המדינה בעיקרו, אבל מגבלות שירות המדינה לא חלות עליו מחד, ואשר התחייבויותיו הכספיות אינן ברורות מאידך.

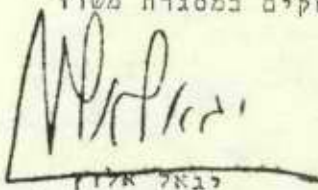
על כל פנים אין מילה על ענין זה בעיקרי החוק המוצע.

ליועץ המשפטי לממשלה אין הערות משפטיות.

למסונה על התקציבים אין התנגדות מבחינה תקציבית אולם הוא חומך בדעת נציבות שירות המדינה, שהיא כדלהלן:

"לא נראה לנו כי יש לקשור את העברת הסמכות להכרעה סופית לחלוקת התמיכות לאמנות לשיקול הבלעדי של המועצה עם העברת פונקציות הביצוע המרוכזות כיום במשרד החינוך והתרבות.

מאחר שגם לפי ההצעה יהיה תקציב המועצה כלול בתקציבו של משרד החינוך והתרבות, אין לדעתנו להקיש מנגנון נפרד להאגיד שיוקם ולהעביר אליו עובדים המועסקים במסגרת משרד החינוך והתרבות."

יגאל אלון

סגן ראש הממשלה
ושר החינוך והתרבות

חש"ג א"ר
1973 11/5

חוק המועצה הציבורית לאמנות, תשל"ג-1973

1. מועצה ציבורית לאמנות
מוקמת בזה מועצה ציבורית לאמנות (להלן המועצה) שחבריה יתמנו על ידי שר החינוך והתרבות (להלן - השר), מכין אנשי ציבור ואמנים.
2. הרכב המועצה ותקופת כהונתה
(א) מספר חברי המועצה לא יפחת מ-20 ולא יעלה על 25.
(ב) תקופת כהונתה של המועצה תהיה 4 שנים.
(ג) למועצות שתכוננה אחרי הראשונה יתמנו לא פחות משליש מחברי המועצה הקודמת.
(ד) השר ימנה את יושב ראש המועצה ואת סגנו.
3. תפקידי המועצה וסמכויותיה
(א) תפקידי המועצה הם:
(1) קידום הפעילות האמנותית והפצתה;
(2) חלוקת תמיכות כספיות, מתוך תקציבה, למסדות, למפעלי אמנות וכן חלוקת מענקים לאמנים-יוצרים, למפעלי אמנות וכן חלוקת מענקים לאמנים-יוצרים.
(ב) סמכויות המועצה הן:
(1) לקבוע כללים לפיהם יחולקו תמיכותיה ומענקיה;
(2) לקבל חרומות, עזבונות ומענקים שמחוץ לתקציב המדינה;
(3) לבצע כל פעולה החורגת לביצוע תפקידיה.
4. המועצה תאגיד
המועצה היא תאגיד וכשרה לתבוע ולהיתבע, לרכוש ולהחזיק נכסים ולהוציאם מרשותה, להתקשר בחוזים ולהיות צד בכל משא-ומתן משפטי או אחר.
5. תקציב המועצה
השנתת אוצר המדינה בהקמתה והחזקתה של המועצה תיקבע בתקציב המדינה במסגרת תקציבו של משרד החינוך והתרבות מבלי לגרוע מסמכות המועצה כמפורט בפסקה (2) לסעיף קטן (ב) לסעיף 3.
6. כיצוע ותקנות
השר ממנה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, לאחר התייעצות במועצה, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו ובכלל זה תקנות לענין הגשת הבקשה למועצה לקבלת תמיכה או מענקיה ולענין סדר הדיון במועצה בכל הקשור בכך.
7. תקנון
השר יתקין תקנון לסדרי פעולתה של המועצה.

דברי הסבר

התמיכה והעידוד בפעולות חרכות במדינת נעשות במסגרת משרד החינוך והתרבות זה שנים רבות. לפני כ-13 שנה הוקמה, בצורה מינהלית, מועצה שעמה נהג שר החינוך והתרבות להיוועץ בבואו להחליט באיזה מוסד תרבותי לתמוך וכמה ואיזה אמנים לעודד באמצעות הענקת מענקים.

המועצה הוקמה מכין אנשי ציבור ואנשי אמנות אולם מאחר שתפקידה היה ייעוץ בלבד הופעלו לחצים שונים על משרד החינוך והתרבות ועל השר כדי להשיג תמיכות ולא דווקא בהתאם לייעוץ המועצה.

כדי למנוע לחצים כאלה, שהקשר ביניהם לבין ערכה הסגולי של פעולה או מוסדות תרבות, הוא רופף ביותר, מוצע לתת למועצה מעמד של חאגיד עצמאי בעל סמכות חוקית, לחלק את ההסכומים, מתוך תקציבה, לפי שיקולי אמנות צורפיים. הרעיון הוא שלא גוף מינהלי-ייעוצי או סמכות פוליטית תפעיל את שיקול הדעת אלא גוף המורכב בעיקרו מאנשי תרבות ואמנות.

מוצע שתקציב המועצה ייכלל בתקציבו של משרד החינוך והתרבות אולם בלי לפגוע בזכותה של המועצה לקבל תרומות, עזבונות ומענקים ממקורות אחרים. גם מסיבה זו מוצע להעניק למועצה אישיות משפטית ולהפכת לתאגיד.

על מנת להבטיח סדרי-דיון ופעילות תקינים מוצע לתת בידי שר החינוך והתרבות את הזכות להחליט על חקנות ותקנות לעבודת המועצה. לעומת זאת המועצה לבדה תקבע כללים שלפיהם יחולקו תמיכותה ומענקיה.

14/5/73

תזכיר הצעת-חוק

1. שם החוק המוצע

פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) (תיקון), תשל"ג-1973.

2. עיקרי הוראות החוק המוצע

תיקון פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת), ע"י ביטול הצינזורה על הצגות תיאטרון ואופרה.

3. מטרת החוק המוצע והצורך בו

לפי החוק הקיים מוטלת צנזורה על כל מחזה דרמטי, אופרה או הצגה מסוג ורייטה וכן על כל שעשוע ציבורי (להלן לשם הקיצור - הצגות). לפי הוראות החוק הקיים אסור להציג הצגות, לנהל אותן או להשתתף בהן אלא אם כן נתקבל תחילה אישור המועצה לביקורת שהורכבה לפי פקודה סרטי ראינוע. מטרת החוק המוצע היא לבטל את הצנזורה על הצגות תיאטרון ועל הצגות אופרות.

ביום יח' בשבט תשל"ג (21.1.73) קיבלה הממשלה החלטה מטפר 405 כלהלן: -

"מ ח ל י ס י מ":

א. לקבל את הסתייגותו של סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות מהחלטה מס. פש/7 של ועדת השרים לענייני פנים ושירותים מיום יג' בטבת תשל"ג (18.12.72), ולבטל את החובה לקבל רשיון להצגת מחזות בתיאטרון על-פי פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת).

ב. להגיש לכנסת הצעת חוק לתיקון הפקודה האמורה.

ג. לא תחול אחריות קואליציונית על דיוני הכנסת בנושא זה."

תזכיר זה מוגש איפוא בהמשך להחלטה הנ"ל ובא להחליף את התזכיר שהוגש ביום 15 במאי 1973 בהיענות לדרישת שר הפנים.

4. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

הפקודה הקיימת - היינו, פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) תחוקן בהתאם.

5. השפעת החוק המוצע על הקציב המדינה

א י י .1

6. השפעת החוק המוצע על תוקן של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו

א י י .1

7. השפעת החוק המוצע על ההבט המינהלי של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו
ושל משרדים ורשויות אחרים

א י ז.

הסתייגויות המשרדים

משרד הדתות:

"מסתייג עקרונית מהצעת החוק".

משרד הפנים:

"שר הפנים מסתייג מהצעת החוק. אף לאחר החלטת הממשלה דעתו
היא שיש לשקול מחדש את תיקון פקודת ההצגות הציבוריות הן
מבחינה עניינית והן מבחינת העיבוד - חדשים מספר לפני הבחירות
לכנסת".

ליועץ המשפטי לממשלה אין הערות משפטיות.

לממונה על התקציבים אין התנגדות להצעת החוק מבחינה תקציבית.

מוגש ע"י סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות

חש"ג 1973.

ה צ ע ת ח ו ק

פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) (תיקון)

תשל"ג - 1973

1. סעיף 2 לפקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) להלן - החוק המקורי), יחוקן כן: -	תיקון
סעיף 2
בהגדרה "מחזה" יימחקו המלים "כל מחזה דרמטי" ו-"אופרה".	
2. אחרי סעיף 7 לחוק המקורי יווסף סעיף זה:	הוספת
סעיף
7א
"אי-תחולה 7א. חוק זה לא יחול על הצגת מחזה בתיאטרון ועל אופרה".	

דברי הסבר

לפי פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) קיימת צנזורה על הצגת מחזה או שעשוע ציבורי בכך שאסור לפרסם מודעה על הצגת מחזה או שעשוע ציבורי וכן אסור להציגם או להשתתף בהופעה בהם בלי לקבל מראש את אישור המועצה לביקורת שהורכבה עפ"י פקודת סרטי ראינוע.

סעיף 2 לפקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) קובע בהגדרת "מחזה" שפירושו "כל מחזה דרמטי, אופרה, או הצגה מסוג ורייטה".

מטרת החוק המוצע היא לבטל את הצנזורה על הצגת מחזות בתיאטרון ועל אופרות. לפיכך הוסמכו מהגדרת "מחזה" המלים "כל מחזה דרמטי ו-אופרה ונשארו רק המלים הצגה מסוג ורייטה" סוג הצגות שבגינם נשראה הצנזורה בעינה.

כמו כן, וכדי להסיר כל ספק, הוכנס סעיף אי-תחולה שבו נאמר בפירוש כי החוק הקיים לא יקול על הצגת מחזה בתיאטרון ועל הצגת אופרה.

עונש מוות למחבלים

ביום 22 במאי 1974 הועלו בכנסת שתי הצעות לסדר היום, האחת של חה"כ יהודה שערי על הנושא: הפעלת עונש מוות למחבלים מרצחים, והאחרת של חה"כ יצחק שמיר על הנושא: ביטול הוראת הממשלה שניתנה לפרקליטים שלא לחבוע עונש מוות במקרים שבהם החוק מאפשר הטלת עונש זה.

על דעת ראש הממשלה דאז, הודעתו בתשובתי מעל במת הכנסת כי הנושא יידון בקרוב בממשלה. על-פי הצעתי הועברו ההצעות לסדר היום לוועדת החוקה, חוק ומשפט.

בקטתי מיושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט להשהות את הדיון בוועדה עד לאחר שהממשלה תקבע את עמדתה.

מוגש על-ידי שר המשפטים

להלן החלטה מס. 22 של הממשלה מיום כ"ה בתשרי תשכ"ח
(29.10.67) בענין עונש מוות:

עונש מוות 22."

מ ח ל י ט י מ - עד לקבלת החלטה חדשה - להורות ליועץ המשפטי לממשלה ולפרקליט הצבאי הראשי, כי הפרקליטים והתובעים הצבאיים המופיעים בבתי משפט ובבתי דין צבאיים יודיעו בקשר לגזרי הדין, שאינם דורשים הטלת עונש מוות על הנדונים.

מצורפים בזה דברי שר המשפטים בכנסת ביום 22.5.74 בתשובה להצעות לסדר היום בענין.

שר-המשפטים ח.י. צדוק: אדוני היושב-ראש, כנסת בכבודה,
אם יש ענין אחד שבו מאוחדים כל חלקי
הציבור בישראל, כל חלקי הבית הזה, הרי הוא רצוננו הנחרץ להילחם
במחבלים בכל הדרכים העומדות לרשותנו ולהגן בפני פעולותיהם
ומזימותיהם הרצחניות על המדינה ועל כל אדם בישראל.

מתוך גישה זו, שהיא משותפת לכולנו,
עלינו לדון גם בשאלת הסלת עונש מוות על מחבלים.
אפתח בתיאור המצב החוקי הקיים.

הכנסת ביטלה עונש מוות על רצח בשנת
1954 וקבעה מאסר עולם כעונש בלעדי על רצח. אין היום חוקים בישראל
המחייבים עונש מוות כעונש בלעדי. יש חוקים המאפשרים הסלת עונש
מוות כעונש מקסימלי. לפי חוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם,
תש"י-1950, נקבע עונש מוות כעונש מקסימלי על רצח של בני אדם
נרדפים בתקופת השואה. לפי חוק זה נדון אייכמן והוצאתו להורג
הייתה המקרה היחיד של ביצוע גזר דין מוות בישראל מאז הקמתה.
עונש מוות נקבע כעונש מקסימלי על
הפשע של השמדת עם, לפי חוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת
עם, תש"י-1950.

חוק דיני העונשין (בסחון המדינה, יחסי
חוץ וטודות רשמיים) תשי"ז-1957 מאפשר הסלת עונש מוות כעונש מקסימלי
בשל עבירות בגידה הסוגרות באותו חוק. אבל על-פי סעיף 6 אין
בית-המשפט יכול להטיל עונש מוות אלא אם העבירה נעברה בתקופה
שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות על-ידי ישראל או נגדה.

לפי סעיף 43 לחוק השיפוט הצבאי
מוסמך בית-דין צבאי להטיל עונש מוות על בדיקה, אבל רק אם נעברה
העבירה בתקופת לחימה.

ישיבה ס"ט - 22.5.74
הצעות לסדר-היום
ח.י. צדוק

לפי תקנה 58 לתקנות ההגנה (שעת חירום)

מסנת 1945, ניתן להטיל עונש מוות כעונש מקסימלי על עבירות ביחס לכלי יריה, חומרי נפץ וכיוצא באלה. הסמכות לשפוט על עבירות אלה ולהטיל את העונש המקסימלי הוא בידי בתי-המשפט הצבאיים. לפי חוק שנתקבל בכנסת, פסק-הדין ניתן לערעור בפני בית-הדין הצבאי לערעורים. פסק-הדין טעון אישור הרמטכ"ל.

אדוני היושב-ראש, אחרי מלחמת ששת הימים,

העתקנו את המדיניות העונשית שלנו לשטחים המוחזקים על-ידי צה"ל, וביטלנו את עונש המוות על רצח, תוך קביעת מאסר עולם כעונש בלעדי על רצח.

אחרי-כן - שא.

בצו בדבר הוראות בסחון, שהוא קובץ
הדינים הבסחוניים בשטחים המוחזרים נאמר בסעיף 51: (א) הגורם בכוונה
לסותו של אחר או מבצע מעשה חבלה במתקן של צה"ל, דינו מוות או עונש
אחר, כפי שיוורה בית המשפט. (ב) לא יסיל בית המשפט עונש מוות על
נאשם שגילו, בעת ביצוע העבירה, למטה מגיל 18.

ולפי הוראה של סעיף 47 לאותו צו: "לא
יוטל על הנאשם בבית משפט צבאי גזר-דין מוות, אלא אם היו לפחות שניים
משופטיו קצינים בעלי הכשרה משפטית וגזר הדין ניתן פה אחד."

ביום 29 באוקטובר 1967 החליטה הממשלה
את ההחלטה הבאה: "מחליטים, עד לקבלת החלטה חדשה, להורות ליועץ
המשפטי לממשלה ולפרקליט הצבאי הראשי, כי הפרקליטים והחובעים הצבאיים
המופיעים בבתי משפט ובבתי דין צבאיים יודיעו בקשר לגזרי הדין שאינם
דורשים הסלת עונש מוות על הנדונים".

נקודת המוצא של הממשלה היתה שאין משנים
את החוק הקיים, והיינו - אין משנים את האפשרות המשפטית להטיל את
העונש ואת הסמכות של בתי המשפט להטיל אותו, אלא קובעים רק הנחית
מדיניות לתביעה הכללית.

הגבלה משפטית נקבעה רק בשטחים המוחזקים
בענין הרכב בית המשפט שהוא בלבד מוסמך להטיל את העונש והוא בית
המשפט שבהרכבו שני שופטים משפטיים.

הסעמים שהניעו את הממשלה להחליט את
ההחלטה הזאת הם בעיקרם אלה: הדעה היתה שביצוע גזרי דין מוות לא
תהיה לו השפעה מרתיעה כלפי מחבלים אלא עלולה להיות להם השפעה הפוכה.
הדעה היתה שביצוע גזרי דין מוות עלול לצמצם את זכויותם של מחבלים
להכנוע, בעוד שהימנעות מביצוע גזרי דין מוות עשויה לחסוך חיי לוחמים
שלנו. אחשש היה שביצוע גזרי דין מוות יספק לארגוני החבלה דמויות
של מעונים שישמשו להם "מופת חינוכי" כביכול. היה חשש שביצוע גזרי
דין מוות יגביר פעולות חטיפה של בני ערובה, בישראל ובהו"ל, בשעת
בירור משפטיים של מחבלים שצפוי להם עונש מוות או כאשר הערעור נגד
גזר דין מוות נגד מחבל תלוי ועומד. והיה רצון שלא להכביר

על ידי ביצוע גזרי דין מוות על מערכת היחסים שלנו עם תושבי השטחים.

אלה היו הטעמים אשר הניעו בזמנו את הממשלה

להחליט את ההחלטה ובגלל הטעמים האלה הממשלה לא שינתה את מדיניותה

עד עכשיו.

הממשלה עומדת לקיים דיון בשאלת עונש המוות

למחבלים בעתיד הקרוב - כדי לבחון את המדיניות הזאת נוכח ההתפתחויות של התקופה האחרונה. אני רוצה לומר כבר עכשיו, אני שולל בתכלית השלילה את ההצעה המחוכמת כביכול, שהועלתה, אם כי לא היום, שבת-המשפט יטילו עונש מוות על מחבלים, אבל העונש לא יבוצע. והיה אם מחבלים יחספו בני-ערובה ישראלים, נזהיר אותם שאם לא ישחררו בני הערובה, נוציא להורג את המחבלים שנידונו למות אצלנו; ואם לא ישעו לאזהרתנו - נבצע את גזר-הדין.

אני לא שוכנעתי ביעילותה של הדרך הזאת,

אבל גם אילו שוכנעתי שהיא עשויה להיות אפקטיבית, הייתי שולל אותה.

הצעה זו אומרת, למעשה, שאדם יוצא להורג לא על מעשה שהוא עשה, ולא כדי להרתיע אחרים מעשות בעתיד מעשים דומים למעשה שהוא עשה, אלא בשל מעשים שיעשו אחרים אחרי שהוא נתפס ונדון.

לא נכון. הכוונה לקבל עונש מוות על מה שהוא עשה.

יהודה בן-מאיר :
(חזית דתית לאומית)

שר-המשפטים ח. י. צדוק: למעשה זה אומר שנהזיק מחבלים אלה במשך תקופה בלתי מוגבלת כבני-ערובה לשלומם של

ישראלים שייסחפו בעתיד על-ידי מחבלים ערביים. אילו הלכנו בדרך זאת, היינו עושים מעשה שאין ליישבו עם מדינת חוק ומשפט אף בתנאי חירום קיצוניים ביותר, והיינו יורדים לרמתם המוסרית של המחבלים.

אשר לביצוע עונש מוות נגד מחבלים - לעונש

עמדתי אני בשאלה זו איננה עמדה עקרונית השוללת עונש מוות מטעמים הומניים בכל המקרים ובכל הנסיבות. אבל כשאנחנו באים לדון בשאלה זו, עלינו להיות מונחים לא על ידי הרצון העז, המובן כשלעצמו, לתת פורקן לרגשי הזעם והסלידה המפעמים בלבנו, לא על ידי השאיפה לגמול להם ולנקום

בהם, אלא על ידי שיקול דעת יסודי ומפוכח בדבר השפעתו האפשרית של ביצוע עונש מוות על המלחמה הנחרצת שלנו נגד ארבוני הקירור הערבי ועל המערכות המדיניות הכבדות שאנו נתונים בהן.

כך חייבת הממשלה לשיקול את הדבר וכך אני

מציע שנשקול אותו כולנו. אני מציע להעביר את שתי ההצעות לוועדת החוקה, חוק ומשפט.

לחבר-הכנסת תופיק טובי יש הצעה אחרת.
בבקשה.

הי"ר מ. בן-פורת:

אחרי כן - ת.טובי - שא

לשכת השר
המבחן

השתתפות הממשלה בהוצאות הגנה של עובדי ציבור שהובאו בפלילים

10

מחליטים:

1. להחליט ממשלה מס. 736 מיום כ"ט בניסן תשכ"ט (15.6.69) ייוספו פסקה (ד) ו-(ה):

"(ד) שיעור השתתפות המדינה בהוצאות הסניגוריה יהיה כאמור בתוספת המצורפת בזה.

(ה) (1) חוקם ועדה לקביעת שיעורי השתתפות המדינה בהוצאות הסניגוריה של עובד ציבור (להלן - הועדה המיוחדת) שתהיה מורכבת כדלקמן:

(א) מנכ"ל מסד המספטים, או מי סומיכנו לכך - יו"ר.

(ב) היועץ המספטי של המסד בו מכהן עובד הציבור, או נציג אחר שמינהו המנהל הכללי של אותו מסד.

(ג) נציג ציבור, מחוץ רשימת אישים שיקבע שר המספטים שלא יהיו עובדי מדינה. הזמנת הנציג תהיה לכל ישיבה, לפי סדר האלף-בית של הרשימה.

(2) הועדה תקבע את דרכי הפנייה אליה ואם סדרי עבודתה. החלטות הועדה יהיו מנומקות.

(3) החלטה זו תחול אף על המקרים שבהם לא שולמו הוצאות משפט, כולן או מקצתן, מאז החלטה מס' 620 מיום 28.5.72.

תוספת

בימ"ס עליון ל"י	בימ"ס מחוזי ל"י	בימ"ס שלום ל"י	
	1250 עד 2250	375 עד 750	1. תשלום חד פעמי בעד לימוד החיק, עבודה הכנה וישיבה ראשונה בביהמ"ס
עד 500	עד 375	עד 250	2. תשלום עבור ישיבה נוספת אחרי הישיבה הראשונה
עד 2250	עד 1250		3. תשלום חד פעמי בבימ"ס של ערעור כולל ישיבה ראשונה בביהמ"ס. אם ראתה הועדה שהיה בערעור קוטי מיוחד או שהצריך פעולות הכנה מיוחדות
עד 1250	עד 500		4. בערעור שלא קבעה הועדה תשלום חד פעמי כאמור בפסקה (3), תשלום חד פעמי כולל ישיבה ראשונה בבית המשפט
			5. מקפטים בבית המשפט תשלום בטל גרימח מוות (עבירה על סעיף 218 לפ.ח.פ. 1936), או מקפטים בבית הדין למשמעת, או התייבות בפני ועדת חקירה, דינם לעניין זה כדין מקפטים בבית המשפט המחוזי.
			6. תשלומים בעד העתקת פרוטוקולים, צילומי מסמכים, הוות-דעה של מומחים והוצאות אחרות - לפי קבלות ובטעור סביר שייקבע על-ידי הועדה.
			7. נוסף לסכומים דלעיל, ריבית של 15% מיום מהן פסק הדין ועד לתאריך המסוער של התשלום.

דברי הסבר

- א. עבירות אשר עובד ציבור עלול להיות מובא עליהן בפלילים על מעשים הקשורים במילוי תפקידו, יכול להתיינה מסוג העבירות שיש עמן זיון או קלון, כגון עבירות סוחד או הונאה, ויכול להתיינה מסוג העבירות שאין עמן כוונות כאלה כגון עבירות תנועה ועבירות של מעסי רשלנות. הממשלה הכירה בחובתה להסתחף בהוצאות הגנתו של עובד ציבור שהוא בפלילים ויצא זכאי. הסתחפות זו היא חלק מתנאי עבודתו ומהווה מרכיב נוסף בזכויות הסוציאליות שמבטיחה המדינה לעובדיה.
- ב. (1) ביום כ"ט בסיון תשכ"ט (15.6.69) קיבלה הממשלה את ההחלטה הבאה: (החלטה מס' 736):
- "א. הובא עובד ציבור בפלילים בטל אטמה הקטורה למילוי תפקידו כעובד ציבור, או קוימה לגבי עובד ציבור חקירה על-פי דין, לרבות חקירה של ועדת חקירה, בקשר לאטמה כאמור, ובית משפט מוסמך זיכה את העובד בדינו, רשאי סר המספטים לאשר חסלום הוצאות סניגוריה, בטיעור כפי שיקבע.
- ב. הוצאות סניגוריה כפי שאושרו יחולמו על-ידי החשב הכללי.
- ג. לענין החלטה זו -
- "עובד ציבור" - כולל סופט, סר, טגן סר ועובד מדינה אחר".
- (2) ביום ט"ו בסיון תשל"ב (28.5.72) קיבלה הממשלה החלטה נוספת (מס' 620) בענין זה:
- "סר המספטים יביא לאיסור הממשלה קריטריונים לחסלום הוצאות הגנה לעובד צבוב הסובא בפלילים בכל אטמה הקטורה למילוי תפקידו כעובד ציבור, בהתאם להחלטה הממשלה מס. 736 מיום 15.6.69".

ג. (1) ביום 5.6.72 מינה סר המשפטים ועדה, בראשותו של הסופט ז. צלטנר, נשיא בית המשפט המחוזי בל-אביב, ובקט ממנה ליעץ לו בהכנת קריטריונים לענין החלטת הממשלה מס. 620 מיום 28.5.72. הועדה הגישה המלצותיה לסר המשפטים ביום 8.1.73 (רצ"ב העתק הדו"ח).

(2) הואיל ומאז שהוגשו המלצות הועדה חלפה תקופה של למעלה משנה, פניתי ביום 26.3.74 אל הסופט ד"ר ז. צלטנר, יו"ר הועדה, בבקשה לזמן את הועדה לישיבה במטרה לשקול שני אלה:

א. האם יש מקום לעדכון הסכומים האמורים בדו"ח, ואם כן - כיצד?

ב. האם יש מקום לקביעת הוראה בדבר עדכון רוטף של הסכומים שייעשה בעתיד ולפי איזו שיטה?

(3) בחשובה הודיעני הסופט ז. צלטנר, יו"ר הועדה, כדלהלן:

"הנני מחייס למכתב כב" מיום 26.3.74 ומוסר את החלטת הועדה מיום 18.4.74:

1. להציע לסר המשפטים להגדיל את המספרים הנמצאים בסעיף ג' של הצעת הועדה מיום 8.1.73 - ע"י חוספת של 25%.
2. להצמיד את הסכומים האלה למדד יוקר המחיה בכל פעם שהמדד ישתנה ב-5 נקודות, לכל הפחות."

(4) ההחלטה המוצעת באה לידיס את המלצות הועדה בראשותו של הסופט צלטנר כפי שפורסו בדו"ח הועדה וכן את ההמלצה שבסעיף 1 של מכתבו של הסופט צלטנר מיום 18.4.74.

מוגש ע"י סר המשפטים

ס"ו בסיון תשל"ד
5.6.74

הצעת חוק בחירות לגופים ציבוריים (תיקון)
של חה"כ יורם ארידור

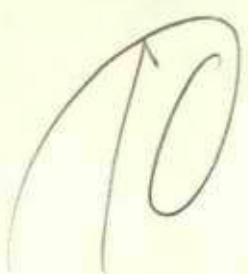
ביום ג' באדר תשל"ד (25.2.74) הגיש חה"כ יורם ארידור
הצעת חוק בחירות לגופים ציבוריים (תיקון), אשר נוסחה
מ"ב. ...

לפי בקשתי הסכים חה"כ ארידור לדחות את הדיון המוקדם
בהצעת החוק הנ"ל כדי לתת שהות בידי הממשלה לקבוע את
עמדתה.

אי-לזאת מובאת הצעת חה"כ ארידור לדיון בממשלה.

... מ"ב נוסח חוק בחירות לגופים ציבוריים, תשי"ד-1954.

מוגש על-ידי שר המשפטים

חוק בחירות לגופים ציבוריים (תיקון), תשל"ד-1974

1. האמור בסעיף 2 לחוק בחירות לגופים ציבוריים, תשי"ד-1954,

יסומן בסעיף קטן (א) ואחריו יבוא:

" (ב) בחירוף למוסד כלשהו של ארגון עובדים או של ארגון נותני עבודה, זכך בהירות הנערכות בפיקוחו של ארגון עובדים או של ארגון נותני עבודה, או של מוסד ממוסדותיו, יהיו בחירות לענין סעיפים 8, 9, 10, 11 של חוק זה אף אם לא נחקיט האמור בסעיף קטן (א)."

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
ביום שני ג' באדר תשל"ד
25 בפברואר 1974

חוק בחירות לגופים ציבוריים, תשי"ד—1954 (1)

1. בחוק זה —
 - א. "בחירות" — בחירות שהוכרו עליון כאמור בסעיף 2;
 - ב. "תקנון" — תקנות, או מסמך, של גוף ציבורי המגדירים את זכות ההצבעה בבחירות למוסד של אותו גוף, או הקובעים הוראות אחרות בעניני בחירות כאמור;
 - ג. "בוחר" — מי שזכאי לפי התקנון להצביע בבחירות;
 - ד. "תחנת בחירות" — כל מקום הנועד להצבעה של בוחרים לפי התקנון;
 - ה. "תעודת בוחר" — תעודה או מסמך אחר שלפי התקנון הם מקנים זכות להצביע בבחירות או מעידים על זכות כאמור;
 - ו. "פנקס בוחרים" — פנקס, רשימה או מסמך אחר הערוכים לפי התקנון והמכילים את שמות הבוחרים;
 - ז. "ממונה על תחנה" — מי שממונה על תחנת בחירות לפי התקנון או על ידי פקיד הבחירות כשאינו הוראה בתקנות לענין זה.
2. הממשלה רשאית, על פי בקשתו של גוף ציבורי, להכריז שבחירות הנערכות למוסד ממוסדותיו יהיו בחירות לענין חוק זה; ההכרזה תפורסם ברשומות ותשמש ראיה חותכת שהגוף הוא גוף ציבורי לענין חוק זה.
3. הממשלה רשאית לקבוע, בהכרזה לפי סעיף 2, כי ההצבעה בבחירות תהיה חשאית; משעשתה כן יחולו על הבחירות ההוראות שיקבע שר הפנים, בתקנות, להבטחת החשאיות של ההצבעה.
4. הממשלה לא תכריז שבחירות יהיו בחירות לענין חוק זה, אלא אם התקנון מחייב לערכן לפי פנקס בוחרים; אך רשאית היא להכריז כאמור לגבי בחירות למוסד של גוף ציבורי שהן ראשונות לאחר תחילת תקפו של חוק זה, אף אם אין לערכן לפי פנקס בוחרים.
5. (א) שר הפנים רשאי למנות פקידי בחירות לענין חוק זה ולקבוע את אזור פעולתם.
- (ב) פקיד בחירות או בא כוחו רשאי לקבוע סדרים לתחנות הבחירות, במידה שהתקנון אינו קובע איתם, ולפקח על הנעשה בהן.
- (ג) בשעת ההצבעה לא יימצא אדם בתחנת בחירות זולת אלה:
 - (1) שר הפנים או בא כוחו;
 - (2) הממונה על התחנה וכל מי שלפי התקנון זכאי להימצא בתחנה;
 - (3) פקיד הבחירות או בא כוחו;
 - (4) שוטרים הדרושים, לדעת הממונה על התחנה, לשמירת הסדר;
 - (5) הבוחרים שהותרו להיכנס לשם הצבעה.
- (ד) הממונה על התחנה יסדיר את כניסת הבוחרים לתחנת הבחירות וישמור על הסדר בה, והוא — או לפי בקשתו, פקיד הבחירות — רשאי להרחיק כל אדם המתנהג בה שלא כשורה או שאינו מצוית להוראותיו, ולא יוחזר אותו.

הגדרות

הכרזת בחירות

חשאיות
ההצבעהחובה לנהל
פנקס בוחריםפקיד בחירות
יכבדים בתחנות

(1) פורסם ס"ח מס' 153 פ"מ ב' בסיון תשי"ד (3.6.1954), עמ' 110.

אדם לתחנה אלא ברשות הממונה, אך אין להשתמש בכוח זה כדי למנוע הצבעה מבוחר הזכאי להצביע בתחנה.

6. בוחר יזהה את עצמו בשעת ההצבעה על ידי תעודת זהות שניתנה לו על פי פקודת מרשם התושבים, תש"ט—1949. אם אין עליו לפי התקנון לזהות את עצמו על ידי תעודה הנושאת את תצלומו ושהוצאה לו לפי התקנון על מנת לשמש לו אמצעי זיהוי, בין להצבעה בלבד ובין למטרות נוספות.

7. הוצאות אוצר המדינה לבחירות עקב ביצוע חוק זה, למעט משכורת של עובדי המדינה והוצאות המשטרה, ישולמו לאוצר המדינה מקופת הגוף הציבורי.

8. מי שעשה אחת מאלה:

- (1) בהיותו ממונה על הפצת תעודות בוחר, חלוקתן ומסירתן בצורה כל שהיא, מנע אדם, ללא סיבה סבירה, מרכוש או מקבל תעודת בוחר;
 - (2) מסר תעודת בוחר מתוך כוונה שמי שאינו זכאי לה ישתמש בה לשם הצבעה;
 - (3) קיבל תעודת בוחר מתוך כוונה להשתמש בה לשם הצבעה מבלי שיהיה זכאי לכך.
- דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.

9. (א) מי שעשה אחת מאלה:

- (1) השמיד או שינה שלא כחוק, או זייף תעודת בוחר או פנקס בוחרים;
- (2) הפריע את המהלך הסדיר של הבחירות;
- (3) הפריע לבוחר בהצבעה או מנע אותו מהצביע;
- (4) הוציא קלפי מרשות הממונים עליה, או טיפל בה בדרך אחרת, ללא רשות;
- (5) התערב בלא רשות בפתיחת קלפי או במנין קולות;
- (6) עבר על תקנות שהותקנו על פי סעיף 3.

דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.
(ב) ממונה על תחנה, או אדם הממלא תפקיד בבחירות על פי חוק זה או על פי התקנון, שעשה במילוי תפקידו אחד המעשים הנזכרים בסעיף קטן (א), דינו — מאסר שלוש שנים או קנס אלפיים וחמש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

10. (א) מי שעשה בבחירות אחת מאלה:

- (1) נתן או הציע שוחד כדי להשפיע על בוחר —
(א) להצביע או להימנע מהצביע, בכלל או בעד רשימת מועמדים מסוימת או בעד מועמד מסוים, או
(ב) להימנע מהיות מועמד או לבטל את מועמדותו בכלל או ברשימת מועמדים מסוימת; או
- (2) קיבל או הסכים לקבל שוחד, לעצמו או בשביל אחר תמורת הסכמתו —
(א) להצביע או להימנע מהצביע, בכלל או בעד רשימת מועמדים מסוימת או בעד מועמד מסוים, או

(ב) להימנע מהיות מועמד או לבטל את מועמדותו בכלל או ברשימת מועמדים מסוימת; או
(ג) להשפיע על אחר שיצביע או שיימנע מהצביע, בכלל או בעד רשימת מועמדים מסוימת או בעד מועמד מסוים; או
(ד) להשפיע על אחר שיימנע מהיות מועמד או שיבטל את מועמדותו, בכלל או ברשימת מועמדים מסוימת;
(3) אים על בוחר בגרימת נזק — בין גופני בין חמרי ובין כל נזק אחר — לבוחר או לאחר, אם הבוחר יצביע או יימנע מהצביע בעד רשימת מועמדים מסוימת או בעד מועמד מסוים, או אם יהיה מועמד או אם יימנע מהיות מועמד או אם יבטל את מועמדותו בכלל או ברשימת מועמדים מסוימת.

דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.
(ב) ממונה על תחנה או אדם הממלא תפקיד בבחירות על פי חוק זה, או על פי התקנון, שעשה במילוי תפקידו אחד המעשים הנזכרים בסעיף קטן (א), דינו — מאסר שלוש שנים או קנס אלפיים וחמש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

(ג) בסעיף זה —
"שוחד" — לרבות מתנה, זכות, הלוואה, מתן עבודה וכל טובת הנאה אחרת;
"איום בגרימת נזק" — לרבות איום למנוע קבלת עבודה בשכר או לנשל מעבודה כאמור.

11. (א) מי שעשה בבחירות אחת מאלה:
(1) הצביע מבלי להיות רשאי לכך על פי התקנון, או הצביע על יסוד פנקס זיהוי או תעודת זהות שאינם שלו או על יסוד תעודת בוחר שאינו רשאי להשתמש בה על פי תקנון;
(2) הצביע באותן הבחירות יותר מפעם אחת, בין באותה תחנת בחירות ובין בתחנות שונות מבלי להיות רשאי לכך על פי התקנון;
(3) הטיל לתוך הקלפי, בניגוד לתקנון, יותר ממעטפה אחת, בין שיש בה פתק ובין שהיא ריקה, —
דינו — מאסר ששה חדשים או קנס חמש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

(ב) ממונה על תחנה או אדם הממלא תפקיד בבחירות על פי חוק זה או על פי התקנון, אשר במילוי תפקידו עשה אחד המעשים הנזכרים בסעיף קטן (א) או נתן לאחר לעשותם, או נתן לאדם אחר להצביע בבחירות מבלי שאותו אדם זיהה את עצמו כאמור בסעיף 6, דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.

12. מי שעשה אחת מאלה:
(1) הפריע את המהלך הסדיר של אסיפת תעמולה לבחירות או כל תעמולת בחירות אחרת;
(2) הסיר, השמיד, כיסה או לכלך תודעה בעניני בחירות או מודעה או כל חומר אחר שיש בהם משום תעמולת בחירות מלבד אם עבר

הצבעה
שלא כחוק

עבירות אחרות
בשם לבחירות

זמנם, או אם הודבקו בלי הסכמתו ברכושו או ברכוש המוחזק על ידיו;
(3) ניהל בשעות הנועדות להצבעה תעמולת בחירות, בכתב, בעל פה
או בצורה אחרת, בתחנת בחירות או במרחק של פחות מעשרים וחמישה
מטר ממנה;

(4) השמיד, לכלך, העלים או סילק פתקי הצבעה המצויים בתא
ההצבעה.

דינו — מאסר שלושה חדשים או קנס מאתיים וחמישים לירות או שני
הענשים כאחד.

13. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין
הנוגע לביצועו.

ישראל רוקח
שר הפנים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

בחירות (דרכי תעמולה) ו-
בחירות לכנסת, ראה כנסת

רציפות הדיון בהצעות חוק

ה הצ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ לאשר מתחם את החלטת הממשלה מס. 606 מיום י"ב בסיון תשל"ד (2.6.74) בדבר רציפות הדיון בהצעות חוק.

ד ב ר י ה ס ב ר

הממשלה בישיבתה ביום י"ב בסיון תשל"ד (2.6.74) החליטה להודיע במליאת הכנסת על רצונה שיחול דין רציפות כאמור בחוק רציפות הדיון בהצעות חוק תשכ"ה-1964, על 19 הצעות חוק שהכנסת השביעית העבירה לאחר קריאה ראשונה לאחת מועדותיה.

מוצע שהממשלה הנוכחית תחזור ותאשר את החלטת הממשלה האמורה.

מוגש על-ידי שר המשפטים

בספח 3

ט"ו בסיון תשל"ד
5 ביוני 1974

האמנה הפלסטינית
ומשמעותה

الميثاق الوطني
الفلسطيني

מאת

ד"ר י. הרכבי

ד"ר י. הרכבי / האמנה הפלסטינית ומשמעותה

האמנה הפלסטינית ומשמעותה

الميثاق الوطني الفلسطيني

מאת

ד"ר י. הרכבי

הפלסטינים בסכסוך ישראל-ערב

החלטת הליגה והקונגרס הראשון של "ארגון השחרור הפלסטיני" החלו קוראים לעצמם רשמית "החוזרים" (עאידון) במקום "פליטים" והיה בכך גם משום ציפייה לפעולה של המנגנון הפסיכולוגי של "הנבואה המאמתת את עצמה", כלומר, עצם כנויים "חוזרים" — כביכול, יבטיח, לא רק שהתקווה לא תדעך, אלא יחיה מו, כי היא תתגשם. המלה "עודה" — חזרה או "שבות" הפכה לסיסמא ראשית. בסתר לבם, אל נכון, הטילו רבים מהפליטים ספק שאכן תקווה זו לגבי "החזרה" תתגשם בקרוב ואפילו בעתיד הרחוק, אבל פעל אצלם, לפי תאורי הנור"ווגיס, המכונים של "בורות קיבור צית", (Pluralistic Ignorance) כלומר, כל אחד חשש שמא רק הוא קטן אמונה, וכאילו השאר אדוקים בבטחונם בשיבה הקרובה, וכתוצאה מכך אף אחד לא העז לעשות פומבי לספקיותו. יש גם להניח, שרעיונות שחוזרים עליהם, אפילו אם בתחילה אין מאמינים בהם, נקלטים לאט לאט בדעת האדם, שכן אחרת נוצר "דיסוננס קוגניטיבי" ואי הנחות לחיות בשתי מערכות תפיסה סותרות — מה שאומרים ומה שמאמינים, וכי בסופו של דבר, מתאימים את האמונה לאמירה.

בשמירתם על הזיקה הקיבוצית היה גם משום מחאה והתרסה כנגד מצבם כפליטים, המתורגמות לתקווה שיום אחד תבוא הנאולה וישובו לארצם. החזרה נראתה כישועה כו' ללדת וכחזון משיחי.

גן העדן האבוד

לגבי צורת הזיקה לארץ נבדלו הדו"רות. נזיקת הדור הקשיש לארץ היה גורם קונקרטי, גע' גועים לנכס שעזבו ולאורה חייהם הקודם. על רקע שלילתו את חייו בהווה, פעל אצלו תהליך של אידי' ליצירה של אורח החיים לפני "השוואה". בזיכרון פלסטטי נשכחו הצללים של החיים הערביים בארץ, והבית הכפרי — "החוש" טפח, עם חלוף הזמן, והפך כמעט לארמון. בספוריהם לבניהם תיארו, אל נכון, החורים את חייהם לפני המלחמה ב-1948 כתקופת זוהר, שופעת נוחות, וכמאבק גבורה. יתכן כי היה בכך גם משום התנצלות של האב בפני

ובראשונה הגורם של המוצא המי שותף, של החוויות, הגורל והסבל בעבר ובהווה. גורם אחר היה הקור שי להיקלט בארצות-ערב, קליטה כלכלית, ולא פחות מכך חברתית. למרות השפה והרקע התרבותי המי שותפים, ועל אף הלאומיות הער' בית, הרגישו הפלסטינים עצמם זרים בארצות-ערב וציינו זאת בשיריהם. לא לחינם נקרא קובץ שירים אחד "המנוני הזרים", אמנם, בהודאה זו שהם חשים עצמם זרים בארצות-ערב היה משום טפיחה על פני הת' פיסה היסודית של הלאומיות הער' בית, שהדגישה את האחדות הער' בית המתבטאת בכך שערבי הוא בביתו בכל ארץ ערבית. בענין זה, כדבררים אחרים, האידיאולוגיה ה' ערבית איננה מעוגנת בהרגשותו של הפרט. הימצאות חלק ניכר מן הפ' לסטינים במקובץ במחנות פליטים גם היא תרמה לשמירתם על הזהות הקיבוצית. אפשר להניח שגם ה' דוגמא הציונית השפיעה. סכסוך מג' לם מצב של תחרות, ושמירת היהוד' דים על זיקתם לארץ שימשה דוג' מה לחקוקה, כאילו אמרו הפלסטי' נים: איננו גופלים מהיהודים שתי קופה ארוכה שמרו על קשר לארץ. טיבאוי מציין כי נוצרה אצל הפ' ליטים "ציונות חדשה".

בין הפלסטינים התפתח הלך-רוח שיש משום גנאי ובגידה בטמיעה בחברות הערביות. משלחת של המ' כון הנורווגי לחקר השלום שחקרה בשנת 1964 את המצב ברצועת-עזה נתרשמה מאחדות ההצגה וההסכמה שבדבריה הפליטים. בדו"ח שלהם ציינו החוקרים: "קשה לתאר קבוצה חברתית עם תפיסה הומוגנית יותר, לגבי העבר וההווה, מאשר הפליטים ברצועת עזה, בלי הבדל גיל, הכ' נסה או רמה השכלתית או חברתית של האנשים עמם דיברנו. ההגדרה נראתה זהה, לפחות לגבי מה שרצו להציג, הם סיפרו כי בין הפליטים שוררת אף תפיסה המגנה מאמצים לשפר את תנאי המגורים במחנות, שמא משתמעת מכך הודיה כאילו הם מגוריו קביעות; וכי פלסטינים נטו לחזות עבודה קצרי מועד באר' צות-ערב, ושוב — שמא יחשבו קטני אמונה לגבי "החזרה" המיוחלת. נר' צר צורך להפגין אמונה שאכן בק' רוב יחזרו ל"מולדת". הפליטים, לפי

עומדת בפנינו הבעייה מהי מהותם הקיבוצית של הפ' לסטינים והאם הם בעלי דברה של ישראל אשר מהם יצמח הסדר שלום. במגמה להשיב על כמה משאלות אלה איתר כמה אספקטים לגבי מקומם בסכסוך עימנו. אצביע תחילה על כמה תה' ליכים שחלו אצל הפלס' טינים, ואצא מן המאחד אותם.

יש להם תחושת שותפות מבחינת הגדרתם את עצמם כפלסטינים. הרוב המכריע בהם, שמור למרות התלאות, הזמן שהלף והפיזור, על זהותו הפלסטינית ועל זיקתו לארץ. הדברים אמורים גם לגבי התקופה שקדמה למלחמת ששת הימים. יל' דים שנולדו בחו"ל להורים פלס' טינים היו, הפגנתית, מגדירים עצ' מם בפני זרים, לא לפי הארץ שבה נולדו, אלא היו אומרים: אני "חיפאי", "יפואי" וכדומה, כדי להד' גיש את פלסטיניותם בצורה ספ' ציפית ומוחשית.

אמנם, היו אלה מדינות ערב כקע"ם וכעיראק שבמושבי הליגה הערבית העלו, משנת 1959 ואילך, את רעיון "הישות הפלסטינית" לצורכים טכ' סיסמים ביריבות הבין-ערבית, ויאר' גון השחרור הפלסטיני" הוקם לפי החלטת ועידת הפיסגה של שליטי ערב. אולם הקריאה לפלסטינים להתארגן וליטול על עצמם את התפקיד המרכזי במאבק נגד ישראל באה גם מקרב שורותיהם של הפלסטינים עצמם. רעיונות אלה חוזרים בחיבורי הפלסטינים מסוף שנות החמישים ומתחילת שנות ה' שנים. הדברים אמורים גם לגבי ארגוני המחבלים. אמנם, ברובם נר' צרו והם קיימים בסיוע מדינה ער' בית זו או אחרת, אולם הנטיה לראות את ארגוני הפלסטינים רק כגופים מלאכותיים המשמשים את מטרותיהן של מדינות-ערב, מוט' עית במידה רבה.

הייחוד הפלסטיני

להרגשת השותפות שרווחה בין הפ' לסטינים ולשמירתם על הזיקה לאר' רץ תרמו מספר גורמים: בראש

בנו, כלומר: "אל תראני בניוני", שחיי המהנה הרסוני, פעם הייתי גבר". לא לחינם קורא עארף אל-עארף את ספרו — "גן העדן האבוד".

בדור הצעיר, והוא מרבית הפלסטינים, הויקה לא היתה חור' יתית ישירה. עליו לא עברו תלאות מלחמת 1948 והבריחה. בקשתם לח' זור לארץ איננה נובעת מגעגועים לנכס מסוים כהוריהם, אלא משליל' חס את חייהם הנוכחיים, ומתוך עמדה אידיאולוגית — העוול שני' עשה לפלסטינים, תוקפנות ישראל, הצורך שיעשה צדק וישראל תחור' סל. החינוך שקיבלו הצעירים הבי' אם לכך שחיי הכפר של מרבית ההורים חדלו לקסום להם, החזרה לא בראתה כחורה לכפר של ההור' רים, אלא כאקט מדיני שבו הפלס' טינים הופכים לבעלי הריבונות על פלסטין וכל בעיותיהם, כביכול, נפ' תרות.

פראדוקסאלית, הויקה האידיאולוגית, אפילו שהיא עקיפה, איננה חלשה כל עיקר מן הויקה הקונ' קרטית — הישירה של ההורים, להי' טה של הויקה האידיאולוגית יכול להיות הרבה יותר חזק מזה של הויקה המוחשית והישירה.

מלחמת ששת הימים והאפשרות שניתנה לפלסטינים רבים לראות את ישראל, ואפילו לבקר במקום מוצאם, יכלו לפגוע בזיקה הקונ' קרטית, שכן למבקרים נתברר שהי' נכס אליו התגעגעו וניסו למצוא נוחם באשליה שהוא קיים — כבר איננו. הויקה הקונקרטית לארץ היא פגיעה יותר למציאות הקונקרטית המתבטאת בשינויים שחלו בנוף וב' התבססותה של מדינת ישראל. ואילו הויקה האידיאולוגית של הדור הצעיר חסינה יותר בפני עובדות אלה.

אשליה, בסופו של דבר, שהיא מאכזבת; והדברים אמורים גם לג' בינו. מוטב לנו להכיר בעובדות המציאות מבלי לנסות להתכחש להן. הכרה שיש לפלסטינים זיקה לארץ, איננה צריכה להביאנו להודעות ולהדרת שינה מעינינו. הסכסוך הוא גם התמודדות בין זיקות. מודעות שלנו שיש גם לערבים זיקה לארץ איננה צריכה לפגוע בזיקה שלנו לארץ. אני מדגיש זאת, שכן נר'

כחתי שיש אצלנו מידה של רכות' לב בראיית כמה מעובדות הסכסוך הערבי-ישראלי, כמות שהן.

דוגמה לתגובה שנוכחתי בה בקהל ישראלי לגבי גילויים של זיקה ער' בית לישראל: בהרצאותי בפני צי' בור ישראלי, פעמים הייתי מקריא קטע מספרו של נאצר אלדין אלנ' שאשיבי כר' ט'ס ח'רה (בירות, 1967). לקראת סופו של הספר (ע' 205) אומר המחבר:

"בכל שנה אומר לבני הרך, שוב נשוב בני, אתה ואני נשוב, נחזור אל ארצנו ונהלך בה יחפים. נשיל נעלינו מעל רגלינו למען נחוש בק' דושת העפר שמתחתנו. נמנע את נפשנו באוירה ובאדמתה. נהלך עד שנגיע לעצי התפוז; נמשש את החול והמים; נישק לזרע ולפרי; ננום בצל עץ ראשון שנפגוש; נחונן קבר ראשון של חלל מלחמת הקור' דש. נפנה כה וכה להתחזקות אודות חיינו. היכן הס' כאן בכרך כפר זה, בצריח מסגד זה, עם השדה האהוב, הקיר החרב, עם שרידי קיר נוטה ובנין שעקבותיו נמחו. כאן חיינו; כל נגריר חול מלמדנו על חיינו. הלא תזכרו את יפו וחופה העצים, את חיפה, בית שאן, שדות הירק והפרי, נצרת ופעמוניה, עכו וזכרונות אלג'אור, אברהים פחה, נפוליאון והמבצר, רחובות ירוש' לים, ירושלים שלי היקרה, טבריה וחופה הרגוע עם גלי הזהב, מגדל, ושרידים של קרובי משפחתי בארץ".

"החפץ לרוץ יחף"

"ידקר בקוצים"

כשמגיע אדם לקראת קטע זה וא' פילו הוא מורעל מרוב דברי הניאון והשיקוף כלפי ישראל המצויים בספ' רו של נשאשיבי ושקדמו לקטע זה, יודה, ולו בעל כורחו, שיש כאן בר' טוי לרגש אמיתי של געגועים והי' בה לארץ.

נוכחתי שכשקהל קשיש היה שומע קטע זה, היה מתהלחל. הגילוי של ערבי תהיה זיקה רגשית לארץ היה בשבילו הפתעה מביכה וחזות קשה. פעמים אף ניתרגם הדבר למורת' רוח על ששלוותו הודרכה עליידי מובאה זו. ואילו בקהל צעיר, הת' גובה היתה שונה, ורווחה אצלו הנ'

טיה לקבל את הדברים כפשוטם, כענין טבעי ומוכן. בתגובתם כאילו אמרו הצעירים: אם חפץ הכחבר לרוץ יחף, הבה לרוץ וידקר בקור' צים. חושבני שלמרות קלות הראש שבתגובה כזו, היא בריאה יותר. מי שנפעם מגילויים אלה של גע' גועים אנושיים לארץ, ותופעה זו נגעה ללב, אל יהיו לו אשליות לגבי משמעותה לגבינו. ההתענות המתבטאת ברגשות הגעגועים והי' כמיהה איננה הופכת, כל עיקר, לי' התענות לגבי הישראלים. להיפך, בהמשך העמוד מתאר נשאשיבי את השפעת דבריו על בנו.

"אראה את השנאה בעיני ילדי וילדיכם. אראה כיצד ינקמו. ואם לא ידעו לנקם — אלמדס, ואם יכרתו שביתת-נישק או שלום — אלחם נגדם כלחיתמי נגד אויבם. אני רוצה שיקשיחו, שינהנו בער' צות, ושינקמו. אני רוצה שאת שור' את 1948 ירחצו בדם של אלה שמונו מהם מהיכנס לארצם. המור' לדת יקרה, אבל יקרה הנקמה ממנה. ניכנס למאורותיהם בתל' אביב, נכתוש אותם בגרזנים, בור' בה, ביד, בצפורן, בשיניים כשאנו מפזמים את שירי קיביה, דירי'א' סין, ונאצר אלדין". נזמר את המ' נוני החורה המנצחת והמתנקמת..."

פלסטינים

ופאן-ערביות

מנהיגי הפלסטינים עשו מאמץ מיו' חד לשמר את הויקה הפלסטינית של בני מרעיתם, ולפרנסה על ידי חינוך, כתיבת היסטוריה, איסוף פול' קלור וכדומה. בקיצור, נעשו מא' מצים לעצב עם פלסטיני, שאמנם אין לו טריטוריה, כאשר גם בכך משמשת הדוגמא של היהודים כעם שלא היתה לו טריטוריה וממשלה. למנהיגות לאינטליגנציה היה, יח' סית, קל למצוא עבודה ולהיקלט בארצות ערב, ואולם למען המטרה המדינית היו גסרילב לסבל בני עמם, ויצרו עליהם לחץ שלא להיקלט בר' ארצות-ערב ולהישאר במתנחלותם. שניות זו לא נעלמה מן הפליטים שהתייחסו למנהיגות הפלסטינית בי' מידה רבה של הסתייגות. קשה לתת אומן במנהיגות שהוא עצמה הסי' תזרה בתפקידים נוחים ומנהלת או'

* נאצר אלדין היה כפר מזרחית לטבריה שלפי עדות עארף אלעארף בספרו ה' ש'א'ה (כרך א', ע' 205) נהרגו בשעת כיבושו עשרה מבני הכפר. בספרות הערבית נזכר נאצר אלדין בנשימה אחת עם דיר יאסין.

רח חיים נורמלי, ולעומת זאת, תר בעת מצאן מרעית לחיות חיים עלובים. אפשר להניח שזו היתה אחת הסיבות לכך, שגניה להתארגנות בקרב הפליטים איחרה לבוא. בגלל האוירה שנוצרה — המגנה היקלטות בארצות-ערב, אפשר להניח שלשנת 1948 היה קל יותר ל־ערבי פלסטיני להיטמע בארץ ערבית מאשר אחרי מועד זה. למרות כל זאת, רבים נקלטו בארצות-ערב ובארצות אחרות.

אפשר לשער, שדווקא אצל הפלסטינים, במקביל לזיקה לארץ יש־ראל, ישררו הלכי רוח של לאומיות כלל־ערבית יותר מאשר באוזה קרבן ערבי אחר. עליידי פוורתם וני דודיהם, הכירו רבים מהפלסטינים מספר מדינות-ערב ופעמים נתקשרו אליהן. ואילו הערבי המצרי, הסורי והלבנוני מכירים ארץ אחת והפסד ריטיות למולדתם חזק אצלם מהל־אומיות הכלל־ערבית. שוב, גם בכך יכולים הם ללמוד גזירה שווה מא־תנו, כשם שהיהודים, בגלל פיזורם, נטו יותר לקוסמופוליטיות, כך הפלסטינים נטו לפאן־ערביות. נא מ־פה רה הוא שתנועה "קומין אל־ערב", שבה הדגישה את רעיון האיחוד ה־ערבי, צמחה דווקא מקרב הפלסטינים.

נכון שהיכרותם של הפלסטינים את מדינות-ערב לא תמיד הביאתם לחבבן, שכן שבעו בהן מרורים. יתכן גם, שהאמנות לרעיון הפאן־ערביות בא אצלם גם כפצוי ל־סרונות שהיו להם כלפי ארצות-ערב, כל אחת לעצמה. הפלסטינים היו קובלנות נגד ארצות ערב על שלא מילאו התחייבויותיהן כלפי הפלסטינים, על שהבעיה הפלסטינית הפכה להם משחק טקטי ביריבות הבין־ערבית, על הפליות והגבלות שהטילו עליהם. הפלסטינים היו גורם מתסס בארצות-ערב וכמה ממדינות-ערב חששו מהשפעתם והצרו את צעדיהם. יש פלסטינים גם טרונות ברמה החברתית, שכן לא תמיד נהגו בהם הערבים כבאחים לצרה.

עמדה עממית ועמדה מדינית

הפלסטינים נתנו לקובלנותיהם בייטו בספרותם) למשל, ע־סאן כני פאני). אולם תהיה זאת תפיסה פשטנית להסיק מתיאורים ספרותיים אלה, שהפלסטינים רחוקים מא־צו־ערב וקרובים לישראל, או כי

בגלל מורת־רוח כלפי ארצות-ערב יהיו נוחים להסכם עמנו. לב האדם הוא רחב דיו כדי להכיל עוינות לגבי יותר מאויב אחד, ואויבו של אויבו איננו במילא ידידו. בצד טרונות כלפי ארצות-ערב יש לפלסטינים גם רחשי תודה כלפיהן, שכן גם הפיקו מהן תועלת. אפילו אם היו להם קשיים להיקלט בהן, יכלו למצוא אצלן עבודה, או לשלוח אליהן את בניהם ללמוד במכלל־תיהן. גם ההכרה כי בעימות עם ישראל הם תלויים, בסופו של דבר, בעזרתן של ארצות-ערב ובייחוד ל־גבי המאבק הצבאי, היתה גורם מעכב בעד צמיחת איבה כלפי ארצות-ערב. התוצאה היא, איפוא, לא הסתייגות מארצות-ערב, אלא חס מורכב שיש בו מן הדו־ערכיות — ידידות ואי־אמון כאחד.

בוודאי, הספרות היפה הערבית היא אספקלריה מאמנה יותר למת־רחש בציבור מאשר הספריה המדינית הכתובה במצוות השליטים; בהבעתה יש גם יותר ספונטאניות מאשר בפובליציסטיקה המדינית. אולם, בהערכה לגבי עמדות מדיניות יש להבחין יפה בין העמדה ברמה העממית לזו הלאומית והממדינית. למשל, בתיאור ספרותי של חיי האנגלים בשנים 1938—1939 לא בלטה כלל איבה לגרמנים, ומסקנה מכך לגבי עמדת אנגליה כמדינה היה מטעה. מתיאורים ספרותיים של חיי האיכר היפני, אל נכון, אי אפשר היה ללמוד שקיים קונפליקט כה חריף בין יפן לבין ארצות-הלב־רית שיביא להתפוצצות כהתקפת גמל הפנינים. בדרך כלל, היחיד איננו טרוד, בחייו הפרטיים, בקונפליקט הלאומי, ודאגתו נתונה לב־עיותיו האישיות ובראש ובראשונה ללחם חוקו, ביחוד בארצות שבהן שוררת דלות. לכן, תהיה זו טעות ללמוד לקחים לגבי העמדה המדינית של קיבוץ כפלסטינים או כמצרים מתיאורים ספרותיים של חיי הפרט באותו קיבוץ או מכמה שייחות עם כמה פרטים. אם העסיק הקונפליקט מעט מאד את המצרי בפרט, אין פירוש הדבר כלל שהוא שולל לגבי מצרים כמדינה. אם ה־מצרי הבינוני איננו אחוז איבה ל־יהודים ולישראל, אין לכך בהכרח השתקפות בעמדה המדינית ומצרים כמדינה יכולה להיות חריפה בעויה נותה לישראל. לגבי העמדה המדינית המנהיגות המדינית היא שקר בעת, ואין היא, בהכרח, מושפעת

יומיומית מתפיסות בעם. כיוון ה־השפעה הוא לרוב הפוך, שכן מני־היגים ואפילו אין הם קברניטי המדינה, כשהם מוכרים ומקובלים, משפיעים על עמם יותר משעמם משפיע עליהם. דעות והשקפות מדיניות בקהל אינן נוצרות מעצמן, הן פרי השפעתו של אותו חוג ה־נקרא "מעצבי דעת הקהל" — מני־היגים מקומיים, עתונאים, סופרים ובראשם המנהיגות המדינית. לא אמוציות בעם הן שיוצרות קונפליקט בין לאומי. לרוב אין גלח־מים משום ששונאים, אלא שונאים משום שנלחמים, והקונפליקט המדיני הוא שמפיח שנאה. כשיש פער רחב בין התפיסות הרווחות בעם לאלו המקובלות במנהיגות עלול לפרוץ משבר. אולם משבר כזה איננו כלל מעשה יום יום. אין לפי שעה סירגנים שבציבוריות הערבית יש הסתייגות מן העמדה האנטי־ישראלית שנוקטת המנהיגות. אם יש חוגים המסתייגים, הללו טרם השפיעו על ההתנהגות הלאומית. להיפך, פעמים גלגרה המנהיגות לקיצוניות מחמת לחץ בדעת־הקהל. תפיסות הרווחות בעם עשויות להיות בעלות משמעות לגבי התמיכה בשלטון. אולם, שוב יש לסייג זאת, וביחוד לגבי ארצות-ערב: משטרים השתלטו בארצות-ערב לא דווקא משום שהיתה להם תמיכה ציבורית ואולם מהשתלטו יכלו "לדאג" ליצור אותה. המשטרים בארצות-ערב יכירו לים להיות בלתי פופולאריים בארצותיהם או להיעשות בלתי פופולאריים ואף על פי כן, להחזיק מעמד תקופה ארוכה.

האמנם הפלסטינים הם עם ?

שאלה שמתוכחים עליה בלהט רב היא: האם הפלסטינים הם עם או אומה ? אולם, אין הגדרה או אמת־מידה לקובלות לפסוק על ידן מי הוא עם ואומה. אין גם לקבוע מה הם המרכיבים ההכרחיים שיוצרים אומה. למשל, לא טריטוריה ולא שפה הם תנאי הכרחיים, שכן ליהודים לא היתה טריטוריה, ויש אומות ש־אין להן שפה משלהן, או שהן דו־רות מספר שפות. לא לחינם הגדיר ארנסט רנאן את האומה הגדולה טוב־ייקטיבית כ־משאל־עם יומיומי. היינו, הקבוצה האנושית היא הקרבית בהתאם להרגשותיה ולזיקתה ההדדית אם היא עם או לא. הטענה

שהפלסטינים אינם עם משום שב- עבר לא היה עם פלסטיני איננה משכנעת. שום עם לא היה קיים מאז ומעולם והוא נוצר בתהליך היסטורי, אולם ברוב המקרים מתוך זיקה למרכז שלטוני. החלוקה בין "עם" ו"אומה" ללא עם או אומה איננה חלוקה דיכוטומית, מבחנת. דומה, שמוטב לראות את ההווה של אומה כרצף שבצידו האחד קבר צה אנשים שאין ביניהם כל זיקה וליכוד, ובקצה השני קבוצה של יורה הגיע לבשלות. רצף זה מס' ביר לנו גם, שהווה האומה היא יחסית. למשל, השוודים הם, אם אפשר לומר זאת, "יותר אומה" מן התורכים, התורכים "יותר אומה" מן הפקיסטאנים, הפקיסטאנים "יותר אומה" מהטנזאנים, וכדומה. הפלסטינים נמצאים באיזה מקום שהוא ברצף זה, והיותם עם יוכרע לפי מה שיקרה להם. אם תיווצר אי פעם מדינה פלסטינית, הווה זה תגיע לבשלות והיא תשתקף גם בהרגשתם.

התמורה שחוללה מלחמת ששת הימים

עד ל-1948 היה הקונפליקט, בעיקרו, בין ישראל לפלסטינים. התערבותן של מדינות-ערב בקונפליקט גרמה לירידת מקומם של הפלסטינים. ל-1948, מעמדם בקונפליקט נעשה לשולי. המטוטלת חוזרת ב"מחצית הראשונה של שנות ה-60, ושוב מתבלטים הפלסטינים. יש לציין כי עלייה זו מקבילה לתהליך של רדיקליזציה בתפיסת צורת הלוואה בישראל, משעולים הרעיונות שהסכסוך מגלם — "מלחמה לשחרור לאומי" שבה הפלסטינים יהיו חלוצים, וכי צורת ה"מלחמה, לפחות בשלביה הראשוניים, היא של גרילה. יש לזכור, כי בנתיים החלו חילופי שמורות ב"הנהגה הפלסטינית ועלה הדור ה"צעיר הפלסטיני, בקרבו רווח הלך רוח שמאלני — גינוי ל"פסיביות" של הדור הקודם ונטיה להפיכת אקטיביסטיות לגבי המאבק בישראל. בתחילה, ביטוי ספרותי כש"הצעירים דנו והעלו בכתביהם וביספרים מחשבות לגבי צורת הלחימה היעילה בישראל. ורק לאחר מכן ניתנה לרעיונות אלה צורה ארגונית בצורת ארגוני ההבלה ובראשם פת"ח.

שינוי גדול חל במעמד הפלסטינים כתוצאה ממלחמת ששת הימים. קומתם של הפלסטינים שהושחה עד ירי תבוסתם ב"1948 וגלותם — נזרקה, שכן לאחר מפלת צבאות ערב, פעולות הפיראין עשו להם שם בארצות-ערב ומחוצה להן, והפלסטינים הפכו מגורם נחות לכעין נושא דגל הלאומיות הערבית ול"מקור גאווה.

בעבר הוצג הסכסוך כאילו הוא בשתי קומות: האחת — הגינוי הלאומי-אפולוטי בין ישראל ללאומיות הערבית; וישנה — בע"יתם של הפלסטינים. אידיאולוגים ערבים היו מדגישים שדווקא הג"גוד ברמה הלאומית הוא עיקר, וכי אפילו הוסדר עניינם של הפלסטינים נים והפליטים יושבו, עדיין ישאר הגינוי העיקרי בין ישראל לערביות. כתוצאה מן המלחמה, כאילו הת"פכו היוצרות, ולפי האופנה הרווחת כיום, הגינוי עם הפלסטינים מוצג כעיקר הסכסוך, שכן זהו, כביכול, מאבק לשחרור לאומי. הערבים מס' בירים, וביחוד לזרים, כי הגינוי איננו בין מדינות ערב הגדולות כי נגד מדינה קטנה כ"ישראל, אלא ש"עם עשוק כנגד מדינה עושקת, ת"קיסה וקולוניאליסטית — דוד הפך לגולית; וכי התנגדות שאר מדינות-ערב הוא רק פועל יוצא הנגזר מהקובלנה הפלסטינית. על ידי כך, יורד השיקול הגיאופוליטי ולו אר"עית ולצרכי ההצגה, שכן כשיקול של אינטרס לא נאה להציגו בפני עולם של יפ"רוח: כאילו חל שינוי אקולוגי בקונפליקט; הוא איננו בין ממשלות שיש מקום לדיון ול"שיקול מי צודק, אלא בין ממשלה עריצה לעם הנאבק מאבק עממי לשחרורו ואשר, כביכול מן התג'דרה, מאבק כזה צודק וראוי לת"מיכה. "שחרור" הפלסטינים איננו במובן הרגיל של חיסול שעבוד; שעבודם יחוסל על-ידי שיהפכו ל"אדוני הארץ.

הפרדוקס בשינוי זה מתבטא ב"כך, שכאשר הסכסוך היה שולי מבחינת דעת-הקהל בארצות-ערב הוא הוצג כקונפליקט בין ארצות-ערב לישראל, ואילו כאשר דווקא גדלה חשיבות הסכסוך ו"בולטותו" בחיים הלאומיים של המדינות השכנות, הוא מוצג כסכסוך לא בינו לישראל, אלא בין הפלסטינים לישראל.

אם עלתה חשיבות הפלסטינים בסכסוך, עולה השאלה האם מהם יכול לצמוח ההסדר?

עמדת הפלסטינים בגדה וברצועה

הפלסטינים מחולקים לשתי קבוצות עיקריות: האחת — אלה היושבים בגדה — ביהודה ובשומרון, ובר"צועה. רבים מבין קבוצה זו אחוזים חששות מהתחדשות המלחמה, שכן מתוך מסקנה שיש בה "אכסטרופל" ציה יכולים הם להגיע שבהתמודדות בין ישראל לערבים עלולים הם לה"יות הקורבנות העיקריים ולהפוך ל"עקורים. משום כך, אין תימה ש"הללו היו חפצים באיזה הסדר ש"ימנע התגלעות מחודשת של מלחמה. הם גם יכלו לנמק לארצות-ערב שהסדר כזה עם ישראל יועיל לערבים, שכן יביא לנסיגת הנוכחות הצבאית הישראלית מהשטחים וכי אין הסדר זה סוף-פסוק, ולא יעמוד למכשול כאשר מדינות-ערב תגענה לעוצמה שתאפשר להם לפתוח מחדש במלחמה. אכן רעיון מדינה פלסטינית נתעורר גם בארצות-ערב והעלה אותו העתונאי המצרי אחמד בהא אלדין. אולם כוונתו לא מדינה שתשלים עם ישראל, אלא "מדינת העימות" שתכלול את ירדן, תכרות ברית צבאית עם מדינות-ערב ותהיה בסיס המלחמה העיקרי נגד ישראל. מנהיגי מדינות-ערב, כולל מנהיגי הארגונים הפלסטינים נקטו בעמדה חריפה חד-משמעית נגד מדינה פלסטינית אלא כל שכן אם זו תוקם בהסדר עם ישראל. רוב המתווכחים על העצתו של בהא אלדין, שאת מאמריהם הוא כלל בספרו, דנו את העצתו לשלילה. הללו ציינו שאין הזמן הנוכחי מתאים להצעה זו, שכן הקמתה של מדינה פלסטינית תעורר התנגדות בחוגים הקרובים לשלטון בירדן וכך תביא לפילוג פנימי ות"חליש את החזית נגד ישראל.

הסכמה של פלסטיני הגדה להסדר עם ישראל על אף התנגדות שליטי-ערב היתה מוציאה להם שם של בוגדים, ואין להקל ראש בכוח ההרתעה של גנאי זה לגביהם. אלא ל"ם מה שחמור יותר מבחינתם הוא, שהסדר עם ישראל שיהא למורת"רוח לארצות ערב עלול לקוטעם מתפוצות משפחותיהם, מבנים, מ"נות ומקורבים המצויים בארצות-ערב. בכך היו ארצות-ערב עונשות אותם. דווקא אנו היהודים צריכים להבין את הצורך האנושי של אדם לשמור על קשריו עם משפחתו. ה"פלסטינים בגדה לא יכלו, איפוא, להרשות לעצמם הסדר עימנו מסריבות אנושיות ומשפחתיות. אין תימה

שכה מעטים היו הערבים שהביעו איזו תמיכה ברעיון המדינה הפלסטינית.

נכון שהפלסטינים בגדה חפצים בשני הדברים; הקוצ באליה שה' ללו אינם עולים בקנה אחד. אמנם, יתכן שרבים אצלם היו רוצים ב' הסדר עם ישראל, אך בתנאי שתח' תום עליו הליגה הערבית ומדינות' ערב. הם עומדים בפני הדילמה: החשש ממלחמה והרצון בהסדר ש' ימנע אותה, והחשש מפרידה ממש' פחותיהם ומינדיי לאומי. אין פלא אם בעומדם בפני הצורך לבחור בין השארת המצב כמות שהוא על סכנותיו, לבין הסדר למרות התנג'ות ארצות-ערב, יישו בשלב הנר' כחי לבחור באפשרות הראשונה.

ההתנגדות הערבית למדינה הפלסטינית

עמדה חריפה נגד רעיון מדינה פלס' טינית בגדה, נקטה המועצה הפלס' טינית במושב הרביעי בקהיר ש' החל ב-10 ביולי 1968. המועצה ה' לאומית הפלסטינית היא המוסד ה' עליון של ארגון השחרור הפלסטיני המאגד כיום כמעט את כל הארגונים של הפלסטינים.

בהחלטותיה המדיניות בפרק "הק' ריאות המפוקפקות לכינון ישות פלס' טינית מזויפת" נאמר: "התנועה ה' ציונית והאימפריאליזם והמכשיר של שתיהן — ישראל, עושים מאמצים לייצב את התוקפנות הציונית על פלסטין ולחזק את הנצחון הצבאי הישראלי בשנת 1948 ובשנת 1967, על ידי הקמת ישות פלסטינית ב' טח הכבוש אחר תוקפנות ה' ב' יוני, ישות אשר תעניק חוקיות ו' התמדה למדינת ישראל. זהו מעשה הסותר בצורה אינטגרלית את זכות העם הערבי הפלסטיני לכל מולדתו — פלסטין. ישות מזויפת זו, היא, לאמיתו של דבר, מושבה ציונית ישראלית שתחל, לטובת ישראל, את בעיית פלסטין חיסול סופי ובעת ובעונה אחת, תהיה שלב זמני ש' אפשר לציונות לרוקן את התושבים הערבים מהשטחים הפלסטינים ש' נכבשו אחר תוקפנות ה' ביוני. נוסף על כך, יתאפשר כינון מינהל ערבי פלסטיני סוכן [עמיל, בחינת וסאל]. בשטחים הכבושים אחר ה' ביוני, אשר ישראל תישען עליו ב' התמודדותה נגד המהפכה הפלסטי' נית למסגרת זו נכנסים גם התכ'

נונים האימפריאליסטיים והציוניים של הצבת השטחים הפלסטינים ש' נכבשו אחר ה' ביוני תחת מינהל וחסות בינלאומיים [הדברים אמורים לגבי הרעיון שצה"ל יסוג מן הגדה מבלי שצבא ערבי יכנס לתוכה, והיא תוצב למספר שנים תחת חסות האו"ם. רעיון זה העלו גם קונסולים זרים בשיחות עם אנשי הגדה והוא נדון בין מנהיגיה]. אי לכך, מכ' ריוה המועצה הלאומית הפלסטינית על הוקעתה המוחלטת את רעיון הישות הפלסטינית המזויפת בשטחי פלסטין שנכבשו אחר ה' ביוני ועל הוקעת כל צורה מצורות החסות הבין-לאומיות. כמו כן מכריזה, כי כל פרט או חוג ערבי פלסטיני או בלתי-פלסטיני הקורא לישות הסוכנת ולחסות בין-לאומית או תומך בהם, הוא אויב העם הערבי הפלסטיני וה' אומה הערבית (הדו"ח הרשמי של הוועידה). מהכרזה על "אויב העם" משתמע איום בהתנקשות בחיים.

תחושת הויקה ההדדית של איזו קבוצה היא הקובעת אם היא עם או לא, ואם הפלסטינים מגדירים עצמם כעם פלסטיני יחשבו ככזה. דומה שיש שהצונות בעמדה של ישראלים המחשיבה יתר על המידה את ה"הכרה" שלנו. כאילו על ידה אנו נופחים רוח חיים בעם פלסטיני. עם הוא עם מכוח זיקותיו ולא מכוח "הכרה". בעייתם העיקרית של ה' פלסטינים והעמימות לגבי צביונם הלאומי איננה כלל נעוצה בהעדר הכרה מישראל, אלא ביחסם ל"ישות" של ירדן. השאלה העומדת היא האם התגבשותם כעם תהיה במדינה יר' דתית או במדינה פלסטינית והדבר ישפיע מה צביון יהיה לעם זה. אולם הם עצמם דוחים את ההכ' רעה בכך, וקבעו דחייה זאת במ' פורש באמנתם הלאומית. הפלס' טינים בחרו להציג שישותם פגומה לא כל עוד ירדן קיימת והיתה שלטת בגדה המערבית, אלא כל עוד ישראל קיימת. ישות פלסטי' נית לפי תפיסתם הרשמית יכולה לקום רק על חורבות ישראל. בעוד שאנו ראינו אפשרות של קיום ביהד של פלסטין ערבית וישראל, הם לא ראו אפשרות כזו ומנהיגיהם המור' כרים עודם מדברים שפלסטין "כו' לה" צריכה להיות משוחררת ולהי' עשות למדינה ערבית. כל עוד זו הגישה השלטת מה הפלא שתהיה אצלנו התנגדות לישות הפלסטינית? כמובן שנוח לפלסטינים לגלגל את האשמה על ישראל כאילו העדר

הכרה מאתנו הוא גילוי של שובי' ניוס צר אופק מצדנו. כאילו בזונו לבנו אנו חומסים מקבוצה אנושית את היקר לה ביותר — את הנר' יתה הלאומית. המשטינים על יש' ראל מבית ומבחוץ משתמשים בהנמקה זו.

הצגת הבעיה כאילו מה שדרוש להסדר עם הפלסטינים הוא הכרה ישראלית בהם — היא מעוותת. לא' מיתו של דבר, כבר הכירה ישראל בפלסטינים בעצם קבלתה את הח' לטת החלוקה ב-1947 שקבעה את הקמתה של מדינה ערבית פלסטי' נית בשכנותנו. הבעיה היתה ועודנה הפוכה: לא הכרה מצידנו בזכות שלהם לחלק מן הארץ אלא היעדר הכרה מצד הפלסטינים והערבים ב' כות שלנו לקיום לאומי נפרד משל עצמנו. בעמדת הפלסטינים היתה עקביות של תביעה "כולה שלי", שהופיעה בצורת התנגדות לתוכנית החלוקה, אך כיום בתביעה "לשח' רור" כולל וריבונות על כל שטח ארץ-ישראל. הכרזה מצידנו מבוקר עד ערב על הכרה בפלסטינים היא בלתי רלבנטית כלל לאפשרות הקמת מדינה פלסטינית בהסכם עמנו, אפי' לו בגבולות שביתת-הנשק. מבוקר עד ערב יכולים אנו לזמר פזמון הכרה בישות פלסטינית, לסגת מן הגדה בלי הסדר לא נוכל, ואין בכוח הכרזה זו ליצור איזה הסדר מדיני, ולא כל שכן הסדר של שלום, ודומני, שאפילו לא לקרבו.

זכויות, רק ליהודים שגרור לפני 1917

קבוצה פלסטינית שניה היא אלה המצויים מחוץ לגבולות הנוכחיים. להללו אין מה להפסיד מהמשך ה' סכסוך ואין הם חוששים ממנו כי ערביי הגדה. מנהיגיהם נבנו מן הסכסוך ופורחים עליו. אנשים כיאסר ערפאת וג'ורג' חבש רכשו להם מעמד נישא רק הודות לסכסוך. אצלם ההתנגדות להסדר של פשרה עימנו היא חריפה. לכן גם מתנגדים הם בשצף קצף לכל הסדר מדיני, בלי שים לב לגבולות ולתנאים, שכן התנגדותם היא לעיקרון המדינה היהודית, בכל גודל וצורה שהיא. התנגדות זו להסדר מדיני קבעו ב"אמנה הלאומית" שלהם שנוסחה מחדש בוועידתם בקהיר ביולי 1968 והוסיפו על כך החלטות מפורשות. "האמנה הלאומית" היא תעודתם המדינית הבסיסית, והיא אושרה על

ידי רוב ארגוני החבלה*, הסכמה לה היא תנאי להצטרפות ל"מפקדת המא" במחזורי" המוציאה כיום במשותף את הודעות רוב ארגוני החבלה. מה שכתוב בה הוא בעל משקל והשיר בות מכל הכרזה של איזה דובר פלסטיני. דומה, כי להבנת העמדה הערבית וביחוד הפלסטינית אין מסמך חשוב ממנה, ולכן, ראוי היה לקהל בישראל להכירה. ההתנגדות להסדר מדיני נעשתה עיקרון בא" מנה. סעיף 21 מאמנה זו קובע: "בבטא את עצמותו במהפכה הפלסטינית המונית דוחה העם הערבי הפלסטיני את כל הפתרונות שהם תחליף לשחרור פלסטין שחרור שלם". הזכות של הגדרה עצמית מיתרגמת באמנה לכביכול זכות "להחזיר" את כל שטחה של א"י, ואילו ליהודים הגרים כיום בא"י אין זכות הגדרה עצמית לאומית עמדה של המנהיגים הפלסטינים הללו כלפינו היא מקוטבת. עוינות לישראל מרכזית בתפיסת עולמם הרבה יותר מאשר עוינותם של הנאצים ליהודים. אמנם, את המטרה של הרס מדינת ישראל בוחרים הם כיום להצניע בביטויים רכים כגון "דה-ציוניזציה של ישראל" או "החזרת הזכויות של הפלסטינים", אולם אין הדבר משנה לגבי עמדתם הבסיסית שבמרכזו עומדת התביעה לחיסול ישראל.

אפילו שהביטחה של הערבים לגבי יכולתם להשיג את מטרתם נתערערה עליידי מלחמת ששת הימים, קיצוניות המנהיגות הפלסטינית בחז"ל עוד גדלה כתוצאה מן המלחמה. זאת יכולים אנו ללמוד מהשוואת "האמנה" בנוסחה הראשונה שנתמנה בשנת 1964, מזמנו של שוקיירי, לזו מזמנו של יחיא חמודה ויאסר ערפאת. למשל, לגבי גורל היהודים במדינה הערבית הפלסטינית החופשית לאחר "שתשחרר" וישראל תחולסל, בנוסח הקודם ניתן אילו להבין שהיהודים שגרו בא"י ב-1947 יוכרו כפלסטינים, כלומר, יוכלו להישאר; ואילו בנוסח החדש שסוכם במושב הרביעי של המועצה הלאומית הפלסטינית — שנתכנסה בקהיר ביולי 1968, מודגש במפורש שרק היהודים שגרו בא"י מגורי קבע לפני 1917 יוכרו כפלסטינים. משתמע מכך, כי השאר הם בבחינת

זרים וצריכים לעזוב. תיקון הנוסח בוודאי שלא נעשה בהתאם הדעת והוא רב משמעות. אכן, קשה להסיק, כפי שיש כמה שטוענים, שהערבים נעשו יותר ריאליסטים ועמדו בתם מתונה יותר, אם מסמך מקודש וקובע כ"אמנה לאומית" מציין את המטרה של סילוק שניים וחצי מיליון יוון יהודים. לנוכח הכתוב בה איזה ערך יש לדבריו איזה פרט ערבי המתבטא בצורה מתונה? מה יכול להיות סתירה גדולה יותר לסיסמא שהם כיום מניפים, של מדינה פלסטינית רליגיונית? יש גם לציין כי במקצעה זו השתתפו נציגים של כל הארגונים הפלסטינים בארצות ערב, כולל ארגוני הפיראט. החשיבות הנובעת לסעיפים אלה ב"אמנה" איננו ערכם המעשי אלא הלך הרוח המשתקף מהם. שוקיירי, אמנם דיבר על זווית קת היהודים לים והירבה להשתמש בביטויי שיקוף, אולם בעיקרו של דבר, עמדתו היתה פחות קיצונית, לנוכח קיצוניות העמדה הרשמית הפלסטינית והערבית איזה ערך יש לדבריו סטודנט ערבי בחז"ל המנסה לשוות לדבריו מתינות, אם מתוך התחסדות שקר או מאמץ להתאים עצמו לאוירה הכללית באותה ארץ ולמצוא חן בעיני זרים, ואילו במציבות סגורות של סטודנטים ערבים נוקט הוא בעמדה הרשמית וכשחוזר לארצו מראה אותה נטיה לשאת חן ולהתאים עצמו לאוירה הקיצונית השוררת בארצות ערב? אפילו נגיה שהוא כן בדבריו, ערכם אפסי לעומת העמדה הקיצונית. יתר על כן, אין כל סימן להסתייגות מניסוח זה על ידי איזה חוג ערבי או פרסום אחר, לא הועלו אפילו רהורים לגבי הנכונות של ניסוח זה. דומה שאין עדות חותכת יותר לגבי מהות ה"עמדה הערבית והפלסטינית".

למה החריפו את העמדה

יכול אדם להשתאות מה הביא את המועצה הפלסטינית שנתכנסה בקהיר ב-10 ביולי 1968 להכניס שינוי זה המחמיר בליכך לגבי היהודים "שיושבו" הישראליים במדינה הפלסטינית. יתכן שלדיעה של ממש נצטרך להמתין עד שיפורסמו הסיכומים של ישיבת שיתוף הערבים, או

שיוודעו הפרטיקולרים שלה או של "ועדת האמנה" שהתמנתה לנסח. לפי שעה אפשר לנסות לשער אילו גורמים דחפו לכך. יתכן כי דווקא ההדגשה שדוברים פלסטינים מדיגשים שהמדינה תהיה "דמוקרטית" מחייבת את הפחתה מספר היהודים בה למיעוט קטן. יתכן שהרדיקליזציה שחלה בעמדה כלל פינו עם השתלטות פת"ח על ארגון השחרור הפלסטיני מביאה ליתר עקביות דוקטרינרית, וכיון שהציונות מגונה, יש לטהר את הארץ מכל היהודים שבאו לאחר ההכרזה המדינית הראשונה שניתנה לציונות בהצהרת בלפור, יתכן גם, שהיתרון האיכותי של הישראלי והחברת הישראלית שבלטו במלחמת ששת הימים לעומת החולשה האנושית והחברתית הערבית מולידים חשש שות להימצא בכפיפה אחת עם מיינוט יהודי ניכר, ולכן הצורך שיהיה זעיר. "הפחתה" מספר היהודים בא"י היא מהותית בעמדה הערבית. ואם מבחינה דקלומית נזחרים כיום ציין שהיעשה בדרכים אלימות הרי כפיצוי, מימדי ה"הפחתה" גדלו.

העמדה הערבית הפלסטינית כפי שהיא באה לידי ביטוי בהכרזות של דוברים פלסטינים, איפוא, איננה רק תביעה לחזור אל פלסטין כארץ דוגמה, אלא שפלסטין תחזור לערבים בשהיא ערביה, כלומר, לאחר ש"תטוהר" מאוכלוסייה זרה. לא מקרה שבתאוריה את השחרור, שכיח אצלם השמוש בפועל "לטהרה". פרופסור פאיו צאיג, התעמלן הראשי של הפלסטינים בארצות-הברית, מו שהיה חבר בוועדה המבצעת של אש"ף, ומייסד המרכז הפלסטיני למחקר מנסח את המטרה במלה הבאות: "השלוש בארץ פלסטין ובישכונותיה הוא שאיפתנו היקרה, התינאי הראשון לכך הוא שחרור פלסטין, היינו התנאי של חזרתנו לפלסטין הערבית, וחזרת פלסטין אלינו כשהיא ערבית". (חזרתו חוספן ערפל, 1966, ע' 19). בצורה דומה התבטא שפיק אלחות, ראש משרד ארגון השחרור הפלסטיני בביירות "אין ההתעלמות מהקיום הפלסטיני אלא חלק מתוכנית אימפריאליסטית ציונית השואפת לחיסול עם פלסטיני ומניעתו מזהות למאבק למען שחרור מולדתו הגדולה, למען החי

* בינתים נקבע בהסכם 6 במאי 1970 עליו חתמו כל ארגוני המחבלים, כי האמנה הלאומית והחלטות המועצה הלאומית מחייבות אותם כולם כסיכום תכניתם המשותפת.

ורתה כשהיא ערבית-חופשית, למען החזרת עמה אליה חופש-יריביו, עתיד גדולה וכבוד" (הזכרתו א מ י תות על דרך השחרור, 1966, ע' 6). הביטוי "החזרת הארץ כשהיא ערבית" הפך מטבע לשון. הידועות פתח מסתיימות כרגיל בסיכמא "תחיל פלסטין חופשית ער" בית". שוב הדגשת הצביון הערבי שצריך להיות לאוכלוסיה ולא רק פתח ניסח את מטרתו: "פעולת השחרור איננה אך ורק חיסול בסיס אימפריאליסטי, אלא — מה שחשוב יותר — הכחדתה של הברכה... מטרותיה של המלחמה איננה תבוסה צבאית אלא מחייתו של האופי ציוני של הארץ הכבושה, בין בדי מיתו האנושית ובין בדמותו החברית" (החזרת שחרור הארץ וזורים הכבושים ושיטת הכאבק נגד האימפריאליזם הישרי, ספטמבר 1967, ע' 1716; ספר השנה של פתח ל-1968, ע' 39).

הפלסטינים בחו"ל

מונעים הסדר

בכל הסדר או איי-הסדר של הסכסוך הערבי הישראלי נודע מקום השיב לגורם הפלסטיני. בודאי שתירות אידיאולוגיות של ארגונים מדיניים יכולות להשתנות. קשה להן יותר לפנות עורף לאידיאה הטריווית, לגרעין של תורתן. הי ציוניות כיום איננה יכולה לוותר על הרעיון המרכזי שלה — המטי לטתיות היהודית. הקושי בסכסוך נובע מכך שאי-קבלת הממלכתיות היהודית הוא כיום עקרון מרכזי על ארגוני הפלסטינים בחו"ל כולם, בלי יוצא מן הכלל. הניגוד בינם לבינינו הוא בשלב זה קוטבי, ואינו מאפשר כלל התחלה של הידברות עמם. הטפה שיש להגיע להסכם עמם היא השמעת דברים בעלמא והשתתות מלים לשוא, שאין לה דבר עם המציאות. אין לסגור את

הדלת בפני הסכם עמם, ואולי הסכם כזה פעם יהפך למציאות, אולם התאור כאילו דלת זו כיום פתוחה בפנינו, או כי בידנו המפתח שלה, כפי שמשמע מדברי הקוראים להסכם כזה, הוא מטעה.

הפלסטינים בחו"ל הם, מבין הערבים, הקבוצה הקיצונית ביותר כל-פינו והבלתי מתפשרת ביותר. מני היגיהם רכשו להם עמדות והשי פעה בצבוריות הערבית והם המ-סיתים הראשיים נגדנו. אין הפלס-טינים הללו עוינים את ישראל בגלל עוינות מדינות-ערב, אלא להיפך, עוינות מדינות-ערב נגזרה במדה רבה מעוינות של הפלסטינים. נאצר חזר על האמירה, לא נותר על זכויות הפלסטינים, כלומר: הוא מציג עצמו כנלחם את מלחמתו. נאצר חזר בנאומיו שהבעיה הפלסטינית היא בעיית של "עם" ו"מולדת", כלומר, העם צריך לקבל את הריבונות של מולדתו. נאצר מצוין שסיכום להסדר של שלום לאחר שיימצא הסדר צודק מבחינת הפלסטינים. הוא יכול היה להסכים להחלטת מועצת-הבטחון מ"22 בנו-במבר 1967 משום שתנאי זה נכלל בה. הבעיה היא שלפי תיאורו צדק זה מחייב את החזרת הריבונות לפלסטינים על מולדתם. אי הצדק שנעשה להם, איננו רק באובדן נכ-סים אלא הוא מונה בכך שמולדתם וריבונותם ניטלו מהם, פחות מכך איננו "צודק"; וצדק שהוא רק חלקי הוא סתירה עצמית, שכן הוא מנציח את העוול. כך, בשימוש הלי שון המקובל אצל הערבים "פתרון צודק של הבעיה הפלסטינית" הוא רק לשון נקיה לחיסול ישראל. קיום ישראל ופתרון צודק של בעיית הפלסטינים, כפי שהפלסטינים הערבים מגדירים אותו, אינם עולים, איפוא, בקנה אחד. יש להדגיש כי נאצר דן בפלסטינים לא כפרטים אלא כקבוצה, ואת פתרון בעיתם רואה הוא לא כבעיה אנושית אלא לאומית.

נוצר סכך שהוא עיקרו של הסכסוך הערבי-ישראלי בשלב הנוכחי. הפלסטינים בגדה מתקשים להרשות לעצמם להגיע להסדר עימנו בגלל מדינות-ערב. מדינות-ערב כבולות, במידה שאין למעט כלל במשקלה, בהתחייבויותיהן לפלסטינים, בעיקר אלה שמחוץ לגבולנו. במשולש הזה, איפוא, מהות המנהיגות הפלסטי-לית, מחוץ לגבולנו, מכשול עיקרי להסדר. יתכן שבהמשך הזמן, יווי-אשו הערבים בשטחים מפעולות מדינות-ערב וארגוני הפידאין ויהיו נכונים לאיזה הסדר.

בשלב הנוכחי גדול משקלם של הפלסטינים בחו"ל ממשקל הפלס-טינים בגדה. למנהיגים הפלסטי-נים בחו"ל השפעה על הפלסטינים בגדה, ואולם ספק אם יש למנהיגים בגדה השפעה על הפלסטינים מחוץ לשטחים. הפלסטינים בגדה אינם יכולים להשפיע על הפלסטינים מחוץ לגבולות לשנות את עמדתם, שינוי זה יתכן רק על ידי די-כונים ודיכוי ארגונותם על ידי מדינות-ערב. אכן, בינם לבין מדי-נות-ערב יש גרעיני ניגודים שעי-לולים להתפתח להתנגשות.

אין להתעלם מן המעמד וההשי-פעה שיש למנהיגות הפלסטינית שבחו"ל, אולם לכשיתברר עד כמה דרכה נמשלה, ביחוד שהיא משי-ליכה את יהבה על הפידאניות, וזו לא תביא את הפירות המיוחלים, עשוי מעמדה להיחלש. לכשיוכחו מדינות-ערב עד כמה המשכו של הסכסוך הרסני מבחינתן הן, גוררן להתפוררות מדינית, ומונע מהן כל אפשרות של התקדמות והתאוששות לאומית, עשויים הם לצאת לפעולה כנגד ארגוני הפלסטינים בחו"ל, ואז יפתח פתח למו"מ ולהסדרים בין ישראל לפלסטינים אצלנו, ובין ישר-אל לארצות-ערב.

על מי הרצאה באוניברסיטת תל-אביב בערב עיון לזכרו של משה חביב ז"ל, ביום 18 במאי 1969.

האמנה הפלסטינית ומשמעותה

שבה הרביעי בימים 10–17 ביולי 1968 ותיקנה את האמנה. יש לציין כי במושב זה השתתפו נציגי כל הארגונים הפלסטינים המצויים בארצות ערב, (פרט ל"ועד הערבי העליון"), כולל כל ארגוני הפידאין החשובים. לפת"ח ולאירגוני הפידאין שב-השפעתו הוקצו שלושים ושבעה מקומות מבין מאה שמהם הורכבה המועצה הלאומית. לנציגי "החזית העממית לשחרור פלסטין" הוקצו 10 מושבים. נציגי פת"ח נטלו בוודאי חלק פעיל בדיונים לניסוח האמנה וניכרת בה השפעת רעיונותיהם. התיקון לא נעשה בוודאי בהיסח הדעת והוא מייצג עמדה שדנו בה ושקלוה. להלן הנוסח המתוקן. במגמה לעמוד על השינויים שחלו בתפיסה, נשווה נוסח זה לקודמו.

העקרונות שנקבעו באמנה הם: במדינה הפלסטינית יוכרו כאזרחים רק היהודים שהיו בא"י לפני 1917 (סעיף 6). היהודים אינם אומה ולכן אינם ראויים לזכות הגדרה עצמית ולמדינה (סעיף 20). רק הפלסטינים הם בעלי זכות הגדרה עצמית והם בעלי הארץ כולה (סעיפים 3 ו-21).

כל פתרון שאיננו שחרור שלם של הארץ – נדחה. להשגת מטרה זו אין דרך מדינית אלא רק צבאית (סעיפים 9 ו-21). הלחימה נגד ישראל היא חוקית, ואילו הגנת ישראל על עצמה בלתי חוקית (סעיף 18).

"האמנה הלאומית הפלסטינית היא אולי התעודה החשובה ביותר, בשלב זה, של הסכסוך הישראלי-ערבי, ובפרט לגבי הצד הערבי. היא מהווה סיכום מוסמך ומרוכז של עמדת הארגונים הפלסטינים בסכסוך. ראוי שאמנה זו תילמד בבת-הספר שלנו, ואין דרך טובה מכך להכרת העמדה הפלסטינית הרשמית. להכרת האמנה נודעת גם חשיבות מבחינת הטיעון המדיני שלנו והוויכוח עם דוברים ערביים בחוץ-לארץ ואוהבים, העושים מאמצים רבים לשוות ארשת של מתינות לעמדה הערבית, ולעומת זאת, מתארים את עמדת ישראל כקיצונית וכמכשול ראשי לשלום. ואילו מן האמנה מתברר עד כמה עמדת הפלסטינים קיצונית ואיננה מאפשרת הסדר של פשרה.

הנוסח הקודם של האמנה נקבע בקוני גרס הפלסטיני הראשון שנתכנס בירושלים במאי 1964 עם הקמת "ארגון השחרור הפלסטיני". בתרגום הרשמי לאנגלית של האמנה הראשונה היא נקראת "קוונט" ולא "צ'רטר", כלומר "ברית", להדגיש את קדושתה הלאומית, ומילות ההקדמה לא מנה מסתיימות בשבועה לבצעה. הקונגרס קבע שמועצה לאומית פלסטינית, שהיא המוסד העליון של הארגונים הפלסטינים, תתכנס לפרקים, וכי לתקן את האמנה אפשר רק ברוב של שני שלישים של חברי המועצה. עם השינויים שחלו ב"ארגון השחרור הפלסטיני" לאחר מלחמת ששת הימים נתכנסה המועצה הפלסטינית בקהיר למר

שם האמנה

אמנה זו תיקרא "האמנה על אימות הפלסטינית" (אלמ"ת) ת"אק אלוטני אלפלסטיני).

(1)

המיתאק הלאומי הפלסטיני

יפלטק עליו זהא המיתאק אסם " המיתאק הלאומי הפלסטיני " .

בנוסח הקודם של האמנה ממאי 1964 צוין תואר-השם לאומי ב"קומי" וזכר-גיל משמעותו בערבית המודרנית לאומיות כלל-ערבית ואתנית, ואילו כאן משתמשים בתואר השם "וטני" שכיום מסמן את הלאומיות במסגרתה הטריטוריאלית הצרה, כי פטריוטיזם של אותה ארץ. זהו שייך נוי שבא להדגיש את הפטריוטיזם הפלסטיני.

סעיף 1

פלסטיין היא מולדת העם הערבי הפלסטיני והיא חלק אינטגרלי (בלתי נפרד) מהמולדת הערבית הגדולה, והעם הפלסטיני הוא חלק מן האוי-מה הערבית.

(מראד המיתאק)

מאד (1)

פלסטיין וטן השעב הערבי הפלסטיני והי צר לא יתגרא מן הוטן הערבי הכיור והשעב הפלסטיני צר מן אלה הערבית.

בערבית התחוקות הערביות נקבע שאותו עם מהווה חלק אינטגרלי של האומה הערבית. כאן, משום הבעיה המיוחדת של הטריטוריה, מודגש שגם הארץ היא חלק אינטגרלי מכלל המולדת הערבית. הנוסח הקודם היה סתמי יותר: "פלסטיין היא מולדת ערבית אשר מקשרים אותה עבותות הלאומיות בשאר ארצות ערב המרכיבות עימה את המולדת הערבית הגדולה". הצירוף "העם הערבי הפלסטיני" חוזר פעמים רבות

ב"אמנה" ובא גם להדגיש את ערבותם של הפלסטינים. בתפיסת הל-אומיות הערבית הרווחת כיום מבי-חנים בין "אומה" ל"עם": יש אומה ערבית אחת ועמים ערביים רבים בהתאם לחלוקה הבדנית.

סעיף 2

פלסטיין בנבולותיה כפי שהיו בתקופת המנדט הבריטי היא יהודית טריטוריאלית אינטגרלית.

מאד (2)

פלסטיין בנבולותיה כפי שהיו בתקופת המנדט הבריטי היא יהודית טריטוריאלית אינטגרלית.

אותו נוסח כבאמנה הקודמת. בכך קובעים שאין לחלקה למדינה יהודית וערבית. בביטוי "גבולות המנדט" יש משום עמימות לגבי השאלה אם ירדן נכללת אם לא. יש לציין כי בסמלי אש"פ וארגוני הפידאין מסו-מלת פלסטיין רק כארץ-ישראל המ-ערבית. במושב השביעי של המוע-צה הלאומית הפלסטינית (יוני 1970) הופיעה משלחת ירדנית שתבעה לר-אות ביורה הפלסטינית-ירדנית וירה אחת ולהביא לאחדות לאומית פלס-טינית-ירדנית. בכך התבטאה עלית השפעת הגורם הפלסטיני, כולל איר-גוני הפידאין, בירדן.

סעיף 3

העם הערבי הפלסטיני הוא בעל הזכות החוקית במולדתו והוא יגדיר עצמו אחר שיש-תים שתחור מולדתו בהתאם להצגתו ואך ורק להצגתו ובי-היתו.

מאד (3)

העם הערבי הפלסטיני הוא בעל הזכות החוקית במולדתו והוא יגדיר עצמו אחר שיש-תים שתחור מולדתו בהתאם להצגתו ואך ורק להצגתו ובי-היתו.

● סעיף 5

הפלסטינים הם האזרחים
הערבים אשר שכנו משכן
קבע בפלסטין עד שנת 1947,
אחת היא אם הוצאו ממנה
או נשארו בה. כל מי שנולד
לאם ערבי פלסטיני אחרי
תאריך זה בתוך פלסטין או
מחוצה לה הוא פלסטיני.

ללא שינוי, חיווק של הסעיף הקרי
דס, הגדרה זו היא רק לגבי הער
בים, לגבי היהודים הדבר שונה, שכן
הפלסטיניות הבסיסית היא חלק
הערביות.

المادة (د)

الفلسطينيون هم المواطنون العرب الذين
كانوا يقيمون إقامة عادية في فلسطين حتى
عام ١٩٤٧ سواء من أخرج منها أو بقي فيها.
وكل من ولد لأب عربي فلسطيني بعد هذا
التاريخ داخل فلسطين أو خارجها هو
فلسطيني.

● סעיף 6

היהודים אשר שכנו משכן
קבע בפלסטין עד תחילת הפ
לישה הציונית לתוכה ייחש
שכו פלסטינים.

المادة (هـ)

اليهود الذين كانوا يقيمون إقامة عادية في
فلسطين حتى بدء الغزو الصهيوني لها
يعتبرون فلسطينيين.

סעיף זה מהווה מיווג של שני
סעיפים באמנת הקודמת. דוחים עד
לאחר השחרור את ההכרעה בבעיית
המשטר הפנימי. עיקרו של סעיף
זה לדחות את קביעת העמדה כלפי
ממלכת ירדן והשלטון ההאשמי. יש
כאן ההדגשה שרק הערבים הפלס
טינים הם בעלי הזכות החוקית הקרי
ברצית, להוציא כמובן את היהודים
הישראלים, שלהם אין זכות הגדרה
לאומית ושלחם הוקדש להלן סעיף
מיוחד.

● סעיף 4

האישיות הפלסטינית היא
תכונה שורשית מתמדתה
שאינה פנה, והיא עוברת מן
האבות אל הבנים; הכיבוש
הציוני ופיוור העם הערבי
הפלסטיני כתוצאה מהשיאות
שבאו עליו אינם פוגמים באי
שיותו ובשיוכותו הפלסטינית
ואינם שוללים אותו.

בנוסף הקודם רק מחצית ראשונה
של סעיף זה, הפלסטיני, איפוא, אי
גנו יכול לחדול להיות פלסטיני.
פלסטיניות איננה אזרחות אלא תכונ
נה נצחית הבאה מלידה. היהודי יהו
די מאמו, והפלסטינאי מאביו. הפלס
טינים, איפוא, אינם יכולים להי
טמע, משתמע ולא מכללא כי האז
רחות הפלסטינית היא פועל יוצא
מהוויה הפלסטינית. סעיף זה והבא
אחריו מהווים כעין הקבלה ל"חוק
השבות" הישראלי.

المادة (و)

الشخصية الفلسطينية صفة أميلة لازمة
لاتزول وهي تنتقل من الآباء الى الأبناء
وإن الاحتلال الصهيوني وثبتت الشعب
العربي الفلسطيني نتيجة التكتبات التي
حلت به لا يقدانه شخصيته وانتماءه
الفلسطيني ولا ينفيانها.

להלן, בחלק של החלטות המועצה בפרק המושג "המאבק הפלסטיני הבין־לאומי (עמ' 51–52 בדו"ח ה' רשמי של המושב) נאמר:

"כמו כן באשרת המועצה כי התוקפנות על האומה הפלס'טית וארמיה החלה בפל'ט שתי הציונות לפלס'טין בשנת 1917. משום כך, פירוש סיי' לוק עיקבות התוקפנות צריך להיות סילוק כל עיקבות ה' תוקפנות מאז התחלת הפל'ט שתי הציונות, ולא מאז מל' המתי יוני 1967".

"התחלת הפלישה הציונית" היא, פוא, בהצהרת בלפור. תפיסה זו מקובלת בספרות הערבית המדינית. באמנה בנוסחה הקודם, הסעיף המק' ביל היה: "היהודים שהם ממקור פלסטיני ייחשבו פלסטינים אם יר' צו להתחייב לחיות בנאמנות ובשלום בפלסטיין". הביטוי מ"מקור פלסטיני" הוא עמום, שכן לא הוגדר באילו יהודים מדובר הכתוב. אולם כיוון שבסעיף הקודם (5 במתדורה החד' שה' 7 בישנה) התאריך הקובע לגבי הפלסטינים, אמנם של הערבים, הוא 1947, יכול להסתבר שזהו הדין אף

לגבי היהודים. גישת שוקירי היתה משפטית. הוא הגדיר "יהודים פלס'טינים" כ"אזרחים החוקיים" של פלס'טין (בספרו ארבעים שנה ב' חיים הערביים והבינ'ל' אומיים, בירות, 1969 ע' 500). יהודי פלסטיני או יהודי ממקור פלסטיני הוא איפוא מי שגר בא"י לפני שקמה מדינת ישראל ויכול היה לקבל אזרחות פלסטינית גם מן הבחינה המעשית. כיוון שהמטרה היא החזרת הפלסטינים הערבים — יש לפנות להם מקום, והרי במש' כנות הערבים נתיישבו בינתיים יהודים, ביחוד אלה שעלו אחר 1947, ומכאן שיש לפנות דווקא את אלה. היהודים שלא יוכרו כפלסטינים הם, איפוא, בחינת זרים שאין להם זכות ושיבה וצריכים "לעזוב".

האמנה הלאומית היא מסמך ציי' בורי שנועד לתפוצה כללית, כי דו"חות הורעידות שקדמו לוועידה זו, בהקדמה לדו"ח הכולל את הא' מנה והחלטות הורעידה, מציינ' הוועד הפועל של ארגון השחרור הפלס'טיני: "בישים לב לחשיבות החלטות המועצה הלאומית הפלסטינית ב' מושבה שנחכנס בקהיר בימים 10–17 ביולי 1968 אנו מפרסמים אותן בחוברת כדי שיעינינו בה בני פלסטיין בכל מקום וכדי שיהיו קו פעולה ותוכנית" (ע' 17–18). לכאורה, אי' תם מאה החברים שמהם הורכבה המועצה הלאומית היו צריכים להי' רתע מלנקוט עמדה כה קיצונית שעלולה לשמש נשק הסברתי נגד הפלסטינים. העובדה שלא נרתעו, היא עצמה בת' משמעות רבה ומ' עידה על חומרת העמדה הערבית הפלסטינית ולהטטה.

שנתיים חלפו מאז תוקנה האמנה, זמן שהיה צריך להספיק להעלות ביקורת כנגד גילוי זה של קיצוניות. ואולם עד כה, שום גוף ערבי, כולל "החית העממית לשחרור פלסטיין" שכרגיל היא ביקורתית כלפי ארגון השחרור הפלסטיני ופת"ח, ואף שום ארגון סטודנטים ערביים בחו"ל לא הסתייגו מן העמדה המוצגת בסעיף זה. לפי מיטב ידיעתי, לא נהפרסם שום מאמר בעתון ערבי המעלה ב' קורת כנגדה, אלא זה הוא רב' משמעות.

הנוסח המתוקן של סעיף זה מראה על רדיקליוזיה של העמ' דה הערבי'ת הפלסטינית. אפילו אם בביטוי "ממוצא פלסטיני" הכוונה חמורה יותר מ' כתאריך קובע, בעצם הקביעה המפורשת של

كما ان المجلس يؤكد ان العدوان على الامة العربية وتراها قد بدأ بالغزو الصهيوني لفلسطين عام ١٩١٧ ولذلك فان ازالة آثار العدوان يجيبه ان تعني ازالة جميع الآثار التي تحققت منذ بداية الغزو الصهيوني لا منذ حرب حزيران ١٩٦٧ وعليه فان شعار ازالة آثار العدوان بشكله الحالي شعار مرفوض وينبغي استبداله بشعار القضاء على أداة العدوان وبذلك وحده يتحقق السلام القائم على العدل .

השייכות הפלסטינית והקשר
לפלסטין, החומרי, הרוחני
וההיסטורי, הם עובדות קבועות.
עוד. חינוך הפרט הפלסטיני
חינוך ערבי-מוסלמי ונתינת
בכל האמצעים ליצירת תו"
העם לאומית אצל הפלסטיני,
השכלתו כדי שיכיר את מור"
לדתו הכרה עמוקה — רוח"
חנית והמזרח, והבשרתו למי"
אבק המזרח ולתקופת רכוש"
שו וחיון למען החזרת מור"
לדתו עד לשחרורה — ה"
חובה לאומית.

הפיסקה בדבר ההכנה למאבק היא
חדשה ונוסחה בהשפעת המקום המ"
יוחד שניתן כיום לפידאיות.

התאריך הקובע כ" 1917 יש משום
רדיקליזציה. בנוסח המתוקן יש ראייה
ניצחת למהות הסיסמא שדוברים
ערבים מנופפים בה, כאילו המטרה
היא "מדינה פלורליסטית דמוקרטית"
טית", פלורליזם המתבטא בסילוק
שני מיליון וארבע מאות אלף יהודים
דיו ישראלים איננו אלא פלסתר
וזריית אבק בעיניים. אם ממשלות
ערביות וארגוני הפידאין מרבים ל"
פרסם הודעות מטעות, עד שערבים
עצמם מוכיחים אותם על כך, קל
וחומר שלא יירתעו מלהוליד שולל
זרים, בייחוד כשמקווים שעל-ידי
נוסחה מילולית זו יעשו רושם טוב.
ראוי היה שסעיף זה ינוצל על
ידי דוברינו בחו"ל ניצול רחב.
בינתיים נתכנסה המועצה הפלס"
טינית לשלושה מושבים (קונגרסים)
נוספים בפברואר ובספטמבר 1969
וביוני 1970, ואילו הנוסח הנוכחי
לא הוקם.

דוברים ערבים מוסיפים שהמטרה
היא שהמדינה הפלסטינית תהיה
חילונית, לעומת ישראל שאותה מג"
נים כמדינה אנכרוניסטית המוש"
תת על עיקרון דתי. אולם יש לציין
כי בכל החוקות של מדינות ערב
(פרט ללבנון) נקבע האיסלאם, במ"
פורש, כדת המדינה. החוקה הסורית
מ" 1964 קובעת שנושא המדינה צריך
להיות מוסלמי. ברוב החוקות מודגש
גם שהשריעה, כלומר המשפט ה"
איסלאמי, היא מקור החוקים במ"
דינה. פת"ח פנה רשמית לקונגרס
איסלאמי באוניברסיטת אלזוהר בת"
ביעה שתרומות לפידאין תחשבנה
"זכאת" — תרומה דתית והלחימה
נגד ישראל — "ג'יהאד". (מג' ל ת
אל אזהר, אוקטובר 1969: ספר
השנה של פת"ח ל" 1968, ע'
145). מכריוס, איפוא, מלחמת-קו"
דש, כביכול, למען הקמת מדינה
חילונית. לנוכח גילויים אלה יש
משום גיחוך בהתרפקות זו על החי"
לוניות. כתר "הדמוקרטיות" שהי"
דוברים הפלסטינים קושרים למדינה
הפלסטינית גם הוא מעורר ספקנות,
לנוכח אי-הצלחתם של הערבים ל"
כונן-משטרים דמוקרטיים.

אפילו אם הפלסטינים, בהיווכחם
במישגה המדיני שבניסוח זה, ישנו
אותו, יש משמעות לעובדה שהנוסח
של סעיף זה נקבע כפי שנקבע
ונשאר עד שתוקן. יתר-על-כן, יש
מקום להנחה שהתיקון יהיה טקטי
כתגובה לביקורת בייחוד זרה, ואילו
הנוסח החריף דווקא, הוא ששיקף
את עמדתם הספונטאנית.

المادة (٧)

الانتماء الفلسطيني والارتباط المادي
والروحي والتاريخي بفلسطين حقائق ثابتة،
وان تنشئة الفرد الفلسطيني تنشئة عربية
ثورية وانخاذ كافة وسائل التوعية والتنشئة
لتعريف الفلسطيني بولته تعريفًا روحيًا
وماديًا عميقًا وتأييده للنضال والكفاح المسلح
والنضحية بماله وحياته لاسترداد وطنه
حتى التحرير واجب قومي .

השלב (הנוכחי) אשר העם הערבי הפלסטיני חי אותו, הוא שלב המאבק הלאומי (ומני) לשחרור פלסטין, משום כך, הסתירות בין הכוחות הלאומיים הפלסטינים הם מסוג הסתירות המשניות אשר יש צורך לעמוד בעדן למען הסתירה היסודית שבין הציונות והאימפריאליזם מצד אחד, לעם הערבי הפלסטיני מן הצד השני. על יסוד זה מהווים ההמונים הפלסטינים בארץ המבושה או בגולה (אלמח'ר), ארגונים כפרטיים, חיות לאומית אחת הפועלת להתחרות פלסטין ולשחרורה במאבק המזוין.

יש לדחות את המחלוקת הפנימית ולהתרכז בלחימה נגד ישראל. הסגנון של "סתירות משניות" ו"סתירה יסודית" הוא השפעה של לשון פת"ח והחוגים הצעירים. בינוס המקביל הקודם נאמר: "האסכולות האידיאולוגיות המדיניות, חב"ריות, כלכליות לא תסתנה את אנשי פלסטין מחובתם הראשונה לשחרור את מולדתם.

المادة (٨)

المرحلة التي يعيشها الشعب العربي الفلسطيني هي مرحلة الكفاح الوطني لتحرير فلسطين ولذلك فإن التناقضات بين القوى الوطنية الفلسطينية هي من نوع التناقضات الثانوية التي يجب أن تتوقف لصالح التناقض الأساسي فيما بين الصهيونية والاستعمار من جهة ، وبين الشعب العربي الفلسطيني من جهة ثانية ، وعلى هذا الأساس ، فإن الجماهير الفلسطينية سواء من كان منها في أرض الوطن أو في المهجر ، تشكل منظمات وافرادا ، جبهة وطنية واحدة ، تعمل لاسترداد فلسطين وتحريرها بالكفاح المسلح .

המאבק המזוין הוא הדרך היחידה לשחרור פלסטין והוא, לכן, אסטרטגיה ולא טקטיקה. העם הפלסטיני מאשר את החלטתו הנחושה המוחלטת לעומדת — להמשיך במאבק המזוין ולהתקדם לקראת המהפכה העממית המזוינת לשחרור מולדתו, ולח"זור אליה, לשמור על זכותו להיות בה חיים טבעיים, ועל קיום זכותו להגדרה עצמית, ולרבינות עליה.

זהו סעיף חדש. הביטוי "אסטרטגיה ולא טקטיקה" הוא מאוצר בייטוי פת"ח (ראה, י. הרכבי, פת"ח באסטרטגיה הערבית, ע' 72). אצל פת"ח השמוש בו הוא לגבי פעולות הפידאין, כלומר, שהן אינן אמצעי מסייע אלא הם עיקר הלחימה. ה"מאבק המזוין" הוא מושג רחב יותר, אולם גם בו מושם הדגש על הפעולה בנוסח הפידאין. "המהפכה העממית המזוינת" מסמנת את השתתפות כל העם בלחימה נגד ישראל והיא מתוארת כשלב שיושג על ידי הרחבת פעולת הפידאין, שהם רק כ"מורי דרך" וכ"חלוצים" ואשר תפקידם להביא לידי "התלקחות" המהפכה עד שזו תקיף את כל שדרות העם.

הקצוניות של המטרה של חיסול מדינת ישראל ו"שחרור" כל שטחה מוציאה מכלל אפשרות פתרון מדיני שמטבעו הוא הסדר של פשרה. זהו ההגיון שבסעיף זה ובסעיף 21. נש"ארת רק הדרך האלימה.

المادة (٩)

الكفاح المسلح هو الطريق الوحيد لتحرير فلسطين ، وهو بذلك استراتيجية وليس تكتيكا يؤكد الشعب العربي الفلسطيني تسميته المطلق ، وعزمه الثابت ، على متابعة الكفاح المسلح ، والسير قدما نحو الثورة الشعبية المسلحة : لتحرير وطنه والعودة اليه ، وعن حقه في الحياة الطبيعية فيه . وممارسة حق تقرير مصيره فيه والسيادة عليه .

הפעולה הפיראנית מחוזה את הגרעין של מלחמת השחרור העממית-הפלסטינית והדבר יחייב את הסלמה, את הרחבתה, את ההגנה עליה ואת גיוס כל היכולות הפלסטיניות במסגרת-אדם ובמדע, את ארץ נגדם ואת שיתופם במהפכה הפלסטינית המזוינת, ואת מוש מוש המיוזג המאפייני-הלאומי (ומני) בין הקבוצות השונות של העם הערבי הפלסטיני לבין החמון הערבי (בארצות-ערב) כדי לערוב להתמדת המהפכה, להתרחבותה ולנצח-חונה.

סעיף זה הוא חדש ומתאר את מעשה המרכבה של הפיראניות, כיצד מתרחבת פעולתה ורשתה עד כדי סחיפת כל העם לפעילות זו. החמון בארצות-ערב מתואר בלשון פת"ח כמהווה את "החיות הערבית המסייעת" ותפקידו לא רק להגיש עזרה, אלא להבטיח שמדינות ערב לא תסייגנה, בגלל אינטרסים מקומיים או לחצים, מהתחייבויותיהן לתמוך ב"מהפכה הפלסטינית".

المادة (10)

العمل الفدائي بشكل ثواة حرب التحرير الشعبية الفلسطينية وهذا يقتضي تصميده وشموله وحمايته وتنفذه كافة الفئات الجماهيرية والعلمية الفلسطينية وتنظيمها واشراكها في الثورة الفلسطينية المسلحة وتحقيق التلاحم النضالي الوطني بين مختلف فئات الشعب العربي الفلسطيني وبين الجماهير العربية شعبانا لاستمرار الثورة وتعاودنا وانتصارها .

לפלסטינים תהיינה שלוש סיסמאות: האיחוד הלאומי (ומני), הגיוס הלאומי (קו-מיה) והשחרור. בכך אין שינוי. סיסמאות אלה מופיעות על פרסומי "ארגון השחרור הפלסטיני".

المادة (11)

يكون للفلسطينيين ثلاثة شعارات : الوحدة الوطنية ، والتعبئة القومية ، والتحرير .

העם הערבי הפלסטיני מאמין באיחוד הערבי, והוא מאמין כי כדי למלא את תפקידו במימוש, עליו, בשלב זה של מאבקו הלאומי, לשמור על אישיותו הפלסטינית ועל ה"מרכיבים אותה, להגביר את המודעות לגבי מציאותה ולדחוף את כל התוכנית העליונה לזרוע המדינית או להחלישה. רעיון האיחוד הערבי מחייב את עליונות הצביון הבין-ערבי על הצביון המקומי. מבחינת העקבות הדוקטרינריות של האיחוד, הדגשת הצביון המקומי או הייחוד היא מפלגת, שכן היא מחזקת את השוני, ואילו האיחוד עומד על השיתוף וה"אחדות. הסוגיה של היחס בין הייחוד המקומי לאיחוד הכלל-ערבי העסיקה רבות את אידאולוגי הלאומיות הערבית. החוגים השמרניים נוטים להדגיש את הצורך בשמירת הצביון המקומי גם לאחר האיחוד וכי על ידי כך תתעשר הלאומיות הערבית בשלל גוונים. ואילו החוגים המהפכניים מדגישים את האחדות וההומוגניות, אם מתוך השיקול המעשי שהליכוד הפנימי יתחזק ככל שיקטנו גורמי השוני והייחוד, ואם מתוך

האיחוד הערבי ושחרור פלסטין הם שתי מטרות המשותפות לנו את זו אשר האחת מהן מכונה את הדרך למימוש השנייה. שכן האיחוד הערבי מוביל לשחרור פלסטין, ושחרור פלסטין מוביל לאיחוד. הפעולה לקראת שתי מטרות אלה הולכת יד ביד.

זו שוב אנטינומיה. היא ביטוי להתלבטות של האידיאולוגים הערביים. צריך לקדם למה, האיחוד או חיסול ישראל. נצחון על ישראל מחייב ריכוז כל הכוחות הערביים למאבק, ריכוז שיתאפשר רק לאחר הקמת סמכות על-מדינתית שתשלוט בכל הכוחות הללו, כלומר, ממשלת איחוד. נאצר חזר והצהיר שהאיחוד הוא תנאי לפתיחה במלחמה נגד ישראל. אפס, השגת האיחוד הוא ענין לטווח רחוק. ובצורה זו נדחית המלחמה נגד ישראל למועד רחוק; ואילו פתיחה במלחמה בלי איחוד תביא למפלה. לעומת זאת, להשגת האיחוד דרוש מאורע היסטורי מר-היב — כניחתן של ישראל. ומכאן הטענה שנצחון על ישראל צריך לקדם להשגת האיחוד. אידיאולוגי פת"ח עסקו רבות בסוגיה זו. תשור' בחם היתה בסיסמה שטבעו: "שחרור פלסטין היא הדרך לאיחוד, והיא החלופה (האלטרנטיבה) הנכונה לסיסמה: האיחוד הוא הדרך לשחרור פלסטין" (פת"ח באס"ר טג'יה הערבית, ע' 31). כאן נוקטים בפיתרון מילולי של עקפת בעיית הקדימה, על-ידי התיאור ששני המאורעות הם, כביכול, בו-זמניים, כנוסח המצוי גם באמנה של 1964.

ראיתם את הצביון המקומי כחלק מן המורשת שאותה הם חפצים לשמר. מחלוקת זו בין הייחוד לאיחוד משתקפת גם בקונצפציה של מבנה האיחוד. המבקשים לשמור על הייחוד רואים צורך לשמור על המסגרות המדיניות הקיימות במבנה איחוד רופף יותר — קונפדראלי, ואילו המדגישים את האיחוד נוטים לטשטש המסגרות המדיניות הקיימות על הגבולות שלהם, שהורחבו בהסדר קולוניאלי, במגמה למזג את מדינות-ערב במבנה מדיני מלוכד יותר. אפשר להציג מחלוקת זו כ"אנטינומיה" (סתירה בין שתי תפיסות שכל אחת מהן מבוססת בצורה הגיונית) שבה אחוזה הלאומיות הערבית: איחוד שינסה לדכא את הצביון הייחודי של חלקי יערור התנגדות מקומית; ואילו איחוד שישמר את הצביון הייחודי המקומי עלול לתמוך בנטיית פלגניות. הסעיף הזה באמנה בא להשיב לטענה שהדגשת הייחוד הפלסטיני מגלמת מגמה אנטי-איחודית ואנטי-לאומית ערבית (בלשון הלאומיות הערבית — "שועוביה" או "איילי מיה"). טענה זו נשמעה נגד פת"ח סות פת"ח, למשל מחוגי תנועת "קו" מיון אלערב" והבעת' שאצלם רוד חת אדיקות ברעיון האיחוד הערבי. עד לפני מלחמת ששת הימים היה לטענה זו גם אספקט מעשי, היינו: השיקול שהדגשה יתירה של הפלסטיניות של המאבק נגד ישראל חת ליש את הזיקה של מדינות ערב אליו ואת התחייבותן ליתול בו חלק במישרין. התשובה לטענה זו היא, אפוא, כי שימור הייחוד הפלסטיני הוא רק צורך השעה, דווקא למען ההפלגה מעבר לו אל האיחוד הערבי. אמנם, יש בכך משום סתירה להצגת האישיות הפלסטינית כתכונה נצחית, כפי שנקבע בסעיף 4.

المادة (12)

الشعب العربي الفلسطيني يؤمن بالوحدة العربية ولكي يؤدي دوره في تحقيقها يجب عليه في هذه المرحلة من كفاحه الوطني ان يحافظ على شخصيته الفلسطينية ومقوماتها. وان ينمي الوعي بوجودها وان يناهض ابا من المشروعات التي من شأنها اذابتها او اضعافها.

المادة (12)

الوحدة العربية وتحرير فلسطين هدفان متكاملان يهيء الواحد منهما تحقيق الآخر. فالوحدة العربية تؤدي الى تحرير فلسطين، وتحرير فلسطين يؤدي الى الوحدة العربية والعمل، لهما يسير جنباً الى جنب.

גורל האומה הערבית, יתירה מזו, עצם הקיום הערבי תלוי בגורל הפלסטינית ומקשר זה נובע הטאמץ של האומה הערבית ועמלה לשח" רור פלסטין. העם הפלסטיני ישא בתפקידו החלוצי למי" מוש מטרה לאומית (קומי) קדרשה זו.

ללא שינוי. זהו רעיון מקובל ושי" כיה בספרות הערבית המדינית, שהי בעייה הפלסטינית היא גורלית לעצם הקיום הערבי. קיום ישראל מונע מן הערבים כולם לממש את מטרותיהם הלאומיות, יתירה מזאת, קיום ישראל יביא בהכרח להתפשטותה ולחיסול ערבותם של חבלי ארץ ערבים נוספים. לפלסטינים יש אינטרס להדגיש את הגורליות של המאבק נגד ישראל ואת מרכזיותו לכלל הערבים כדי להאיץ בהם ל" היחלץ לחימה. יתכן שצפונה כאן גם המגמה לשוות סימטריה לקוני פליקט — שני הצדדים מאיימים זה על זה בכליון. מוצגת כאן גם נוסחא לחלוקת העבודה: בלחימה יהיו ה" פלסטינים החלוק העובר לפני המ" חנה הערבי.

שחרור פלסטין מבחינה ער" בית הוא הוכח לאומית (קומי) כדי להדוף מהמולדת הער" בית הגדולה את הפלישה הציונית והאימפריאליסטית ולשחרר את פלסטין מהקיום הציוני. האחריות השלמה ל" כך נופלת על האומה הער" בית, עמים וממשלות כאחד, ובראשם העם הערבי הפלס" טיני.

לשם כך, על האומה הערבית לגייס את כל יכולתה, הצב" אית, האנושית, החומרית, והי" רוחנית, כדי להשתתף השי" תתפות פעולה עם העם הער" בי הפלסטיני בשחרור פלס" טיה, ובמיוחד עליה, בשלב הקיים כיום של המושפכה הי" פלסטינית המזוינת, לתת בלי חסוך ולהגיש לעם הערבי הי"

المادة (15)

تحرير فلسطين من ناحية عربية هو واجب قومي لرد الغزوة الصهيونية والإمبريالية عن الوطن العربي الكبير ولتصفية الوجود الصهيوني في فلسطين ، تقع مسؤولياته كاملة على الأمة العربية شعوبا وحكومات وفي طليعتها الشعب العربي الفلسطيني .

ومن أجل ذلك فإن على الأمة العربية أن تعبىء جميع طاقاتها العسكرية والبشرية والمادية والروحية للمساهمة مساهمة فعالة مع الشعب العربي الفلسطيني في تحرير فلسطين ، وعليها بصورة خاصة في مرحلة الثورة الفلسطينية المسلحة القائمة الآن أن تبذل وتقدم للشعب العربي الفلسطيني كل المعون وكل التأييد المادي والبشري وتوفر له كل الوسائل والفرص الكفيلة بتعظيمه من الاستمرار للقيام بدوره الطبيعي في متابعة توريته المسلحة حتى تحرير وطنه .

المادة (16)

مسير الأمة العربية : بل الوجود العربي بذاته رهن بمصير القضية الفلسطينية ومن هذا الترابط ينطلق سعي الأمة العربية وجهدها لتحرير فلسطين ويقوم شعب فلسطين بدوره الطبيعي لتحقيق هذا الهدف القومي المقدس .

מבחינה אנושית יהויר שח"ר
רור פלסטיני לאדם הפלסטיני
את כבודו, תפארתו וחירותו.
אי-לכך מצפה העם הערבי
הפלסטיני להתיבות המאמץ
נים בעולם, בכבוד האדם וב-
חירותו.

עצם קיום ישראל והיעדר מולדת
לפלסטיני יוצרים בפלסטיני ניכור,
שכן ניטל ממנו כבודו והוא מובא
למצב של שעבוד. כל עוד קיימת
ישראל, הפלסטיני הוא בעל אישיות
פגומה. זו תוספת ברוח פת"ח שאי-
ננה בנוסח הקודם ומגלה, אל נכון,
גם השפעה של הספרות המהפכנית
המודרנית, כתורת פרנץ פאנון.

פלסטיני כל עזרה וכל תמי-
כה חומרית ואנושית, ולהעמיד
לרשותו את כל האמצעים והי-
אפשרויות אשר תאפשרנה לו
להתמודד במולדיו תפקידו הח-
לוצי ולהמשיך במהפכתו המ-
דינית עד לשחרור מולדתו.
המטרה היא, איפוא, כפולה: הג-
נה על שאר ארצות-ערב וסילוק ה-
ציונות מפלסטין. בתפיסה הלאומית
הרווחת כיום, מבחינים בין "המו-
לדת הכללית" או "הגדולה" ו"המו-
לדת המיוחדת" של כל עם ערבי.
משתמע מכאן החשש שמא בלי
תמיכת מדינות ערב עלולה לפוג
נופת "המהפכה הפלסטינית". השו-
נוי בנוסח זה לגבי קודמו הוא, ב-
עיקרו, בהדגשת "ההשתתפות הפ-
עילה" של מדינות ערב וענין "המה-
פכה הפלסטינית המדינית" שהיא
תוספת שהביאה אל נכון השתלטות
רעיונות פת"ח על ארגון השחרור
הפלסטיני.

المادة (16)

تحرير فلسطين ، من ناحية روحية ، ينـى
للبلاد المقدسة جوا من الطمانينة والسكينة
تصان في ظلاله جميع المقدسات الدينية
وتكفل حرية العبادة والزبارة للجميع من
غير تفريق ولا تمييز سواء على اساس
العنصر او اللون او اللغة او الدين ، ومن
اجل ذلك فان اهل فلسطين يتطلعون الى
نصرة جميع القوى الروحية في العالم .

المادة (17)

تحرير فلسطين ، من ناحية انسانية ، يعيد
الى الانسان الفلسطيني كرامته وعزته
وحريته ، لذلك فان الشعب العربي
الفلسطيني يتطلع الى دعم المؤمنين بكرامة
الانسان وحريته في العالم .

● סעיף 16

מבחינה רוחנית, שחרור פלס-
טין יעניק לאזין הקדושה
אזירת שלווה ונחת שבטילה
יישמרו כל המקומות הקדו-
שים, ויבטיח את חופש הפול-
חן והביקור לעולם בלי הב-
חנה או הפליה של זנע, צבע,
שפה או דת. מטוס כך מיי-
חלים הפלסטינים לסיוע כל
המוחות הרוחניים בעולם.

ללא שינוי.

למחקר, ארגון השחרור הפלסטיני, 1968, ע' 107). למשקיף הור, הכי חנה זו בין חוקיות הפגיעה בישראל לאי-חוקיות התגובה יכולה להיראות כפסול מיתמם שיש בו אפילו מן הגיון. אף-על-פי-כן, אפשר לה- ניח כי יש ערבים שעבורם הבחנה זו איננה רק עניין של טענה צורנית אלא אמונה. לא לשוא משגנים תפיר סה זו, שכן היא גם יסוד ההצדקה לפעולה הפיזית.

סעיף 19

חלוקת פלסטין משנת 1947 והקמת ישראל כמלכות מוסודות, אחת היא כמה התמידה, משום שהן נוגדות את רצון העם הערבי הפלסטיני ואת זכותו הטבעית למולדתו, ומי שום שהן פותרות את העק- רונות הכלולים במגילת האו- מות המאוחדות ובראשן זכות ההגדרה העצמית.

כבנוס הקודם, שכיחה מאד בספר רות הערבית הטענה שהמנדט והח- לות החלוקה, אפילו שנתקבלו על ידי חבר הלאומים וארגון האומות המאוחדות, אינם בני תוקף חוקי. הם מהווים סטיה (אברציה) ולא אקט נורמה של המשפט הבינ- לאומי. ההנמקה הניתנת לכך היא שהם מנוגדים לעקרון בסיסי כזכו- ההגדרה העצמית. שכן מגילת ה- או"ם (סעיף 103) קובעת שיש על- יונות להתחייבות הנובעת מהמגילה על כל התחייבות אחרת, במקרה של התנגשות ביניהן.

المادة (19)

تقسيم فلسطين الذي جرى عام 1947 وقيام إسرائيل باطل من أساسه مهما طال عليه الزمن، لمغايرته لإرادة الشعب العربي الفلسطيني وحقوقه الطبيعية في وطنه ومناقضته للمبادئ التي نص عليها ميثاق الأمم المتحدة وفي مقدمتها حق تقرير المصير.

שחרור פלסטין מבחינה בין- לאומית היא פעולה הגנתית המתחייבת מצרכי ההגנה העצמית. לכן, העם הערבי הפלסטיני החפץ לקיים יחסי ידידות עם כל העמים, מוצפה לתמיכתן של המדינות שוח- רות החירות, הצדק והשלום, בהחזרת המוצב החוקי לפלס- טין ובהשכנת ביטחון ושלום בה, ולאפשר לקהילה לקיים ריבונות לאומית (וטניה) וחיי- רות לאומית (קומיה).

כבנוס הקודם, קיום ישראל הוא בלתי-חוקי, ולכן הגנה על ישראל היא בלתי חוקית כמעשה תוקפני ואילו הלחימה נגדה היא חוקית. בספרות הפלסטינית שכיחה טענה זו שהתנכלות הפידאין לישראל היא חוקית ונובעת מן הזכות להגדרה עצמית ולשחרור לאומי, שכן קיום ישראל מונע הגדרה עצמית מן הפ- לסטינים ומשעבדם. פעולות הנגד של ישראל אינן חוקיות, שכן מט- רתן להביא להתמדת המדינה המגל- מת תוקפנות מעצם הקמתה וב- קיומה. אברהים אלעבאד, במאמר על "סיבות התוקפנות הישראלית האחרונה" (מלחמת ששת הימים) כותב: "הפעולה הפיזית היא זכות מזכויות העם הפלסטיני משום שזכות השחרור הלאומי הוא המשך לזכות העמים להגנה עצמית והיא זכות שאישרה אותה אמנת האו"ם כזכות טבעית ומקורית". (אניס אל- צאיע, פלסטיניאט, המרכז

المادة (18)

تحرير فلسطين، من ناحية دولية، هو عمل دفاعي تقتضيه ضرورات الدفاع عن النفس. من أجل ذلك فإن الشعب العربي الفلسطيني، الراغب في مصادقة جميع الشعوب، يتطلع إلى تأييد الدول المحبة للحرية والعدل والسلام، لإعادة الأوضاع الشرعية إلى فلسطين، وإقرار الأمن والسلام في ربوعها، وتمكين أهلها من ممارسة السيادة الوطنية والحرية القومية.

עצמית לאומית מתגלית במעורבות כשבוניזם צר התובע הכל לעצמו ושלל זכות דומה מזולתו; ואילו בקבלת ישראל את החלטת החלוקה היתה מונחת הכרה בישות לאומית ליהודים ולפלסטינים כאחד.

דברים ערבים מניפים את סיס"מ "המדינה הדמוקרטית שבה יהו"דים וערבים יחיו יחדיו בשלום". כוונתם למדינה דמוקרטית ערבית שבה היהודים יהיו מיעוט כמתחייב מסעיף 6. אולם פעמים מפרשים אר"היהם הזרים כאילו הכוונה למדינה דו-לאומית. יש לציון שבכל הפרסומים הערביים של ארגוני ה"חבלה מודגש שזו תהיה מדינה ערבית ולא דו-לאומית. היא אינה יכולה להיות דו-לאומית גם משום כך שאין היהודים מהווים לידים לאום.

הצהרת בלפור ונוסח המנדט ומה שנבע מהם ייחשבו בסי"לים. מענות הקשר ההיסטורי או הרוחני של היהודי לפלס"טין אינן עולות בקנה אחד עם אמיתות ההיסטוריה, או עם מרכיבי המדינה במשמעו"תם האמיתית, היהדות כדת שמימית (היינו של התגלות) איננה לאומיות בעלת מצי"אות עצמית, וכמו כן אין היו"הדים עם אחד, שלו אישיות העצמית, אלא הם אזרחים במדינות שבהן הם מצויים.

שוב נוסח זהה. זו איפוא תפיסה שלא נשתנתה. בסעיף זה מצוי חלק מהטענות הערביות המקובלות לגבי הזכות ההיסטורית: היהודים שכנו רק זמן קצר בארץ, שלטונם עליה לא היה בלעדי, הערבים לא כבשוה מהם ואינם צריכים להתחזרה להם, שהייתם של הערבים בארץ היתה ארוכה מזו של היהודים. לכן, בסי"ענה לזכות היסטורית יש משום סילוף. נוסף על כך, מדינה מבטאת עקרונ של לאומיות ולא של דת, ולכן היהודים, כבעלי יהוד דתי גרידא, אינם זקוקים כלל למדינה, ובמדינה יהודית העושה את היהדות ללאומיות, יש משום עיוות מדיני. משום כך, הציונות כגילוי של לאומיות יהודית משחיתה את מהותה של היהדות.

הואיל ומדינת ישראל איננה מבוססת על לאומיות אמיתית היא מתח"ארת בערבית, בשכיחות רבה, כי "ישות מלאכותית". הדבר מובא גם כראיה שאכן ניתן יהיה לחסלה. תפיסה זו היא גם ביסוד התורה ה"פידאנית. כיוון שליהודים אין לאומיות של ממש, יביא הטורח להשי"תחקות ל"ם עד שיאותר לוותר על הממלכתיות היהודית.

התפיסה שו"היהודים אינם מהווים ישות לאומית היא עיקרון שהוא חיוני לעמדה הערבית, הערבים אמו"רים בייחוד לגבי הישראלים, שכן אם הישראלים מהווים לאומיות אזי יש להם זכות הגדרה לאומית ופר"קעת התביעה שרק לערבים הפלס"טינים זכות הגדרה לאומית וכי רק הם צריכים להכריע לגבי צביונה הלאומי של הארץ. יתר על כן, התי"ביעה הערבית לבלעדיות הגדרה

المادة (٢٠)

يعتبر باملا كل من تصريح بلغور وحك
الانداب وما ترتب عليهما وان دعوى
الترابط التاريخية او الروحية بين اليهود
وفلسطين لا تتفق مع حقائق التاريخ
ولا مع مقومات الدولة في مفهومها الصحيح.
وان اليهودية بوصفها ديناً سماوياً ليست
قومية ذات وجود مستقل وكذلك فان
اليهود ليسوا شعباً واحداً له شخصيته
المستقلة وانما هم مواطنون في الدول التي
ينتمون اليها .

הציונות היא תנועה מדינית הקשורה קשר אורגני באימפריאליזם העולמי והיא עוינת נגד לכל תנועות השחרור והי קידום בעולם. היא תנועה גזרנית קנאית בהוויתה; תוקפנית, התפשטותית-התיישבותית במטרותיה; היא פשיסטית-נאצית באמצעיה.

ישראל היא מכשיר התנועה הציונית ובסיס אנושי (בכוח אדם) וגיאוגרפי לאימפריאליזם העולמי. היא משמשת

בכטאן את עצמותו במהפכה הפלסטינית המזוינת, דוחה העם הערבי הפלסטיני את כל הפתרונות שהם תחליף לשחרור פלסטין בשלימותה, ודוחה את כל התוכניות שימטרן חיסול הבעיה הפלסטינית או בינאומה.

זו תוספת לגבי הנוסח הקודם שבה דחיית הסדר של פשרה. בהחלטת המועצה הפלסטינית במושב הרביעי מוקדש פרק ארוך ומפורט לדחיית החלטת מועצת-הבטחון, פתרון בדרכי שלום, והדגשת הצורך בנקיטת פעולה להכשלת כל ניסיון למימוש.

בראש פרק ההחלטות המדיניות של המועצה נקבעו המטרות הבאות (ע' 30 מהד"ח הרשמי): "1. שחזור הטריטוריה הפלסטינית כולה וקביעת הריבונות של העם הערבי הפלסטיני עליה. 2. לעם הפלסטיני הזכות להקים לעצמו ובארצו את החברה שתניח את דעתו ולאשר את עמדתו הטבעית כלפי האיחוד הערבי. 3. הדגשת האישיות הערבית הפלסטינית ועמידה בפני כל ניסיון להטמעתה או לאפסטרופוסות עליה".

העקרון של דחיית פתרון בדרכי שלום, כולל דחיה נמרצת של החלטות מועצת הבטחון מ-22 בנובמבר 1967, חוזר בהודעת אש"פ וארגוני הפידאין והוקדש לו סעיף 6.5.70.

المادة (22)

الصهيونية حركة سياسية مرتبطة ارتباطاً عضوياً بالامبريالية العالمية ومعادية لجميع حركات التحرر والتقدم في العالم وهي حركة عنصرية تدمجية في نكبتها ، وعدوانية توسعية استيعابية في اهدافها . وفاشية نازية في وسائلها ، وان اسرائيل هي اداة الحركة الصهيونية ، وقاعدة بشرية جغرافية للامبريالية العالمية ونقطة ارتكاز ووثيق لها في قلب الوطن العربي ، لغرب امانتي الامة العربية في التحرر ، والوحدة ، والتقدم .

ان اسرائيل مصدر دائم لتهديد السلام في الشرق الاوسط والعالم اجمع ، ولما كان تحرير فلسطين يقضي على الوجود الصهيوني والامبريالي فبما يسؤدي الى استتباب السلام في الشرق الاوسط ، لذلك فان الشعب العربي الفلسطيني يتطلع الى نغرة جميع احرار العالم وقوى الخير والتقدم والسلام فيه ويتشدهم جميعاً على اختلاف ميولهم واتجاهاتهم تقديم كل عون وتأييد له في نضاله العادل المشروع لتحرير وطنه .

المادة (21)

الشعب العربي الفلسطيني ، معيراً عن ذاته بالثورة الفلسطينية المسلحة يرفض كل الحلول البديلة عن تحرير فلسطين تحريراً كاملاً ويرفض كل المشاريع الرامية الى تصفية القضية الفلسطينية ، او تدويلها .

נקודת התבססות וקפיצה, כדי להלום בתקוות האומה הערבי-בית לשחרור, לאיחוד ולקידום.

בהשוואה לנוסח הישן יש בחדש תיגבור הגיגיו של הציונות וישראל עליידי הדגשת קשרם לאימפריאליזם, ברוח הלכירות שמאליים הי-רווחים בדור הערבי העולה. התאור כי העוינות של הציונות מכוננת לא רק נגד הערבים אלא נגד כל הטוב שבועולם, גם הוא תוספת. בצורה זו מועלית הלחימה בישראל בדרגה, מאינטרס ערבי לאומי לשליחות של הגנה על כל הטוב בעולם.

הנוסח הקודם סתמי יותר. מסתמים ציון שהפלסטינים ראויים לעזרת המשפחה הבין-לאומית. כאן ביטוי להתגדרות הערבית, שבמאבקם הם חלק מהמאבק הכללי של כוחות הי-קידמה.

טובת העולם והיציבות במזרח התיכון מחייבות, איפוא, שישראל תחוסל.

עמים ועל קיום הנאמנות של האזרחים לארצות מולדתם, לראית את הציונות כתנועה בלתי-חוקית ולאסור על קיו-מה ועל פעילותה.

זהו לנוסח הקודם. הווקה של היהודים לישראל, המתבטאת בציונות, יוצרת "נאמנות כפולה" ואנדרל-מוסיה מדינית. הערבים אינם חשים כנראה בסתירה, כי למרות שבחוגים המתקדמים בעולם, שהפלסטינים טוענים לקירבה אליהם, רוחות נטי-יות על-לאומיות, מודגשת כאן גישה לאומנית פורמליסטית צרה הטוענת שלאדם לא יכולה להיות זיקת נא-מנות אל גורם אחר מחוץ למדינתו.

● סעיף 23

דרישות המטחון, השלום וצדק כי האמת והצדק דורשים מן המדינות כולן, החפצות לש-מור על קשרי ידידות בין הי-

المادة (٢٣)

دوامي الأمن والسلام ومقتضيات الحق والعدل تتطلب من الدول جميعها : حفظا لعلاقات الصداقة بين الشعوب واستبقاء لولاء المواطنين لأوطانهم : أن تعتبر الصهيونية حركة غير مشروعة وتحرم وجودها ونشاطها .

المادة (٢٤)

يؤمن الشعب العربي الفلسطيني بمبادئ العدل والحرية والسيادة وتقدير المصير والكرامة الإنسانية وحقوق الشعوب في ممارستها .

● סעיף 24

העם הערבי הפלסטיני מאמין בעקרונות הצדק, החירות, הי-ציבות, ההגדרה העצמית, הכבוד האנושי ובזכויות הי-עמים להנות מהם.

הושטט הסיפא : "והוא תומך בכל המאמצים הבין-לאומיים שמטרתם ייצוב השלום על יסוד הזכות ושי-תוף הפעולה הבין-לאומי החופשי".

קו להחזרת מולדתו ושחרורה, החזרה אליה, וקיום בה של זכות ההגדרה העצמית. אחי ריות זו חלה בכל התחומים: הצבאי, המדיני והכלכלי, ככל שתחייב בעיית פלסטיני, בשי תי הרמות, הערבית והכין לאומית.

התוספת כאן בהשוואה לנוסח הקודם היא, שעל הארגון מוטל גם תפקיד לאחר הנצחון, היינו להביא לי מימוש המשטר שיבחר.

סעיף 27

ארגון השחרור הפלסטיני ישתף פעולה עם כל מדינות ערב, כל אחת לפי אפשרות יותיה; ידבק בחובת הנייטרליות לגבי מה שביניהן, ל"איר צרכי מערכת השחרור, ועל יסוד זה, לא יתערב בי ענייני הפנים של איזו מדינה ערבית שהיא.

התחייבות לגייסות ביריבויות הכין ערביות איננה, איפוא, כללית אלא מסויגת בצרכי מערכת השחרור.

בנוסח הקודם דובר במפורש על אי-התערבות בעניינים פנימיים. הושמט כאן סעיף הקובע שלארגון השחרור הפלסטיני לא תהיה ריבונות בגדה-המערבית ורצועת-עזה ופעילותו תצמצם ברמה העממית. לעקרון אי-ההתערבות בעניינים פנימיים של מדינות ערב מתנגדים הארגונים הרדיקאליים בחזית הפלסטינית והחזית הדמוקרטית. לכן הכ תוב בסעיף זה אוזן על ידי הסכם 6.5.70 בקביעה ש"המהפכה הפלסטינית היא חלק בלתי נפרד מהמהפכה הערבית".

المادة (27)

تعاون منظمة التحرير الفلسطينية مع جميع الدول العربية كل حسب امكانياتها وتلتزم بالحياد فيما بينها في ضوء مستلزمات معركة التحرير وعلى اساس ذلك ، ولا تتدخل في الشؤون الداخلية لاية دولة عربية .

לשם מימוש מטרות האמנה ועקרונותיה ישא ארגון השחרור הפלסטיני בתפקידו הכין לא בשחרור פלסטיני.

סעיף זה (כלי הסיפא "בהתאם לחוקי היסוד של הארגון"), וזה לנוסח הקודם. בו ובוזה הבא אחריו מוצג "ארגון השחרור הפלסטיני" כארגון הגג הפלסטיני הנושא באחריות הכוללת למאבק של כל הפלסטינים נגד ישראל.

כל עוד פת"ח לא נעשה לגורם המרכזי בארגון השחרור הפלסטיני, התנגד לתביעה זו של הארגון להיות ארגון הגג של הפלסטינים.

הבעיה שחורה היתה האם הארגון הוא רק "מסגרת" (אטאר) כמקום המפגש של הארגונים הפלסטינים או "הנהגה" (קאדה). לאש"פ היתה כמובן היומרה למלא את שני התפקידים, אלא שלכך התנגדו ה"ארגונים. הסכם 6.5.70 שעל סמך הכתוב בו נתכנס המושב השביעי קבע את הארגון כ"מסגרת".

المادة (28)

تحقيقاً لاهداف هذا الميثاق ومبادئه تقوم منظمة التحرير الفلسطينية بدورها الكامل في تحرير فلسطين .

סעיף 26

ארגון השחרור הפלסטיני ה" מנלם את כוחות המהפכה הפלסטינית אחראי לתנועת ה" עם הערבי הפלסטיני במאבק

المادة (26)

منظمة التحرير الفلسطينية المثلة لقوى الثورة الفلسطينية مؤولة عن حركة الشعب العربي الفلسطيني في قتاله من اجل استرداد وطنه وتحريره وتعيدة اليه وممارسة حق تقرير مصيره فيه ، في جميع الميادين العسكرية والسياسية والمالية وسائر ما تتطلبه قضية فلسطين على الصعيدين العربي والدولي .

المادة (٢٨)

يؤكد الشعب العربي الفلسطيني أصالة
ثورته الوطنية واستقلاليتها ويرفض كل
أنواع التدخل والوساية والتبعية .

העם הערבי הפלסטיני מדגיש
את שורשיות מהפכתו הלאומית
ומית ואות עצמאותה והוא דוח
הה את כל צורות ההתערבות,
האפטרופסיות והגרוריות (ה)
תכונה של סטלימיות, להיות
נרורה).

סעיף חדש. התנועה הפלסטינית
איננה כלי שרת לאיוז מדינה ערבית
ואיננה מקבלת פקודות מסמכות חיצונית.
זו גם סיסמא שכמה מארגוני
הפידאין ובראשם פת"ח מגפנפים בה.

المادة (٢٩)

الشعب العربي الفلسطيني هو صاحب الحق
الأول والأصيل في تحرير واسترداد وطنه
ويحدد موقفه من كافة الدول والقوى على
أساس مواقفها من قضيتته ومدى دعمها له
في ثورته لتحقيق أهدافه .

העם הערבי הפלסטיני הוא
בעל הזכות הראשון והמקורי
בשהחורז פלסטין ובהחזרת
מולדתו והוא יקבע את עמדי
דתו לגבי כל המדינות והי
כוחות על יסוד עמדותיהם
לגבי בעיות פלסטין ומידת
תמיכתן בו ובמהפכתו למדי
מוש מפורזתיו.

זהו סעיף חדש הכולל איום שידיר
דוח איוז מדינה לישראל תגרור כל
פיה איבה מצד הארגון. עיקרון דומה
נקבע על ידי מדינות ערב בוועידת
הפיסגה הראשונה.

المادة (٣٠)

المقاتلون وحملات السلاح في معركة التحرير
هم نواة الجيش الشعبي الذي سيكون
الدرع الواقى لكتيبات الشعب العربي
الفلسطيني .

הלוחמים ונושאי הנשק במעמ
רבת השחרור הם גרעין הי
צבא הערבי שיהווה את זרוע
המגן של הישגיו העם הערבי
הפלסטיני.

במילים אחרות, יהיה המשך לקרי
יורה הפידאית או הצבאית, להניח
דעת המתגייסים לגבי דאגה לעתידם
האישי.

المادة (٣١)

يكون لهذه المنظمة علم وقسم ونشيد ويقرر ذلك كله بموجب نظام خاص .

לארגון השחרור הפלסטיני יהיה דגל, שבועה והמנון שי ייקבעו בהתאם להסדר מיוחד.

المادة (٣٢)

يلحق بهذا الميثاق نظام يعرف بالنظام الاساسي لمنظمة التحرير الفلسطينية تحدد فيه كيفية تشكيل المنظمة وهيئاتها ومؤسساتها واختصاصات كل منها وجميع ما تقتضيه الواجبات الملقاة عليها بموجب هذا الميثاق .

לאמנה זו יוספחו חוקי-יסוד של ארגון השחרור הפלסטיני שתקבענה בהם צורת הרכבת הארגון, וועדותיו, מוסדותיו, משימותיהם והחובות המוטלות עליהם בהתאם לאמנה זו.

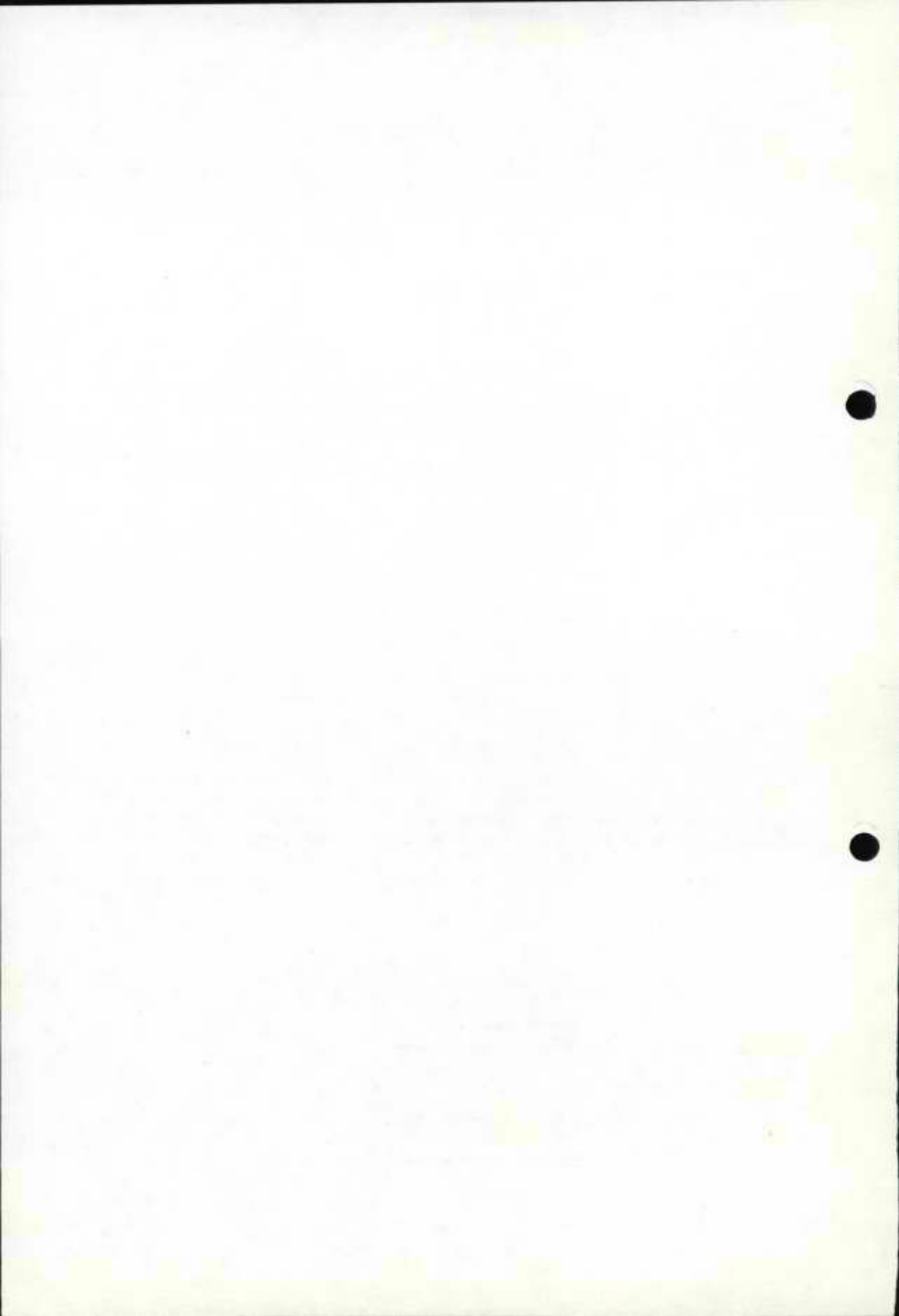
المادة (٣٣)

لا يعدل هذا الميثاق الا بأكثرية ثلثي مجموع اعضاء المجلس الوطني لمنظمة التحرير الفلسطينية في جلسة خاصة يدعى اليها من اجل هذا الغرض .

האמנה לא תתוקן אלא ברוב של שני שלישים של כלל חברי המועצה הלאומית לארגון השחרור הפלסטיני במישוב מיוחד אשר יכונם למטרה זו. בשלושת הסעיפים לא הוכנס שינוי. חוקי-היסוד הם התקנון המפורט של הארגון על מוסדותיו.

המקור :

מנ"מ אתחרייר אלפלסטינייה, אלמג'לס אלוטני אלפלסטיני אלמנעקד פי אלקאהירה פי 10—17 תמוז (יולי) 1968, (ארגון השחרור הפלסטיני, המועצה הלאומית הפלסטינית שנתכנסה בקאהיר ב-10—17 יולי 1968), אין תאריך ומקום ההדפסה, ע' 87.

מאמריו של ד"ר י. הרכבי פורסמו בנוסחם המקורי בעיתון "מעריב"
(21.11.69, 2.12.69). כאן הובאו בתיקונים ובתוספות בידי המחבר.

הדפסה חוזרת

הוכן על ידי
שרות הפרסומים במרכז ההסברה
משרד החינוך והתרבות

אופסט "נחל-מוריה", ירושלים

הנדון: שאלות בנושא הפלסטינאים

1. להלן מספר שאלות בנושא פלסטינאים שהועברו לאמ"ן: -

- א. כמה פלסטינאים ישנם ;
 - ב. באיזה ארצות הם ;
 - ג. איזה דרכונים הם נושאים ;
 - ד. כמה מהם פליטים והיכן הם ;
 - ה. כמה מהפליטים חיים במחנות פליטים ורשימות המחנות וגודלם לפי הארצות ;
 - ו. מה גודל מנגנון האו"ם, תקציביו לאומיות ;
 - ז. מהר השטח בקמ"ר של ירדן, של הגדה והשטח הכולל של פלסטינה ההיסטורית (כולל ירדן) לפי החלוקה שנעשתה ע"י הרברט סמואל ;
 - ח. כמה מהשטחים הללו שייכים לממשלות או לואקף ;
 - ט. מה מספר תושבי הירדן וחלוקתם לפי בדואים, פלסטינאים ובני לאומים אחרים ;
 - י. מה הרכב הפלרמנט הירדני מבחינת המוצא הלאומי וכן גם הרכב הממשלה מאותה הבחינה ;
 - יא. מהן החכיעות הפוליטיות המוצהרות של אש"פ וכל אחד ממרכיביה ;
 - יב. אם ישנה סטטיסטיקה על צורת האינטלגנציה של פלסטינאים חינוך חובה, תיכון, גבוה ;
 - יג. האם ישנה הערכה על הכנסה שנתית לגולגולת בירדן, גדה, עזה, ערביי ישראל ;
2. במסמך הלוטה חשוכות אמ"ן לשאלות.

אגף מרדיעין / מחקר

מ/341

יט' תמוז תשל"ד

9 יולי 1974

לשאלות א' ו' ב' -

לשאלות א' ו' ב' -

לשאלות א' ו' ב' -

תשובות לשאלות

1. לשאלות א' ו' ב' -

האוכלוסיה הפלסטינאית בעולם והתפלגותה

2. האוכלוסיה הפלסטינאית בעולם מנחה, להערכתנו, למעלה מ-2.8 מיליון נפש, כ-1 ינו' 74 לעומת כ-1.3 מיליון נפש במרץ 47 (על בסיס נחוני המנדט).

3. התפלגות האוכלוסיה הפלסטינאית בעולם היתה כ-1 ינו' 74 כדלקמן (יתר פירוט - בטבלה מס' 1) -

א. בשליטה ישראלית כ-55% מכלל הפלסטינאים בעולם, דהיינו למעלה מ-1.5 מיליון נפש -

(1) מהם כ-500 אלף בישראל, ונחובם כ-85 אלף תושבי ירושלים המזרחית; זאת לעומת כ-885 אלף איש בשטח מדינת ישראל (כולל 65 אלף איש בירושלים המזרחית) במרץ 1947.

(2) כ-660 אלף נפש, לעומת כ-385-420 אלף נפש במרץ 1947.

(3) כ-390 אלף, לעומת כ-75-80 אלף נפש במרץ 1947.

ב. בעולם הערבי כ-1.0-1.1 מיליון נפש דהיינו כ-40% מכלל האוכלוסיה הפלסטינאית בעולם (מזה כ-440-460).

ג. מחוץ לעולם הערבי ולשליטת ישראל כ-140-250 אלף דהיינו כ-5%-9% מכלל האוכלוסיה הפלסטינאית בעולם.

טבלה מס' 1: הארכלוסיה הפלסטינאית בעולם
(נכון ל-1 ינו' 74) (באלפים)

מס' סד'	ה א י ז ר ר	מספר הנפשות (באלפים)	האחוז % (מעובל)
1.	בשליטה ישראלית - סה"כ	1,543	55
	א. המיעוט בישראל (פרט לירושלים המזרחית)	410	15
	ב. ירושלים המזרחית	85	3
	ג. רצועת עזה	390	14
	ד. בדמ"ע	658	23
2.	בעולם הערבי - סה"כ	1124-1014	40-37
	א. בדמ"ז	463-438	16
	ב. לבנון	192-142	7-5
	ג. סוריה	131	5
	ד. כורית	155	5
	ה. סעודיה	*50-30	2-1
	ו. עיראק	52	2
	ז. לרב	30-15	1
	ח. מצרים	25	1
	ט. שונות	26	1
3.	מחוץ לשליטה הישראלית והעולם הערבי - סה"כ	253-143	9-5
	סה"כ בעולם כולו	2,810	100

* לפחות

4. לשאלה ג': אין חשובה מדוייקת:-

- א. כל הפלסטינאים חושבי ה-גדמ"ע וה-גדמ"ז שבידן מקבלים דרכונים ירדניים.
- ב. בעדאק לרב ואלג'יר הם מקבלים דרכונים מקומיים בהתאם.
- ג. נמסר כי גם כרית עומדת להעניק מספר מצומצם של דרכונים לפלסטינאים (כמה אלפים).
- ד. חושבי רצועת עזה (חושבי קבר ופליטים) החזיקו בעבר בדרכון מצרי-פלסטינאי. דרכונים אלה חסרי כל חוקף חיוס.
- ה. ביחר המדינות מקבל רק מספר זעיר של פלסטינאים דרכונים מקומיים.

5. לשאלה ד':-

- א. פליטי 48: ב-1 ינו' 74 מנחה אוכלוסית פליטי 48 (ובכלל זה פליטי 48 שעקרו בשנית ב-67 מ-יר"ש ומעזה ל-גדמ"ז - ר' טבלה מס' 2):-
- (1) להערכתנו - כ-1,273,000 נפש לעומת 686 אלף בלבד בסוף 1949.
- (2) עפ"י נתוני ססר"ת - כ-1,575,000 לעומת כ-900 אלף בסוף 1949.
- ב. עקורי מלחמת ששת הימים: ב-1 ינו' 74 מנחה אוכלוסית עקורי מלחמת ששת הימים 205 אלף נפש (לעומת 211 אלף ב-ספט' 67) מהם:-
- (1) פליטי 48 שעזבו בשנית אח בתיים בגלל מלחמת ששת הימים (מזה כ-114 אלף מה-גדמ"ע והיחר מרצועת עזה).
- (2) כ-49 אלף מחושבי הקבע של ה-גדמ"ע שלא שונה נאלצו לנטוש את ה-גדמ"ע בגלל מלחמת יוני 67.

טבלה מס' 2: תחפלות פליטי 1948 (נכון ל-1 ינר' 74)

(באלפים)

מס' סד'	האיזור	לפי הערכת ססו"ת		לפי הערכת אמ"נ	
		סה"כ	מהם במחנות	סה"כ	מהם במחנות
	א	ב	ג	ד	ה
1.	גדמ"ע (1)	290	71	128	46
2.	רצועת עזה (1)	339	208	210	175
3.	גדמ"ז	577 (2)	206 (2)	316-298 (3)	203 (4)
4.	לכנוך	193	98	192-142	101
5.	סוריה	176	37	131	34
6.	יחר מדינות ערב ומחוץ לעולם הערבי	-	-	364-296	-
7.	ס ה " כ	1575	620	1273	559

הערות

(1) ססו"ת נוהגת לתח נחונים מוגזמים על מספר הפליטים ברצועת עזה וב-גדמ"ז - במחנות או מחוצה להם - במטרה להימנע מצמצום כלל מספר פליטי 1948.

(2) כולל פליטי 48 שעקרו מ-יר"ש ומעזה ל-גדמ"ז עקב מלחמת ששת הימים.

(3) המדובר במספר נסר של כלל פליטי 48 ב-גדמ"ז (כולל פליטי 48 שעקרו מ-יר"ש ועזה עקב מלחמת ששת הימים) תוך התחשבות בהגירה ל-חור"ל.

(4) מחוץ כלל יושבי מחנות ססו"ת כ-91,000 הם פליטי 48 שעקרו מ-יר"ש ומעזה עקב ששת הימים.

6. לשאלה ה': נתוני סוכנות הסעד וההעסוקה לפליטים - נכון ליולי 72:-

(א) פליטים הרשומים בארנ"א:-

מס' סד'	מדינה	במחנות	לא במחנות	סה"כ	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
1	מזרח ירדן	178.256	373.356	551.612	(כולל 235.616 פליטים
2	בד"מע	70.474	207.781	278.255	שגורשו מה-גדמ"ע ורצועת
3	ס ה " כ	248.730	581.137	829.867	עזה ב-1967)
4	עזה	205.734	118.833	324.567	(כולל 19.010 פליטים
5	לכנור	94.568	89.475	184.043	שגורשו ב-1967)
6	סוריה	44.980	123.183	168.163	
7	ס ה " כ	594.012	912.628	1.506.640	

(ב) אישים מגורשים (מלבד הפליטים הפלסטינאיים הרשומים בארנ"א) בתוך השטחים בהם פועלת ארנ"א מאז יוני 1967:-

(1) ב-גדמ"ז - 234.502*.

(2) בסוריה - 125.000.

(3) במצרים - 21.485.

הערה: נתונים אלו הינם הערכות ממשלתיות.

* מספר זה כולל 209.502 אישים להם מחלקת ארנ"א מנות תמורת תשלום מממשלת ירדן.

(ג) אוכלוסיה במחנות חרום (פליטים רשומים וכן אישים מגורשים):-

(1) ב-גדמ"ז:-

46.566	-	בקעה	(א)
14.113	-	ב'רש	(ב)
9,404	-	סרף	(ג)
14.875	-	חרסן	(ד)
22.338	-	מארכא	(ה)
5.538	-	טאלכיה	(ו)
112,834		סה"כ	

(2) בסוריה:-

6.204	-	סבינה	(א)
4.298	-	קבר איסית	(ב)
1.889	-	דועא	(ג)
3.429	-	ב'ראמבה	(ד)
15.820		סה"כ	

(ד) ל כ נ ר :-

(1) אוכלוסיה שאינה פליטים - 2.699.639

(2) פליטים רשומים - 184.043

מס' סד'	איזור	מחנות פליטים	במחנות	לא במחנות	סה"כ
	א	ב	ג	ד	ה
1	כייררת	מר אליאס	398		
2	הדר	כורג' אלכראג'נה	7.672		
		דיקראנה	7.496		
		דכאיה	2.504	40.972	65.103
		שתילה	4.858		
		ג'סר אלכאשא	1.203		
3	צידון	עין אלחילורה	19.475		
		נכאטיה	3.199	18.255	42.942
		מיה-מיה	2.013		
4	צור	אלכרס	4.379		
		ראשידיה	11.488		
		כורג' א-שמאלי	8.211	21.625	45.703
5	טריפולי	נהר אלכארד	11.700		
		כדאורי	6.469	4.638	22.807
6	בקאע	וארול	3.503	3.985	7.488
7	סה"כ		94.568	89.475	184.043

(ה) רצועת עזה:-

(1) אוכלוסיה שאינה פליטים - 158.906

(2) פליטים רשומים - 324.567

מס' סד'	איזור	מחנות פליטים	במחנות	לא במחנות	סה"כ
	א	ב	ג	ד	ה
1	דיר אלכלח	דיר אלכלח	7.879	12.702	29.528
		מע'אזי	8.945		
2	חאן ירנס	חאן ירנס	29.953	25.099	55.052
3	נרציראת	נרציראת	19.885	7.349	39.534
		כורייב'	13.300		
4	רפיח	רפיח	46.054	12.834	58.888
5	רימאל	חוף עזה	36.971	10.995	47.966
6	ג'כאליה	ג'כאליה	43.745	8.453	52.198
7	זיתון			41.401	41.401
8	סה"כ		205.734	118.833	324.567

(ר) ס ר ר י ה:-

(1) אוכלוסיה שאינה פליטים - 6.848.998

(2) פליטים רשומים - 168.163

מס' סד'	איזור	מחנות פליטים	במחנות	לא במחנות	סה"כ
	א	ב	ג	ד	ה
1	דמשק	חאן א-שיך	7030		
		חאן דאנרן	3439		
		סכינה	5255	105.844	128.875
		קבר א-סית	4136		
		ג'ראמנה	3153		
2	צפון	ניירב	8873	7642	16515
3	חרמס	חרמס (העיר)	5976	2724	11659
	אלוזאמה	אלוזאמה	2959		
4	דרום	דרעא	2380		
		דרעא (מחנה חירום)	1779	6973	11.132
5	סה"כ		44.980	123.183	168.163

(ז) ירדן (כולל בדמ"ע) :-

(1) אוכלוסיה שאינה פליטים - 1,617,356

(2) פליטים רשומים - 829,867

ב ד מ " ז

מס' סד'	איזור	מחנות פליטים	במחנות	לא במחנות	סה"כ
	א	ב	ג	ד	ה
1	עמאן	ג' כל חרסיין	31972		
		עמאן - המחנה החדש	40825		
		זרקא	14365	283545	387.041
		טלביה	988		
		מארכא	15546		
2	ארכד	מחנה ארכיד	18316		
		חרסן	9319	60.390	96.258
		סרף	8233		
3	כלקא	מחנה כקעא	37683		
		ג' רש	1009	29.621	68.313
4	סה " כ		178.256	373.356	551.612

ש מ ר ר
- 10 -

מ/341

ג ד מ " ע

מס' סד'	איזור	מחנות פליטים	במחנות	לא	במחנות	סה"כ
	א	ב	ג	ד	ה	
1	שכם	עסכר	6026			
		בלאטה	9063			
		פארה	3547			
		מחנה 1	2682	85.445	123.812	
		ביר שמש	3203			
		טול כרם	7370			
		ג'נין	6476			
2	יריחו	עקנת ג'נר	2705			
		עין סולטאן	599	4469	7773	
		נרעיימה				
3	ירושלים	שעפאט	3455			
		עמארי	3762			
		דיר עמאר	916	69608	84498	
		ג'לזין	3633			
		קלנדיה	3124			
4	חברון	דהישה	5071			
		עאידה	1510			
		בית גוברין	768	48259	62172	
		פראר	2651			
		ערוב	3913			
5	סה"כ		70.474	207.781	278.255	

ש מ ר ר

7. לשאלה ר': הנושא אינו בחורם עיסוקנו.

8. לשאלה ז': -

א. שטח ירדן (גדמ"ז) - כ-91,000 קמ"ר.

ב. שטח גדמ"ע - כ-6,000 קמ"ר.

ג. שטח פלסטין ההסטורית לפני החלוקה של הרברט סמראל - כ-118,000 קמ"ר.

9. לשאלה ח': אין בידינו פרטים.

10. לשאלה ט': -

א. לפי הגירסה הרשמית הירדנית ב-1974 - 1,850,000 נפש.

ב. להערכתנו, היום בירדן כ-1,500,000 נפש, מהם: -

(1) כ-463-438 אלף פלסטינאים.

(2) היתר ירדנים (מחוכם כ-100-200 אלף בדורים).

11. לשאלה י': -

א. בית הנבחרים מונה 60 חברים מחציתם מה-גדמ"ע ומחציתם מה-גדמ"ז.

ב. הסנאט מחמנה ע"י המלך ומונה 30 נציגים. אין בו חלוקה לפי מוצא לאומי, כ-ד"כ חברים בו נכבדים קצינים בדימוס ושדים לשעבר השהים בו "כהמחנה" לתפקידם הבא.

ג. בממשלה כ-ד"כ כ-20 שדים. גם כאן החלוקה היא מחצית בני ה-גדמ"ע ומחצית בני ה-גדמ"ז. לאחרונה הנסיה היא לתח מספר רב יותר של תפקידי ייצוג בידי פלסטינאים.

12. לשאלה יא': -

א. מטרחה הלאומית של הפלסטינאים נשארה ללא שינוי מאז תקופת המנדט - הקמת מדינה פלסטינאית ערבית בכל שטח א"י המנדטורית (המערבית). שאיפה זו מתבטאת אצל הארגונים ברעיון "המדינה הפלסטינאית החילונית והדמוקרטית, שבה יחיו יהודים וערבים בשלום ובאחווה".

ב. רעיון זה הועלה לדיון במועצה הלאומית הפלסטינאית השישית (ספט' 69) והתקבל כהחלטה במועצה הפלסטינאית ה-8 (מרץ 71). הוא מקובל כיום על כל הארגונים, ומופיע בפרסומים שונים של אש"פ כמטרה האסטרטגית של "המאבק המזוין לשחרור פלסטין".

ג. סיסמת "המדינה הפלסטינאית הדמוקרטית" קשורה למעשה לסעיף 6 ב"אמנה הלאומית הפלסטינאית (1968), הקובע, כי רק "היהודים אשר שכנו בפלסטין עם תחילת הפלישה הציונית לתוכה ייחשבו לפלסטינאים". דו"ח המועצה הלאומית הפלסטינאית ה-4 (1968) מבהיר, כי "הפלישה הציונית" החלה עם הצהרת בלפור ב-1917. משמע, רק היהודים אשר דרו ב-א"י לפני כן, (ואשר היו בשטח 7% בלבד מכלל האוכלוסיה בארץ) וצאצאיהם יוכלו להמשיך ולהתגורר במדינה הפלסטינאית לכשחקום. כל שאר תושבי הארץ היהודיים יאלצו לעזבה.

ד. סיסמת "המדינה הדמוקרטית" בסעיף 6 ב"אמנה" מהווה מיקשה אחת באשר:-

(1) הם מבטיחים את ערכיותה של הארץ, שהרי כל היהודים שהגיעו לאחר 1917, יצטרכו לצאת ממנה.

(2) לאחר שבארץ ישאר רק מיעוט יהודי זעום, אפשר יהיה לעשות את המדינה הפלסטינאית גם דמוקרטית, מבלי לחשוש ממשקלם של היהודים ב-ס"כ האוכלוסיה שכן, היהודים יהיו בה מיעוט קבוע.

ה. סעיף 6 ב"אמנה", יחד עם סיסמת "המדינה הדמוקרטית", משקפים את עמדתם האידיאולוגית הבסיסית של הארגונים לגבי עתידה של הארץ - חיסול מדינת ישראל כיישות פוליטית וחברתית והקמת מדינה ערבית תחתיה. כוונה מגדירים הארגונים את מטרחת האסטרטגית בביטויים חמימים לכאורה, כגון "הגשמת הזכויות הלגיטימיות של העם הפלסטינאי" או "הקמת מדינה פלסטינאית דמוקרטית בכל שטחה של פלסטין", זאת עקב אי הנוחות הכרוכה בשימוש בביטויים בעלי אופי "ריאלי". מכל מקום, כוונתם של ביטויים אלה היא אחת - להביא לחיסול מדינת ישראל. ברור להם, כי מדינת ישראל לא תתחלל מעצמה ולפיכך, הדרך המעשית להשגת המטרה היא דרך "המאבק המזוין" בהשתתפות הצבאות הערביים.

ר. על רקע תהליך ההסדר המדיני שהחל בעקבות מלחמת יוה"כ נחלקים כיום הארגונים בדעותיהם לשתי קבוצות, באשר לדרך מימושן של המטרות האסטרטגיות ה-נ"ל:-

(1) הקבוצה הדומיננטית, כוללת את "פתח", ה"חזית הדמוקרטית"/חראתמה ו"צאעקה" (הנתמך ע"י סוריה). קבוצה זו מחזיקה בדעה כי מאחר שאין ביכולתם של הפלסטינאים להכשיל את מגמת ההסדר המדיני של מדינות ערב והמעצמות, על אש"פ לפעול כך שיבטיח לעצמו קבלת כל שטח "פלסטינאי" שישראל חיסרג ממנו כדי להקים עליו "שלטון לאומי פלסטינאי עצמי", קרי, מדינה פלסטינאית בשטחים. ה"שלטון העצמאי" בשטחים יהיה שלב בלבד בתהליך השגת המטרות האסטרטגיות של אש"פ (ר' לעיל) ומיועד להעניק בסיס מוצק להמשך המאבק נגד ישראל בתנאים נוחים יותר. זאת, כדי למנוע חזרת ה-גדמ"ע לירדן מחד, והמשך הישראליות של השטחים, מאידך. לשם מימוש מטרה זו יהיו מוכנים ארגונים אלה, ככל הנראה גם להשתתפות אש"פ בוועידה ג'נבה, אף כי בלי להכיר בישראל בכל צורה שהיא ובלי להתחייב להפסקת המאבק נגדה.

(2) קבוצה שניה, הכוללת את "החזית העממית"/חכש, "חזית השחרור הערבית" (הנסמכת על עיראק), ה"חזית"/ג'בריל וארגונים קטנים נוספים. קבוצה זו נתמכת ע"י לרב ועיראק והיא שוללת את ההסדר המדיני מעיקרו ומתנגדת לטקטיקת השלבים של הקבוצה היריבה. לטענתה, אף אם יושג שלב הקמת שלטון פלסטינאי עצמאי ב-גדמ"ע ורצעת עזה, יהיה זה פתרון חלקי ובלתי מספק מבחינת האינטרס הלאומי הכלל-פלסטינאי והוא יביא להפסקת "המאבק המזוין" ולהתמסדות ה"מהפכה הפלסטינאית" מבלי שהשיגה את כל מטרותיה.

13. לשאלה יב': אין בידור פרטים.

14. לשאלה יג': ידוע רק לגבי ירדן: הכנסה לגפש ב-73 כ-300 דולאר.

המועצה הלאומית הפלסטינית - ינואר 1973

1. כללי

ב-12.1 נבעל בקהיר המושב ה-11 של המועצה הלאומית הפלסטינית (שהחל ב-6.1).
נעילת הכנוס נדחתה בכ-24 שעות עקב ניגודי השקפות ביחס לגידולו ולהרכבו של
הועה"פ. טרם נעילתה אשרה המועצה את ההמלצות שהוגשו לה ע"י ועדות המסנה.

2. המלצות המועצה

- (א) המועצה הלאומית הפלסטינית דוגלת בהמשך המאבק המזויין לשחרור האדמות
ודוחה כל פתרון מדיני לסכסוך המזה"ת.
- (ב) המועצה החליטה להקים ועדת עבודה שתורכב מנציגי הארגונים הנמצאים
בישראל ושתפקידה יהיה לעקוב מקרוב אחרי המצב הפנימי באדמה הכבושה,
ולערוך מגעים להקמתה של "חזית לאומית מאוחדת" על מנת שזו תפעל בתאום
עם הארגונים השונים כדי לקדם מאבק צבאי בתוך השטחים.
נראה כי המניע להחלטה זו - ביקורת שנמתחה בכנס על חוסר הפעולות
בשטחים הכבושים.
- (ג) המועצה החליטה על הקמת ועדה צבאית עליונה שבראשה עומד ערפאת
ושתפקידה יהיה ליצור תאום יתר בין הארגונים בשטח תכנון פעולות
משותפות וביצוען. החלטה זו, אם תתבצע, תהווה צעד מכריע לקידום
האחדות בין-הארגונים.
- (ד) המועצה החליטה לקיים מגעים עם מדינות ערב כדי שהללו תמלאנה את
תפקידן במאבק דהיינו שלא תצרנה את צעדי המחבלים ואף תגשנה להם סיוע.
מייד בתום הכנוס יצא ערפאת לסיור במדינות המגרב במטרה לברר את
עמדותיהן כלפי המחבלים לקראת כנוס מועצת ההגנה הערבית המשותפת ב-27
לינואר בקהיר. נמסר כי א.ש.פ. מתכוון להגיש לכנס תכנית פעולה וסביר
שערפאת מבקש תמיכה לתכנית זו.

3. הועה"פ החדש

בסיומו של הכנס הנוכחי הגיש הועה"פ של א.ש.פ. שכינה בתפקידו מאז יולי
1971 את התפטרותו.
לעצם ההתפטרות אין לייחס משמעות מיוחדת והדבר לא בא כהפתעה.
עם זאת נתגלעו חלוקי דעות בין הארגונים השונים: היו שדרשו את הגדלת מספר
חברי הועה"פ החדש ולעומתן היו שסברו כי יש לצמצמו.
לבסוף הוחלט שהועה"פ החדש יורכב מ-10 איש - כמספר המחלקות הפועלות
במסגרתו.

הרכבו של הועה"פ החדש (ר' להלן) משקף את המגמה לאחדות אותה שואפים הארגונים להשיג. בועה"פ החדש יש לכל ארגון ייצוג שווה. הפת"ח ויתר על שני בציגים ומיוצג עתה ע"י בציג אחד (פרט לערפאת שהוא היו"ר ולסרות השתייכותו לפת"ח הוא נחשב למייצג כל פלגי התנועה). גם ייצוגם של "החזית העממית" והצאעיקה צומצם לנציג אחד לכל אחד כמו לשאר הארגונים. הצמצום הושג כתוצאה מלחצם של כל הארגונים הקטנים למען ייצוג שווה.

לכאורה אבד הפת"ח את הדומיננטיות שלו בועה"פ, ואילו למעשה אין הדבר כך שהרי ערפאת הוא איש פת"ח. יתר על כן: כיום בהנה ערפאת במקרה של שיוון : : בהצבעות מקול כפול. זאת ועוד אחרת: מרבית הבלתי-תלויים הם למעשה תומכי הפת"ח.

בעקבות התפטרותו של חיאלד אל-חסן (פת"ח) בתפנה תפקיד יו"ר המחלקה המדינית . בועה"פ שהיבו אחד התפקידים החשובים ביותר. המועמדים להחליפו הם יוסף אל בג'אר (פת"ח) או יוסף צאיע' (לכאורה בלתי תלוי אולם מקורב אף הוא לחוגי הפת"ח).

חלוקת המחלקות עדיין לא פורסמה.

הרכב הועה"פ:

- (1) יאסר ערפאת - יו"ר;
- (2) מחמד יוסף אלבג'אר (אבו יוסף) - פת"ח;
- (3) זהיר מוחסיין - צאעיקה;
- (4) אחמד אלימאני - החזית העממית לשחרור פלסטין;
- (5) אדיב עבר רבו - החזית העממית הדמוקרטית;
- (6) ד"ר עבר והאב אל כיאלי - חזית השחרור הערבית;
- (7) כמאל באצר;
- (8) חמאד אבו סיתה;
- (9) ד"ר יוסף צאיע';
- (10) זהדי אל נשאשיבי - בלתי תלוי.

* * *

המועצה הלאומית הפלסטינית - ינואר 1973

כללי

.1

- המועצה הלאומית הפלסטינית התכנסה ב- 6 בינואר בקהיר למושב ה- 11, שהיה אמור להתכנס בספטמבר אך נדחה בגלל:
- המצב בגבול לבנון והעימות שנוצר עקב כך בין ממשלת לבנון הארגונים.
 - מריבות פנימיות בתוך ארגון אל-פתח.
- שלא כבפעמים הקודמות נשיא מצרים לא נכח ולא נאם בישיבת הפתיחה אלא הסתפק במשלוח אגרת שהוקראה. ע"י יו"ר המועצה (ר' דף מסמך 1/73 מ-8.1.73) עם זאת קיבל סאדאת את ערפאת ב-7 לינואר.

דו"ח הועה"פ

.2

למועצה הלאומית הוגש ב-7 לינואר דו"ח הועה"פ של א.ש.פ. להלן עיקריו:

א. אחד הארגונים

הדו"ח מדגיש כי המשימה העיקרית בפני העם הפלסטיני היא הגשמת האיחוד הלאומי בון פלגי המהפכה הפלסטינית. הדו"ח מודה כי יש מספר רב של מכשולים ובעיות המונעים אחדות זו. יחד עם זאת הוא מצביע על מספר צעדים שייעשכדי לחזקה:

- הועה"פ יהווה את ההנהגה המדינית העליונה.
- תוקם "מועצה צבאית עליונה" שבראשה יעמוד יו"ר הועה"פ.
- תמשיך להתקדמות בפעולה אחידה בתחום ההסברה כשמעוצת ההסברה תנהג ע"פ המצע המדיני.

הארגונים הפלסטינים החברים בא.ש.פ. מייחסים לדבריהם, חשיבות מרובה לקיום נושא האחד.

לדעתם באם יצביעו על הישגים ממשיים בתחום האחד יסייע הדבר גם לשפור מעמדם בזירות הערבית והבינלאומית.

ב. פתרון הסכסוך במזה"ת

הדו"ח חוזר ומדגיש כי אש"פ דוחה כל פתרון מדיני לסכסוך: החלמת מועבי"ט 242, תכנית רוג'רס וכל היוזמות האחרות. הדו"ח טוען להמשך המאבק המזויין לשחרור כל האזמות הכבושות שיביא להקמתה של המדינה הדמוקרטית הפלסטינית.

ש מ ר

ג. לבנון

הדו"ח מדגיש את חשיבות הזירה הלבנונית שהינה נקודת מוצא יסודית בתנאים הנוכחיים של פעולות ההתנגדות. כן הוא רומז על קשיים בתחום המשמעת הפנימית על הארגונים בלבנון וקורא לחזוקה וכמו כן הוא קורא להעלות את רמת התאום עם הארגונים הלאומיים לבנוניים ולחזוק הקשר עם הממונים.

ד. האזורים הכבושים

הדו"ח ער לעובדה שהפעילות בשטחים הכבושים הינה אפסית וקורא להגברתה שם; הוא מוקיע את האלמנטים המשתפים פעולה עם כוחות הכבוש ודורש ממדינות ערב לפרוע התחייבותיהן בתחום זה, היינו להרשות פח"ע משטחיהן.

ה. ירדן

- הדוח רואה את המוצא למצב הקיים בירדן במספר צעדים:
- כינון "חזית לאומית" שתכלול את כל הכוחות הארגונים והאישים הלאומיים למען ההגנה על זכויות העם הפלסטינאי.
- מאבק נגד תוכנית המלך חוסיין.
- מלחמה באפלייה האזורית (במשטמה: אפלייה לרעה של הפלסטינים בירדן)
- הדגשת אחדות העם הפלסטיני בשתי הגדות נגד הכבוש (ישראל) והראקציה (המלך).

הדו"ח שם לו למטרות בזירה הירדנית:

- לקשור את מאבק שבי העמים הפלסטיני והירדני (!) - עם מאבק האומה הערבית.
- לשתף את בני העם הירדני במאבק המזויין.
- להיאבק להשגת חופש פעולה למהפכה (לארגונים) בירדן.

ו. קשר עם תנועות שחרור בעולם

הדו"ח מציין בספוק את הדוק הקשר עם תנועות שונות ברחבי העולם.

ז. בעירת כספיות

הדו"ח מציין כי מדינות ערב הפסיקו תשלומיהן לאש"פ לאחר שחובותיהם לארגון הגיעו ל-22 מיליון ליש"ט. עם זאת נמסר כי מספר מדינות ערביות העניקו תרומות כספיות וחומריות ישירות לארגונים (דוגמאת הסיוע הלווי לפתח').

ש מ ר

.3

הרכב המועצה והעה"פ

בין חברי המועצה היו חלוקי דעות אם להגדיל ובכמה את מספר חברי המועצה (המונה כיום 155 צירים) עדיין לא סוכם דבר בנושא זה. והעה"פ (11 חברים) יגיש את התפטרותו בישיבה האחרונה של המועצה ויבחר והעה"פ חדש. מירב הסיכויים הם כי ערפאת ישוב ויבחר לכהונת היו"ר. התפטרותיהם של חיאלד אל חסן (קשרי חוץ) ופארקס אל קזום/מכהרנותיהם העממיים מוסברות ברצונם להקדיש את עיקר זמנם לפעולות במסגרת ארגונם "אל-פתח" אך אין להוציא מכלל אפשרות חלוקי דעות שהיו להם עם ערפאת, הן על רקע אישי והן על רקע עניני.

סכום

הדו"ח שהוגש ע"י הוועה"פ חושף ללא ספק את המצב הקשה אליו נקלעו הארגונים הפלסטינים. הפעולות בשטחים הכבושים ירדו כמעט עד לנקודת אפס, אין זוכים לשותף פעולה מצד אוכלוסי השטחים ומדינות ערב סגרו בפניהם את גבולותיהן (פרט לפעולות מבוקרות מגבול סוריה).

בנושא האחד קשה להם להצביע על הישגים ממשיים פרט לתחום ההסברה חלוקי הדעות בין הארגונים השונים ובתוך הארגונים מוסיפים להתקיים ולעיתים אף פורצות התנגשויות מזוינות ביניהם. אין הם יכולים להצביע על התקדמות כלשהי במאבקם בשלטון ההאשמי. דומה שהדוק הקשר ושותף הפעולה עם תנועות השחרור ברחבי העולם הם הנושא היחיד עליה מצביע הדו"ח בסמוק.

מוכירות הממשלה

ירושלים, כ"ז בתמוז תשל"ד
176 ביולי 1974

ש מ ר

(42)

אל : חברי הממשלה

מאת: ממלא-מקום מזכיר הממשלה

הדיון: דיון על הבעיה הפלסטינאית

לקראת הדיון בממשלה על הבעיה הפלסטינאית אשר ייערך
ביום א', ב' באב תשל"ד (21.7.74), נחבקשתי על-ידי ראש הממשלה
... להמציא לעיונכם, מצורף בזה, את החומר כמפורט להלן:

1. קטעים מדברי ראש הממשלה עם האגת הממשלה בכנסת
ביום י"ג בסיון תשל"ד (3.6.74).

2. החלטות המועצה הלאומית הפלסטינית.

3. האמנה הפלסטינית.

ב ב ר כ ה

מיכאל ביר

מתוך דברי ראש הממשלה י. רבין בכנסת
ביום י"ג בסיון תשל"ד (3.6.74)

...

"הסכמת ישראל להשתתף בוועידת השלום בג'בנה היתה מושתתת על ההנחה כי בוועידה זו ייבנה הבסיס להסדרים בין ישראל לבין כל אחת משכנותיה. הבעיות השנויות במחלוקת בין ישראל לבין כל אחת משכנותיה שונות זו מזו. כל הסדר והסדר חייב להיות על בסיס דו-צדדי. כל הסדר חייב להיות בנוי על נטילת התחייבויות הדדיות מפורשות בין מצרים לישראל, בין סוריה לישראל, בין ירדן לישראל ובין לבנון לישראל. אין מקום לכל גורם נוסף להוות צד במשא-ומתן לשלום.

באשר ליחסים בין מצרים וישראל ניתן להבחין בשתי אפשרויות: הראשונה - מעבר ממצב של הפרדת כוחות אל שלום חוזי בדבר חיסול, אחת ולתמיד, של המלחמה ובדבר עשיית שלום-אמת בין עמינו ומדינותינו. השניה - הליכה לשלב נוסף בדרך לקראת שלום שבו מצרים תוותר על קיום מצב הלוחמה.

באשר לסוריה, לאחר השגת הסכם הפרדת הכוחות וביצועו ככתבו וכלשונו, אין מקום לשלב ביניים. לאחר שנשיג התקדמות נוספת בהסדר עם מצרים תעמוד השאלה האם סוריה אכן בכונה לחתימת חוזה שלום עם ישראל. ומן ההכרח כי מבהיגי המדינות השכנות יבינו כי ישראל זכאית לגבולות בני-הגנה. ישראל לא תחזור, גם במסגרת חוזה שלום, לקווי ה-4 ביוני 1967. קווים אלה אינם בני-הגנה והם מהווים פיתוי לחוקפנות כלפינו, כפי שהוכח בעבר.

בהיה נכונים לדק גם עם ממשלת ירדן על הבעיות שבינה לבינינו. אנו מעוניינים לנהל משא-ומתן עם ירדן על שלום. אנו חותרים לחוזה שלום עם ירדן אשר יושתת על קיום שתי מדינות עצמאיות - ישראל אשר בירתה היא ירושלים המאוחדת ומדינה ערבית ממזרח לישראל. /במדינה

במדינה הירדנית-פלשתינאית השכנה תוכל לבוא לכלל ביטוי הזהות העצמית של הערבים, הפלשתינאים והירדנים, תוך שלום ושכנות טובה עם ישראל. ישראל שוללת הקמת מדינה ערבית בפרדת גוספת ממערב לירדן.

במהלך הבירור על הקמת הממשלה היוצאת עלתה השאלה כיצד תנהג הממשלה אם לאחר משא-ומתן עם ירדן תגיע שעת ההכרעה. התשובה בנדון הייתה ברורה: הממשלה תנהל משא-ומתן עם ירדן ותקבל החלטות בכל שלב משלבי המשא-ומתן, אך לא ייעשה חוזה-שלום עם ירדן אם יכלול ויתור טריטוריאלי על חלקי יהודה ושומרון בטרם נשאל את העם בבחירות חדשות. הבטחה זו ניתנה גם על-ידי הממשלה החדשה.

בהקשר לכך עלי לציין שהממשלה החדשה תמשיך במדיניות הממשלה היוצאת לגבי ועידת ג'נבה ומשתתפיה. ועידה זו בועדה לקייט משא-ומתן בין המדינות הנוגעות במישורין בנושא השלום במזרח-התיכון - מצרים, סוריה, ירדן ולבנון - הגובלות בישראל. אם יוצע להזמין גורם נוסף כלשהו, תהיה הצעה כזאת כמו כל הצעה המועלית במסגרת הועידה - טעוה הסכמה מוקדמת של כל המדינות שהסכימו להשתתף בוועידה. ישראל שוללת הזמנת נציגים מטעם ארגוני חבלה וטרור כמשתתפים או כמשקיפים. ממשלת ישראל לא תנהל משא-ומתן עם ארגוני טרור אשר מטרתם המוצהרת היא הריסתה של מדינת ישראל.

באשר ללבנון, בינינו לבין לבנון אין כל מחלוקת בנושא טריטוריאלי ובקל להגיע עמה לשלום. ואולם, למרבה הצער, ממשלת לבנון אינה נכונה עדיין לעשות עמנו שלום. יתירה מזו: לבנון הפכה להיות בסיס מרכזי לפעולות ארגוני החבלה והטרור, המבצעים מעשי רצח בפשעים. על ממשלת לבנון מוטלת החובה ומלוא האחריות למבצע את פעולות האיבה המתוכננות ומבוצעות משטחה, שאם לא כן - לבנון תשא בכל האחריות המתחייבת מהפעילות הטרוריסטית אשר מקורה בשטחה."

מזכירות הממשלה

30
מחצית

ס ו ד י

ס ו ד ר ה י ו ם
ליושיבה קי/של"ד של הממשלה
ב' באב תשל"ד - 21.7.74

מס' הנספח	השר המגיש	א. ס ק י ר ו ת
		ב. הבעיה הפלשתינאית
31	משפטים	ג. הצעת חוק קרן וולף, תשל"ד-1974 - המשך הדיון
36	ועדת שרים	ד. הנפקת בולים בושאי דיוקנאות של דוד בן-גוריון ז"ל והרי ס. טרומן
33	משפטים	ה. מיזוג ועדות שרים
34	שיכון	ו. תיקון הצעת חוק המכר (דירות) (תיקון), תשל"ד-1974
35	אוצר	ז. אישור אמנה בין ממלכת הולנד ובין מדינת ישראל בדבר מביעת מסי כפל והתחמקות ממס לגבי הכנסה והון
15	משפטים	ח. עובש מוות למחבלים - המשך הדיון
29	הסברה ותחבורה	ט. סדרי עבודת הממשלה וועדות השרים
14	משפטים	י. הצעת חוק בחירות לגופים ציבוריים (תיקון) של חבר הכנסת יורם ארידור
20	תיירות	יא. הסתייגות מהצעת חוק העתיקות

מוכירות הממשלה

1
30
אוגוסט

סודי

סדר היום
לישיבה קטן/של"ד של הממשלה
כ"ג באב תשל"ד - 11.8.74
(בשעה 09:00)

השר המגיש

מס' הבספס

הסברה ותחבורה	א+29
הסברה	43
מסחר וחעשייה	42

א. סקירות

ב. סדרי עבודת הממשלה וועדות השרים

ג. העברת מחלקת הפרסום הממשלית ממשרד ההסברה למשרד האוצר

ד. אשרור הפרוטוקול להארכת תוקפה של אמנת הסחר בחיטים, 1971

החלת דין רציפות הדיון על הצעת חוק הנוטריונים, תשכ"ט-1969

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ להודיע במליאת הכנסת על רצונה של הממשלה שיחול
על הצעת חוק הנוטריונים תשכ"ט-1969 שהכנסת השביעית העבירה ביום
כ"א בטבת תש"ל (30.12.69) לאחר קריאה ראשונה, לועדת חוקה, חוק
ומשפט, דין רציפות כאמור בחוק רציפות הדיון בהצעת חוק תשכ"ה-1964.

מוגש ע"י שר המשפטים

מחיר נ 9

24/81 - 20

תזכירי-הצעות חוק והצעות חוק מילווה חסכון

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ לאשר את תזכירי-הצעות חוק והצעות חוק מילווה חסכון, המצורפים בזה והמפורטים להלן, ולהגיש את הצעות החוק מיד לכנסת. ...

1. תזכיר-הצעת חוק והצעת חוק מילווה חסכון, תשל"ל-1970 (תיקון מס. 4), תשל"ד-1974.
2. תזכיר-הצעת חוק והצעת חוק מילווה חסכון, תשל"א-1971 (תיקון מס. 3), תשל"ד-1974.
3. תזכיר-הצעת חוק והצעת חוק מילווה חסכון, תשל"ג-1972 (תיקון מס. 3), תשל"ד-1974.
4. תזכיר-הצעת חוק והצעת חוק מילווה חסכון, תשל"ג-1973 (תיקון מס. 2), תשל"ד-1974.
5. תזכיר-הצעת חוק והצעת חוק מילווה חסכון, תשל"ד-1974 (תיקון), תשל"ד-1974.

מוגש ע"י שר האוצר

חזכיר - הצעת החוק

א. שם החוק המוצע:

חוק מילווה חסכון, תש"ל-1970 (תיקון מס' 4), תשל"ד-1974.

ב. עיקרי הוראות החוק המוצע:

1. יותר פרעון מוקדם של המילווה למטרות שיקבעו בתקנות על ידי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת.
2. שר האוצר יקבע בתקנות את דרך הפרעון המוקדם, את הדרך לחישוב הריבית וההצמדה על המילווה ואת הדרך שבה יובטח כי פרעון המילווה ישמש למטרה שלמענה הותר.

ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו:

החוק הקיים איננו מאפשר פדיון מוקדם של המילווה פרט לפדיון מחמת גיל. מוצע להסמין את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע ולהגדיר בתקנות מסרות שלמענו יותר פרעון מוקדם של המילווה הצעה זו באה לאפשר, במסגרת המדיניות הכלכלית החדשה, פרעון המילווה כדי שהתמורה תשמש תחליף לאמצעים שהממשלה מעמידה לרשות לווים במסגרת של אשראי מכוון להלוואות פיתוח או לפדיון מוקדם של הלוואות שניתנו לאמצעים אלה. כן יאופשר לקבוע בתקנות כי מי שקיבל משכנתא במסגרת של הלוואות מכוונות יורשה לטרוח את המילווה כדי שהתמורה תשמש לתשלום ע"ח המשכנתא.

שר האוצר יוסמך לקבוע בתקנות את הכללים בדבר חישוב שער הפרעון ואת הנוהלים הטכניים שעל פיהם יעשה הפרעון המוקדם של המילווה.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:

יתוקן חוק מילווה חסכון, תש"ל-1970.

ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:

הפרעון המוקדם יכלל בסעיף תשלום חובות של התקציב.

ו. השפעת החוק המוצע על הזמן של המסד שיהיה ממונה על ביצועו:

אין

ז. השפעת החוק המוצע על הריבית המינהלית של המסד שיהיה ממונה על ביצועו ושל מסדי ורשויות אחרים:

אין.

1. החזכיר נוסח בהתאמה להערותיו על היועץ המשפטי לממשלה.
2. הממונה על התקציבים סמך ידו על החזכיר מבחינה תקציבית.
3. לא נחקלו כל הסתייגויות ממסדר הממשלה.

תזכיר - הצעת חוק

- א. שם החוק המוצע:
חוק מילווה חסכון, תשל"א-1971 (תיקון מס' 3), תשל"ד-1974.
- ב. עיקרי הוראות החוק המוצע:
1. יותר פרעון מוקדם של המילווה למטרות שייקבעו בחקנות על ידי שר האוצר, באישור ועדה הכספית של הכנסת.
2. שר האוצר יקבע בחקנות את דרך הפרעון המוקדם, את הדרך להישוב הריבית וההצמדה על המילווה ואת הדרך שבה יובטח כי פרעון המילווה ישמש למטרה שלמענה הותר.
- ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו:
החוק הקיים איננו מאפשר פדיון של המילווה פרט לפדיון פחמח גיל. מוצע להסמין את שר האוצר, באישור ועדה הכספית של הכנסת, לקבוע ולהגדיר בחקנות מטרות שלמענן יותר פרעון מוקדם של המילווה. הצעה זו באה לאפשר, במסגרת המדיניות הכלכלית החדשה, פרעון המילווה כדי שהחמורה חשמש תחליף לאמצעים שהממשלה מעמידה לרשות לווים במסגרת של אשראי מכוון להלוואות פיתוח או לפדיון מוקדם על הלוואות שניתנו מאמצעים אלה. כן יאופשר לקבוע בחקנות כי מי שקיבל משכנתא במסגרת של הלוואות מכוונות יורשה לפדות את המילווה כדי שהחמורה חשמש לחילום ע"ת המשכנתא.
- שר האוצר יוסמן לקבוע בחקנות את הכללים בדבר הישוב שער הפרעון ואת הנוהלים הטכניים שעל פיהם יעשה הפרעון המוקדם של המילווה.
- ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:
יתוקן חוק מילווה חסכון, תשל"א-1971.
- ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:
הפרעון המוקדם יכלול בסעיף חילום חובות של התקציב.
- ו. השפעת החוק המוצע על התקן של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו:
א י ן
- ז. השפעת החוק המוצע על ההיבט המינהלי של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו ושל משרדים ורשויות אחרים:
א י ן
- ח. התזכיר נוסח בהתאם להערותיו של היועץ המשפטי לממשלה.
1. הממונה על התקציבים סמן ידו על התזכיר מבהינה תקציבית.
2. לא נתקבלו כל הסתייגויות ממשרדי הממשלה.
3.

תזכיר - הצעת חוק

- א. שם החוק המוצע: חוק מילווה חסכון, תשל"ב-1972 (תיקון מס' 3), תשל"ד-1974.
- ב. עיקרי תוראות החוק המוצע:
1. יותר פרעון מוקדם של המילווה למטרות שייקבעו בתקנות על ידי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת.
 2. שר האוצר יקבע בתקנות את דרך הפרעון המוקדם, את הדרך לחשוב הריבית וההצמדה על המילווה ואת הדרך שבה יובטח כי פרעון המילווה ישמש למטרה שלמענה הותר.
- ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו:
- החוק הקיים אינו מאפשר פדיון מוקדם של המילווה. מוצע להסמין את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע ולהגדיר בתקנות מטרות שלמענן יותר פרעון מוקדם של המילווה. הצעה זו באה לאפשר, במסגרת המדיניות הכלכלית החדשה, פרעון המילווה כדי שהתמורה תשמש תחליף לאמצעים שהממשלה מעמידה לרשות לוויה במסגרת של אשראי מכוון להלוואות פיתוח או לפדיון מוקדם של הלוואות שניתנו מאמצעים אלה. כן יאופשר לקבוע בתקנות כי מי שקיבל משכנתא במסגרת של הלוואות מכוונות יורשה לפדות את המילווה כדי שהתמורה תשמש לתשלום ע"ח המשכנתא.
- שר האוצר יוסמן לקבוע בתקנות את הכללים בדבר חישוב שער הפרעון ואת הנוהלים הטכניים שעל פיהם יעשה הפרעון המוקדם של המילווה.
- ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:
- יתוקן חוק מילווה חסכון, תשל"ב-1972.
- ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:
- הפרעון המוקדם יכלל בסעיף תשלום תובות של התקציב.
- ו. השפעת החוק המוצע על התקן של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו:
- א י י
- ז. השפעת החוק המוצע על ההיבט המינהלי של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו ושל משרדיו ורשויות אחרים:
- א י י
1. התזכיר נוסח בהתאם להערותיו של היועץ המשפטי לממשלה.
 2. הממונה על התקציבים סמן ידו על התזכיר מבחינה תקציבית.
 3. לא נקבלו כל הסתייגויות ממשרדי הממשלה.

תזכיר - הצעת חוק

- א. שם החוק המוצע:
חוק מילווה חסכון, תשל"ג-1973 (תיקון מס' 2), תשל"ד-1974.
- ב. עיקרי הוראות החוק המוצע:
1. יותר פרעון מוקדם על המילווה למטרות שייקבעו בתקנות על ידי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת.
2. שר האוצר יקבע בתקנות את דרך הפרעון המוקדם, את הדרך לחישוב הריבית וההצמדה על המילווה ואת הדרך שבה יובטח כי פרעון המילווה ישמש למטרה שלמענה הותר.
- ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו:
החוק הקיים איננו מאפשר פדיון מוקדם של המילווה. מוצע להסמין את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע ולהגדיר בחקנות מטרות שלמענן יותר פרעון מוקדם של המילווה הצעה זו באה לאפשר, במסגרת המדיניות הכלכלית החדשה, פרעון המילווה כדי שהתמורה חשמש תחליף לאמצעים שהממשלה מעמידה לרשות לווים במסגרת של אשראי מכוון להלוואות פיתוח או לפדיון מוקדם על הלוואות שניתנו מאמצעים אלה. כן יאופשר לקבוע בחקנות כי מי שקיבל משכנתא במסגרת של הלוואות מכוונות יורשה לפדות את המילווה כדי שהתמורה חשמש לחילוף ע"ח המשכנתא.
- שר האוצר יוסמן לקבוע בחקנות את הכללים בדבר חישוב שער הפרעון ואת הנוהלים הטכניים שעל פיהם יעשה הפרעון המוקדם של המילווה.
- ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:
יתוקן חוק מילווה חסכון, תשל"ג - 1973
- ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:
הפרעון המוקדם יכלל בסעיף השלום חובות של התקציב.
- ו. השפעת החוק המוצע על החקן של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו:
א י י
- ז. השפעת החוק המוצע על תחבט המינהלי של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו ושל משרדים ורשויות אחרים
א י י
1. התזכיר נוסח בהתאם להערוותיו של היועץ המשפטי לממשלה.
2. הממונה על התציבים טמן ידו על התזכיר מבחינה תקציבית.
3. לא נתקבלו כל הסתייגויות ממשרדי הממשלה.

תזכיר - הצעת חוק

- א. שם החוק המוצע:
חוק מילווה הסכון, תשל"ד-1974 (תיקון), תשל"ד-1974
- ב. עיקרי הוראות החוק המוצע:
1. יותר פרעון מוקדם של המילווה למטרות שייקבעו בחקנות על ידי שר האוצר, באישור ועדה הכספית של הכנסת.
2. שר האוצר יקבע בחקנות את דרך הפרעון המוקדם, את הדרך לחישוב הריבית וההצמדה על המילווה ואת הדרך שבה יובטח כי פרעון המילווה ישמש למטרה שלמענה הותר.
- ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו:
החוק הקיים איננו מאפשר פדיון מוקדם של המילווה. מוצע להסמין את שר האוצר, באישור ועדה הכספית של הכנסת, לקבוע ולהגדיר בחקנות מטרות שלמענן יותר פרעון מוקדם של המילווה. הצעה זו באה לאפשר, במסגרת המדיניות הכלכלית החדשה, פרעון המילווה כדי שהתמורה תשמש תחליף לאמצעים שהממשלה מעמידה לרשות לוויה במסגרת של אשראי מוכוון להלוואות פיתוח או לפדיון מוקדם של הלוואות שניתנו מאמצעים אלה. כן יאופשר לקבוע בחקנות כי מי שקיבל משכנתא במסגרת של הלוואות מכוונות יורשה לפדות את המילווה כדי שהתמורה תשמש לחילוף ע"ת המשכנתא.
- שר האוצר יוסמן לקבוע בחקנות את הכללים בדבר חישוב שער הפרעון ואת הנוהלים הטכניים שעל פיהם יעשה הפרעון המוקדם של המילווה.
- ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:
יתוקן חוק מילווה הסכון, תשל"ד-1974.
- ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:
הפרעון המוקדם יכלול בסעיף תשלום חובות של התקציב.
- ו. השפעת החוק המוצע על התקן של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו:
א י ת
- ז. השפעת החוק המוצע על ההיבט המינהלי של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו ושל משרדים ורשויות אחרים:
א י ת
1. התזכיר נוסח בהתאם להערוכותיו של היועץ המשפטי לממשלה.
2. הממונה על התקציבים סמן ידו על התזכיר מבחינה תקציבית.
3. לא נחקלו כל הסתייגויות ממשרדי הממשלה.

הצעות חוק

חוק מילווה חסכון, ת"ל-1970 (תיקון מס' 4), תשל"ד-1974

תיקון סעיף 13 1. בסעיף 13 לחוק מילווה חסכון, תשל"ד-1970,¹ אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) המילווה ששילם אדם יהיה ניתן, כולו או מקצתו, לפרעון מוקדם למען מטרה מהמטרות שקבע שר האוצר בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת; בתקנות באשר ייקבע דרך הפרעון המוקדם, דרך חישוב הריבית וההצמדה של המילווה, והדרך שבה יובטח כי הפרעון ישמש למטרה שלמענה הותר."

1. ס"ח תשל"ל, עמ' 52; תשל"א, עמ' 79; תשל"ב, עמ' 64; תשל"ג, עמ' 241.

חוק מילווה חסכון, ת"ל-1971 (תיקון מס' 3), תשל"ד-1974

תיקון סעיף 13 1. בסעיף 13 לחוק מילווה חסכון, תשל"א-1971,¹ אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) המילווה ששילם אדם יהיה ניתן, כולו או מקצתו, לפרעון מוקדם למען מטרה מהמטרות שקבע שר האוצר בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת; בתקנות באשר ייקבע דרך הפרעון המוקדם, דרך חישוב הריבית וההצמדה של המילווה, והדרך שבה יובטח כי הפרעון ישמש למטרה שלמענה הותר."

1. ס"ח תשל"א, עמ' 76; תשל"ב, עמ' 64; תשל"ג, עמ' 242.

חוק מילווה חסכון, ת"ל-1972 (תיקון מס' 3), תשל"ד-1974

תיקון סעיף 8 1. האמור בסעיף 8 לחוק מילווה חסכון, תשל"ב-1972,¹ יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) המילווה ששילם אדם יהיה ניתן, כולו או מקצתו, לפרעון מוקדם למען מטרה מהמטרות שקבע שר האוצר בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת; בתקנות באשר ייקבע דרך הפרעון המוקדם, דרך חישוב הריבית וההצמדה של המילווה, והדרך שבה יובטח כי הפרעון ישמש למטרה שלמענה הותר."

1. ס"ח תשל"ב, עמ' 62; תשל"ג, עמ' 98; עמ' 243.

חוק מילווה חסכון, תשל"ג-1973 (תיקון מס' 2), תשל"ד-1974

תיקון סעיף 9 1. האמור בסעיף 9 לחוק מילווה חסכון, תשל"ג-1973,¹ יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) המילווה ששילם אדם יהיה ניתן, כולו או מקצתו, לפרעון מוקדם למען מטרה מהמטרות שקבע שר האוצר בחקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת; בחקנות כאמור ייקבע דרך הפרעון המוקדם, דרך הישוב הריבית וההצמדה של המילווה, והדרך שבה יובטח כי הפרעון ימשל למטרה שלמענה הותר."

1. ס"ח תשל"ג, עמ' 96, עמ' 244.

חוק מילווה חסכון, תשל"ד-1974 (תיקון), תשל"ד-1974

תיקון סעיף 9 1. האמור בסעיף 9 לחוק מילווה חסכון, תשל"ד-1974,¹ יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) המילווה ששילם אדם יהיה ניתן, כולו או מקצתו, לפרעון מוקדם למען מטרה מהמטרות שקבע שר האוצר בחקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת; בחקנות כאמור ייקבע דרך הפרעון המוקדם, דרך הישוב הריבית וההצמדה של המילווה, והדרך שבה יובטח כי הפרעון ימשל למטרה שלמענה הותר."

1. ס"ח תשל"ד, עמ' 57.

דברי-הסבר

סעיף 13 לחוק מילווה חסכון, תשל"ג-1970, כפי שתוקן, קובע:

"13 (א) סך כל סכומי המילווה והריבית שעליו ייפרעו בשלושה שיעורים שנתיים רצופים ב-1 באוקטובר של כל שנה, החל משנת 1974.

"(ב) גבר שנולד עד שנת 1906 ואשה שנולדה עד שנת 1911 אשר ביום תפוצת מילווה של סכום שאינו עולה על 250 לירות, ייפרע המילווה ששילמו במועד מוקדם מהאחד בסעיף קטן (א); שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בחקנות את מועד הפרעון, דרך הפרעון והמועד לחישוב הריבית וההצמדה של המילווה."

הוראה זוהי, פרט לתאריכיות, נמצאת גי' בחוק מילווה חסכון, תשל"א-1971. החוקים האמורים אינם מאפשרים פרעון מוקדם של המילווה פרט לפרעון סחמתי גיל.

סעיף 8 לחוק מילווה חסכון, תשל"ב-1972 קובע:

"8. כל סכומי המילווה והריבית שעליו יפרעו בשלושה שיעורים שנתיים רצופים ב-1 באוגוסט של כל שנה החל בשנת 1976."

הוראה זוהי, פרט לתאריכים, נמצאת גם בחוק מילווה חסכון, תשל"ג-1973, ובחוק מילווה חסכון, תשל"ד-1974. החוקים האמורים אינם מאפשרים כלל פדיון מוקדם של המילווה

מוצע להסמין את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע ולהגדיר בתקנות מטרות שלמענו יותר פרעון מוקדם של המילווה הצעה זו באה לאפשר, במסגרת המדיניות הכלכלית החדשה, פרעון המילווה או חלק ממנו כדי שהתמורה חשמש תחליף לאמצעים שהמשלה מעמידה לרשות לווים במסגרת "ל אשראי מכוון להלוואות פיתוח או לפדיון מוקדם של הלוואות שניתנו מאצעים אלה כן יתאפשר לקבוע כי מי שקיבל הלוואה מכוונת לרכישת דירה יורשה לפדות את המילווה כדי שהתמורה חשמש להשלוח על חשבון ההלוואה.

כמו כן ייקבעו בתקנות הכלליים בדבר חיוב שער הפרעון והנהלים הסכניים שלפיהם יועשה הפרעון המוקדם של המילווה.

מינוי שר כחבר בוועדת המינויים לדיונים

הצעה להחלטה

מחליטים בהתאם לסעיף 6(א) לחוק הדיונים, תשט"ו-1955, לבחור בשר _____ שיממש, נוסף על שר הדתות, כחבר בוועדת המינויים לדיונים.

דברי הסבר

סעיף 6(א) לחוק הדיונים, תשט"ו-1955 קובע, כי ועדת המינויים לדיונים תהיה של 10 חברים ובתוכם שר הדתות וחבר ממשלה שייבחר על-ידה.

מוגש על-ידי שר הדתות

היועץ המשפטי לממשלה

ה ע ת ק

ירושלים, כ"ה בתמוז תשל"ד
15 ביולי 1974

לכבוד
מר אהרון יריב
שר ההסברה
י ר ו ש ל י ם

לכבוד
מר גד יעקבי
שר התחבורה
י ר ו ש ל י ם

הנדון: עבודת הממשלה בועדות השרים

1. קראתי מתוך ענין את ההמלצות מיום 3.7.74 אשר צורפו כנספח מס. 29 לסדר היום של ישיבות הממשלה והנני מבקש להתייחס להצעות מס. 1 ו-4.
2. הצעה מס. 1 דנה בצורת הניסוח של ההצעות לסדר היום. אינני רוצה להקדים פעולתה של היחידה לנתוחי מדיניות, אם תוקם, אולם בראה לי כי המתכונת הצורתית של הצעות לסדר היום וקביעת בתוכם אותם יש לכלול דרך קבע בהצעה, יש בה כדי להביא למיצוי הרעיון שהועלה בסעיף 1 ה"ל.
3. בהקשר זה הנני מציע כחומר למחשבה את המתכונת הבאה:
 - א. ה ג ד ר ת ה ה צ ע ה : היינו ניסוח במשפט אחד של הנושא המועלה בדיון (אם לקחת דוגמה אקטואלית: "שיפור דרכי הפיקוח על פעולות הבנקים בישראל").
 - ב. השר המציע.
 - ג. נ ת ו ב י ר ק ע: אלה כוללים לגבי נושא כלכלי, לדוגמה, את הנתונים הבסיסיים הדרושים לצרכי התייחסות להצעה המועלת לדיון: לגבי נושא משפטי, תיאור של המצב המשפטי הקיים וכיו"ב; נתוני הרקע אינם צרכים להשתרע על דפים רבים אלא לכל היותר על עמוד או עמוד וחצי. כמובן נדרשת יכולת תימצות כדי להציג עיקרי הדברים בגבולות המותרים לעיל.
 - ד. מ ס ר ת ה ה צ ע ה: כאן יבוא תיאור במספר משפטים של ההצעה.
 - ה. א פ ש ר ו י ו ת פ ת ו ח ו ת: היינו האפשרויות החילופיות להשגת המטרה המותרות בהצעה.
 - ו. עמדת גורמי הממשלה האחרים וגורמי ציבור אחרים הנוגעים לענין.

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the problem and the objectives of the research.

2. The second part of the report is a detailed description of the experimental methods used in the study. It includes information about the equipment used, the procedures followed, and the data collected.

3. Results and Discussion

The results of the study are presented in this section. They are discussed in terms of their significance and their relationship to the objectives of the research.

The first set of results shows that the experimental data are in good agreement with the theoretical predictions. This suggests that the model used in the study is a good representation of the physical system being studied.

The second set of results shows that the experimental data are in good agreement with the theoretical predictions. This suggests that the model used in the study is a good representation of the physical system being studied.

The third set of results shows that the experimental data are in good agreement with the theoretical predictions. This suggests that the model used in the study is a good representation of the physical system being studied.

The fourth set of results shows that the experimental data are in good agreement with the theoretical predictions. This suggests that the model used in the study is a good representation of the physical system being studied.

ז. נוסח מוצע של ההחלטה המובאת להכרעת הממשלה או ועדת השרים, לפי הענין.

4. למותר להדגיש כי מדובר על הצעה שלדית בלבד כי יתכנו הצעות אשר אינן מחייבות לפי אופיין פירוט מלא כמוצע לעיל, אך לפי מיטב ידיעתי ישים הדבר לגבי רוב ההצעות הבאות לדיון בוועדת השרים לענייני כלכלה, לענייני פנים ושירותים, לענייני שכר, סמלים וטקסים, רווחה חברתית והתיישבות.

5. הצעה מס. 4 דנה במעקב אחר ביצוע החלטות הממשלה. הנני מבין מנוסח הדברים כי כונתכם החלטות המחייבות ביצוע של נושא מוגדר, אשר הטיפול בו מסתיים עם תום ביצועו.

יש מאידך החלטות ממשלה אשר הן בעלות אופי של החלטות קבע. החלטות אלה אינן משולבות תמיד בתקנון הממשלה. דוגמה להחלטה כללית מסוג זה היא ההצעה המועלית בסעיף 6 לתזכירכם. הצעתי היא כי החלטות מסוג זה ישולבו במידת האפשר בתקנון הממשלה ובמידה והדבר איננו מעשי, לאור אופי ההחלטה מאחר ואיננה מתיחסת לסדרי עבודת הממשלה דוקא, מן הנכון שינוהל בידי מזכיר הממשלה קובץ החלטות כלליות.

ב ב ר כ ה

(-)

מאיר שמגר
היועץ המשפטי לממשלה

העתק: שר המשפטים
מזכיר הממשלה

מינוני שר בחבר בועדת המינונים לדיינים

הצעה להחלטה

מחליטים בהתאם לסעיף 6(א) לחוק הדיינים, תשט"ו-1955, לבחור בשר _____ שיממש, בוסף על שר הדתות, כחבר בועדת המינונים לדיינים.

דברי הסבר

סעיף 6(א) לחוק הדיינים, תשט"ו-1955 קובע, כי ועדת המינונים לדיינים תהיה של 10 חברים ובחורם שר הדתות וחבר ממשלה שייבחר על-ידה.

מוגש על-ידי שר הדתות

הנפקת בולים בנושא דיוקנאות של
זרד בן-גוריון ז"ל והר"ם טרומן.

הצעה להחלטה

הו"ל יחיד לאתר את המלצות ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים בדבר הנפקת בולים בנושא דיוקנאות של זרד בן-גוריון ז"ל והר"ם טרומן.

דבריו הר"ם

ביום י"ב בתמוז תשל"ד (2.7.74) הועלתה ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים להמליץ בפני הממשלה להנפיק בולים בנושא דיוקנאות של זרד בן-גוריון ז"ל במלואת שנה לפטירתו וזו' בנושא דיוקנו של הר"ם טרומן - גשיא ארצות-הברית לשעבר.

בהחלטה מס' 516 של הממשלה מיום ה' באב תשי"ב (27.7.52) הוחליטה הממשלה:

516" בולי דואר

מחליטים ה' לא לקבוע דמויות של אישים על בולי דואר."

ההחלטה ה"ל אושרה מחדש התב" 1963 אולם הממשלה הוחליטה מירי פעם בפעם לאשר בולים בנושא דיוקנאות של אישים, וביניהם ד"ר חיים ויצמן, הרמב"ם, מרדכי א. אייזנשטיין, ח.ב. ביאליק, ב.ז. הרא"ה, א. בן יהודה, הנרייטה סאלד, א. רוזנבלום, יאנוש קורצ'אק, י. בן-צבי, ל. אשכול ואחרים.

בהחלטה מס' 602 ב' של הממשלה מיום כ"ג באייר תשכ"ט (11.5.69) הוחליטה הממשלה:

602" דיוקנאות של אישים על בולים

ב. ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים תקבע כללים שעל פיהם יוצאו בעתיד דיוקנאות לבולים. ועדת השרים ה"ל תדון באותן האצות כנספות לדיוקנאות אשר הועלו בממשלה על-ידי השרים."

ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים עומדת לדון בקרוב בקריטריונים כאמור בהחלטה ה"ל אולם עד להחלטה מסכמת בנושא, מוצע לאשר את ההצעה להחלטה ה"ל.

מוצג על-ידי ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים

אישור אמנה בין ממלכת הולנד ובין מדינת ישראל
בדבר מניעת מסי כפל והתחמקות ממס לגבי הכנסה והון

ה צ ע ה ל ה ח ל ש ה

מ ח ל י ס י מ :

... א. לאשר את האמנה, המצורפת בזה, בין ממלכת הולנד ובין מדינת
ישראל בדבר מניעת מסי כפל והתחמקות ממס לגבי הכנסה והון.

ב. לייפות את כוחו של שר החוץ לבצע החלטה זו.

... דברי הסבר מצורפים בזה.

מוגש על-ידי שר האוצר

נספח 35

כ"ז בתמוז תשל"ד
17 ביולי 1974

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

CHICAGO, ILLINOIS 60607

CHICAGO, ILLINOIS 60607

1

CHICAGO, ILLINOIS 60607

CHICAGO, ILLINOIS 60607

CHICAGO, ILLINOIS 60607

CHICAGO, ILLINOIS 60607

ד ב ר י ה ס ב ר

ביום 2.7.73 נחתמה בירושלים אמנה בין ממלכת הולנד
ובין מדינת ישראל, בחדש יוני 1974 אישרה ממלכת הולנד
את האמנה. עתה מערבה האמנה אישור ממשלת ישראל.

להלן עיקרי הנוראות האמנה:

א. התחום האישי:

אמנה זו תחול על בני-אדם שהם תושבי אחת המדינות
המתקשרות או תושבי שתי המדינות (סעיף 1 לאמנה).

ב. המסית בנושא האמנה:

הנושאים הדרושים באמנה הם:

בישראל: מס הכנסה, לרבות מס רווחי הון, מס חברות,
היטל בטחון, מס רכוש ומס על רווחים ממכירת
קרקעות לפי חוק מס שבת מקרקעין.

בהולנד: מס הכנסה, מס על שכר, מס חברות, מס על
דיבידנדים ומס הון.

(סעיף 2 לאמנה).

ג. כללי הסלדת המס:

רווח עסק:

1. רווחי מפעל של מדינה מתקשרת אחת יהיו חייבים
במס רק באותה מדינה זולת אם המפעל מנהל עסקים
במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא
שם; במקרה כזה יוטל המס על רווחי המפעל במדינה
האחרת; ואולם רק על הרווחים שביתן לייחסם
למפעל הקבע. (סעיף 8 לאמנה).

2. כלי טייס וכלי שיט

הכנסה מהפעלת כלי טייס או כלי שיט בתעבורה
בין-לאומית תהא חייבת במס רק במדינה שבה נמצא
מקום הניהול בפועל של עסקי המפעל. (סעיף 9 לאמנה).

3. דיבידנדים

המס הישראלי על דיבידנדים המשתלמים לתושב
הולנד על ידי חברה ישראלית לא יעלה על שיעור
של 15% מן סכום הדיבידנדים. הוא הדין לגבי
דיבידנדים המשתלמים לתושב ישראל על ידי חברה
הולנדית. (סעיף 11 לאמנה).

4. ריבית

תושב המדינה האחת המקבל ריבית שמקורה במדינה האחרת, יהא חייב עליה במדינה האחרת במס שאינו עולה על 10% מסכום הריבית. (סעיף 12 לאמנה).

5. תמלוגים

המס המוטל על ידי המדינה האחת על מלוגים המשתלמים לתושב המדינה האחרת יוטל עליהם מס בשיעור של 10% מסכום התמלוגים בעד סרטים סינמטוגרפיים וסרטים או וידאו-סטיף לשידורי רדיו או טלוויזיה, ו-5% מסכום כל תמלוג אחר. (סעיף 13 לאמנה).

6. הכנסה משירותים אישיים

תושב המדינה האחת המבצע שירותים אישיים במדינה האחרת יהא פטור ממס במדינה האחרת אם הוא שהה בה בשנת המס לא יותר מ-183 יום (סעיף 16 לאמנה).

7. אמנים וספורטאים

הכנסה שהפיקו בדרכים ציבוריים, אמני תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, מוסיקאים וספורטאים מפעולותיהם האישיות בתור כאלה, מותר להטיל עליהם מס בארץ בה פעלו. (סעיף 19 לאמנה).

8. קיצבאות ואבטות

קיצבאות או אבטות המתקבלות ממקורות שבתחומי המדינה האחת על ידי יחיד שהוא תושב המדינה האחרת, יהא אותו יחיד חייב עליהן במס במדינה שבה הוא תושב. (סעיף 20 לאמנה).

9. תשלומים מממשלתיים

שכר, לרבות קיצבאות, המשתלמים ליחיד על ידי אחת המדינות המתקשרות בעד שירותים שעשה לאותה מדינה אגב מילוי תפקידו הממשלתי יוטל עליו מס באותה מדינה. (סעיף 21 לאמנה).

10. פרופסורים ומורים

פרופסור או מורה תושב המדינה האחת והזוכה במדינה האחרת למסרת הוראה ומחקר מדעי במסך תקופה שאינה עולה על שנתיים ימים, באוניברסיטה, מכללה או מוסד אחר להוראה ולמחקר מדעי באותה מדינה אחרת, יוטל עליו מס רק באותה מדינה. (סעיף 22 לאמנה).

11. סטודנטים

סטודנט או חינך בעסקים, שהוא תושב המדינה האחת, השוהה במדינה האחרת לצורך חינוכי או הכשרתו, והוא מקבל מחוץ למדינה שבה הוא לומד תשלומים לצרכי מחייתו, חינוכו או הכשרתו, לא יוסל עליהם מס במדינה בה הוא לומד. דין זה יחול גם על הכנסה משירותים אישיים אם ההכנסה אינה עולה על 4,000.- לירות ישראליות או 4,000.- פלוריצים הולנדיים בשנת הלוך. (סעיף 23 לאמנה).

ד. הקלה ממסי כפל:

תושב המדינה האחת שהיתה לו הכנסה מסקור הנמצא במדינה האחרת, והוא חייב במס על הכנסה זו בשתי המדינות, יהנה מזיכוי מתאים ממס במדינה שבה הוא תושב, כנגד המס שסילם במדינה האחרת. מקום שמחמת הפטור הביתן לפי הוראות חוקי ישראל לסם עידוד ההשקעות בישראל, במוך המס הישראלי המוסל על דיבידנדים או על ריבית, יראו לצורך הזיכוי ממס לפי סעיף זה כאילו לא ביתן הפטור האמור. (סעיף 26 לאמנה).

ה. אי - הפליה:

אזרחי המדינה האחת, היושבים במדינה האחרת, לא יוסלו עליהם במדינה האחרת מסים כבדים מאלה המוטלים על אזרחי אותה מדינה. כמו"כ, מוסד קבע של המדינה האחת, שהסליטה על הונו בתובה, כולה או חלקה, בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת, לא יטא במס כבד יותר ממוסד קבע הסייך לאזרח המדינה הראשונה. (סעיף 29 לאמנה).

ז. עובדים דיפלומטיים וקונסולריים:

הוראות אמנה זו לא תפגענה בזכויות הפיסקליות של עובדים דיפלומטיים או קונסולריים לפי הכללים המקובלים במספס הבין-לאומי או לפי הוראות סבהסכמים מיוחדים. (סעיף 30 לאמנה).

ח. תחילה

האמנה תיכנס לתוקף בתאריך שבו יודיעו הממשלות בעלות האמנה, כי מילאו אחר הוריות הפורמליות הנדרסות לפי חוקת ארצותיהן, אך להוראותיה יהא תוקף לגבי ישראל החל משנת המס 1970 ולגבי הולנד החל מיום 1 בינואר 1970 או לאחר מכן.

ט. למשרדי החוץ והמשפטים אין התנגדות לאישור האמנה.

אמנה בין ממלכת הולנד ובין מדינת ישראל
בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס
לגבי מסים על הכנסה והון

ממשלת ממלכת הולנד וממשלת מדינת ישראל,

ברצונן לכרות ביניהן אמנה למניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס
לגבי מסים על הכנסה והון,

הסכימו ביניהן לאמור:

פרק ראשון

תחום האמנה

סעיף 1

תחום אישי

אמנה זו תחול על בצי-אדם שהם תושבי אחת המדינות או תושבי
שתי המדינות.

סעיף 2

המסים הנידונים

1. אמנה זו תחול על מס הכנסה ועל מס הון המוטלים מסעם כל
אחת מן המדינות, או אחת מיחידות הממשלה המדיניות, או
אחת הרשויות המקומיות שלה, ללא התחשבות בדרכי גבייתם
של המסים.

2. יראו כמס הכנסה וכמס הון, כל המסים המוטלים על סך-כל
של ההכנסה או של ההון, או על חלקים מהם, לרבות מס על
רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, מס על סך-כל השכר
והמשכורות המשולמים על ידי מפעלים, ומס רווחי הון.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול האמנה הם, ביחוד:

(::) בהולנד:

- מס הכנסה,
- מס על שכר,
- מס חברות,
- מס על דיבידנדים,
- מס הון

(להלן - מס הולנדי);

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
CHICAGO, ILLINOIS 60637

TO THE DIRECTOR, NATIONAL BUREAU OF STANDARDS

FROM THE DIRECTOR, NATIONAL BUREAU OF STANDARDS

RE: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(ב) בישראל:

- מס הכנסה (לרבות מס רווחי הון),
 - מס חברות,
 - היטל ביטחון,
 - מס רכוש,
 - מס על רווחים ממכירת קרקעות לפי חוק מס שבח מקרקעין.
- (להלן - מס ישראלי).

4. האמנה תחול גם על כל מסיט זהים או דומים בעיקרם שיוטלו לאחר מכן, בנוסף על המסים הקיימים או במקומם, הרשויות המוסמכות של המדינות יודיעו זו לזו על כל שינויים מהותיים שחלו בדיני המסים שלהן.

פרק שני

הגדרות

סעיף 3

הגדרות כלליות

1. באמנה זו יהיו לביטויים שלקמן המשמעויות שבצידם, אם אין משמעות אחרת משמעת מן ההקשר:

(א) "מדינה" - הולנד או ישראל, לפי ההקשר;
"מדינות" - הולנד וישראל;

(ב) "הולנד" - החלק של ממלכת הולנד הנמצא באירופה, והחלק של קרקעית הים, והתת-קרקע שלו, מתחת לים הצפוני, שלממלכת הולנד זכויות ריבונות עליהם בהתאם לחוק הבין-לאומי;

(ג) "ישראל" - מדינת ישראל, והחלק של קרקעית הים, והתת-קרקע מתחת לים, שלמדינת ישראל זכויות ריבונות עליהם בהתאם לחוק הבין-לאומי;

(ד) "אדם" - יחיד, חברה, וכל גוף אחר של בני אדם;

(ה) "חברה" - כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לענין מס;

(ו) "מפעל של אחת המדינות" ו- "מפעל של המדינה האחרת" - מפעל המבוהל על ידי תושב של אחת המדינות ומפעל המבוהל על ידי תושב המדינה האחרת, לפי המתאים;

(ז) "רשות מוסמכת":

1. בהולנד - שר האוצר או בציגו המוסמך;

2. בישראל - שר האוצר או בציגו המוסמך.

2. בטימוט בהוראות האמנה על ידי האחת משתי המדינות, תהא לכל מונח שלא הוגדר אחרת המשמעות שיש לו לפי דיני אותה מדינה הדנים במסים שהם נושא אמנה זו, אם אין משמעות אחרת משמעות מן ההקשר.

סעיף 4

מקום המוטב לצרכים פיסקליים

1. לענין אמנה זו, "תושב אחת המדינות" - כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה הוא חב במס מכוח מוטבו, מקום מגוריו, מקום ביהול עסקיו, או כל מבחן אחר כיוצא באלה.

2. לענין אמנה זו, יחיד שהוא חבר בציגות ויפלומטית או קונסולרית של אחת המדינות במדינה האחרת, או במדינה שליטית, ואשר הוא אזרח של המדינה הסולחת, יראהו כתושב המדינה הסולחת, אם הוא כפוף בה לאותן ההתחייבויות לגבי מסים על הכנסה והון כתושביה של אותה מדינה.

3. מקום שמכוח הוראות סעיף קמ"א 1 נמצא שיחיד הוא תושב שתי המדינות, יוכרע הענין לפי כללים אלה:

(א) רואים אותו כתושב אותה מדינה שבה עומד לרשותו בית-קבע. היה עומד לרשותו בית-קבע בשתי המדינות, רואים אותו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר ("מרכז האינטרסים החיוניים");

(ב) אם אי אפשר לקבוע את המדינה שבה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם אין לרשותו בית-קבע אף באחת משתי המדינות, רואים אותו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year.

3. The third part of the report deals with the financial statement of the year.

4. The fourth part of the report deals with the general remarks of the committee and the conclusions reached.

5. The fifth part of the report deals with the general remarks of the committee and the conclusions reached.

6. The sixth part of the report deals with the general remarks of the committee and the conclusions reached.

7. The seventh part of the report deals with the general remarks of the committee and the conclusions reached.

8. The eighth part of the report deals with the general remarks of the committee and the conclusions reached.

9. The ninth part of the report deals with the general remarks of the committee and the conclusions reached.

10. The tenth part of the report deals with the general remarks of the committee and the conclusions reached.

(ג) אם הוא בזהב לגור בשתי המדינות, או אינו בזהב לגור אף באחת מהן, רואים אותו כתושב המדינה שהוא אזרח שלה;

(ד) אם הוא אזרח של שתי המדינות, או אם אינו אזרח אף של אחת מהן, יפתרו הרשויות המוסמכות של המדינות את השאלה תוך הסכמה הדדית.

4. מקום שאדם, להוציא יחיד, הוא תושב שתי המדינות מכוח הוראות סעיף קטן 1, רואים אותו כתושב המדינה שבה נמצא מקום ביהול עסקיו בפועל.

סעיף 5 מוסד קבע

1. לעבין אמנה זו, "מוסד קבע" - מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המפעל, כולם או בחלקם.

2. "מוסד קבע" יכלול, במיוחד: -

- (א) מקום הנהלה;
- (ב) סניף;
- (ג) משרד;
- (ד) בית חרושת;
- (ה) בית סלאכה;
- (ו) מכרה, מחצבה, או מקום אחר להפקת אוצרות טבע;
- (ז) מסע, כרם, יער או בוססון;
- (ח) אתר לבבין או פרויקט לבינוי או להרכבה, הקיימים למעלה מטגים עטר חודשים.

3. "מוסד קבע" לא יכלול:

(א) סימוש במיתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה הסייכים למפעל;

(ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה הסייכים למפעל לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה בלבד;

(ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה הסייכים למפעל רק לסם עיבודם על ידי מפעל אחר;

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year.

2. The second part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

3. The third part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

Summary

4. The fourth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

5. The fifth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

6. The sixth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

7. The seventh part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

8. The eighth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

9. The ninth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

10. The tenth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

11. The eleventh part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

12. The twelfth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

13. The thirteenth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

14. The fourteenth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

15. The fifteenth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

16. The sixteenth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

17. The seventeenth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

18. The eighteenth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

19. The nineteenth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

20. The twentieth part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

21. The twenty-first part of the report deals with the results of the work done during the year and the progress of the work during the year.

(ד) החזקת מקום עסקים קבוע רק לטט קביית טובין או סחורה, או לטט איסוף ידיעות בסביל המפעל;

(ה) החזקת מקום עסקים קבוע רק לטט פרטומת, הספקת ידיעות, מחקר מדעי, או פעילות דומה שסיבה הכנה או עזר למפעל.

4. מפעל של אחת המדינות יראו אותו כמי שיש לו מוסד קבע במדינה האחרת אם הוא מנהל במדינה האחרת, במשך יותר מטנים עשר חודש, פעולות פיקוח בקשר לאתר לבנין, או פרויקט לבינוי או להרכבה, המתבצע באותה מדינה אחרת.

5. אדם הפועל באחת המדינות בשם מפעל של המדינה האחרת - ואינו סוכן בעל מעמד בלתי תלוי שעליו חל סעיף קטן 6 - רואים אותו כמוסד קבע במדינה הנזכרת לראשונה, אם -

(א) יש לו במדינה הנזכרת לראשונה סמכות לחתום חוזים בשם המפעל, והוא נוהג להשתמש בסמכות זו, זולת אם פעולותיו מוגבלות לקביית טובין או סחורה בסביל המפעל; או

(ב) הוא מחזיק במדינה הנזכרת לראשונה מלאי של טובין או של סחורה הסייכים למפעל, שממנו הוא נוהג למלא הזמנות בשם המפעל.

6. מפעל של אחת המדינות לא יראו אותו כאילו יש לו מוסד קבע במדינה האחרת מטוט זה בלבד שהוא מנהל עסקים באותה מדינה אחרת באמצעות מתווך, עמיל כללי, או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי תלוי, והם פועלים במהלך עסקיהם הרגיל.

7. העובדה שחברה תושבת אחת המדינות שולטת על חברה, או בתובה לסליטתה של חברה, שהיא תושבת המדינה האחרת, או מנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד-קבע ואם בדרך אחרת), לא יהא בה בלבד כדי לכונן לאחת מהן מעמד של מוסד קבע של האחרת.

סעיף 6 גבול השחרור

מקוט שלפי הוראות אמנה זו משוחררת הכנסה ממס באחת המדינות, ולפי החוק שבתוקף במדינה האחרת כפוף אדם למס, לגבי ההכנסה האמורה, מתוך זיקה אל סכום ההכנסה הנשלח לאותה מדינה אחרת, או המתקבל בתוכה, הרי השחרור שיושם לפי אמנה זו במדינה הנזכרת לראשונה יחול רק על אותו חלק של ההכנסה שנשלח למדינה האחרת, או נתקבל בתוכה.

1. THE FIRST PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

...

2. THE SECOND PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

3. THE THIRD PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

4. THE FOURTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

(1) THE FIRST PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

(2) THE SECOND PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

5. THE FIFTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

6. THE SIXTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

...

THE SEVENTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

פרק שלישי
מסים על הכנסה
סעיף 7
הכנסה ממקרקעין

1. אפשר להטיל מס על הכנסה ממקרקעין במדינה שבה הם מצויים.
2. המונח "מקרקעין" יוגדר בהתאם לדיני המדינה שבה הם מצויים. מכל מקום, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, מסק חי וצירוד המסמכים בחקלאות וייעור, זכויות סחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין במקרקעין, זכות השימוש בפירות המקרקעין וזכויות לתשלומים מסתנים או קבועים כתמורה בעד ביצוע מרבצי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים, או כתמורה בעד הזכות לנצלם, ותביעות חוב מכל סוג המבוססות במסכבתא, להוציא סמרי חוב או איגרות חוב; אגרות, סירות, וכלי סיס לא יראו כמקרקעין.
3. הוראות סעיף קטן 1 יחולו על הכנסה הנובעת משימוש ישיר, מהשכרה, או משימוש בכל דרך אחרת, של מקרקעין.
4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מפעל, ועל הכנסה ממקרקעין המסמכים לביצוע סירותים מקצועיים.

סעיף 8
רווחי עסקים

1. רווחי מפעל של אחת המדינות יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, זולת אם המפעל מנהל עסקים במדינה האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המפעל מנהל עסקים כאמור, ניתן להטיל מס על רווחיו במדינה האחרת, אולם רק על אותו חלק שביתן לייחסו לאותו מוסד קבע.

2. מקום המפעל של אחת המדינות מבהל עסקים במדינה האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות לאותו מוסד קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה זה מפעל נבדל ובפרד העוסק באותן פעולות או בפעולות דומות, ובאותם התנאים או בתנאים דומים, ומקיים יחסים של מפעל בלתי תלוי עם המפעל שהוא מטמם לו מוסד קבע.
3. בקביעת רווחי מוסד קבע, יותר ניכויין של יציאות שהוצאו לצורך מוסד הקבע, לרבות יציאות הנהלה ומינהל כללי, בין שהוצאו במדינה בה נמצא מוסד הקבע, בין שהוצאו במקום אחר.
4. עד כמה שהיה נהוג במדינה לקבוע את הרווחים שיש לייחס למוסד קבע על בסיס של מינון כלל רווחי המפעל לחלקיו הטובים, האמור בסעיף 2 לא ימנע אותה מדינה מלקבוע את הרווחים החייבים מס לפי שיטת המינון הנהוגה בה; אך יש לאמץ שיטת מינון שתביא לתוצאות התואמות את העקרונות הנקבעים בסעיף זה.
5. טוס רווחים לא ייוחסו למוסד קבע מטעם זה בלבד מאותו מוסד קבע קבה טובין או טחורה בסביל המפעל.
6. לענין הסעיפים הקסנים הקודמים, ייחוס הרווחים למוסד הקבע ייקבע בהתאם לשיטה אחת מדי טבה בטבה, מלבד אם נמצאה טיבה טובה שלא יהיה כך.
7. מקום שנכללים ברווחים פרטי הכנסה הניזונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

סעיף 9

הובלה ימית ואווירית

1. רווחים מהפעלת כלי טיס או כלי טיס בתעבורה בין-לאומית יהיו חייבים במס רק במדינה טבה נמצא מקום הניהול בפועל של עסקי המפעל.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

2. The second part of the report deals with the work done during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

3. The third part of the report deals with the work done during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

4. The fourth part of the report deals with the work done during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

5. The fifth part of the report deals with the work done during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

6. The sixth part of the report deals with the work done during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

7. The seventh part of the report deals with the work done during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

8. The eighth part of the report deals with the work done during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

2. היה מקום הניהול בפועל של מפעל ספנות בכלי שיט, ידאוהו כנסצא במדינה טובה נמצא נמל-הבית של כלי-השיט, או, באין נמל-בית כאמור, במדינה שמפעיל כלי-השיט הוא תוטבה.

סעיף 10
מפעלים מסולבים

מקום: -

(א) שמפעל של אחת המדינות מסתתף, במיטריין או בעקיפין, בהנהלתו של מפעל המדינה האחרת, או בטליטה עליו, או בהובו, או

(ב) טאות בני אדם מסתתפים, במיטריין או בעקיפין, בהנהלתו של מפעל אחת המדינות ושל מפעל המדינה האחרת, או בטליטה עליהם, או בהובם,

ובאחד המקרים בקבעו או הוטלו תנאים ביחסיהם המסחריים או הכספיים של בני המפעלים, שלא כפי שהיו בקבעים בין מפעלים בלתי תלויים, הרי כל הרווחים טאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המפעלים אלא שמפאת אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחיו של אותו מפעל ולהטיל עליהם מס בהתאם לכך.

סעיף 11
דיבידנדים

1. דיבידנדים מסולמו על ידי חברה שהיא תוטבת אחת המדינות לתוטב במדינה האחרת, אפסר להטיל עליהם מס באותה מדינה אחרת.

2. על אף האמור, אפסר להטיל מס על הדיבידנדים במדינה טובה נמצא מקום מוטב החברה המסלמת, ולפי דיבי אותה מדינה, אך המס טהוטל כך לא יעלה:

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF PHYSICS

May 1, 1954

Dear Sir:

I am writing to you in response to your letter of April 28, 1954, regarding the proposed experiment on the measurement of the neutron magnetic moment. I am sorry that I cannot give you a more definitive answer at this time, but the matter is still under consideration.

The experiment is of great interest to us, and we are currently evaluating the feasibility of the proposed setup. We are particularly concerned with the accuracy of the measurements and the potential sources of error. We will be in touch with you again as soon as we have a more definite answer.

I am sure that you will understand the need for careful consideration of this matter. We are committed to the highest standards of scientific research, and we want to ensure that the experiment is conducted in a way that will yield the most reliable results possible. We will be glad to discuss the details of the experiment with you at any time.

Sincerely,
[Signature]

Enclosed for you are two copies of the report of the committee on the proposed experiment. I hope that this information will be helpful to you in your planning.

Very truly yours,
[Signature]

(א) לגבי דיבידנדים שסולמו על ידי חברה תושבת הולנד לחברה שהונה, כולו או מקצתו, מחולק למניות, והיא תושבת ישראל, ומחזיקה במיטריין, לפחות 25 אחוזים למאה מהון החברה מטלמט הדיבידנדים: 5 אחוזים למאה מסכום הדיבידנדים;

(ב) לגבי דיבידנדים שסולמו על ידי חברה תושבת ישראל לחברה שהונה, כולו או מקצתו, מחולק למניות, והיא תושבת הולנד, ומחזיקה, במיטריין, לפחות 25 אחוזים למאה מהון החברה מטלמט הדיבידנדים: 15 אחוזים למאה מסכום הדיבידנדים,

(ג) לגבי כל שאר הדיבידנדים: 15 אחוזים למאה מסכום הדיבידנדים.

3. הרטורות המוטמכות של המדינות יסדירו בהסכמה הדדית את אופן החלתו של סעיף קטן 2.

4. הוראות סעיף קטן 2 לא יטפיעו על המסים המוטלים על החברה לגבי הרווחים שמהם מטלמים הדיבידנדים,

5. "דיבידנד", בסעיף זה - הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" ("Jouissance") או זכויות "הנאה", ממניות במכרות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות המסתתפות ברווחים, וכן הכנסה מתביעות חוב המסתתפות ברווחים, והכנסה מזכויות אחרות בחברה אשר דינה, לפי חוקי המס של המדינה שבה מקום מושב החברה המחלקת, כדין הכנסה ממניות.

6. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם מקבל הדיבידנדים, בהיותו תושב אחת המדינות, מחזיק במדינה האחרת, שבה נמצא מקום מושבה של החברה מטלמט הדיבידנדים, מוסד קבע, ובמוסד קבע זה קטורה בצורה מעטית זכות ההחזקה שמכוחה מטלמים הדיבידנדים. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 8.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various committees and the work of the different departments.

2. The second part of the report deals with the financial situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various committees and the work of the different departments.

3. The third part of the report deals with the social situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various committees and the work of the different departments.

4. The fourth part of the report deals with the educational situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various committees and the work of the different departments.

5. The fifth part of the report deals with the health situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various committees and the work of the different departments.

6. The sixth part of the report deals with the agricultural situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various committees and the work of the different departments.

7. The seventh part of the report deals with the industrial situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various committees and the work of the different departments.

7. מקום שחברה שהיא תושב אחת המדינות מקבלת רווחים או הכנסה מהמדינה האחרת, אין מדינה אחרת זו רשאית להסיל שום מס על הדיבידנדים המשתלמים על ידי החברה לבני אדם שאינם תושבי אותה מדינה אחרת, או לחייב את רווחיה הבלתי-מחולקים של החברה במס על רווחים בלתי מחולקים, ואפילו הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או קצתם, מרווחים או מהכנסה ממקורם באותה מדינה אחרת.

סעיף 12

ריבית

1. ריבית שמקורה באחת המדינות והמשתלמת לתושב המדינה האחרת, אפשר להסיל עליה מס במדינה האחרת.
2. אף על פי כן, אפשר להסיל מס על ריבית זו במדינה שבה מקורה, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך שיעור המס המוטל לא יעלה על 15 אחוזים למאה מסכום הריבית, ובלבד שמקום שריבית זו משתלמת לבנק או למוסד פיננסי, לא יעלה שיעור המס המוטל על 10 אחוזים למאה מסכום הריבית.
3. הרשויות המוסמכות של המדינות יסדירו תוך הסכמה הדדית את אופן החלתו של סעיף קמ"ב 2.
4. "ריבית" בסעיף זה-הכנסה ממשכורות, מסלחיות, סטרי חוב או איגרות חוב, בין שהם מובטחים במשכנתא ובין שאינם מובטחים כן, אך שאינם בוטאים זכות להשתתף ברווחים, מתביעות חוב מכל סוג שאינם מובטחים במשכנתא, וכן כל הכנסה אחרת שלפי דיני המסים של המדינה שבה נמצא מקור ההכנסה דינה כדין הכנסה מכספים שניתנו בהלוואה.
5. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם מקבל הריבית, בהיותו תושב אחת המדינות, מחזיק מוסד קבע במדינה האחרת שבה נמצא מקור הריבית, ובמוסד קבע זה קשורה בצורה מעשית וביטח החוב המשתלם מקור הריבית. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 8.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

6. יראו דיבית כאילו נבעה באחת המדינות כאשר המסלם הוא המדינה עצמה, יחידת מטבה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, אם יש למסלם הריבית, בין אם הוא תושב אחת המדינות ובין אם לא, מוסד קבע באחת המדינות, אשר בקשר אליו נוצרה ההתחייבות שעליה מסתלמת הריבית, ומוסד קבע זה נופא בגטל הריבית, יראו את הריבית כאילו היא נובעת במדינה שבה נמצא מוסד הקבע.

7. אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המסלם ובין המקבל, או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום הריבית ששולם, בשים לב אל תביעת החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמסלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, לא יחולו הוראות סעיף זה אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של התשלומים חב מס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 13

תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם באחת המדינות והמשתלמים לתושב המדינה האחרת, אפשר להפיל עליהם מס באותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, אפשר להסיל מס על תמלוגים כאמור במדינה שבה נמצא מקורם, ולפי דיניה של אותה מדינה, אך המס שיוחל כך לא יעלה על:

(א) 10 אחוזים למאה מסכום התמלוגים בעד סרטים סינמטוגרפיים וסרטים או וידאו-סטיף לשידורי רדיו או טלוויזיה;

(ב) 5 אחוזים למאה מסכומם של כל תמלוגים אחרים.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות יסדירו תוך הסכמה הדדית את אופן החלתו של סעיף קטן 2.

1. The first part of the report deals with the general situation in the country. It mentions that the economy is in a state of stagnation and that the government is facing serious financial difficulties. It also notes that the population is suffering from a lack of basic necessities and that there is a high level of unemployment.

2. The second part of the report discusses the political situation. It mentions that the government is facing a crisis of confidence and that there are calls for its resignation. It also notes that the opposition is growing and that there is a risk of civil unrest.

Summary of the report

3. The third part of the report provides a summary of the main findings. It concludes that the country is in a state of deep crisis and that urgent action is needed to address the economic, political, and social problems.

4. The fourth part of the report offers recommendations for the government. It suggests that the government should implement a series of reforms, including measures to improve the economy, strengthen the political system, and address the needs of the population.

5. The fifth part of the report discusses the role of the international community. It mentions that the country needs support from the international community in order to overcome its current difficulties and that there is a need for international cooperation.

6. The sixth part of the report provides a conclusion. It reiterates the main findings of the report and emphasizes the need for urgent action to address the country's problems.

7. The seventh part of the report is a list of references. It includes a list of books, articles, and other sources that were used in the preparation of the report.

4. המונח "תמלוגים" כפי שהוא משמש בסעיף זה, משמעותו - תשלומים מכל סוג המתקבלים כתמורה בעד השימוש, או הזכות לשימוש, בכל זכות-יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית, לרבות סרטים סינמטוגרפיים וסרטים או וידאו-טייפ לשידורי רדיו או טלוויזיה, כל פסבס, סימן מסחרי, מדגם או דגם, תכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד השימוש, או הזכות לשימוש בצירוד תעשייתי, מסחרי או מדעי, או בעד ידיעה הנוגעת לבסיון שברכש בתעשייה, במסחר או במדע.
5. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם מקבל התמלוגים, בהיותו תושב אחת המדינות, מחזיק מוסד קבע במדינה האחרת שבה נמצא מקור התמלוגים, ובמוסד קבע זה קשורים באורח מעשי הזכות או הרכוש המשמשים מקור התמלוגים. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 8.
6. יראו תמלוגים כאילו נבעו באחת המדינות כאשר המסלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למסלם התמלוגים, בין אם הוא תושב אחת המדינות ובין אם לאו, מוסד קבע באחת המדינות, אשר בקשר אליו נפרך החוזה שלציר מסתלמים התמלוגים, ומוסד קבע זה נושא בנטל התמלוגים, יראו את התמלוגים כאילו הם נובעים במדינה שבה נמצא מוסד הקבע.
7. אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המסלם ובין המקבל, או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים המסתלמים, בשנים לב לשימוש, לזכות או לידיעות שבעדם הם מסתלמים על הסכום שהמסלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, לא יחולו הוראות סעיף זה אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של התשלומים חב מס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

London Bureau
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22

London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22

London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22

London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22
London: 22

סעיף 14

הגבלת סעיפים 11, 12 ו-13

ארגונים וגופים בין-לאומיים, או פקידים של ארגונים וגופים אלה, וחברי בציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינה שלישית, בהיותם נמצאים באחת המדינות, אינם זכאים, במדינה האחרת, לזכויות או לפטור ממס שבקבעו בסעיפים 11, 12, ו-13, לגבי פריסי ההכנסה הניזונים באותם סעיפים ואשר מקורם באותה מדינה אחרת, אם פריסי הכנסה אלה אינם חבים במס על הכנסה במדינה הניזכרת לראשונה.

סעיף 15

רווחי הון

1. רווחים מהעברת מקרקעין, כפי שהוגדרו בסעיף קטן 2 לסעיף 7, אפשר להטיל עליהם מס במדינה שבה נמצאים המקרקעין.

בסעיף קטן זה, "מקרקעין" - לרבות זכויות, שאינן מביות הנסחרות בבורסה - באיגוד מקרקעין, כפי שאיגוד כאמור מוגדר בחוק מס שבח המקרקעין של ישראל. הזכויות האמורות יראו אותן כנמצאות במדינה שבה נמצאים המקרקעין המסמטים מקור רווחי הון אלה.

2. רווחים מהעברת מטלטלין המסמטים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע אשר יש למפעל של אחת המדינות במדינה האחרת, או מהעברת מטלטלין הטייכים לבסיס קבוע הקומד לסימוסו של תושב אחת המדינות במדינה האחרת, לשם ביצוע סירותים מקצועיים, לרבות רווחים מהעברת מוסד הקבע (לבדו או יחד עם כל המפעל), או מהעברת הבסיס הקבוע, אפשר להטיל עליהם מס במדינה האחרת.

3. רווחים ממעברת כלי טיס וכלי טיס המופעלים בתעבורה בין-לאומית, ומטלטלין הטייכים להפעלתם של כלי טיס וכלי טיס אלה, אפשר להטיל עליהם מס אך ורק במדינה שבה נמצא מקום הניהול בפועל של המפעל. לענין סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף קטן 2 לסעיף 9.

4. ררוחים מהעברת כל בכס זולת הבכסים הנזכרים בסעיפים קטנים 1, 2 ו-3, אפשר להטיל עליהם מס רק במדינה שבה נמצא מקום מוטב המעביר.

5. הוראות סעיף קטן 4 לא יטפיעו על זכותה של כל אחת מן המדינות להטיל, לפי דיניה שלה, מס על ררוחים מהעברתן של מניות "הנאה" או זכויות "הנאה" בחברה, שהוצה, כולו או בחלקו, מחולק למניות, והיא תוטבת אותה מדינה, ובלבד שאותן מניות או זכויות הן בבעלותו של יחיד תוטב המדינה האחרת, והוא -

(א) אזרחת של המדינה הנזכרת לראשונה מבלי להיות אזרחת של המדינה האחרת;

(ב) היה תוטב המדינה הנזכרת לראשונה במסך חמס השנים האחרונות שקדמו להעברתן של מניות ההנאה או זכויות ההנאה;

(ג) החזיק בבעלותו, במסך אותה תקופה, במיטריין או בעקיפין, לבד או יחד עם בן זוגו ושאריו משפחתו, לפחות שלים, וכן, לבד או יחד עם בן זוגו, יותר מ-7 אחוזים למאה, מן ההון הנקוב הנפרע של החברה האמורה.

סעיף 16

סירותים איסיים שברשות

1. הכנסה שהפיק תוטב אחת המדינות מסירותים מקצועיים, או מפעולות עצמאיות אחרות בשלות אופי דומה, יוטל עליה מס רק באותה מדינה, זולת אם יש לו במדינה האחרת בסיס קבוע העומד לרשותו לביצוע פעולותיו. יש לו בסיס קבוע כאמור העומד לרשותו, אפשר להטיל עליה מס באותה מדינה אחרת, אולם רק על אותו חלק ממנה שניתן ליחסה לאותו בסיס קבוע.

תוטב אחת המדינות המבצע סירותים מקצועיים או פעולות עצמאיות אחרות כאמור במדינה האחרת, יראוהו כאילו יש לו בסיס קבוע העומד לרשותו במדינה האחרת אם הוא נוכח במדינה האחרת במסך תקופה או תקופות העולות, בסך הכל, על 183 יום בטבת הכספים הנדרגה.

2. המונח "הכנסה מסירותים מקצועיים" מסמער הכנסה הנובעת מסירותים מקצועיים, לרבות, בין היתר, פעולות עצמאיות בתחומי המדע, הספרות, האמנות, החינוך או ההוראה, וכן פעולותיהם העצמאיות של רופאים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

סעיף 17

סירותים אישיים שבתלות

1. בכפוף להוראות סעיפים 18, 20, 22 ו-23, מסכורות, סכר עבודה, וסכר דומה אחר שמקבל תוטב אחת המדינות תמורת עבודה, יוטל עליהם מס רק באותה מדינה, זולת אם העבודה מבוצעת במדינה האחרת. בוצעה העבודה כך, אפסר להטיל מס על הסכר שבתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.
2. על אף הוראות סעיף קטן 1, הכנסה שמקבל תוטב אחת המדינות תמורת עבודה המבוצעת במדינה האחרת, יוטל עליה מס רק במדינה הנזכרת לראשונה, אם:
- (א) מקבל ההכנסה נוכח באותה מדינה אחרת במסך תקופה או תקופות טאינן עולות, בסך הכל, על 183 יום בטבת הכספים הנדוניה,
- (ב) והסכר מסתלס על ידי מעביד טאינר תוטב אותה מדינה אחרת, או מסעטו,
- (ג) ותטלות הסכר אינר מוטל, כמות טהוא, על מוסד קבע, או בסיס קבוע, סל המעביד, באותה מדינה אחרת.
3. על אף הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2, סכר שמקבל תמורת עבודה באביה או בכלי סיס המופעלים בתעבורה בין-לאומית, אפסר להטיל עליו מס במדינה טבה בטצא מקוט הנדוהל בפועל סל עסקי המפעל.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is a summary of the work done and the results achieved.

2. The second part of the report deals with the work done during the year.

The work done during the year has been divided into three main parts: the first part deals with the work done in the field, the second part deals with the work done in the laboratory, and the third part deals with the work done in the office.

The work done in the field has been divided into two main parts: the first part deals with the work done in the field of the first division, and the second part deals with the work done in the field of the second division.

The work done in the laboratory has been divided into two main parts: the first part deals with the work done in the laboratory of the first division, and the second part deals with the work done in the laboratory of the second division.

The work done in the office has been divided into two main parts: the first part deals with the work done in the office of the first division, and the second part deals with the work done in the office of the second division.

The work done in the field of the first division has been divided into two main parts: the first part deals with the work done in the field of the first division, and the second part deals with the work done in the field of the second division.

The work done in the laboratory of the first division has been divided into two main parts: the first part deals with the work done in the laboratory of the first division, and the second part deals with the work done in the laboratory of the second division.

סעיף 18

סכר חברי הנהלה

1. סכר חברי הנהלה ותשלומים דומים שהפיק תושב הולנד בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים של חברה תושבת ישראל, אפשר להטיל עליהם מס בישראל.
2. סכר ותשלומים דומים שהפיק תושב ישראל בתוקף תפקידו כ- "Bestuurder" או "Commissaris" של חברה תושבת הולנד, אפשר להטיל עליה מס בהולנד.

סעיף 19

אמנים וספורטאים

על אף הוראות סעיפים 16 ו-17, הכנסה שהפיקו בורגים ציבוריים, כגון אמני תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, מוסקאים וספורטאים, מפעולותיהם האישיות שבתלות או שברשות בתור שכאלה, אפשר להטיל עליה מס במדינה שבה בוצעו פעילויות אלה. הוראה זו תחול גם על אותה הכנסה שהפיקו בני אדם האמורים, או שנצמחה להם, במישרין או בעקיפין, באמצעות תאגידים שבשליטתם של בני האדם האמורים.

סעיף 20

קיצבאות

1. בכפוף להוראות סעיף קטן 1 לסעיף 21, קיצבאות וגמול דומה אחר המשתלמים תמורת עבודה שבעבר לתושב אחת המדינות, וכל אגובה המשתלמת לתושב כאמור, יוטל עליהם מס באותה מדינה בלבד.
2. "אגובה" - סכום בקרב המשתלם באופן תקופתי בזמנים קבועים, במשך ימי החיים או במשך תקופת זמן קבועה, או שאפשר לקבועה, בהתאם להתחייבות לבצע את התשלומים כנגד תמורה הולמת ומלאה בכסף או בשווה כסף.

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

סעיף 21

תפקידים ממסלתיים

1. שכר, לרבות קיצבאות, ששולם ליחיד על ידי אחת המדינות, או תוך קרן שהוקמה על ידי אחת המדינות, או על ידי יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, בעד שירותים שבעשו לאותה מדינה, או ליחידת משנה או רשות מקומית שלה, תוך ביצוע תפקידים בעלי אופי ממסלתי, יוטל עליו מס באותה מדינה.
2. אף על פי כן, יחולו הוראות סעיפים 16, 17, 18 ו-20 על שכר או קיצבאות המשתלמים בעד שירותים שניתנו בקטר למסחר או עסק הסתנהלים על ידי אחת המדינות, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.
3. סעיף קטן 1 לא יחול ככל שניתנים שירותים למדינה במדינה האחרת על ידי יחיד שהוא תושבה ואזרחת של אותה מדינה אחרת.

סעיף 22

פרופסורים ומורים

1. תלומדים שמקבל פרופסור או מורה, שהוא תושב אחת המדינות, והנזכר במדינה האחרת למשרת הוראה ומחקר מדעי במסך תקופת מקסימום של שנתיים ימים, באוניברסיטה, מכללה או מוסד אחר להוראה ולמחקר מדעי באותה מדינה אחרת, בעד הוראה או מחקר כאמור, יוטל עליהם מס במדינה הנזכרת לראשונה בלבד.
2. סעיף זה לא יחול על הכנסה ממחקר, אם מחקר זה בעשה לא מתוך ענין הציבור אלא בדאס ובראסונה לתועלתם הפרטית של בן-אדם או בני-אדם מסויימים.

סעיף 23

סכומים

סכומים או חזיק בעסקים הנמצא באחת המדינות אך ורק למטרת חיזוקו או הכרתו, והוא תושב המדינה האחרת, או היה תושב כאמור מיד לפני המצאותו כך, יהא פסור מס במדינה הנזכרת לראשונה על התשלומים המתקבלים מחוץ למדינה הנזכרת לראשונה לצרכי מחייתו, חיזוקו או הכרתו. דין זה יחול גם על הכנסה מטירותים הישירים שבוצעו במדינה הנזכרת לראשונה, אם הכנסה כאמור מטירותים אישיים אינה עולה על 4,000 לירות ישראליות או 4,000 פלורנים הולנדיים בשנת הלוח.

סעיף 24

הכנסה שלא צוינה במפורש

פרימי הכנסה של תושב אחת המדינות אשר לא צוינו במפורש בסעיפים הקודמים של אסנה זו, יוטל עליהם מס רק באותה מדינה.

פרק רביעי

מסים על הון

סעיף 25

הון

1. הון המתבטא במקרקעין, כסוגדר בסעיף קטן 2 לסעיף 7, אפשר להטיל עליו מס במדינה שבה נמצאים המקרקעין.
2. הון המתבטא במסלולין המהווים חלק מבכסי העסק של מוסד קבע הטיין למפעל, או במסלולין הטייכים לבסיס קבוע המשמש לביצועם של טירותים מקצועיים, אפשר להטיל עליו מס במדינה שבה נמצא מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.
3. על אף הוראות סעיף קטן 2, אגיות וכלי טיס המופעלים בתעבורה בין-לאומית, ומסלולין הטייכים להפעלתם של אגיות וכלי טיס אלה, יוטל עליהם מס רק במדינה שבה נמצא מקום ביהולם בפועל של עסקי המפעל. לענין סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף קטן 2 לסעיף 9.

4. על כל שאר חלקי הון של תושב אחת המדינות יוסל מס באותה מדינה בלבד.

פרק חמישי

סעיף 26

מביעת מסי כפל

- א. 1. הולנד, בהסילה מס על תושביה, רשאית לכלול בבסיס מעליו מוטלים מסים כאמור את פריטי ההכנסה או ההון אשר בהתאם להוראות אמנה זו אפשר להסיל עליהם מס בישראל.
2. בלא לפגוע בהחלתן של ההוראות הנוגעות לפיצוי על הפסדים בתקנות החד-צדדיות לשם מביעת מסי כפל, תרשה הולנד זיכוי מסכום המס שחושב בהתאם לסעיף הקסן הראשון בסעיף זה הסוה לאותו חלק מאותו מס שסיעור יחסו לגבי המס הנזכר לעיל הוא כסיעור יחסו של חלק ההכנסה או ההון הכלול בבסיס שצויין בס"ק הראשון לסעיף זה, ופעליו אפשר להסיל מס בישראל בהתאם לסעיפים 7 ו-8, ס"ק 6 לסעיף 11, ס"ק 5 לסעיף 12, ס"ק 5 לסעיף 13, ס"ק 1 ו-2 לסעיף 15, ס"ק 1 לסעיף 16, ס"ק 1 לסעיף 17, ס"ק 1 לסעיף 18, סעיפים 19, 21, וס"ק 1 ו-2 לסעיף 25 של האמנה, לגבי כלל ההכנסה או ההון המהווים את הבסיס שצויין בס"ק 1 לסעיף זה.
3. בוסף לכך תתיר הולנד זיכוי מן המס ההולנדי שחושב בהתאם לס"ק דלעיל של סעיף זה, לגבי פריטי הכנסה שאפשר להסיל עליהם מס בישראל בהתאם לס"ק 2 לסעיף 11, ס"ק 2 לסעיף 12, ס"ק 2 לסעיף 13 וס"ק 3 לסעיף 17, והכלולים בבסיס שצויין בס"ק 1 לסעיף זה. סכום של זיכוי זה יהיה הפחות מן הסכומים שלקטן:

(א) הסכום הסוה למס הישראלי;

(ב) סכום של המס ההולנדי שסיעור יחסו לגבי סכום המס שחוטב בהתאם לס"ק 1 בסעיף זה כסיעור יחסו של סכום פרימי ההכנסה האמורים לגבי סכום ההכנסה המהורה את הבסיס מצויין בס"ק 1 לסעיף זה.

4. מקום שמחמת הפסור הביתן לפי הוראות חוקי ישראל לסם עידוד הטקפות בישראל, נמוך המס הישראלי המוטל, למעשה, על דיבידנדים שמטלמת חברה תוטבת ישראל, או על ריבית שמקורה בישראל, מן המס הישראלי רטאית להסילו בהתאם לס"ק 2 לסעיף 11 ולס"ק 2 לסעיף 12, לפי המתאים, יהיו רואים את הסכום הסוה למס הישראלי, כמטמעותו בפסקה (א) לס"ק 3, על אותם פרימים:

(א) לגבי דיבידנדים המטולמים על ידי חברה תוטבת ישראל: 15 אחוזים למאה מסכום הדיבידנדים;

(ב) לגבי ריבית שמקורה בישראל והמטולמת לבנק או למוסד פיננסי: סכום הסוה לסכום המס הישראלי גבתה עליה למעשה, כשהוא מוגדל בכפל ההפרט בין סכום זה ובין 10 אחוזים מסכומה של אותה ריבית, ובלבד שהניכוי לא יעלה על 15 אחוזים למאה מסכומה של אותה ריבית;

(ג) לגבי ריבית אחרת שמקורה בישראל: 15 אחוזים למאה מסכום הריבית.

5. הסכום הסוה למס הישראלי, כמטמעו בפסקה (א) לס"ק 3, על תמלוגים שמקורם בישראל, יהיו רואים אותו כ-10 אחוזים למאה מסכום התמלוגים.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

- ב. 1. מקום שתושב ישראל מקבל הכנסה אשר בהתאם להוראות אמנה זו אפשר להטיל עליה מס בהולנד, תרטה ישראל, למעט במקרה הנזכר בס"ק 5 לסעיף 15, ובכפוף להוראות דיניה, ניכוי מהמס על אותה הכנסה בסכום הסוה למס סטולט עליה בהולנד. אולם סכום ניכוי זה לא יעלה על חלק המס, אשר לפי החישובים לפני מתן הניכוי יט לייחסו להכנסה שעליה אפשר להטיל מס בהולנד.
2. אף על פי כן, דיבידנדים המסולמים על ידי חברה תושבת הולנד לחברה תושבת ישראל, המחזיקה, לפחות 25 אחוזים למאה מכות ההצבעה של החברה מטלמת הדיבידנדים, יוצאו מכלל בסיס המס בישראל, באותו סיעור טדיבידנדים אלה היו מוצאים מכלל בסיס המס לפי חוקי המס הישראליים במקרה שסתי החברות היו תושבות ישראל.
- ג. 3. מקום שתושב אחת המדינות מפיק רווחים שאפשר להטיל עליהם מס במדינה האחרת בהתאם לס"ק 5 לסעיף 15, תרטה אותה מדינה אחרת ניכוי ממסיה על רווחים אלה עד לסכום הסוה למס שהוטל בארץ הנזכרת לראשונה על הרווחים האמורים.

פרק ששי
הוראות מיוחדות
סעיף 27
אי - הפליה

1. אזרחיה של אחת המדינות, בין אם הם תושבי אותה מדינה ובין אם לאו, לא יהיו כפופים במדינה האחרת למסים, או לכל דרישה הקשורה במסים, הטובים או סכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, סכפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם, אזרחי המדינה האחרת באותן בסיבות.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country. It mentions that the country is a developing one, with a population of about 10 million. The economy is based on agriculture, and the main crops are rice and wheat. The report also mentions that the country has a long history of independence and has been a member of the United Nations since 1947.

2. The second part of the report deals with the political situation. It mentions that the country has a democratic system of government, with a multi-party system. The main political parties are the Congress Party and the Indian National Congress. The report also mentions that the country has a long history of political stability and has been a member of the Commonwealth of Nations since 1947.

3. The third part of the report deals with the economic situation. It mentions that the country has a growing economy, with a GDP of about \$100 billion. The main sectors of the economy are agriculture, industry, and services. The report also mentions that the country has a long history of economic growth and has been a member of the World Trade Organization since 1995.

4. CONCLUSION

5. The conclusion of the report states that the country is a developing one, with a growing economy and a democratic system of government. It also mentions that the country has a long history of independence and has been a member of the United Nations since 1947. The report concludes that the country is a member of the Commonwealth of Nations since 1947.

2. "אזרחיט" -

- (א) כל היחידים אשר להם אזרחות של אחת המדינות;
- (ב) כל הגופים המטפטיים, הסותפירות והאיגודים שמעמדם בתור סכאלה בא להם מכוח החוק סבתוקף באחת המדינות.
3. המס על מוסד קבע, טים למפעל של אחת המדינות במדינה האחרת, לא ייגבה באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס הנגבה ממפעלים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות.
- הוראה זו לא תתפרט כאילו היא מחייבת אחת המדינות להעניק לתושבי המדינה האחרת הנחות איטיות, הקלות וניכויים לענין מס מכוח מעמד אזרחי או חובות מספחה, כפי שהיא מעניקה לתושביה שלה.
4. מפעלי אחת המדינות, שהפעלות או הסליטה על הונם בתוכה, כולה או בחלקה, במיטרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה האחרת, לא יהיו כפופים במדינה הנזכרת לראסונה למסים או לכל דרישה הקטורה במסים, הסונים או הסכבידיט יותר מהמסים ומהדרישות הקטורות בהם, שמפעלים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראסונה כפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם.
5. בסעיף זה, "מסים" - מסים מכל סוג והגדר.

סעיף 28

נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שתושב אחת המדינות סובר שהפעולות של אחת המדינות, או סתיהן, גורמות, או עתידות לגרום לו, חירוב במס שלא בהתאם לאמנה זו, רטאי הוא, על אף התרופות הנתונות לו לפי החוקים הלאומיים של מדינות אלה, להביא את ענינו לפני הרטות המוסמכת של המדינה אשר בה מקום מוטבו.

1. The first part of the report

describes the general situation of the country

and the results of the survey. The second part

contains the detailed description of the country and the results of the survey. The third part

contains the detailed description of the country and the results of the survey. The fourth part

contains the detailed description of the country and the results of the survey. The fifth part

contains the detailed description of the country and the results of the survey.

Page 10

The first part of the report describes the general situation of the country and the results of the survey. The second part contains the detailed description of the country and the results of the survey. The third part contains the detailed description of the country and the results of the survey. The fourth part contains the detailed description of the country and the results of the survey. The fifth part contains the detailed description of the country and the results of the survey.

2. הרטות המוסמכת, אם ההתנגדות בראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה לבדה להגיע לפתרון הולם, תסתול לייטב את הענין בהסכמה הדדית עם הרטות המוסמכת של המדינה האחרת, במגמה למנוע הטלת מס שלא בהתאם לאמנה זו.
3. הרטות המוסמכות של המדינות יסתול לייטב בהסכמה הדדית כל קטיט או ספקות בדבר פירוטה או החלתה של אמנה זו. רטאות הן גם להיוועץ יחד לטס מביעת מסי כפל במקרים אשר לגביהם אין הוראה באמנה.
4. הרטות המוסמכות של המדינות רטאות לבוא בדברים במיטרינן זו עם זו, כדי להגיע לידי הסכם כאמור בסעיפים הקטנים הקודמים.

סעיף 29

חילופי ידיעות

1. הרטות המוסמכות של המדינות יחליפו ביניהן אותן ידיעות (סהן ידיעות הנמצאות ברשותן של אותן רטאות בסדר הנאות) ככל טיהיה דרוס לביצוע אמנה זו, במיוחד למביעת מרטה, ולהפעלתן של הוראות חוק כנגד הימבעות חוקית לענין מסיס הבידובים באמנה זו. כל ידיעות טהוחלפו כך יראו אותן כסודיות ולא יגלו אותן לטוס אדם או רטות, אלא לאלה הטוסקים בטומה או בגבייה של המסיס טהס בוטא אמנה זו.
2. אין לפרט הוראות סעיף קטן 1 בטוט מקרה כמטילות חובה על אחת המדינות:
 - א) לבקוט באמצעים מינהליים המונגדים לדיבים או לבוהל המינהלי של אותה מדינה או של האחרת;
 - ב) לספק פרטים אשר אין לקבלט לפי הדיבים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה או באחרת;

(ג) לספק ידיעות העטויות לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך או ידיעה מסחרית, אשר גילויים נוגד את תקנת הציבור.

סעיף 30

עובדים דיפלומטיים וקונסולריים

סוד דבר האמור באמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של עובדים דיפלומטיים או קונסולריים לפי הכללים המקובלים במספט הבין-לאומי, או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 31

הרחבה טריטוריאלית

1. אפשר להרחיב אמנה זו, בסלמותה או בסיבויים בחוצים, על כל אחת משתי הארצות של סוריינט או האנטיליים ההולנדיים, או על שתייהן כאחת, אם הארץ הנוגעת בדבר מסילה מסים הדומים בעיקרם לאלה שעליהם חלה אמנה זו. הרחבה כאמור תהיה בת-פועל מיום סיפורט ויוסכט באיגרות טיוחלפור בדרך הדיפלומטית, ובכפוף לסיבויים ותנאים, לרבות תנאים בדבר טיוט, כפי סיפורט ויוסכט כאמור.
2. זולת אם יוסכט אחרת, טיוט תוקפה של האמנה לא יסיים גם את תחולתה של האמנה על כל ארץ סלגביה הוחלה האמנה לפי סעיף זה.

פרק שביעי

הוראות סופיות

סעיף 32

מועד כניסת האמנה לתוקף

אמנה זו תיכנס לתוקף בתאריך שבו יודיעו הממשלות בעלות האמנה, האחת לרעותה, בכתב, כי פילאו אחר הדריסות הפורמליות הנדרסות לפי החוקה בכל אחת מארצותיהן, והוראותיה יהיו בנות פועל -

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES

DEPARTMENT OF PHYSICS
CHICAGO, ILLINOIS

TO THE EDITOR OF THE JOURNAL OF THE
ROYAL SOCIETY OF MEDICINE
LONDON

SIR,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the above-mentioned matter. I am sorry to hear that you are suffering from the same ailment. I have been advised by my medical friends to take a course of treatment which I am now undergoing. I hope to be able to return to my duties in a few days.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
J. H. HARRIS

JOHN HARRIS
M.D.
F.R.C.S.
F.R.S.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
J. H. HARRIS

(א) לגבי הולנד:

לשנות סומה ולתקופות סומה המתחילות ביום הראשון
לינואר, 1970, או לאחר מכן;

לגבי ישראל:

(ב) לשנות סומה ולתקופות סומה המתחילות ביום
הראשון באפריל בשנת הלוח 1970, או לאחר מכן.

סעיף 33

סיום

אמנה זו תעמוד בתוקף כל עוד לא הסתלקה הימנה אחת המדינות.
כל אחת מן המדינות רשאית להסתלק מהאמנה, בסתן הודעת סיום,
בדרך הדיפלומטית, לפחות ששה חודשים לפני תום כל שנת לוח
לאחר הסבה 1976. במקרה כזה תחדל האמנה להיות בת-פועל -

(א) לגבי הולנד:

לשנות סומה ולתקופות סומה המתחילות לאחר תום שנת הלוח
שבה נמסרה ההודעה;

(ב) לגבי ישראל, לשנות סומה ולתקופות סומה המתחילות לאחר
יום 31 במרס בשנת הלוח שבתכוף לאחר הסבה שבה נמסרה ההודעה.

ולראיה חתמו החתומים משה, שהוסמכו לכך כדיון, על אמנה זו.

נעשה בשלושה עותקים, ביום זה הסכי ביולי 1973 בירושלים,
בשפות ההולנדית, העברית והאנגלית, ודין מקור סוה לשלושת
הנוסחים.

במקרה של הבדלי פירוט בין הנוסח ההולנדי ובין הנוסח העברי,
יכריע הנוסח האנגלי.

בסמ ממסלת ממלכת הולנד

בסמ ממסלת מדינת ישראל

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year.

2. The second part is a detailed account of the experiments carried out, and the results obtained.

3. The third part is a discussion of the results, and an attempt to draw conclusions from them.

4. The fourth part is a list of references.

5. The fifth part is a list of the names of the persons who have assisted in the work.

6. The sixth part is a list of the names of the persons who have read the report.

7. The seventh part is a list of the names of the persons who have approved the report.

8. The eighth part is a list of the names of the persons who have signed the report.

9. The ninth part is a list of the names of the persons who have read the report.

10. The tenth part is a list of the names of the persons who have approved the report.

11. The eleventh part is a list of the names of the persons who have signed the report.

12. The twelfth part is a list of the names of the persons who have read the report.

פרוטוקול

בעת החתימה על האמנה בדבר מזיפת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה והון, טענה ביום זה בין ממטלת ממלכת הולנד ובין ממטלת מדינת ישראל, הסכימו החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדיון, כי ההוראות שלקמן יהיו חלק בלתי בפרד מן האמנה.

א. מובן, כי לענין החלטה של האמנה, בכלל מסי הון - מסי רכוש, בין שהללו מוטלים על בסיס ברור או על בסיס בטו, ובין אם לאו.

ב. לסעיף 4

יחיד החי בכלי שייט, בלא מקום מגורים ממסי באף מאחת ממתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שבה במל הבית של כלי השיט.

ג. לסעיפים 11, 12, ו-13

בקשות להחזר מס, שבגבה בניגוד להוראות סעיפים 11, 12 ו-13, יט להגישן אצל הרשות המוסמכת של המדינה אשר הסילה את המס, תוך תקופת 5 שנים לאחר תום שנת הלוח שבה נגבה המס.

ד. לסעיף 11

בקטר לס"ק 2 לסעיף 11 של האמנה. שתי הממסלות, בזוכרן כי ההבדל בין הוראות פסקה (א) ובין הוראות פסקה (ב) בסעיף הקסן האמור מתבסס על העובדה שבישראל במוך בטל המס המוטל על חברות ישראליות לגבי רווחים בלתי מחולקים, מסכימות ליטול על עצמן בחיבתן מחדש של ההוראות האמורות, כדי להתאים את פסקה (א) לפסקה (ב), כאשר הבסיס להבדל כאמור לא יהא קיים עוד.

ה. לסעיפים 12 ו-26

המונח "מוסד פיננסי" כפי שהוא משמש בס"ק 2 לסעיף 12 ובס"ק 4 לסעיף 26 חלק א, של האמנה, כולל חברה המקבלת כספים לפקדונות, או המלוה הלוואות, במהלכם הרגיל של עסקיה.

1. Introduction

The purpose of this study is to investigate the effects of the proposed system on the performance of the system.

The study is organized as follows: Chapter 2 describes the system architecture and the proposed system. Chapter 3 describes the experimental setup and the results of the experiments. Chapter 4 discusses the conclusions and the future work.

2. System Architecture

The system architecture is shown in Figure 1. The system consists of a client and a server. The client is responsible for sending requests to the server and receiving responses from the server.

The server is responsible for processing the requests and returning the responses. The server is implemented using a distributed system architecture.

The system is designed to be scalable and fault-tolerant. The system is implemented using a distributed system architecture. The system is designed to be scalable and fault-tolerant. The system is implemented using a distributed system architecture.

3. Experimental Setup

The experimental setup is shown in Figure 2. The system is implemented using a distributed system architecture. The system is designed to be scalable and fault-tolerant. The system is implemented using a distributed system architecture.

4. Results

The results of the experiments are shown in Figure 3. The system is designed to be scalable and fault-tolerant. The system is implemented using a distributed system architecture. The system is designed to be scalable and fault-tolerant. The system is implemented using a distributed system architecture.

5. Conclusions

The study concludes that the proposed system is effective in improving the performance of the system. The system is designed to be scalable and fault-tolerant. The system is implemented using a distributed system architecture.

ג. לסעיף 26

לאחר תקופת 10 שנים שלאחר כניסת האמנה לתוקפה, יפתחו שתי הממשלות במשא ומתן, האחת עם רעותה, במטרה לערוך בדיקה מחדש של הוראות ס"ק 4 ו-5 לסעיף 26, חלק א', של האמנה, לאור הנסיבות שיסררו באותה תקופה.

ד. לסעיף 26

מובן כי ככל שהדבר נוגע למס ההכנסה או למס החברות ההולנדיים, הבסיס שאליו מתכוונים בס"ק הראשון לסעיף 26 הוא "Onzuivere inkomen" או "Winst" במובני חוק מס ההכנסה או חוק מס החברות ההולנדיים, לפי המתאים.

ה. לסעיף 29

החובה להחליף ידיעות איננה כוללת ידיעות המתקבלות מבנקים או ממוסדות שהוטרו להם. המונח "מוסדות שהוטרו להם", משמעותו, בין היתר, חברות ביטוח.

נעשה בטלוטה עותקים, ביום זה הסכי ביולי 1973 בירוסלים, בספות ההולנדית, העברית והאנגלית, ודין מקור טווה לסוטת הנוסחים.

במקרה של הבדלי פירוש בין הנוסח ההולנדי ובין הנוסח העברי, יכריע הנוסח האנגלי.

בטס ממטלת ממלכת הולנד

בטס ממטלת מדינת ישראל

1. 1st

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

2. 2nd

... ..
... ..
... ..
... ..

3. 3rd

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..

... ..

הנפקת בולים נושאי דיוקנאות של
דוד בן-גוריון ז"ל והרי ס. טרומן

ה הצ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ת לאשר את המלצות ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים
בדבר הנפקת בולים נושאי דיוקנאות של דוד בן-גוריון ז"ל והרי ס. טרומן.

ד ב ר י ה ס ב ר

ביום י"ב בתמוז תשל"ד (2.7.74) החליטה ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים
להמליץ בפני הממשלה להנפיק בולים נושאי דיוקנאות של דוד בן-גוריון ז"ל
במלאת שנה לפטירתו ובול נושא דיוקנו של הרי ס. טרומן - נושא ארצות-הברית
לשעבר.

בהחלטה מס' 516 של הממשלה מיום ה' באב תשי"ב (27.7.52) החליטה הממשלה:

516" בולי דואר

ק ח ל י ט י ת לא לקבוע דמויות של אישים על בולי דואר."

ההחלטה הנ"ל אושרה מחדש בשנת 1963 אולם הממשלה החליטה מידי פעם בפעם
לאשר בולים נושאי דיוקנאות של אישים, וביניהם ד"ר חיים ויצמן, הרמב"ם,
פרופ' א. אייבשטיין, ח.צ. ביאליק, ב. ז. הרצל, א. בן יהודה, הנרייטה
סאלד, א. רוזנבלט, יאנוש קורצ'אק, י. בן-צבי, ל. אשכול ואחרים.

בהחלטה מס' 602 ב' של הממשלה מיום כ"ג באייר תשכ"ט (11.5.69) החליטה
הממשלה:

602" דיוקנאות של אישים על בולים

ב. ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים תקבע כללים שעל פיהם
יוצגו בעתיד דיוקנאות לבולים. ועדת השרים הנ"ל תדון באותן
הצעות בוספות לדיוקנאות אשר הועלו בממשלה על-ידי השרים."

ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים עומדת לדון בקרוב בקריטריונים כאמור
בהחלטה הנ"ל אולם עד להחלטה מסכמת בנושא, מוצע לאשר את ההצעה להחלטה הנ"ל.

מוגש על-ידי ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1950

1950

1950

1950

1950

תיקון הצעת חוק המכר (דירות) (תיקון), תשל"ד-1974

הצעה להחלטה

מחליטים להסמיך את שר השיכון לבקש מהכנסת ומועדוניה לתקן את סעיף 1 בהצעת חוק המכר (דירות) (תיקון), תשל"ד-1974 אשר פורסמה ב"הצעות חוק" מס. 1114 מיום 6.5.74 כר, שבמקום "ביום י"ג באב תשל"ד" (1 באוגוסט 1974) "יבוא" "ביום י"ח בטבת תשל"ד" (1 בינואר 1975).

דברי הסבר

חוק המכר (דירות), תשל"ג-1973 בצוסחו המקורי היה מיועד לחול על בנאים אשר בנייתם בסתימה אחרי 1.10.73 וכן על חוזים אשר נכרתו אחרי תאריך זה.

עקב בסיבות שבחלקן הזמן גרמן בקשר למלחמת אוקטובר 1973 ובחלקן בגלל קשיים ארגוניים הן ביחידות משרד השיכון והן בחברות הכפופות לו, בוצר הצורך לדחות את תחילת החוק עד 1.1.75.

חוק זה מחייב מוכר דירה לצרף לחוזה המכר מסמך בו מפורטים פריטים טכניים רבים ביחס לדירה בשוא החוזה; איסוף פריטים אלה הן אצל קבלנים ראשיים והן אצל קבלני משנה, צרם לקשיים המחייבים להחיל את החוק-לרבות המפרט הסכמי - על בנאים אשר בנייתם בסתיים אחרי 1 לינואר 1975 ועל חוזים אשר ייכרתו אחרי תאריך זה, במקום אחרי 1.10.73 או 1.8.74.

מוגש ע"י שר השיכון

ה צ ע ה ל ה ח ל ש ה

מ ח ל י ט י ס : ועדת השרים להצעת הגדרת תפקידי ועדת השרים לענייני בטחון וועדת השרים להכנת הצעות לגבי המלצות ועדת החקירה - מלחמת יום הכיפורים - המישור המוסדי (סעיפים 17-18 בדו"ח הועדה) שהוקמו על-פי החלטת הממשלה מיום י"ד סיון תשל"ד (4.6.74), תמוזגנה לוועדה אחת והרכבה כדלקמן:

שר המשפטים - יו"ר, שר הבטחון, שר ההסברה, שר החוץ, שר התחבורה, השר י. גלילי והשר ג. האוזנר.

תפקידי הועדה יהיה כדלקמן:

הכנת הצעות לגבי המלצות ועדת החקירה - מלחמת יום הכיפורים - להגדרות לחלוקת הסמכויות, החובות והאחריות בענייני בטחון בין הרשויות העוסקות בעניינים אלה, לרבות הצעה להגדרת תפקידי ועדת השרים לענייני בטחון.

ד ב ר י ה ס ב ר

א. ביום י"ד סיון תשל"ד (4.6.74) החליטה הממשלה על הקמתן של ועדות שרים כמפורט כנספח להחלטה.

בהחלטה זו הוקמו, בין יתר הועדות, שתי הועדות הבאות:

1. ועדת השרים להצעת הגדרת תפקידי ועדת השרים לענייני בטחון שהרכבה:

שר המשפטים - יו"ר, שר הבטחון, שר החוץ, שר ההסברה, השר י. גלילי והשר ג. האוזנר.

תפקידה של הועדה, נקבע בהחלטת הממשלה מיום ו' אייר תשל"ד (28.4.74) מס. 497 כדלהלן:

"להציע לממשלה את הגדרת התפקידים של ועדת השרים לענייני בטחון ואת שיטת הדיווח על ענייני בטחון לשרים שאינם חברי הועדה."

2. ועדת השרים להכנת הצעות לגבי המלצות ועדת החקירה - מלחמת יום הכיפורים - המישור המוסדי (סעיפים 17-18 בדו"ח הועדה) שהרכבה:

שר המשפטים - יו"ר, שר הבטחון, שר התחבורה, השר י. גלילי והשר ג. האוזנר.

./תפקידה

תפקידה של הועדה בקבע בהחלטת ממשלה מס. 447 מיום י"ט
בניסן תשל"ד (11.4.74) כדלהלן:
"להכנת הצעות לגבי המלצות ועדת החקירה בדבר הצורך בהגדרות
ברורות לחלוקת הסמכויות, החובות והאחריות בעניני בטחון
בין הרשויות העוסקות בענינים אלה (סעיפים 17-18) כדו"ח
הועדה)".

ב. במהלך עבודתה של ועדת השרים לתיאום המישור המוסדי התברר כי הענינים
שהועדה לבדיקת סמכויות ועדת השרים לבטחון התבקשה לבדוק אותם
הם חלק בלתי נפרד ממסכת הענינים שתהיה חייבת בדיקה על-ידי ועדת
השרים לתיאום המישור המוסדי.

מוצע על-כן למזג את שתי הועדות לועדה אחת שחבריה יהיו השרים שנבחרו
לכל אחת מהועדות.

מוגש על-ידי שר המשפטים

כ"ה בתמוז תשל"ד
15 ביולי 1974

ה צ ע ה ל ה ח ל ס ה

מ ח ל י ט י מ לאשר את הצעת חוק קרן וולף, תשל"ד-1974,
... המצורפת בזה, ולהגישה מיד לכנסת.

ד ב ר י ה ס ב ר

(1) הממשלה אישרה את הצעת חוק קרן וולף בישיבתה מיום
ו' באייר תשל"ד (28.4.74), אולם ראש הממשלה דאז בתבקשה
לנסות ולקבל הסכמתו של התורם למחיקת הוראותיו של הקטע
האחרון בסעיף 8(ד) להצעה שקבע: "משכורתו של המנהל הכללי,
המשולמת מן הקרן, תהיה פטורה ממס הכנסה".

אחרי שיחות שלובג' מאיר עם התורם ושל היועץ המשפטי
לממשלה עם פרקליטו, הסכים התורם למחיקת הסעיף האמור אולם
זאת בשני תנאים שהם למעשה אחד:

(א) תיווסף הוראה לפיה תתרום המדינה מדי שנה לקרן
סכום כפי שייקבע על-ידי שר האוצר;

(ב) שר האוצר יכתוב מכתב לתורם בו יתחייב כי מדי
שנה תתרום המדינה לקרן סכום השווה לסכום מס
ההכנסה המנוכה ממשכורתו של המנכ"ל של הקרן.

(2) התורם פנה וביקש לפני מספר ימים כי יוכנס שינוי בוסף
לנוסח ההצעה:

הוא מבקש כי סעיף 4 לתוספת לחוק הדן בקביעתם של אלה
שישמשו באמני הקרן אחרי פטירת המייסדים ינוסח כדלהלן:

(א) "כל עוד המייסדים בחיים ומסוגלים למלא תפקידם יהיו
הם עצמם באמני הקרן; בפטר אחד מהם או שנבצר
ממנו למלא תפקידו, יהיה המייסד הבותר הבאמן.

(ב) בפטרו המייסדים או שנבצר מהם למלא תפקידם, יהיו
באמני הקרן:

1. מר פנחס ספיר, לשעבר שר האוצר
2. מר משה זנבר, בגיד בנק ישראל
3. מר אברהם באמן, המנהל הכללי של הבנק לפיתוח
התעשייה בע"מ
4. מר דוד הורוביץ, לשעבר בגיד בנק ישראל
5. המנהל הכללי של הקרן.

/חדלו.

(ג) חדלו מר ספיר ומר הורוביץ לכהן כנאמנים, יקטן מספר הנאמנים לשלושה. חדל מר משה זנבר לכהן כנאמן, יתמנה במקומו מי שבאותה עת יכהן כנגיד בנק ישראל; חדל מר אברהם גאמן לכהן כנאמן, יתמנה במקומו מי שבאותה עת יכהן כמנהל כללי של הבנק לפיתוח התעשייה בע"מ.

סירב אחד הנאמנים אשר מונה כאמור לעיל, לכהן כנאמן, ולא בקבע בחוק זה או על-ידי המחליפים מי יהיה חליפו, ימנה בשיא המדינה, לפי הצעת שר החינוך והתרבות, אדם אחר לתפקיד זה.

(ד) כהונת גאמן תהיה לכל חייו או כל עוד מסוגל למלא תפקידו ומחזיק במשרה האמורה בסעיף קטן (ב) "ב".

לדעתי ניתן להסכים לשני התנאים הב"ל.

מוגש ע"י שר המשפטים

כ"ז בתמוז תשל"ד
17.7.74

1. המייסדים ותרומתם
חורמים וסמותיהם המורים בידי נשיא המדינה (להלן המייסדים) הסכימו להריט תרומה בסווי של לא פחות מ-10,000,000 (עשרה מליון) דולר של ארצות הברית, כדי ליצור קרן לפי הוראות חוק זה.
2. הקמת הקרן ושמה
מוקמת בזה קרן בשם "קרן וולף" (להלן-הקרן). הממשלה תטנה את שם הקרן אם הציעו זאת המייסדים.
3. הקרן תהיה תאגיד, כסר לכל חיוב, זכות ופעולה משפטית. היא תעמוד לביקורת מבקר המדינה.
4. אמצעי הקרן יהיו -
(1) תרומת המייסדים האמורה בסעיף 1;
(2) תרומות וקצבות שהקרן תקבל מאחרים;
(3) הכנסות הקרן מהשקעותיה.
5. מטרת הקרן יהיו -
(1) לקדם המדע לכל תחומיו והאמנות לכל צורותיה;
(2) להעניק פרסים לאנשי מדע ואמנים נודעים בעד השגיהם למען האנושות ולמען יחסי ידידות בין עמים, בלי הבדל אזרחות, גזע, צבע, דת, מין או השקפה פוליטית;
(3) לתת מילגות והלוואות לקידום המדע והאמנות.
6. ניהול הקרן ונכסיה, קביעת הכנסותיה, ארגון הענקת פרסים ושאר עניני הקרן יהיו לפי האמור בתקנון שבחוספה.
7. מקום המושב של הקרן יהיה בישראל במקום שיקבעו המייסדים.
8. פטור ממסים
(א) הקרן תהיה פטורה ממס הכנסה, ממס חברות, ממס רווחי הון ומלוות חובה.
(ב) נכסי הקרן, בין שהם מוחזקים בידיה במיחדין ובין שהם מוחזקים בידי אחרים, ועסקי הקרן יהיו פטורים מכל מס, ארנונה, אגרה, ותשלום חובה המשתלמים לשדינה או לרשות מקומית; יבוא למטרות הקרן יהיה פטור מחסלומי מכס.
(ג) תרומה טנתן אדם לקרן תנוכה מהכנסתו החייבת במס הכנסה, ותרומה שהנחיל אדם לקרן בצוואתו לא תיכלל בנכסי עזבונו לענין מס עזבון.

(ד) מי שקיבל מן הקרן פרס, מילגה או מענק יהיה פטור ממס הכנסה ומכל מס אחר.

9. עסקות יהיו פטורות מהגבלות הפיקוח על מטבע חוץ, וכן יהיה פטור מי שקיבל מן הקרן פרס, מילגה או מענק בנוגע לסכומים שקבל.

10. שר החינוך והתרבות ממונה על ביצוע חוק זה.

פטור
מהגבלות
על מטבע
חוץ
ביצוע

ת ו ס פ ת
(סעיף 6)

תקנון קרן וולף

1. הקרן מוקמת כדי לקיים את רצון המייסדים למען היעדים האמורים בתקנון זה. שם הקרן יהיה "קרן וולף"; הממשלה תשנה, על-פי הצעת המייסדים, את שם הקרן.

2. מטרת הקרן יהי -

- (1) לקדם את המצע לכל תחומיו והאמנות לכל צורותיהן;
- (2) להעניק פרסים לאנשי מדע ואמנות נודעים בעד השגיהם למען האנושות ולמען יחסי ידידות בין עמים, בלי הבדל אזרחות, גזע, צבע, דת, מין או השקפה פוליטית;
- (3) לתת מילגות והלוואות לקידום המדע והאמנות.

3. מקום המושב של הקרן יהיה בישראל במקום שייקבעו המייסדים.

4. (א) כל עוד המייסדים בחיים ומסוגלים למלא תפקידם יהיו הם עצמם נאמני הקרן; נפטר אחד מהם או שניבצר ממנו למלא תפקידו, יהיה המייסד הנותר הנאמן.

(ב) נפטרו המייסדים או שניבצר מהם למלא תפקידם, יהיו נאמני הקרן:

- (1) מר פנחס ספיר, לשעבר שר האוצר.
- (2) מר משה זנבר, נגיד בנק ישראל.
- (3) מר אברהם נאמן, ממנהל הכללי של הבנק לפיחוח התעסיה בע"מ.
- (4) מר דוד הורוביץ, לשעבר נגיד בנק ישראל.
- (5) ממנהל הכללי של הקרן.

(ג) חדלו מר ספיר ומר הורוביץ לכהן כנאמנים, יקטן מספר הנאמנים לשלשה.

חדל מר משה זנבר לכהן כנאמן, יתמנה במקומו מי שבאותה עת יכהן כנגיד בנק ישראל; חדל מר אברהם נאמן לכהן כנאמן, יתמנה במקומו מי שבאותה עת יכהן כמנהל כללי של הבנק לפיחוח התעסיה בע"מ.

סירב אחד הנאמנים אשר מונו כאמור לעיל לכהן כנאמן, ולא נקבע בחוק זה או ע"י המייסדים מי יהיה חליפו, ימנה נשיא המדינה לפי הצעת שר החינוך והתרבות אדם אחר לתפקיד זה.

(ד) כהונת נאמן תהיה לכל חייו או כל עוד הוא מסוגל למלא תפקידו ומחזיק במשרה האמורה בסעיף קטן (ב).

1. The first part of the report is a general introduction to the subject.

2. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study.

3. The third part of the report is a discussion of the results of the study.

4. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references.

5. The fifth part of the report is a list of figures and tables.

6. The sixth part of the report is a list of appendices.

7. The seventh part of the report is a list of acknowledgments.

8. The eighth part of the report is a list of footnotes.

9. The ninth part of the report is a list of references.

10. The tenth part of the report is a list of figures and tables.

11. The eleventh part of the report is a list of appendices.

5. (א) לקרן תהיה מועצה של לא יותר מ-15 חברים.
- (ב) טר החינוך והתרבות יסמך יועץ ראש המועצה. שאר חבריה הראשונים ימונו בידי המייסדים; לאחר מכן ימנה נשיא המועצה את חברי המועצה לפי הצעת הנאמנים.
- (ג) חקיקי המועצה יכללו -
- פיקוח על כיבוד החקנון וקיומו;
 - איטור התקציב השנתי והמאזן השנתי של הקרן;
 - איטור הפרסומים של הקרן ועל הקרן;
 - מנוי חברי ועדות הפרטים;
 - מנוי נציגים שייוצגו את הקרן בכל ענייניה;
 - קביעת גובה הפרסים בכל שנה, לפי הנחיות הנאמנים;
 - קביעת קריטריונים למתן מילגות, לפי הצון המייסדי;
 - הכרעה בכל - כל - של פירוק חקנון זה.
- (ד) בסגרת הנחיות הנאמנים תנהל המועצה את כל ענייני הקרן, במידה שלא הוטלו בחקנון זה על אחרים, ותפקה על פעולות האחרים.
6. (א) לקרן תהיה מנהלה מורכבת מהנאמנים המורחים וסניף 4.
- (ב) חקיקי המנהלה יהיו, בין השאר -
- להסגית על נכסי הקרן ולדאוג לשלמותם. לגיטימים;
 - לקבוע את הרכב הנכסים ולהורות על הקצית חדשות;
 - לאשר את הוצאות הקרן בהתאם לתקציב השנתי;
 - להכין את התקציב השנתי והמאזן השנתי;
 - למנות את עובדי המנהל ולקבוע משכורותיהם;
 - לדאוג להחזקת הספרים הדרושים לקרן;
 - ובכלל לדאוג לניהול הקרן ולארגונה.
7. (א) לקרן יהיה מנהל כללי הממונה בידי המייסדים ויהיה לראש רון את נציגם. המייסדים רשאים להחליף את המנהל הכללי מבלי שיהיו זקוקים לכך לאסור מצד מוסד אחר של הקרן.
- אחרי פטירת המייסדים אין להפסיק כהונתו של המנהל הכללי אלא אם נבצר ממנו, מפאת לקוי גופני או זכלי, למלא חקיקו, או הנעדר ממשרתו למסך יותר משלושה חדשים מבלי איטור המנהלה או שידון למאשר בבית מטפס ישראלי; אף במקרים אלה משייה החליטה יורה המועצה כי אם של 75% בחבריה.

(ב) המנהל הכללי יסיר מזכיר המועצה ויושב-הראש המנהל ויהיה אף הקשר בין הקרן לבין המימנים בכל ענייני הקרן.

(ג) עם המנהל הכללי וחליטו ימחקו על-ידי השופטים לנשיא המדינה.
הדל המנהל הכללי, לכתן, והשופטים לא יבינו אתם אתה במקומך,
ימנה נשיא המדינה, לפי הצעת שר החינוך והתרבות, אשר אתר להפקיד זה.

8. זכות התייחסות בטרם הקרן תחיה בידי המנהל הכללי. הוא יממש בציוו חוקי של הקרן בכל הנוגע לתכנון ולביצוע הקרן, והתחבובות המנקטות ובעניני נכסי הקרן. בעדד המנהל הכללי זמנית, תהיה המנהלה הזו מחבירה למעלה מקום.

9. (א) הון הקרן יהיה -

- (1) תרומת המייסדות כספית של לא פחות מ-10,000,000 (עשרה מליון) דולר של ארצות הברית;
- (2) תרומות והקצבות שזקקו תשלום מותרות;
- (3) הכנסות הקרן מהפעילות.

(ב) מדינת ישראל תתרום כדי יזנה תרומות לקרן אשר ליעוריה ייקבע על ידי
 סד האוצר.

(ג) נכסי הקרן מאוחדים בין בעליהם (אם יש להם יותר מבעלים אחד), כל עוד הם חיים יחד.
לפי "ד"ר גורן" על דעת מנהלים, לכתוב הוצאות או לכל
מטרה אחרת.

(ד) נכסי הערן יחולקו בין 4 אגודות לפחות ירוחוכן ישראל, אם במישרין אם באמצעות חברות למימון ולתחזוקה: לא יוחלקו יותר מ-25% מנכסי הערן, במזומנים או בגיירות ערך, הארץ אחת, מרה לישראל שבה ניתן להשקיע כדי 35%. חסידות בגירות הערן וגבית הריבית וההכנסות יישאו בידי בנק בעל מעמד ראשון בארץ ובו יחזיקו בגירות הערן, האופן שלא רק ההשקעה אלא גם החסידות וגבית ההכנסות יחולקו בין 4 אגודות לפחות.

(ה) הרכוש יושקע במניות, אגרות חוב וסכרי חוב הנסחרים בבורסה, וכן בהלוואות לבנקים, בפעילויות רבנסים וניהול דלא ניידי. הסרן נקאית לתת מהונה הלוואות לאוניברסיטאות בישראל ולמוסדות להשכלה גבוהה בישראל, בערבות מדינה יחדאל לסכומי ההלוואות, לריבית ולהוצאות הכרוכות בהן.

(ו) במידה שהכנסות הקרן לא יספיקו למתן פרסים, מילגות ומענקים, לכיסוי ההוצאות או לשאר הפעולות, הן יועברו להון הקרן.

10. (א) מהכנסות הקרן יוקדשו מדי שנה -

(1) 60% לפחות להענקת פרסים;

(2) 10% לפחות להגדלת הון הקרן;

(3) 15% לכל היותר להוצאות המנהליות של הקרן ולהוצאות הכרוכות

בבחירת הזוכים בפרסים ובשאר פעולות הקרן;

(4) עודף ההכנסות השנתיות יישם למתן מילגות לסטודנטים, וכן

למענקים למוסדות בהתאם לרצון המייסדים.

(ב) כל עוד המייסדים או אחד מהם בחיים, יקבלו הם את הכנסות הקרן,

והם רשאים לעשות בהם כרצונם; אולם הם יעמידו מדי שנה לרשות

הקרן את כל הסכומים הדרושים להענקת פרסים ולכסוי כל ההוצאות.

11. חברי המועצה, המנהלה, ועדות הפרסים ושאר הועדות לא יקבלו שכר בעד

מלוי תפקידיהם, אבל זכאים הם להחזרת ההוצאות הסבירות שהוציאו בקשר

למלוי תפקידיהם. מסכומי של המנהל הכללי תיקבע בידי המייסדים, ותיזקף

לחובת חשבון ההוצאות המנהליות של הקרן.

12. (א) המנהלה חייבת לדאוג להנהלת חשבונות מלאים ונאמנים של נכסי הקרן,

השקעותיה ופעולותיה.

(ב) הכנת התקציב השנתי, המאזן השנתי ושאר הדוחות תהיה מוטלת על

המנהלה; אישורם בידי המועצה.

13. (א) מדי שנה תעניק הקרן פרסים; הפרסים ייטאו את שם הקרן וחלוקתם הרשמית

תתקיים במזכר הכנסת. חתני הפרסים יקבלו את הפרס מידי נשיא המדינה.

(ב) מדי שנה יוענקו חמישה פרסים למועמדים שהצטיינו ביותר, בשנה הקודמת

או בשנה הסופית, בעבודתם, בהמצאתם או בגלויים שהיה בהם מסוג הרומה

לאנושות בחסחים אלה; פיסיקה, כימיה, רפואה, חקלאות ומתמטיקה.

המועמדים יבחרו רק על סמך הסגיהם, בלי הבדל אזרחות, צבע, דת, מין,

או הסקפה פוליטית. המייסדים או המועצה בהסכמת הנאמנים, רשאים לקבוע

פרס שיטי בתחום האמנות (מוסיקה, ציור, פיסול, ארכיטקטורה) או להעניק

אחד מחמשת הפרסים בתחום האמנות במקום באחד משש המדע האמורים.

- (ג) הפרסים של שנה אחת יהיו בסכום אחד שתקבע המועצה לפי דין וחשבון והנחיות הנאמנים. נבחרו לפרס אחד שני מועמדים יחולק הפרס ביניהם שווה בשווה. סברה וועדת הפרס שבשנה מסוימת אין מועמד מתאים, לא יוענק הפרס באותה שנה וסכומו יועבר להון הקרן.
- (ד) חתני הפרס לכל פרס ייבחרו בידי ועדת פרסים בת 3 או 5 חברים שתמנה המועצה. ועדת הפרסים הראשונה לכל פרס תמונה בידי המייסדים. דיוני הועדות, ההצעות ושאר החומר שהוגשו להן יישמרו בסוד גמור. ההודעה הפומבית על המועמדים שזכו בפרסים תנתן אך ורק בידי סר החינוך והתרבות.
14. (א) חוך 20 חודש ממינוי חבריה הראשונים תקבע המועצה כללים להחלמת תקנון זה ובין השאר בעניינים אלה:
- (1) תקופת הכהונה של חברי המועצה, ועדות הפרסים ושאר הועדות, מנוי ממלאי מקום וסמכותם;
 - (2) המניין החוקי לישיבות המנהלה והמועצה, הרוב הדרוש להחלטות ודרך ההכרעה במקרים של קולות שקולים, מועדי כינוסן וסדרי עבודתן;
 - (3) המוסדות והאישיות שיהיו רשאים להציע מועמדים לפרסים, הדרך שבה יבחרו ועדות הפרסים את חתני הפרסים, פרסום שמותיהם וכללי סכס ההענקה;
 - (4) בחירת פרסומי הקרן.
- (ב) כללים אלה וכל שנוי בהם שתחליט עליו המועצה שעונים אישור הנאמנים וכל עוד המייסדים או אחד מהם פחיים - הסכמתם.
15. הנאמנים רשאים להביא שינויים בתקנון זה; כל שינוי כזה יעון אישור המועצה ואישור סר החינוך והתרבות במסגרת ישראל.
- בסום אופן אין לשנות סעיפים 4, 7, 8, 9 (ג), 10 ו-13 (ב) שיש לראות בהם חלק יסודי של תקנון זה. אך ורק המייסדים יכולים לשנות סעיפים אלה. אחרי פסירת המייסדים יביא כל שינוי בסעיפים האמורים לידי ביטול הקרן כולה, ובמקרה כזה יהיה על הנאמנים להעביר את נכסי הקרן והכנסותיה בהתאם לצוואת המייסדים.

ד נ י ה ס ב ר

בני מספחה וולף הסכימו להקית קרן אשר תקרא "קרן וולף" (להלן-הקרן). המטרות העיקריות של הקרן הן להעניק פרסים לאנשי מדע ואמנים נודעים בעד תרומתם למען האנושות; ולתת מילגות והלוואות לקידום המדע והאמנות.

ההון וההכנסות של כל יחידה מסוימת, וכל יחידה מסוימת
הברית. כספי הקרן יכלו לשמש גם למטרות אחרות, למעט
מטרות דקדוקיות, כגון: תשלום חובות, או תשלום
בלא יתהוון העניו לזכויות הכללה.

יזמי הקרן חשבו שהקרן תהיה למעשה מינוח הכספים בחוק. ייתכן כי יזמי
היזמים לפעול את הקרן מהגבלות הפיקוח על מכשע הקרן ולמטרות אחרות המנוגות
ומסארי המיסוי המסחלמים למדינה או לרשויות המקומיות.

מקום המוסד של הקרן יהיה בישראל, והפעילות העיקרית שלה תהיה גם כן
בישראל. הקרן מכוונת למטרות מועילות וחברתיות, אשר מן היתר לקבוע אותן
מוצע על בן להעביר בהיותו לזכות או זכות, ולהקצות לקרן כספים מינוח הכספים
בחוק.

כ"ד בתשרי תשמ"ד
14 ביולי 1974

היועץ המשפטי לממשלה

ה ע ת ק

ירושלים, כ"ה בתמוז תשל"ד
15 ביולי 1974

לכבוד
מר אהרון יריב
שר ההסברה
י ר ו ש ל י ם

לכבוד
מר גד יעקבי
שר התחבורה
י ר ו ש ל י ם

הנדון: עבודת הממשלה בועדות השרים

1. קראתי מתוך ענין את ההמלצות מיום 3.7.74 אשר צורפו כנספח מס. 29 לסדר היום של ישיבות הממשלה והנני מבקש להתייחס להצעות מס. 1 ו-4.
2. הצעה מס. 1 דנה בצורת הביסוס של ההצעות לסדר היום. אינני רוצה להקדים פעולתה של היחידה לנתוחי מדיניות, אם תוקם, אולם נראה לי כי המתכונת הצורתית של הצעות לסדר היום וקביעת בתוכם אותם יש לכלול דרך קבע בהצעה, יש בה כדי להביא למיצוי הרעיון שהועלה בסעיף 1 הנ"ל.
3. בהקשר זה הנני מציע כחומר למחשבה את המתכונת הבאה:
 - א. ה ג ד ר ת ה ה צ ע ה : היינו ביסוס במשפט אחד של הנושא המועלה בדיון (אם לקחת דוגמה אקטואלית: "שיפור דרכי הפיקוח על פעולות הבנקים בישראל").
 - ב. השר המציע.
 - ג. נ ת ו נ י ר ק ע: אלה כוללים לגבי נושא כלכלי, לדוגמה, את הנתונים הבסיסיים הדרושים לצרכי התייחסות להצעה המועלת לדיון: לגבי נושא משפטי, תיאור של המצב המשפטי הקיים וכיו"ב; נתוני הרקע אינם צרכים להשתרע על דפים רבים אלא לכל היותר על עמוד או עמוד וחצי. כמובן בדרשת יכולת תמצות כדי להציג עיקרי הדברים בגבולות המותרים לעיל.
 - ד. מ ס ר ת ה ה צ ע ה: כאן יבוא תיאור במספר משפטים של ההצעה.
 - ה. א פ ש ר ו י ו ת פ ת ו ח ו ת: היינו האפשרויות החילופיות להשגת המטרה המותרת בהצעה.
 - ו. עמדת גורמי הממשלה האחרים וגורמי ציבור אחרים הנוגעים לענין.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year.

3. The third part of the report deals with the conclusions of the work during the year.

4. The fourth part of the report deals with the recommendations of the work during the year.

5. The fifth part of the report deals with the summary of the work during the year.

6. The sixth part of the report deals with the appendix of the work during the year.

7. The seventh part of the report deals with the bibliography of the work during the year.

8. The eighth part of the report deals with the index of the work during the year.

9. The ninth part of the report deals with the list of figures of the work during the year.

10. The tenth part of the report deals with the list of tables of the work during the year.

11. The eleventh part of the report deals with the list of references of the work during the year.

12. The twelfth part of the report deals with the list of sources of the work during the year.

13. The thirteenth part of the report deals with the list of authors of the work during the year.

ז. בוסח מוצע של ההחלטה המובאת להכרעת הממשלה או ועדת השרים, לפי הענין.

4. למותר להדגיש כי מדובר על הצעה שלדית בלבד כי יתכנו הצעות אשר אינן מחייבות לפי אופיין פירוט מלא כמוצע לעיל, אך לפי מיטב ידיעתי ישים הדבר לגבי רוב ההצעות הנאות לדיון בוועדת השרים לעניני כלכלה, לעניני פנים ושירותים, לעניני שכר, סמלים וטקסים, רווחה חברתית והתיישבות.

5. הצעה מס. 4 דנה במעקב אחר ביצוע החלטות הממשלה. הנני מבין מבוסח הדברים כי כונתכם החלטות המחייבות ביצוע של נושא מוגדר, אשר הטיפול בו מסתיים עם תום ביצועו.

יש מאידך החלטות ממשלה אשר הן בעלות אופי של החלטות קבע. החלטות אלה אינן משולבות תמיד בתקנון הממשלה. דוגמה להחלטה כללית מסוג זה היא ההצעה המועלית בסעיף 6 לתזכירכם. הצעתי היא כי החלטות מסוג זה ישולבו במידת האפשר בתקנון הממשלה ובמידה והדבר איננו מעשי, לאור אופי ההחלטה מאחר ואיננה מתיחסת לסדרי עבודת הממשלה דוקא, מן הנכון שינוהל בידי מזכיר הממשלה קובץ החלטות כלליות.

ב ב ר כ ה

(-)

מאיר שמגר
היועץ המשפטי לממשלה

העתק: שר המשפטים
מזכיר הממשלה

סדרי עבודת הממשלה וועדות השרים

בישיבתה מיום י"ט בסיון תשל"ד (9.6.1974) הטילה הממשלה (החלטה 639(ד')) על שרי ההסברה והתחבורה להביא "לדיון בממשלה הצעות בדבר שכלולים בנהלי עבודתן של ועדות השרים". בזהלים אלה קבועים עתה בתקנון עבודת הממשלה, הקובע בסיף 19 "הממשלה רשאית לפעול על-ידי ועדות שרים", וליאחר-מכן, בסעיף 29, מוסיף "סדר יום של ועדות השרים ייקבע ויוכן בדרך שקובעים ומכינים את סדר היום לישיבות הממשלה... בשינויים המחוייבים". זאת לבד מועדת השרים לעניני בטחון.

הממשלה וועדות השרים מופעלות, איפוא, על-ידי שרים בדרך של הצעה לסדר יום, הכוללת הצעת החלטה ודברי הסבר. אם כרוכה היא ב"פעולות שר אחר" או בתובה "לתחומו של משרד אחר", קבוע בתקנון בזהל לפיו "יבוא השר המגיש תחילה בדברים עם השר הנזכר בדבר לקבל הסכמתו או חוות-דעתו".

בזא אשר "סודיותו או דחיפותו מצעו מהכלילו מראש בסדר היום וראש הממשלה (או יושב-ראש ועדת השרים) אישר את הצורך לדון בו באותה ישיבה - יידון גם הוא.

לפיכך לא מצאנו לנכון להבחין בין הממשלה לבין ועדות השרים גם לענין שיפור נוהלי עבודתם.

1. הצעות לסדר היום המוגשות על-ידי השרים חייבות לכלול, באותם מקרים בהם הדבר מתבקש ובמסגרת דברי ההסבר המתלווים אליהן, את פירוט האופציות והתחלופות להחלטה, תוך השוואתן ההדדית וציון האלטרנטיבה העדיפה על השר המציע. השרים יונחו לצורך זה על-ידי מזכירות הממשלה ו/או היחידה לביתוחי מדיניות שתוקם כמוצע להלן.

2. ממשלת ישראל, במתכונתה ונוהלי עבודתה הנוכחיים, מאולצת, לא אחת להבטיח משרדיים בלבד. כתוצאה מכך, הבהול מועדף לעתים על החשוב והחיוני והחלטות מתקבלות מבלי שתוגדר קודם-לכן המדיניות הכללית ויעדיה.

שיפור של מצב זה יכול להיות מושג בעזרתה של "יחידה לביתוחי מדיניות" הקיימת בצורות שונות ליד ממשלות בארצות אחרות (כדוגמת בריטניה והולנד).

/תפקידיו.

תפקידיו של גוף זה, בעיקרם, יהיו :

(א) בדיקת הצעות החלטה בנושאים כלל ממשלתיים, בין-משרדיים ומשרדיים חשובים - המובאים בפני הממשלה וועדותיה ביוזמת חבריה.

(ב) ייזום בדיקת נושאים כלל-ממשלתיים, בין-משרדיים ומשרדיים חשובים.

(ג) ליווי דברי הסבר של שרים להצעות החלטה שלהם, בהערות, תוך ביתוח ופירוט תחלופות, אימות עובדות והנחות יסוד ושילובן ביעדים כוללים יותר.

גוף זה, בראשותו של איש מקצוע מעולה בתחום ביתוחי מדיניות, חייב להיות קטן ביחס אך מגוון מבחינת הרכבו המקצועי. כפיפותו של גוף זה, באמצעות ראשו, מן הראוי שתהיה במישרין לראש הממשלה, אם כי ארגונית אפשר ויתואם על-ידי מזכירות הממשלה.

לחילופין, כהצעה ממעיטה, ניתן להקים בסמיכות למזכירות הממשלה גוף מטה מיעץ אשר השרים מחד, והממשלה, מאידך, יוכלו להיעזר בו, על-פי שיקול דעתם, בלא שהדבר ייכפה על השרים. על-פי הצעה זו יעסוק גוף זה רק בנושאים (א) ו-(ג) המנויים לעיל.

3. יש להנהיג במסגרת עבודת הממשלה, פיבוי פרקי זמן, לצורך דיון מקיף ומעמיק בנושאי היסוד של המדינה, לצורך זה על הממשלה ליחד יום אחד או יומיים ארבע-חמש פעמים בשנה. הדיון ייערך על-סמך חומר דקע רציני שיוכן על-ידי היחידה לביתוחי מדיניות בתיאום עם המשרדים הנוגעים בדבר.

בדרך זו תוכל הממשלה, על-סמך יעדים מוסכמים, לעצב מדיניות כוללת אשר גזרות ממנה עשויות, לאחר זמן, לשוב לישיבותיה השוטפות, בליווי אותו מימד רחב יותר שנקבה להן ב"ימי דיון" אלה. הסדר זה ישפר גם את כושרה של הממשלה לפעול בצוות על בסיס רחב של הבנה הדדית.

4. יש לקבוע בוהלי מעקב בכחב אשר יחייבו את משרדי הממשלה בדיווח שוטף על ביצוע החלטות הממשלה. מוטב להטיל על צוות מצומצם במזכירות הממשלה לבהל מעקב זה בתיאום עם עובדים שייקבעו לצורך זה במשרדי השוברים.

על-מנת שמעקב זה ידרבן את השרים לבצע בקפידה את החלטות הממשלה, יש לקבוע כי הדיווחים ייעשו בחתימת השר עצמו, כי ראש הממשלה ינהג לבקש משר אשר אינו עושה כן הבהרות לגבי פיגורים, וכי דו"חות על פיגורים כאלה יונחו על שולחן הממשלה.

5. מוצע להטיל על מזכירות הממשלה לחזור ולהגדיר את הנושאים הבאים בפני הממשלה וועדות השרים, הן מבחינת האפשרות שיובאו לדיון והחלטה בדרך נמוך יותר, והן מבחינת רמת הפירוט המקצועית אשר ראוייה לבוא בפני הממשלה.
- כיום מועסקות הממשלה וועדות השרים בנושאים אשר אין כל סיבה שלא ידונו בפניהם אותם, בנושאים רבים בדרכים בהן תוך ירידה לפיכך מקצועיים במידה יתרה.
6. הנוהג המקובל לפיו בפתחות ישיבות הממשלה בסקירות בעל-פה של השרים, מן הראוי שיומר במידת האפשר, בסקירות בכתב, אשר יופצו בין חברי הממשלה או ועדת השרים במועד מוקדם ככל האפשר. הדבר יאפשר לחברי הממשלה ללמוד את הנושאים הנסקרים שלא בעת ישיבת הממשלה, ועל-ידי-כך יתפנה זמן לטיפול בנושאים המחייבים דיון והחלטה. בנושאים סודיים מוצע כי החומר לא יופץ בין השרים אלא יישמר עבורם במזכירות הממשלה ויהא פתוח שם לעיונם.
- דק בנושאים דחופים שמן הנמנע היה להכין אותם בכתב, יותר לשר הנוגע בדבר לסקור אותם בעל-פה.
7. יצומצם מספר השרים החברים בכל אחת מועדות השרים, קרי: מספר ועדות השרים בהם חבר, בדרך-כלל, שר - מכביד הן על סדר יומו של השר והן על קצב עבודת הועדות. נראה שמבלי לפגוע בטיב עבודתן של ועדות אלה, ניתן להפחית במידת מה את מספר החברים בהן.

מוגש על-ידי שרי התחבורה וההסברה

3.7.74

הצעת חוק העתיקות, תשל"ב-1972 -
הסתייגות מהחלטה מס. חק/23 של ועדת השרים לעניני
חקיקה מיום כ' בסיון תשל"ד (10.6.74)

"אני מערער בזה לממשלה על החלטת ועדת השרים לעניני חקיקה מס. חק/23
מיום כ' בסיון תשל"ד (10.6.74) בענין חוק העתיקות, תשל"ב-1972.

הצעתי היא כי בהחלטה הנ"ל תימחק הסיפא "שר החינוך והתרבות יכריע
בדבר לאחר התייעצות עם שר הדתות.

בענין זה קבלתי את דעתו של הפרופ' מזר, שהוא יושב-ראש המועצה הארכיאולוגית
המייצגת על-פי פקודת העתיקות, ומתברר כי ההוראה הנ"ל שהחליטה עליה
ועדת השרים לעניני חקיקה יש בה כדי למנוע חפירות ארכיאולוגיות במקומות
רבים כמו באזור הכותל, בעיר העתיקה, בבית שערים ועוד."

מוגש על-ידי שר התיירות

ד ב ר י ה ס ב ר

ביום כ' בסיון תשל"ד (10.6.74) החליטה ועדת השרים לעניני חקיקה
כדלקמן:

"חק/23. תזכיר-הצעת חוק העתיקות, תשל"ב-1972

מ ה ל י ס י מ :

א. בסעיף 28(ד) להצעת חוק העתיקות ייאמר:

"(ד) אתר היסטורי המשמש לצורך דתי או מוקדש לתכלית
דתית והוא איבדו קנינו של מוסד דתי, יביא
המנהל את החלטתו בדבר מתן רשיון לאישור שר
החינוך והתרבות.

שר החינוך והתרבות יכריע בדבר לאחר התייעצות עם
שר הדתות."

נספח 20

ו' כתמוז תשל"ד
26 כיוני 1974

1. The first part of the document
describes the general situation
of the country and the
state of the economy.

2. The second part of the document
describes the state of the
economy and the state of the
country.

א. שם החוק המוצע

חוק העתיקות, תשל"ב-1971

ב. עיקרי הוראות החוק המוצע

בהצעת החוק הרצ"ב -

פרק א סעיף 1

1. בחוק יוגדרו אחד עשר מונחים כלהלן:

"האגף" - אגף העתיקות והמוזיאונים שבמשרד החינוך והתרבות;

"אוסף" - מצבור עתיקות, בין בידי פרט ובין בידי גוף ציבורי ולמעט עתיקות המוחזקות על-ידי סוחר עתיקות כמלאי מסחרי;

"אספן" - אדם האוסף עתיקות שלא לצורך מסחר בהן;

"אתר היסטורי" - שטח בישראל המכיל עתיקות או הקשור עם מאורע היסטורי חשוב;

"ועדה הערר" - ועדה ליד המועצה הארכיאולוגית מורכבת משני אנשים שאינם חברי המועצה ויושב ראש שהוא כשיר להיות שופט;

"מוזיאון" - כל חצובה מתמדת הפתוחה לאיבור או לחלק ממנו וכל מוטד המשמר והמציג לצורך מחקר, חינוך והנאה כל אוסף חפצים בעלי ענין תרבותי או מדעי שענינם עתיקות;

"המועצה" - מועצה ארכיאולוגית שתמונה על ידי שר החינוך והתרבות (ראה עקרון 62);

"המנהל" - מנהל האגף;

"סוחר עתיקות" - אדם העוסק במסחר בעתיקות בין כעסקו היתיד ובין אם נוסף לעסקים אחרים;

1/א

"עתיקה" - הגדרה זו מבוססת על כמה גורמים כלהלן:

- א. נכס, בין שמטלטל ובין שאינו מטלטל שנעשה בידי אדם קודם לשנת 1800 לספירה הכללית,
 - ב. נכס כנ"ל וכן דבר שהוסף לו לאחר מכן והמהווה חלק בלתי נפרד ממנו,
 - ג. השטח הדרוש באופן צריך לשמירת הנכס,
 - ד. נכס בעל ערך היסטורי שנעשה בידי אדם לאחר 1800 לספירה הכללית ושאר החינוך והתרבות הכריז עליו שהוא עתיקה.
 - ה. חרידי גוף של אדם או חיה מלפני שנת 1300 לספירה הכללית;
- "הסר" - סר החינוך והתרבות.

פרק ב
גילוי עתיקות
והבעלות בהן

2. ייקבע שהמדינה היא הבעלים של כל עתיקה שנחבלחה או נמצאה בישראל לאחר תחולתו של החוק המוצע וזאת מיום גילויה או מציאתה.
3. אדם הטוען שעתיקה פלוגית נחבלחה או נמצאה לפני חקיקת החוק, עליו הראיה.
4. כל המגלה או מוצא עתיקה, חלא בחפירה על פי רסיון יודיע על כך מיד למנהל. גם החופר על פי רסיון ומגלה או מוצא עתיקה יודיע על כך למנהל לפי הסדרים שהמנהל יקבע (דבר זה יאפשר למנהל לעקוב אחרי תגליות חשובות מיד עם התגלותן, מבלי להכות לסוף עונת החפירות).
5. המנהל רשאי בכל עת לדרוש בכחב מאח מחזיק בעתיקה כמצאה כאמור לעיל, למסור לו אח העתיקה;
6. נמסרה העתיקה כאמור, רשאי המנהל לתת למוסר פרס, אם ראה לראוי נסיבות המצדיקות זאת.
7. המנהל רשאי לדרוש בכחב מאח מחזיק בעתיקה (כל עתיקה) סימסור לו אח העתיקה לחקופה מוגבלת שלא תעלה על 90 יום למטרת בדיקה או לצורך אחר.
8. המנהל רשאי לוותר בכחב על בעלות המדינה בעתיקה ומשעסה כן תחדל העתיקה להיות נכס המדינה.

8. כל מוזיאון יחויב נתון לפיקוחו של המנהל.
9. עיקרו זה קובע את הצורך ברשיון ואומר שלט יפתח אדם מוזיאון ולא ינהלו אלא לאור סקיבל רשיון לכך מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.
10. בבואו להכריע בבקשה לרשיון, יתן המנהל את דעתו, בין השאר, לעניינים הבאים:
- (1) הכושר המקצועי של מנהל המוזיאון וחבר עובדיו;
 - (2) שמירתו, מיונו, שימורו, שיחזורו ותצוגתו של העתיקות שבמוזיאון;
 - (3) קיטלוג העתיקות שבמוזיאון;
 - (4) תכנית המוזיאון לעתיד;
 - (5) מיקום המוזיאון ויחסי הגומלין שלו עם המוזיאונים האחרים שבאזור;
11. החוק המוצע קובע את התנאים לביטול הרשיון ואומר שאם בעל מוזיאון או מנהלו לא קיים הוראה מהוראות החוק, תקנה מתקנותיו או תנאי מתנאי הרשיון, יהא המנהל רשאי, בהודעה בכתב, לדרוש מהם לחקן את הדבר תוך הזמן שהמנהל יקבע.
12. לא מילא בעל המוזיאון או מנהלו אחרי הדרישה תוך הזמן האמור, רשאי המנהל לבטל או להתלות את רשיון המוזיאון.
13. מי שנפגע על ידי סירוב המנהל לתת רשיון לקיום מוזיאון או על ידי ביטול הרשיון או החלייתו, רשאי לערור על כך לפני ועדת הערר.
14. החוק המוצע מגביל את הוצאתה של עתיקה ממוצא מוזיאון וקובע שרצה בעל מוזיאון או מנהלו למכור עתיקה שבמוזיאון, להעבירה בדרך אחרת או לחסל את אוסף העתיקות שבמוזיאון, יודיע על כך מראש למנהל. ואם הודיע, יחולו שני אלה -

10(ב) א. תוך 21 יום מיום קבלת ההודעה יחא המנהל רחאי לדרוש כי העתיקה או האוסף ימכרו או יועברו למדינה;

10(ג) ב. באין הסכם בדבר החמורה לנ"ל יכריע בדבר בית המשפט.

13א. הוראות הפרק הדין בעתיקות יחולו על מוזיאון בבעלות צה"ל רק לגבי עתיקות "ממש", ולא לגבי נכסים שנעשו בידי אדם אחרי שנת 1800 לספירה הכללית ושהם הכריז עליהן שהן עתיקות.

פרק ד -
אספני עתיקות

סעיף 11

14. החוק המוצע מטיל על האספן למסור למנהל פרטים הנוגעים לעתיקות שבידו ולציין במידת האפשר את מקורן - הכל כפי שייקבע בחקנות.

15. המנהל רחאי לקבוע בהודעה בכתב לאספן העתיקה פלונית שבידי האספן היא בעלת חשיבות מדעית מיוחדת ולגביה יחא חייב האספן למסור את הפרטים שייקבעו בחקנות ולאפשר למנהל או למי שהסמיכו לכך לצלמה ולערוך ממנה חרטימים.

12(ג) על עתיקות כאלה יחולו הוראות מיוחדות כגון רישומן, רישום פרטיהם הנוספים וחרטימיהם שיהיו פתוחים לעיון בציבור הכלל כמפורט בחקנות.

16. אספן הרואה עצמו נפגע על ידי קביעת העתיקה שבידו כעתיקה מיוחדת (ולכן מגבילה את זכויותיו בה) רחאי לערור על כך בפני ועדה ערה.

17. מכירתה של עתיקה מיוחדת או העברתה שלא בדרך מכירה סעונה הליכים מיוחדים כלהלן:

א. על האספן להודיע על כך למנהל מראש;

14(ב) ב. תוך 21 יום מקבלת ההודעה יחא המנהל רחאי לדרוש מהאספן העתיקה המיוחדת תועבר למדינה. היתה העתיקה המיוחדת חלק בלתי נפרד ממערכת עתיקות חלמה, רחאי המנהל לדרוש את העברתה של העתיקה המיוחדת רק אם יחא נכון לקבל לידיו גם את המערכת בשלמותה;

14(ג) ג. החמורה בעד העתיקה המיוחדת עם או בלי מערכת העתיקה המיוחדת כמפורט לעיל חייקבע במו"מ בין המנהל לאספן ובאין הסכם ביניהם, על ידי בית המשפט.

פרק ה -
חפירות

18. החוק המוצע מסדיר את בעיית החפירות הארכיאולוגיות ומגדיר את

המונחים "חפירה" (לרבות חפירה נסיון והיווצרות שתיקות שלא בדרך חפירה ארכיאולוגית) ו"קרקע" (לרבות קרקע של הנופר וקרקע של אדם אחר וקרקע מכוסה מים).

19. החוק המוצע יקבע שהאדם לא יחפור לגילוי עתיקות אלא לאחר יקיבל מאת המנהל רשיון לכך ובהתאם להנאיו (בהתאם להגדרה של "חפירה", איסור זה חל גם על היטות בקרקע ואיסוף עתיקות העל פני השטח).
- 16(א) 20. בבוא המנהל להעניק רשיון חפירה יהא עליו להיוועץ במועצה ולהתחשב בין השאר, ביכולתו המדעית והכספית של המבקש. הרשיון יגדיר את השטח שלגביו ניתן הרשיון.
- 16(ב) 21. אין במתן רשיון כשלעצמו כדי להעניק לבעליו זכות כניסה לקרקע שבבעלותו או בחזקתו של אדם אחר.
- 17(א) 22. ניתן רשיון חפירה לגבי שטח פלוני, לא ייכנס שום אדם לשטח אלא אם אותו אדם מחזיק במקרקעים או שהורסה על ידי המחזיק במקרקעים ובכפיפות לכל הסכם עם בעל הרשיון.
- 17(ב) 23. נכנס אדם אל שטח החפירות ללא רשות מפורשת מאת בעל הרשיון, לא ישא בעל הרשיון באחריות בנזיקין כלפי אותו אדם.
- 18(א) 24. בשעה ביצוע החפירה לא יצלם אדם זולת המנהל או מי שהמנהל הסמיכו לכך, לא יצייד, לא ירשום ולא יעתיק בצורה ישירה את החפירות או את העתיקות שנחגלו בחפירה, אלא ברשות בעל הרשיון.
- 17(ב) 25. חומל על בעל הרשיון הובה, הן בזמן ביצוע החפירה והן לאחר מכן לנקוט בכל האמצעים הדרושים -
- 18(א) (א) להבטיח את שלום העובדים והמבקרים במקום חפירה ולדאוג לגידורו;
- (ב) לשמור על מקום החפירה ועל העתיקות שנחגלו בה;
- (ג) למנוע כל נזק או מארד לנכסים הסמוכים.
- 18(ב) 26. לא מילא בעל רשיון אחרי הוראות עיקרון 24, ייקבעו ההוראות הבאות:
- א. המנהל רשאי לזמן לבעל הרשיון התראה בכתב;
- ב. המנהל רשאי לנקוט במקום בעל הרשיון באמצעים הדרושים ולגבות ממנו את הוצאות ביצועם;
- ג. המנהל רשאי לבטל את הרשיון, להתלותו או להתנותו בקיום תנאים נוספים, אם בעל הרשיון לא מילא אחרי הוראות החוק, תקנותיו או חנאי מחנאי הרשיון.
- 20

26. במועד שהמנהל יקבע ולפחות פעם בשנה, ימסור בעל הרשיון למנהל - 19(א)
- א. דו"ח שנתי מפורט ככל האפשר על החפירה (כולל חרטימים, תכניות ותצלומים על העבודות שבוצעו);
- ב. פרטים על העתיקות שנחגלו בחפירה.
27. לבעל הרשיון כמורה זכות בלעדית לפרסום החפירות למחקר עסקי הנגזר מסיום החפירה. 19(א)(3)
28. חוק המס הכניס מיום סיום החפירה יוציא בעל הרשיון פרסום מדעי מתאים על החפירה, ממצאיה ותוצאותיה וימסור הנ"ל עותקים ממנו למנהל. 19(ב)
29. בעל הרשיון שלא פרסם כאמור בסעיף הקודם רשאי המנהל לא לתת לו רשיון נוסף לחפירה עד תיעשה כן. 19(ג)
30. מי שרואה עצמו כנפגע מהחלטת המנהל לטוב או לבטל רשיון שכבר ניתן, רשאי לערור על כך לוועדה הערר. 21
31. המנהל רשאי להגיע לידי הסכם עם בעל הרשיון בין לפני מתן הרשיון ובין לאחר מכן, בדבר ויתור על זכויות המדינה בעתיקות שנחגלו בחפירה ובדבר חלוקת העתיקות בין המדינה ובין בעל הרשיון. 22
- פרק ו -
הוצאת עתיקות
מישראל
32. יוטל איסור על אדם למכור או למסור עתיקה לידי זר אינו חוזב ישראל אלא ברשות המנהל. הרשיון יכול הינתן לעתיקה מסוימת או לסוג של עתיקות. 23(א)
33. חוקב ישראל יוכיח עובדה זו באמצעות העדות זהות או דרכון. 23(ב)
34. המנהל רשאי להודיע בכתב לבעל עתיקה או למחזיק בה כי לעתיקה פלוגית יס ערך לאומי. 24(א)
35. בעל עתיקה בעל ערך לאומי כאמור או מחזיק בעתיקה כזו חייב להודיע למנהל כל אימת שברצונו למכור עתיקה כזו או להעבירה מרשותו בדרך אחרת ולמסור לו את המו ומענו של המחזיק החדש. 24(ב)

36. על אף הזמור לעיל לא תוצא מיהראל עתיקה בעלת ערך לאומי אלא באיזור הכר. (ג)24

37. הרואה את עצמו נפגע מסירוב המנהל לתת רישיון כנזכר בעיקר 32^א בגלל 25 קבלת הודעה לפי עיקר 34, רשאי לערור על כך בפני ועדת ערר.

פרק ז -

אחרים

היסטוריים

38. המנהל רשאי להודיע ברחומות כי מקום פלוגי הוא אתר היסטורי. (א)26

39. המנהל ידאג לכך כי בפנקסי המקרקעים חירום הערה יימקום הוא אתר היסטורי וכי הודעה על כך תימסר לבעלים ולמחזיקים של המקרקעים אם זהותם או מענם ידועים לו.

הודעה דומה תימסר לוועדה המחוזית לתכנון ולבניה. (ג)26

40. באתר היסטורי כאמור, לא יעשה אדם ולא ירשה לעשות אחד מאלה, אלא לאחר שקיבל רישיון לכך מאת המנהל ובהתאם לתנאיו:-

- (1) בניה, חציבה או נסיעה עצים;
- (2) חטירה או חריטה לעומק כל יוחר ממטר וחצי;
- (3) הנחת עפר או פסולה, לרבות הנחתם בנכס הגובל את האתר ההיסטורי
- (4) שינוי, תיקון או הוספה בעתיקה הנמצאת באתר היסטורי
- (5) פירוק העתיקה או הסרת חלק ממנה;
- (6) כחיבה, חריטה או צביעה;
- (7) הקמת בנינים או קירות הגובלים עם אתר היסטורי;
- (8) כל פעולה אחרת הקבע המנהל לגבי אתר היסטורי פלוגי ובלבד שהודעה בדבר קביעת פעולה כאמור תפורסם ברחומות

אולם ההוראות בדבר - (ג)27

רינוי, תיקון או הוספה בעתיקה הנמצאת באתר ההיסטורי (פסקה (4) לעיל);
וכן הקמת בנינים או קירות הגובלים עם אתר היסטורי (פסקה (7) לעיל)
לא יחולו על אתר היסטורי המסומן לצורך דתי או מקודש לתכלית דתית והוא קנינו של מוסד דתי, אולם האחרים למוסד יתן למנהל הודעה מראש על פעולות אלה. יצויין כי א-הסלחם של האיסורים הנזכרים בפסקאות (4) ו-(7) לעיל, בא כדי להמור על אותן הוראות הקיימות בחוק הקיים לגבי כנסיות וכיו"ב - סעיף 18 לפקודת העתיקות ובחנאי המגביל לגבי פסקאות (ד) ו-(ה) באותו סעיף.

- 28 41. מי שנפגע על ידי סירוב המנהל לתת רשיון כמפורט בעיקר 40 רשאי לערור בפני ועדה ערר. הגשת הערר לא תסמך עילה לביטול האיסור.
- 29 42. יאמר במפורט כי מתן רשיון על ידי המנהל לא יתפרש כמתן היתר ע"י הרשות המוסמכת בחוק החכנון והבניה, ח"כ"ה-1965.
- 30 43. מי שעבר על אחד האיסורים המפורטים בעיקר 40 חייב להחזיר את האתר ההיסטורי או את העתיקה למצב שבו נמצאו לפני המעסה, וזאת לפי הוראות המנהל;
- לא עטה כן, רשאי המנהל לאחר שנתן לו החראה בכתב, לבצע את הסעון ביצוע על חשבון אותו אדם.

44. אדם שגילה עתיקה באקראי על ידי עבודות בקרקע חייב להודיע
על כך למנהל ולהפסיק כל עבודה במקום עד חום 15 יום מיום
מסירת ההודעה אלא אם כן קיבל חוך זמן זה רשות מאת המנהל
להמשיך בעבודה.
45. חוך התקופה הנזכרת לעיל רשאי המנהל להודיע בכתב לבעל הקרקע
או למחזיק בו על המשך העבודה בתנאים שיקבע או להורות על
הפסקת העבודה כליל.
46. הנפגע על ידי מהן ההודעה, או ע"י שמומ המנהל בסמכויותיו לפי
עקרון 44 רשאי לדרוש פיצויים בעד הנזק - הכל כפי שייקבע בחקנות.
ערעור על כך יאופשר לבית המשפט.
- 31(א) 32(א) 32(ב)

פרק ח - סוחר עתיקות

47. לא יעסוק אדם במסחר עתיקות אלא לאחר שקיבל מהמנהל רשיון
ובהתאם לתנאיו.
48. רשיון לסחר עתיקות יינתן רק לאדם שסיקר עסקו הוא במסחר
עתיקות.
49. מסוחר עתיקות יידרשו ידע והכשרה מדעיים.
50. המציג רשיון שפג תקפו יואשם בעבירה.
51. סוחר שברשותו לפחות שלושה ממצאים שהמנהל אישר בכתב שהם
עתיקות, רואים אותו שהוא סוחר עתיקות, אלא אם הוכיח שאין
הוא סוחר בהם.
52. רשיון שניתן לפי עיקרון 47 יהיה תקף רק לגבי מקום העסק המפורט
בו ויוצג שם באופן בולט.
53. רשיון ניתן לביטול לצמיחות או לפרק זמן אם בעלו הורסע בעבירה
לפי חוק זה או חקנותיו או בעבירה שיש עמה קלון.
54. ערעור לועדת ערר ניתן על סירוב לתן רשיון או על ביטולו.
- 34 35 36

55. סוחר המוכר עתיקה רואים אותו כמי שסוען כי לפי מיטב ידיעתו העתיקה היא אמינה.
- 37
56. סוחר עתיקות ינהל פנקס שבו יירשמו פרטים הנוגעים לעתיקות הברשותו ועסקותיו בהן, הכל כפי היקבע בחקנות.
- 38(א)
57. סוחר לא יננו ממלא אחרי הוראות סעיף זה, יאסס בעבירה.
- 38(ב)
- פרק ט -
הפקעות
- 39
58. הסר רחאי להפקיע -
- (א) אתר היסטורי שהפקעתו דרושה, לדעתו, לצרכי הימור או מחקר;
- (ב) כל קרקע שהפקעתה דרושה, לדעתו, כדי לאפשר בה חפירה.
- ברם לא תהיה הפקעה של אתר המסמל לצורך דחי או מקודח לתכלית דחיה והיא קנינו של מוסד דחי.
- 40
59. הפקעה כאמור תבוצע על פי פקודת הקרקעות (רכישה לצורך ציבור), 1943 ולענין זה יהיו לרר כל הסמכויות והתפקידים של הממשלה לפי הפקודה האמורה, בחינויים ובתיאומים הדרושים לפי הענין.
- 41(א)
60. העובר עבירה על האמור בעיקרים 4, 19, 24, 32, 35, 40, 44, 45, 47, 50, או 68 - דינו מאסר שנתיים או קנס של - 30,000 ל"י.
- 41(ב)
61. העובר על הוראה אחת מהוראות החוק דינו מאסר שנה או קנס בסיפור - 30,000 ל"י או חני העונשים כאחד.
- 41(ג)
- 61א. ייקבע כי הפוגע בזדון בעתיקה או באתר היסטורי או המסחית פניהם בצורה אחת כלשהי, בין על ידי צביעה, חריטה או בדרך אחת, דינו - מאסר שלוש חנים.
- פרק יא -
דינות
- 42(א)
62. חוקס מועצה ארכיאולוגית שהרכבה, תקופת כהונתה וסדרי עבודתה ייקבעו ע"י הרר.
63. הפקיד המועצה יהיו -
- (א) ליעץ לרר ולמנהל באותם ענינים הנוגעים לארכיאולוגיה ועתיקות אשר הם יביאו בפניה;
- (ב) למנות חני חברים בועדת ערר כמפורט להלן;
- 53
- (ג) ליעץ לרר בעניני פסור סוגים של עתיקות, מוזיאונים, אוספים, חפירות ואחרים היסטוריים שיוגדרו בצו;
- 42(ג)
- (ד) למנות ועדות מסנה מבין חבריה.

64. המועצה רשאית לאצול מסמכיוותיה לוועדה-משנה מבין חבריה. (ג)42
65. ועדת הערר שתקום לידי המועצה תהיי כורכבת משני אנשים שאינם חברי המועצה (כמפורט בעקרון 63(ב)), ומשופט או מי שכשיר להיות שופט, שיתמנה על ידי צד המלמטים. החבר הזה יכהן כיושב ראש הועדה. (א)43
66. ועדת הערר תחליט בעררים לפי חוק זה והיא רשאית לתת כל החלטה שהמנהל היה רשאי לחיטה. (המקרים המפורטים מלגביהם יש זכות ערעור נזכרו בעקרונות 12, 16, 30, 37, ו- 41).
67. ועדת ערר רשאית לגבות עדויות לשם מתן החלטותיה ולסס כך יהיו לה הסמכויות המוקנות לוועדת חקירה כמלמעווה בחוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968 (סמכויות אלה הן - להזמין עדים לבוא להעיד ולהציג מסמכים ולכפות עליהם לעשות כן, להטביע עדים - הכל כסמכות בית משפט בהליך אזרחי). (ג)43
68. יוטל איסור למכור עתיקה מזוייפת, ז"א אדם המוכר חיקוי או העתק של עתיקה חייב לסמן עליהם כי המוצג אינו עתיקה אמיתית. דרך הסימון ייקבע בחקנוה. (א)44
69. האיסור שיוחל על "זיוף" עתיקות יוטל גם על הרכבות. לפיכך לא ימכור אדם עתיקה המורכבת (עם השלמות או תוספות או בלעיהן) מחלקים של עתיקות טונות, וזאת בלי לסמן זאת. (ב)44
70. תעודת המנהל כי קרקע פלונית מכילה עתיקות או קבורה עם מאורע היסטורי או כי נכס פלוני הוא עתיקה, תהיה ראייה לכאורה על-כך. 45
71. המנהל או מי שהוסמך על ידיו בכתב, רשאים בכל עת סבירה להיכנס לכל בנין או קרקע כדי לבדוק אם קויימו דם הוראות חוק זה או התקנות לפיו והתנאים של כל רשיון הניתן לפי חוק זה. (1)46
72. המנהל או מי שהוסמך על ידיו לכך בכתב רשאים גם להיכנס בכל עת סבירה לכל מטח שבו מתנהלת חפירה כדי לוודא אם קויימו הוראות החוק והתקנות בקשר לחפירות ארכיאולוגיות וכן הנאי רשיון-חפירה ספציפי. כן יוכלו לבדוק כל עתיקה שנחגלה בחפירה, לעשות ממנה רשימות, הצלומים, יצירות, דפוסות והעתקות אחרות. (2)46

73. ייקבעו הוראות מיוחדות לגבי מקומות מוגדרים - בעיקרון זה
"מקום מוסדר" היכול -
- (1) קרקע או בנין שבחזקת האגף
(2) מוזיאון
(3) אתר היסטורי
- 47(א)
74. מוסר או אדם אחר יהוריה לכך בכתב על ידי המנהל, יהא רשאי להרחיק
ממקום מוסדר כל אדם העובר סם על הוראות חוק זה או תקנות שהותקנו לפיו.
- 47(ב)
75. הרי יהא רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר הביקור במקומות מוסדרים,
ובהתנהגות המבקרים בהם, קביעת דמי כניסה להם, הגנתם והגנת העתיקות
והאבירים שבהם.
- 47(ג)
76. על אף האמור בחוק זה, לא יכנס אדם למקרקעים המוחזקים בידי צבא הגנה
לישראל או בידי שלוחה אחרת של מערכת הבטחון, אלא באיסור מוקדם של
מי כדר הבטחון הסמיכו לכך.
- 48
77. חוק זה בא להוסיף ולא לגרוע מחיובים וסמכויות הנקבעו בחוקים אחרים.
- 49
78. ייקבע כי המנהל רשאי לאצול לאחר את סמכויותיו, כולן או מקצתן.
- 50
79. החוק המוצע יחייב את המדינה, אולם בטח צבאי יחולו ההסדרים הבאים:
לא תיעשה פעולה ע"י המנהל או מסעמו אלא בהסכמת מר הבטחון;
גורם צבאי לא יטפל בעתיקה אלא באיסור המנהל;
לענין סעיף זה - סטח צבאי - מקרקעין בידי צה"ל או בידי שלוחה
אחרת של מערכת הבטחון ואיזר אוהה של הבטחון לרבות סטח המסמס לאימונים
צבאיים.
- 51 51 א
80. הרי ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו,
לרבות גביית אגרות בעד רחיונות הניחנים לפי החוק.
(עיקרים אחרים שבהם קיימים איזכורים להחקת תקנות הם אלה:
14.15.25(ג), 46, 56, 68 ו- 74).
- 52

81. תינתן לטר זכות לא להחיל את הוראות החוק על עתיקות וכו' היגדיר בצו

82. החוק המוצע בא במקום חוקי העתיקות המנדטוריים הם -

(א) תקודת העתיקות 1929

(ב) תקודת העתיקות (חזרים) 1935

היבוסלו.

83. ייקבעו הוראות מעבר, כלהלן:

- (א) 55(א) רשיון שניתן לפי החוק הקיים, יהא תקף גם לפי החוק החדש;
- (ב) 55(ב) רשימות האחרים ההיסטוריים שפורסמו לפי החוק המנדטורי
רואים אותן כאילו פורסמו לפי חוק זה;
- (ג) 55(ג) עיקרים 9 ו-10 (הדנים בעניינים על מוזיאונים) יחולו על
מוזיאונים שהיו קיימים ערב תחילתו של החוק המוצע, מהיום
שהשר קבע לכך בצו;
- (ד) 55(ד) הזכויות והחובות שהיו קיימות ערב תחילתו של חוק זה,
יחולו עליהם הדין הקודם.

ג. מטרת החוק המוצע והאופן בו:

בפקודת העתיקות 1929 ופקודת העתיקות (הצרים), 1935 (להלן - הפקודות) הוצארו
עניינים רבים בסמך העתיקות ללא הסדר. ואילו לגבי נוכחים מסויימים טבעו הפקודות
עסקו, היו הוראותיהן בלתי שלמות או בלתי ברורות.

המוסגים החדשים בחוק המוצע הם:

- א. שעתיקה שנחגלה היא נכס המדינה;
- ב. מוזיאונים;
- ג. אספנים;
- ד. עתיקה מיוחדת וניידותה;
- ה. כושרו המדעי-הכספי של המבקש רשיון חפירה; עד כה נעשה הדבר בצורה מינהלית;
- ו. הכשרה מדעית של סוחר עתיקות וכן שמירת מוסרו המקצועי והכספי של הסוחר;
- ז. הקמת ועדה ערר בראשותו של שופט חכמים אשר לערער על רוב החלטות המינהל
בענייני עתיקות;
- ח. העתקי-עתיקות והטיפול בהן;

ואילו הטיפורים במוסגים הקיימים של הפקודות הם אלה:

- א. עתיקה לפי פקודת העתיקות היא מעשה ידי אדם לפני 1700 לספירה.
לפי ההגדרה החדשה (עיקר 1 הועתק חלקיין זה במאה שנה, היינו 1800 לספירה).
דבר זה יאפשר הגנה על נכסי הרבות מכיוון אינם מוסדרים בסוג חוק.
- ב. פקודת העתיקות מחייבת מוצא עתיקה להודיע למנהל על גילווייה אולם עד שנקבע
גורלה של העתיקה ומו"מ על הפיצוי שיהיה לתת למוצא, עובר זמן רב. בינתיים
העתיקה נמצאת בידים לא בטוחות והנסיון הוכיח שחור הזמן הנקוב הוכרחו עתיקות
ואין למצאן מינית. החוק המוצע מחקן מצב זה.

ג. ועדת הערר (עיקרים 1, 12, 18, 30, 37 ו-41).

בפקודת העתיקות (סעיף 25) ניתקן למועצה הארכיאולוגית למנות בורר בדבר חילוקי הדעות בין המנהל לבין מוצא העתיקה בדבר הפיצויים שיש לשלם לו עם החרמתה. בחוק המוצע אין למוצא זכות לפיצויים והדבר נחון בידי המנהל אם לתת לו פרס כי העתיקה היא רכוש המדינה.

לועדה זו אפשר להגיש עררים על החלטות הליליות לגבי הקביעה המקצועית בדבר:

(i) סירוב המנהל לתת רישיון להתחפר או לנהל מוזיאון;

(ii) החלטת המנהל כי עתיקה ברשות אספן היא "מיוחדת" וכפוף להגבלות;

(iii) החלטה הלילית לגבי חפירות ארכיאולוגיות;

(iv) החלטה הלילית לגבי יצוא עתיקות;

(v) החלטה הלילית לגבי פעולות באהרני היסטוריים;

(vi) החלטה הלילית לגבי סחר בעתיקות.

בנוסף לנ"ל מאגיד החוק המוצע ערעור גם לבית המשפט בדבר הפיצויים הספייים שיש לחלט.

(i) חמורת עתיקה של מוזיאון;

(ii) חמורת עתיקה של אספן;

(iii) בגין הקפאת פעולות בקרקע פרטי עקב גילוי עתיקה.

ד. הסמכת החוק המוצע על החוק הקיים:

יבוטלו פקודת העתיקות 1929

ופקודת העתיקות (חצרים) 1935.

ה. הכרעת החוק המוצע על חקציב המדינה:

א י י

ו. השפעת החוק המוצע על החקן של המשרד הממונה על ביצועו ועל משרדים ורשויות אחרות:

א י י

ז. השפעת החוק המוצע על ההבט המינהלי של המשרד הממונה על ביצועו ועל משרדים ורשויות אחרות:

א י י

מִיָּבֶד־הַדָּתוֹת

- א. חסרות בהצעת החוק הוראות ברורות ומפורטות בדבר יסירה נאותה על מקומות ועתיקות בעלי מהמעות דתית, מתוך הטו בות מקסימלית ברגיות דתיים. המקומות הקדושים לדתות המוכרות בישראל דורשים יחס רונה וסמירה קפדנית ומעולה יותר מאשר אחרים היסטוריים ועתיקות בעלי מהמעות חילונית - ארכיאולוגית בלבד. מבחינה זו נושלת ההצעה החדשה מעקדת העתיקות הקיימת בהרבה, בהמיתה גם את ההוראות המיוחדות לגבי המקומות הקדושים המצויים בסעיפים 16, 18, 19 ו- 20 לעקדת.
- לכן, מוצע להכניס בסעיף 53 לנוסח החדש הוראה הקובעת: "חוק זה לא יחול על מקומות קדושים ועתיקות קודם".
- בד בבד עם הוראה זו, יי להוסיף להגדרות בסעיף 1 את ההגדרות דלקמן:-
- "מקום קדוש" - מבנה, או דשח הממסד או דימ לצרכי דת או פולחן או לצרכי קבורה מתיח לאחת הדתות המוכרות בישראל, או כל מקום אחר העליו הכריז כר הדתות כמקום קדוש, לפי בקשת ראשי הדת המעונינת בכך.
- "עתיקת קודם" - עתיקת הממסדת או מדימיה לצרכי דת או פולחן לאחת הדתות המוכרות בישראל, או כל עתיקת אחרת העליו הכריז כר הדתות כעתיקת קודם, לפי בקשת ראשי הדת המעונינת בכך.
- ב. יי טעם לפגם בהכללת דרידי גופות בני אדם בנתימה אחת עם דרידי גופות כל חיות בהגדרת המונח "עתיקה". לפי תורת ייראל ונביאלייראל יי להתייחס לדרידי גופות בני אדם, כיהודים מגויים, אחרת מאיר כלעתיקה סחם (ראה יחזקאל ל"ט, 11-15; מסכת אבות פ"ג, טינה י"ד).
- יש להוסיף הוראה מיוחדת בדבר חובת קבורתם כל דרידי בני אדם, חוך חלוצה חודשים מיום הימצאם, ולא יאוחר חרונה, אם נתקבל דסיון מיוחד למכר הדתות.
- ג. בסעיף 16 לנוסח החדש הדן כרסיון חפירה, יי לקבוע הוראה כדלקמן:-
- "נמצאו בעת החפירות קברים או דרידי גופות או מצבות או דרידי מקם פולחן כל אחת הדתות המוכרות, יודיע מנהל החפירות על כך לראש אותה דת ולא ימשיך בחפירות באותו מקום ולא יטפל בעתיקות הנמצאו אלא לפי דסיון ובחנאים לראש אותה דת ימצא לנכון".
- ד. אני מצטרף להסתייגות היועץ המחפתי לממלה ביחס לסעיף 39. (*)
- ה. סעיף 42 לנוסח החדש - יי לקבוע בחוק גופו את הרכבה כל המועצה הארכיאולוגית, ולכלול נציג כר הדתות בין חבריה.
- (*) הסתייגות זו בוטלה בינתיים.

17

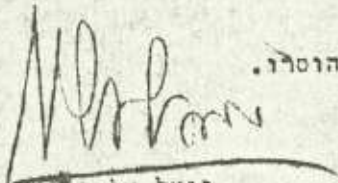
הממונה על התקציבים

הודיע כי אין לאגף התקציבים במסדר האוצר התנגדות להצעת החוק מבחינה תקציבית.

היועץ המשפטי לממשלה

סמך ידו על התזכיר מבחינה משפטית.

סאט הסתייגויות המסודים נלקחו בחשבון ולפיכך הוסרו.

יגאל אלון

סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות

הצעת חוק העתיקות, תל"ב-1971

פרק א' - פרטנות

הגדרות

1. בחוק זה -

"האגף" - אגף העתיקות והמוזיאונים במשרד החינוך והתרבות;
 "אוסף" - מצבור עתיקות, בין בידי פרט ובין בידי גוף ציבורי,
 למעט עתיקות המוחזקות על ידי סוחר עתיקות כמלאי מסחרי;

"אספן" - אדם המוסף עתיקות שלא לצורך מסחר בהן;

"אחר היסטורי" - הטח בישראל המכיל עתיקות או הקדור עם מאורע
 היסטורי חשוב;

"ועדת הערר" - ועדת הערר שנתמנתה לפי סעיף 43;

"מוזיאון" - כל חצובה מתמדת בפחוחה לציבור או לחלק ממנו וכל מוסד
 המסמך והמציג לצורך מחקר, חינוך והנאה כל אוסף חפצים
 בעלי עניין תרבותי או מדעי עניינם עתיקות;

"המועצה" - המועצה הארכיאולוגית שנתמנתה לפי סעיף 42;

"המנהל" - מנהל האגף;

"סוחר עתיקות" - אדם המוסף במסחר בעתיקות בין כעסקו היחיד ובין אם
 נוסף לעסקים אחרים;

"עתיקה" - (1) נכס, בין מסלסל ובין זאינו מסלסל, שנעיה בידי אדם
 קודם לנת 1800 לספירה הכללית, לרבות -

(א) דבר שהוסף לו לאחר-מכן והמהווה חלק בלתי נפרד
 ממנו,

(ב) הטח הדרור למסירתו באופן סביר;

(2) נכס בעל ערך היסטורי כאמור שנעיה ביד אדם לאחר 1800

לספירה הכללית וההיד הכריז שהוא עתיקה;

(3) שרידי גוף של אדם או חיה מלפני שנת 1300 לספירה הכללית;

"השר" - השר החינוך והתרבות

פרק ב' - גילוי עתידות והעלאת עדים

- בעלות 2. (א) עתידות הנחלתה או נמצאה בידהאל לאחר תחילתו של חוק זה, תהיה המדינה בעתידות
לנכס המדינה מיום גילויה או מציאתה.
- (ב) הסוען כי עתידות נחלתה או נמצאה לפני תחילתו של חוק זה, עליו הראיה.
- הודעה 3. (א) אדם המגלה או הסוען עתידות ילא בחתירה על פי רציון סניחן לפי הוראות על גילוי עתידות
פרק ה', יודיע על כך מיד למנהל.
- (ב) אדם החופר על פי רציון והמגלה או סוען עתידות יודיע על כך למנהל על פי הסדרים המנהל יקבע.
- מסירת עתידות למנהל 4. (א) המנהל רשאי בכל עת לדרוש בכתב מאת המחזיק בעתידות העליה חלה הוראת סעיף 2(א) דימסור לו את העתידות.
- (ב) נמסרה העתידות למנהל כאמור בסעיף קין (א), רשאי המנהל לתת פרס למסור, אם ראה המנהל כי נסיבות המסירה דאז.
- (ג) המנהל רשאי לדרוש בכתב מאת מחזיק בעתידות דימסור לו את העתידות לתקופה מוגבלת ולא תעלה על 90 יום למסרה בדיקה או לכל צורך אחר.
- ויחזיר על זכויות המדינה 5. המנהל רשאי לוותר בכתב על בעלות המדינה בעתידות, ומדעיה כן תחול העתידות להיות נכס המדינה.
- פרק ג' - מוזיאונים
- מיקום המנהל 6. כל מוזיאון נתון למיקומו של המנהל.
- רציון למוזיאון 7. (א) לא יפתח אדם מוזיאון ולא ינהלו אלא לאחר מקיבל רציון לכך מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.
- (ב) בכואו להכריע בעקדה לרציון, יתן המנהל את דעתו, בין האר, לענינים הבאים:
- (1) הכוונות המקצועי של מנהל המוזיאון וחבר עובדיו;
 - (2) מסירתו, סיווג, דימור, מיקומו והצגתו של העתידות במוזיאון;
 - (3) קיטלוג העתידות במוזיאון;
 - (4) חוכניה המוזיאון לעתיד;
 - (5) מיקום המוזיאון ויחסי הגומלין שלו עם מוזיאונים אחרים בארץ.

- ביטול רציון 8. (א) לא קיים בעל המוזיאון או מנהלו הוראה מהוראות חוק זה או החקנות לפיו או חנאי מתנאי הרציון, רצאי המנהל, בהודעה בכתב, לדרור ממנו לחקן את הדבר חוך הזמן היקבע המנהל.
- (ב) לא מילא בעל המוזיאון או מנהלו אחרי הדרישה חוך הזמן האמור, רצאי המנהל לבטל או להתלות את רציון המוזיאון.
- ערר 9. מי שנפגע על ידי סירוב המנהל לתת רציון לפי פרק זה או על ידי ביטולו או התלייתו לפי סעיף 8(ב), רצאי לערור על כך לועדה הערר.
- הוצאת עתירה מרשות מוזיאון 10. (א) רצה בעל מוזיאון או מנהלו למכור עתירה במוזיאון, להעבירה בדרך אחרת או לחסל את אוסף העתיקות במוזיאון, יודיע על כך מראש למנהל. (ב) חוך 21 יום מיום קבלת ההודעה, רצאי המנהל לדרור כי העתירה או האוסף יימכרו או יועברו למדינה, הכל לפי הענין.
- (ג) לא הגיעו המנהל ובעל המוזיאון לידי הסכם בדבר התמורה לחסולם בעד העתירה או האוסף, יכריע בדבר בית המשפט.
- מוזיאון זה"ל 10א. הוראות פרק זה יחולו על מוזיאון בבעלות צבא הגנה לישראל לגבי עתיקות כמשמעותן בפסקאות (1) ו- (3) בלבד להגדרה.
- פרק ד' - אספני עתיקות
- הודעה למנהל 11. (א) כל אספן חייב למסור למנהל פרטים הנוגעים לעתיקות בידי ולציין, במידת האפשר, את מקורן. (ב) הפרטים חיימכרו למנהל ייקבעו בחקנות.
- עתירה בעלת חשיבות מדעית מיוחדת 12. (א) המנהל רצאי, בהודעה בכתב לאספן, לשקוע כי עתירה בידי אספן היא בעלת חשיבות מדעית מיוחדת (להלן - עתירה מיוחדת). (ב) אספן, הידו עתירה מיוחדת, ואחר קיבל הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב למסור למנהל לפי דרישתו את הפרטים הנוספים הנוגעים לה חייקבעו בחקנות ולהרשות למנהל או למי דהמנהל הסמיכו לכך בכתב לצלם את העתירה ולערוך ממנה חרטימים. (ג) המנהל ינהל רישום כל עתיקות מיוחדות וכל החרטים הנוספים, התצלומים והחרטימים הנחקבלו או נעשו לפי סעיף קטן (ב); הפרטים, התצלומים והחרטימים יהיו מחוברים לעיון האיבור כפי הייקבע בחקנות.
- ערר 13. אספן הרואה את עצמו נפגע על ידי קביעת המנהל לפי סעיף 12(א) רצאי לערור על כך לועדה הערר.

- העברת עתיקה מיוחדת 14. (א) רצה אספן למכור עתיקה מיוחדת או להעבירה בדרך אחרת, יודיע על כך מראש למנהל.
- (ב) תוך 21 יום מיום קבלת ההודעה, ראשי המנהל לדרוש כי העתיקה הימכר או הועבר למדינה; החיטה העטקה למערכת עתיקות טלמה, ראשי המנהל לדרוש כאמור רק לגבי המערכת בחלמותה, הכל לפי הענין.
- (ג) לא הגיעו המנהל והאספן לירי הסטט בדבר התמורה שתהולס בעד העתיקה או בדבר היות העתיקה חלק בלתי נפרד ממערכת עתיקות טלמה, יכריע בדבר בית המשפט.

פרק ה' - חפירות

- הגדרות 15. בפרק זה -
- "חפירה" - לרבות חפירה נסיון וחפירות עתיקות שלא בדרך חפירה ארכיאולוגית; "קרקע" - בין של החופר ובין של אדם אחר ולרבות קרקע המכוסה מים.
- רשיון חפירה 16. (א) לא יחפור אדם לגילוי עתיקות אלא לאחר שקיבל רשיון לכך מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.
- (ב) בבואו להכריע בבקשה לרשיון, יוועץ המנהל במועצה ויתן את דעתו, בין השאר, ליכולת המדעית והכספית של הבקשה.
- (ג) ברשיון יוגדר היסוד שבו ניתן לחפור לגילוי עתיקות.
- זכויות כניסה 17. (א) אין במתן רשיון בלבד כדי להעניק לבעלו זכות כניסה לקרקע שבחפירות הזולת.
- (ב) לא ייכנס אדם למקרקעין שלגביהם ניתן רשיון חפירה אלא אם הוא מחזיק באותם מקרקעין או להורגה על ידי המחזיק לכך בכפוף לכל הסכם עם בעל הרשיון.
- (ג) בעת ביצוע החפירה לא יצלם אדם, זולת המנהל או מי שהמנהל הסמיך לכך, לא יצייר, לא ירשום ולא יעתיק בצורה אחרת את החפירות או העתיקות שנתגלו בחפירה, אלא ברשות בעל הרשיון.
- אמצעי בטיחות 18. (א) בעל רשיון ינקוט - הן בזמן ביצוע החפירה והן לאחר מכן - בכל האמצעים הדרושים -
- (1) להבטיח את חלות העובדים והמבקרים במקום החפירה ולדאוג לבידורו;
 - (2) להסיר על מקום החפירה ועל העתיקות שנתגלו בה;
 - (3) למנוע כל נזק או מטרד לנכסים הסמוכים,

(ב) לא מילא בעל רציון אחרי הוראות סעיף קטן (א), רצאי המנהל, בנוסף לאמור בסעיף 20 ולאחר זנתן התראה בכתב לבעל הרציון, לנקוט במקומו באמצעים הדרושים ולגבות ממנו את הוצאות ביצועם,

פרטים ופרסומים הנוגעים לחפירה 19. (א) במועדים הנקבעו לכך על ידי המנהל ולתחנות אחת לדנה מיום התחלת החפירה, ימסור בעל הרציון למנהל -

- (1) דין והסבון הנתי מפורט בכל האפודר על החפירה, כולל תרומים חכניות ותצלומים של העבודות שבוצעו;
 - (2) פרטים בדבר העתיקות הנתגלו בחפירה;
 - (3) זכות בלעדית לפרסום החפירות המורה לבעל רציון עיר ימים מסיום החפירה.
- (ב) בעל הרציון יוציא לאור תוך חמשה ימים מיום סיום החפירה, פרסום כדעי מתאים בדבר החפירה, ממציאה והוצאותיה, וימסור ימי עותקים ממנו למנהל.

(ג) בעל רציון שלא קיים הוראות סעיף קטן (ב) רצאי המנהל שלא לתת לו רציון נוסף לחפירה עד אשר יעיה כן.

בי ורציון 20. לא מילא בעל רציון אחרי הוראה מהוראות חוק זה או החקנות לחיו או הנאי מתנאי הרציון, רצאי המנהל לבטל את הרציון, להחלותו או להחנות אותו בקיום תנאים נוספים.

21. מי טרואה את עצמו נמגע על ידי סירוב המנהל לתת רציון לפי פרק זה או על ידי ביטולו, התליתו או התנאותו בקיום תנאים נוספים, רצאי לערור על כך לועדת הערר.

22. המנהל רצאי להגיע לידי הסכם עם בעל רציון, בין לפני מתן הרציון ובין לאחר מכן, בדבר ויתור על זכויות המדינה בעתיקות הנתגלו בחפירה וכדבר חלוקת העתיקות בין המדינה ובין בעל הרציון.

פרק ו' - הוצאת עתיקות מירדן

חובת יו 23. (א) לא ימכור ולא ימסור אדם עתיקה לפי יאנינו חומב ישראל אלא אח יח בידי המוכר או המוסר, רציון על כך מאח המנהל; הרציון יכול שיינתן לעתיקה מסוימת או לסוג של עתיקות.

(ב) היות השדה חומב ישראל חוכב בתעודת זהות או בדרכון.

עתיקה בעלת ערך לאומי 24. (א) המנהל רצאי, בהודעה בכתב לבעל עתיקה או למחזיק בה, לקבוע כי לעתיקה יש ערך לאומי.

(ב) רצה בעל עתיקה יחיד לה ערך לאומי או המחזיק בה למכור אותה או להעבירה בדרך אחרת, יודיע למנהל לפני עשותו כן וימסור לו את דמו ומעצו של הבעל או המחזיק החדר.

(ג) על אף האמור בסעיף 23, לא חוצא מירדאל עתיקה בעלת ערך לאומי בלי אישור החדר.

ע ר ר 25. מי שרואה את עצמו נפגע על ידי סירוב המנהל לתת רשיון לפי סעיף 23 או על ידי קביעת המנהל לפי סעיף 24(א), רשאי לערור על כך בפני ועדת ערר.

פרק ז' - אחרים היסטוריים

אחרים 26. (א) המנהל רשאי להודיע ברשומות כי מקום פלוני הוא אתר היסטורי.

(ב) הודיע המנהל כאמור, ידאג לכך כי תירשם הערה בתנכסי המקרקעים שהמקום הוא אתר היסטורי וכי הודעה תימסר לבעלים ולמחזיקים של אותו מקום אם זהותם או מענם ידועים לו.

(ג) הודעה על פרסום מקום פלוני באתר היסטורי, תימסר לוועדה המחוזית לתיכנון ולבניה.

זיסור פעולות באתר 27. (א) באתר היסטורי שניתנה עליו הודעה לפי סעיף 26, לא יעשה אדם ולא ירשה לעשות אחד מאלה אלא לאחר שקיבל רשיון לכך מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.

- (1) בניה, חציבה או נטיעת עצים;
- (2) חפירה, או חריטה לעומק של יותר מחצי מטר;
- (3) הנווט עפר או פסולה, לרבות הנחתם בנכס הגובל את האתר ההיסטורי;
- (4) הינוי, תיקון או הוספות בעתיקה הנמצאת באתר ההיסטורי;
- (5) פירוק העתיקה או הסרת חלק ממנה;
- (6) כחיבה, חריטה או צביעה;
- (7) הקמה בנינים או קירות הגובלים עם אתר היסטורי;
- (8) כל מעולה אחרת שקבע המנהל לגבי אתר היסטורי פלוני;

(ב) הודעה בדבר קביעת מעולה לפי פסקה (8) לסעיף קטן (א) תפורסם ברשומות.

(ג) הוראות פסקאות (4) ו-(7) לסעיף קטן (א) לא יחולו על אתר היסטורי המוקדש לצורך דתי או מקודש לתכלית דתית והוא קנינו של מוסד דתי, אולם האחראי למוסד יתן למנהל הודעה מראש על מעולות כאמור בפסקאות אלה.

ע ר ר 28. מי שנפגע על ידי סירוב המנהל לתת רשיון לפי סעיף 27, רשאי לערור על כך בפני ועדת הערר. הגות הערר לא תימסר עילה לביטול הזיסור.

המירח חוק 29. אין בהוראות חוק זה מידום מתן היתר כנדרש בחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965.

החזרה
אחר
היסטורי
למצבו
הקודם

30. אדם נעשה ללא רציון או בניגוד להנאיו מעולה מן הפעולות המפורשות בסעיף 27, חייב להחזיר את האחר ההיסטורי או העתיקה הנכבדת בו למצבו הקודם, לפי הוראות המנהל ואם לא עשה כן רצאי המנהל, לאחר ינתן לאותו אדם התראה בכתב, לנקוט במקומו בכל האמצעים הדרושים כדי להחזיר את האחר או העתיקה למצב הקודם ולגבות מאותו אדם את ההוצאות להוציאו לכך.

הפסקת
פעולות
לאחר
גילוי
עתיקה
באקראי

31. (א) עתה אדם עובדות בקרקע וגילה בה עתיקה, יודיע על כך למנהל כאמור בסעיף 3 ויפסיק את העבודות עד תום 15 יום מיום מסירת ההודעה אלא אם כן קיבל תוך זמן זה רשות מאת המנהל להמשיך בעבודה.

(ב) תוך 15 יום מיום מסירת ההודעה כאמור, רצאי המנהל בהודעה בכתב לבעל הקרקע ולמחזיק בה לקבוע תנאים להמשיך העבודות או להורות על הפסקתן כליל.

פיצויים

32. (א) מי שמסר הודעה למנהל לפי סעיף 31(א), ונפגע על ידי שימוש המנהל בסמכויותיו לפי סעיף 31(ב) זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו.

(ב) דרישה לפיצויים תוגש למנהל בדרך ובמועד הנקבעו בתקנות.

(ג) לא נתקבלה דרישת הנפגע, כולה או מקצתה, יכריע בדבר בית המספט.

פרק ה' - פיקוח עתיקות

רציון
סוחר

33. (א) לא יעסוק אדם במסחר עתיקות אלא לאחר שקיבל רציון לכך מאת המנהל ובהתאם להנאיו.

(ב) לא יונתן רציון לפי סעיף זה אלא לאדם העיקר עיסוקו הוא במסחר בעתיקות.

(ג) בבואו להכריע בבקשה לרציון לפי סעיף זה יתן המנהל את דעתו, בין השאר, לידע ולהכשרה המדעיים של המבקש.

(ד) המציג רציון יחב תוקמו יוראית בעבירה.

(ה) בעל עסק יבררנותו לפחות כלוריה ממציאית מהמנהל איחר בכתב יתם עתיקות, רואים אותו שהוא סוחר בעתיקות, זולת אם הוכיח שאין הוא סוחר בהם.

מקום
עיסוקו
של
סוחר

34. רציון לפי סעיף 33 יהיה תקף רק לגבי מקום העסק המפורס בו ויוצג יום במקום בולט.

35. ביטול רישיון המנהל רשאי לבטל רישיון לצמיחה או לחקוקה דקבע, אם בעלו הורשע בעבירה לפי חוק זה או החקוקה לפיו או בעבירה ידועה קלון.
36. ערר מי שנמסע על ידי מירוב המנהל לתת רישיון לפי חוק זה או על ידי ביטולו, רשאי לערור על כך בפני ועדה הערר.
37. מהימנות העתיקה סוחר עתיקות המוכר עתיקה רואית אותו כמי שמוען כי לפי מיטב ידיעתו העתיקה היא אמירה.
38. ניהול פנקסים (א) סוחר עתיקות ינהל רשימת מצאי בדרך האמורה בתקנות. (ב) סוחר האריגנו כמלא אחרי הוראות סעיף זה, יאחסן בעבירה.

פרק ט' - הפקעות

39. הסמכות להפקיע הדר רשאי להפקיע על פי חוק זה -
- (1) אתר היסטורי הפקעתו דרושה, לדעתו, לצרכי היסוד או מחקר;
 - (2) כל קרקע הפקעתה דרושה, לדעתו, כדי לאפשר בה הפירה.
- סעיף זה לא יחול על אתר המסמס לצורך דמי או מוקדם לתכלית דתית והוא קנינו כל מוסד דתי.
40. ביצוע ההפקעה חבוצע על פי פקודת הקרקעות (רישית לצרכי ציבור), 1943, ולענין זה יהיו לדר כל המכונות והתפקידים של הממלה לפי הפקודה האמורה, בסיגויים ובתיאומים הדורשים לפי הענין.

פרק י' - עבירות ועונשין

41. עונשין (א) העובר על הוראה מהוראות סעיפים 3, 16(א), 18(א), 24(ב), 27, 31, 33, או 44 - דינו מאסר שנתיים או קנס - 30,000 ל"י.
- (ב) העובר על כל הוראה אחרת מהוראות חוק זה, דינו - מאסר שנה או קנס - 30,000 ל"י או יוני העונשים כאחד.
- (ג) הפוגע בזדון בעתיקה או באתר היסטורי או המסחית מניהם בצורה אחרת כלשהי, בין על ידי שביעה, חריטה או בדרך אחרת, דינו - מאסר כלול חנים.

מועצה ארכיאולוגית 42. (א) הודו ימנה מועצה לארכיאולוגיה ויקבע בתקנות את הרכבה, תקופת כהונתה וסדרי הדיון והעבודה שלה.

(ב) המועצה חייג לר ולמנהל בעניני ארכיאולוגיה ועתיקות, אשר יובאו לפניו על ידיהם וחמלא את התסקידים המוטלים עליה לפי חוק זה.

(ג) המועצה רשאית לאצול ממכירותיה לועדות-מסנה מבין חבריה.

- ועדה ערר
43. (א) חוק ליד המועצה הארכיאולוגית ועדת ערר המורכבת מחמישה אנשים חברי המועצה ייתמנו על ידי המועצה וחופס או מי ימכור להיות חופס, ייתמנה על ידי הר המלפסים ודיכחן כיושב ראש הועדה.
- (ב) ועדת הערר תחליט בערריו למי חוק זה והיא רשאית לתת כל החלטה שהמנהל היה רשאי לחיתה.
- (ג) ועדת ערר רשאית לגבות עדויות ולקח שותן החלטותיה ולקח כן יהיו לה הסמכויות המוקנות לוועדת הקירה כמלמעותה בחוק ועדות הקירה תכ"ט-1968.
- הענק העתיקה ועתיקה מורכבת
44. (א) לא יעלה אדם הענק מעתיקה ולא ימכור הענק או חיקוי ולא יציגו למכירה כאמור מבלי לסמן עליו, בדרך החיקוב הענקות, כי המוצג אינו עתיקה אמיתית.
- (ב) לא ימכור אדם עתיקה המורכבת - עם תולדות או תוספות או בלעדיהן - מחלקים של עתיקות חונות, בלא לסמן זאת.
- העודה המנהל ראה לכאורה
45. העודה המנהל כי קרקע פלונית מכילה עתיקות או קבורה עם מאורע היסטורי או כי נכס פלוני הוא עתיקה תהיה ראה לכאורה לכך.
- סמכויות כניסה ובדיקה
46. המנהל או מי יהוסמך על ידיו לכך בכתב רשאים להיכנס בכל עת סבירה -
- (1) לכל בנין או קרקע כדי לבדוק אם קיימו את הוראות חוק זה, התקנות לפיו וההנאית של כל רשיון הנתיחן לפי חוק זה;
- (2) לכל השטח שבו מתנהלת חפירה כדי לוודא אם קיימו הוראות חוק זה, התקנות לפיו והנאי רשיון החפירה וכן כדי לבדוק כל עתיקה שנחגלה בה ולעשות מכנה רשימות, חצלומים, יצירות, דפוסות והענקות אחרים.
- מקומות מוסדרים
47. (א) בסעיף זה, "מקום מוסדר" -
- (1) קרקע או בנין שבחזקת האגף;
- (2) מוזיאון;
- (3) אתר היסטורי.
- (ב) דומר או אדם אחר הורשה לכך בכתב על ידי המנהל רשאי להרחיק ממקום מוסדר כל אדם העובר חס על הוראות חוק זה או התקנות לפיו.
- (ג) הסר רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר הסדרת הביקור במקומות מוסדרים, כולם או מקצתם והתנהגות המבקרים בהם, קביעת דמי כניסה להם, הגנתם והגנת העתיקות, האבירות והרהיטים בהם.
- הגבלות בסחון
48. על אף האמור בחוק זה, לא יכנס אדם למקרקעים המוחזקים בידי צבא הגנה לישראל או בידי הלוחה אחרת של מערכת הבטחון, אלא באיחור מוקדם של מי ידור הכסחון הסמיכו לכך.

49. חוק זה בא להוסיף על חובות ההוטלו וסמכויות שהוענקו בחוקים אחרים למירת חוקף ולא לגרוע מהם.
50. (א) המנהל רשאי לאצול לאחר את סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן.
(ב) הודעה בדבר אצילת סמכויות המנהל תפורסם ברשומות.
- (ג) הודעה כזו לחתה למנהל לפי הוראת חוק זה יכולה להינתן לאדם שהמנהל הרשה לכך.
51. חוק זה מחייב א גם את המדינה.
- 51א. (א) בסטח צבאי יחולו ההסדרים הבאים:
(1) לא תיעשה פעולה ע"י המנהל או ממעמו אלא בהסכמת דר הבטחון;
(2) גורח צבאי לא יספל בעתיקה אלא באיחור המנהל;
(ב) לענין טעיף זה - רשח צבאי - מקרקעין בידי צה"ל או בידי שלוחה אחרת חל מערכת הבטחון, שאישר אותה דר הבטחון, לרבות שטח הממש לאימונים צבאיים.
52. (א) הדר ממונה על ביצוע חוק זה והוא ר אי להחקין חקנות בכל הנוגע לביצוע, לרבות גביית אגרות בעד רסיונות הניחנים לפי חוק זה.
(ב) דר הטופטים רשאי להחקין סדרי דין להליכים לפי חוק זה בועדת הערר.
53. הדר רשאי בהתיעצות עם הסועצה לקבוע בצו כי הוראות חוק זה והחקנות לפיו, כולן או מקצתן, לא יחולו על סוגי עתיקות, מוזיאונים, אוספים חפירות ואחרים היסטוריים היוגדרו בצו.
54. ביטולים -
(1) פקודת העתיקות, 1929;
(2) פקודת העתיקות (חצרים), 1935.

הוראות מעבר 55. (א) רכיון נניחן לפי פקודת העתיקות וזהו בחוק ערב תחילתו של חוק זה, רואים אותו כאילו ניהן לפי חוק זה.

(ב) הרשימות של אתרים היסטוריים שפורסמו לפי פקודת העתיקות וזהו בחוק ערב תחילתו של חוק זה, רואים אותן כאילו פורסמו לפי סעיף 26 לחוק זה.

(ג) הוראת סעיף 7 החול על המוזיאונים והיו קיימים ערב תחילתו של חוק זה מהיום יקבע לכך היר בצו.

(ד) הזכויות והחובות והיו קיימות ערב תחילתו של חוק זה, יחול עליהם הדין הקודם.

מס' 205
2.4/8

מ"ר שרון
כ"ח
מ"ר שרון
מ"ר שרון
מ"ר שרון

עונש מוות למחבלים

ביום 22 במאי 1974 הועלו בכנסת שתי הצעות לסדר היום, האחת של חה"כ יהודה טערי על הנושא: הפעלת עונש מוות למחבלים מרצחים, והאחרת של חה"כ יצחק שמיר על הנושא: ביטול הוראת הממשלה שניתנה לפרקליטים שלא לתבוע עונש מוות במקרים שבהם החוק מאפשר הטלת עונש זה.

על דעת ראש הממשלה דאז, הודעתי בתשובתי מעל במת הכנסת כי הנושא יידון בקרוב בממשלה. על-פי הצעתי הועברו ההצעות לסדר היום לוועדת החוקה, חוק ומשפט.

בקסתי מיושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט להשתתף את הדיון בוועדה עד לאחר שהממשלה תקבל את עמדתה.

מושב על-ידי שר המשפטים

להלן החלטה מס. 32 של הממשלה מיום כ"ה בתשרי תשכ"ח (29.10.67) בענין עונש מוות:

עונש מוות 22.

מ ח ל י מ - עד לקבלת החלטה חדשה - להורות ליועץ המשפטי לממשלה ולפרקליט הצבאי הראשי, כי הפרקליטות והתובעים הצבאיים המופיעים בבתי משפט ובבתי דין צבאיים יודיעו בקשר לבזרז הדיון, שאינם דורשים הטלת עונש מוות על הנדונים.

מצורפים בזה דברי שר המשפטים בכנסת ביום 22.5.74 בתשובה להצעות לפקד היום בענין.

נספח 15

110

כ"ח בסיון תשל"ד
12 ביוני 1974

תשובת שר המשפטים בכנסת כיום 22.5.74 על הצעות לסדר
יום בענן עונש מוות למחבלים

שר המשפטים ח.י. צדוק:

אדוני היושב-ראש, כנסת בכבדה,
אם יש ענין אחד שבו מאוחדים כל חלקי
הציבור בישראל, כל חלקי הבית הזה, הרי הוא רצוננו הנחרץ להילחם
במחבלים בכל הדרכים העוסדות לרשותנו ולהגן בפני פעולותיהם
ומזימותיהם הרצחניות על המדינה ועל כל אדם בישראל.

מתוך גישה זו, שהיא משותפת לכולנו,
עלינו לדון גם בשאלת הסלת עונש מוות על מחבלים.
אפתח בהיאור המצב החוקי הקיים.

הכנסת ביטלה עונש מוות על רצח בשנת
1954 וקבעה מאסר עולם כעונש בלעדי על רצח. אין היום חוקים בישראל
המחייבים עונש מוות כעונש בלעדי. יש חוקים המאפשרים הסלת עונש
מוות כעונש מקסימלי. לפי חוק לעשיית דין בגנאים ובעוזריהם,
תש"י-1950, נקבע עונש מוות כעונש מקסימלי על רצח של בני-אדם
נרדפים בתקופת השואה. לפי חוק זה נדון אייכמן והוצאתו להורג
היתה המקרה היחיד של ביצוע גזר דין מוות בישראל מאז הקמתה.
עונש מוות נקבע כעונש מקסימלי על
הפשע של השמדת עם, לפי חוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת
עם, תש"י-1950.

חוק דיני העונשין (בסחון המדינה, יחסי
חוץ וטודות רשמיים) תש"ז-1957 מאפשר הסלת עונש מוות כעונש מקסימלי
בשל עבירות בגידה המוגדרות באותו חוק. אבל על-פי סעיף 6 אין
בית-המשפט יכול להטיל עונש מוות אלא אם העבירה נעברה בתקופה
שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות על-ידי ישראל או נגדה.

לפי סעיף 43 לחוק השיפוט הצבאי
מוסמך בית-דין צבאי להטיל עונש מוות על בדיקה, אבל רק אם נעברה
העבירה בתקופת לחימה.

מ"ט - 22.5.74
ית לסדר-היום
צדוק

לפי תקנה 58 לתקנות ההגנה (שעת חירום)

מסנת 1945, ניתן להסיל עונש מוות כעונש מקסימלי על עבירות ביחס לכלי יריה, חומרי נפץ וכיוצא באלה. הסמכות לשפוט על עבירות אלה ולהסיל את העונש המקסימלי הוא בידי בתי-המשפט הצבאיים. לפי חוק שנתקבל בכנסת, פסק-הדין ניתן לערעור בפני בית-הדין הצבאי לערעורים. פסק-הדין מעון אישור הרמטכ"ל.

אדוני היושב-ראש, אחרי מלחמת ששת הימים, העתקנו את המדיניות העונשית שלנו לשטחים המוחזקים על-ידי צה"ל, וביטלנו את עונש המוות על רצח, תוך קביעת מאסר עולם כעונש בלעדי על רצח.

אחרי-כן - שא.

בצו בדבר הוראות בסחון, שהוא קובץ
הדינים הבסחוניים בשטחים המוחזרים נאמר בסעיף 51: (א) הצורם בכוונה
למותו של אחר או מבצע מעשה חבלה במתקן של צה"ל, דינו מוות או עונש
אחר, כפי שיורה בית המשפט. (ב) לא יסיל בית המשפט עונש מוות על
נאשם שבילו, בעת ביצוע העבירה, לקטה מגיל 18.

ולפי הוראה של סעיף 47 לאותו צו: "לא
יוטל על הנאשם בבית משפט צבאי גזר-דין מוות, אלא אם היו לפחות שניים
משופטיו קצינים בעלי הכשרה משפטית וגזר הדין ניתן פה אחד."

ביום 29 באוקטובר 1967 החליטה הממשלה
את ההחלטה הבאה: "מחליטים, עד לקבלת החלטה חדשה, להורות ליועץ
המשפטי לממשלה ולמפקלים הצבאי הראשי, כי הפרקליטים והחובעים הצבאיים
המופיעים בבתי משפט ובבתי דין צבאיים יודיעו בקשר לגזרי הדין שאינם
דורשים הסלת עונש מוות על הנדונים".

נקודת המוצא של הממשלה הייתה שאין משנים
את החוק הקיים, והיינו - אין משנים את האפשרות המשפטית להטיל את
העונש ואת הסמכות של בתי המשפט להטיל אותו, אלא קובעים רק הנחית
מדיניות לתביעה הכללית.

הגבלה משפטית נקבעה רק בשטחים המוחזקים
בענין הדרכה בית המשפט שהוא בלבד מוסמך להטיל את העונש והוא בית
המשפט שבהדרכו שני שופטים משפטיים.

המסכים שהניעו את הממשלה להחליט את
ההחלטה הזאת הם בעיקרם אלה: הדעה הייתה שביצוע גזרי דין מוות לא
תהיה לו השפעה מרתיעה כלפי מחבלים אלא עלולה להיות להם השפעה הפוכה.
דעה הייתה שביצוע גזרי דין מוות עלול לצמצם את זכויותם של מחבלים
להכנס, בעוד שהימנעות מביצוע גזרי דין מוות עשויה לחסוך חיי לוחמים
שלנו. אחש היה שביצוע גזרי דין מוות יספק לארגוני החבלה דמויות
של מעוגים שישמשו להם "מופת חינוכי" כביכול. היה חשש שביצוע גזרי
דין מוות יגביר פעולות חטיפה של בני ערובה, בישראל ובהו"ל, בשעת
בירור משפטים של מחבלים שצפוי להם עונש מוות או כאשר הערעור נגד
גזר דין מוות נגד מחבל תלוי ועומד. והיה רצון שלא להכביר

על ידי ביצוע גזרי דין מוות על מערכת היחסים שלנו עם תושבי השטחים.

אלה היו הטעמים אשר הניעו בזמנו את הממשלה

להחליט את ההחלטה ובגלל הטעמים האלה הממשלה לא שינתה את מדיניותה

עד עכשיו.

הממשלה עומדת לקיים דיון בשאלת עונש המוות

למחבלים בעתיד הקרוב - כדי לבחון את המדיניות הזאת נוכח ההתפתחויות של התקופה האחרונה. אני רוצה לומר כבר עכשיו, אני שולל בתכלית השלילה את ההצעה המחוכמת כביכול, שהועלתה, אם כי לא היום, שבת-המשפט יסילו עונש מוות על מחבלים, אבל העונש לא יבוצע. והיה אם מחבלים יחספו בני-ערובה ישראלים, נזהיר אותם שאם לא ישחררו בני הערובה, נוציא להורג את המחבלים שנידונו למוות אצלנו; ואם לא ישעו לאזהרתנו - נבצע את גזר-הדין.

אני לא שוכנעתי ביעילותה של הדרך הזאת,

אבל גם אילו שוכנעתי שהיא עשויה להיות אפקטיבית, הייתי שולל אותה. הצעה זו אומרת, למעשה, שאדם יוצא להורג לא על מעשה שהוא עשה, ולא כדי להרתיע אחרים מעשות בעתיד מעשים דומים למעשה שהוא עשה, אלא בשל מעשים שיעשו אחרים אחרי שהוא נתפס ונדון.

לא נכון. הכוונה לקבל עונש מוות על מה שהוא עשה.

יהודה בן-מאיר :
(חזית דתית לאומית)

שר-המשפטים ח. י. צדוק: למעשה זה אומר שנחזיק מחבלים אלה בסך תקופה בלתי מוגבלת כבני-ערובה לשלומם של

ישראלים שייסחפו בעתיד על-ידי מחבלים ערביים. אילו הלכנו בדרך זאת, היינו עושים מעשה שאין ליישבו עם מדינת חוק ומשפט אף בתנאי חירום קיצוניים ביותר, והיינו יורדים לרמתם המוסרית של המחבלים.

אשר לביצוע עונש מוות נגד מחבלים - כעונש

עמדי אני בשאלה זו איננה עמדה עקרונית השוללת עונש מוות מטעמים הומניים בכל המקרים ובכל הנסיבות. אבל כשאנחנו באים לדון בשאלה זו, עלינו להיות מונחים לא על ידי הרצון העז, הסובן כשלעצמו, לתת פורקן לרגשי הזעם והסלידה המפעמים בלבנו, לא על ידי השאיפה לגמול להם ולנקום

ישיבה ס"ס - 22.5.74
הצעות לסדר-היום
ח.י. צדוק

- 98 -

שא

בהם, אלא על ידי שיקול דעת יסודי ומפוכח בדבר השפעתו האפשרית של
ביצוע עונש מוות על המלחמה הנחרצת שלנו נגד ארגוני הקירור הערבי
ועל הסערכות המדיניות הכבדות שאנו נתונים בהן.

כך חייבת הממשלה לשיקול את הדבר וכך אני
מציע שנשקול אותו כולנו. אני מציע להעביר את שתי ההצעות לוועדת
החוקה, חוק ומשפט.

לחבר-הכנסת תופיק טובי יש הצעה אחרת.
בבקשה.

היו"ר ס. בן-פורת:

אחרי כן - ת.טובי - שא

מוכירות הממשלה

1
20
11
11
11

ס ו ד י

ס ד ר ה י ו ם
לישיבה קיב/של"ד של הממשלה *

[Handwritten signature]

מס. הבספח השר המגיש

מס. הבספח	השר המגיש	ס ק י ר ת	א.
39	אוצר	תזכירי-הצעות חוק והצעות חוק מילווה חסכוני	ב.
38	דתות	מינוי שר כחבר בוועדת המיבוים לדיינים	ג.
31	משפטים	הצעת חוק קרו וולף, תשל"ד-1974 - המשך הדיון	ד.
36	ועדת שרים	הנפקת בולים בוטאי דיוקנאות של דוד בן-גוריון ז ל והרי ס. טדומן	ה.
33	משפטים	מיזוג ועדות שרים	ו.
34	שיכון	תיקון הצעת חוק המכר (דירות) (תיקון), תשל"ד-1974	ז.
35	אוצר	אישור אמנה בין ממלכת הולנד ובין מדינת ישראל בדבר מניעת מסי כפל והתחמקות ממס לגבי הכנסה והון	ח.
15	משפטים	עובש מות למחבלים - המשך הדיון	ט.
29+א	הסברה ותחבורה	סדרי עבודת הממשלה וועדות השרים	י.
14	משפטים	הצעת חוק בחירות לגופים ציבוריים (תיקון), של חה"כ יורם ארידור	יא.
20	תיירות	הסתייגות מהצעת חוק העתיקות	יב.

*
מועד הישיבה טרם נקבע.

מזכירות הממשלה

סדר

סדר היום
לישיבות קיב/טל"ד ו-קיד/טל"ד של הממשלה
יום ו', י"ד באב תשל"ד - 2.8.74
(בשעה 10:00, בלשכת ראש הממשלה בת"א)
יום א', ט"ז באב תשל"ד - 4.8.74

מס. הנספח השר המגיש

א. סקירת			
(בנק ארץ-ישראל בריטניה בע"מ - סקירת סר האוצר)			
אוצר	X		
ב. סדרי עבודת הממשלה וועדות השרים	29+א	הסברה ותחבורה	
ג. עובט מנות למחבלים - המשך הדיון	15	משפטים	
ד. תזכירי-הצעות חוק והצעות חוק מילווה חסכון	39	אוצר	
ה. הצעת חוק קרן וולף, תשל"ד-1974 - המשך הדיון	31	משפטים	
ו. אישור אמנה בין ממלכת הולנד ובין מדינת ישראל בדבר מניעת מסי כפל והתחמקות ממס לגבי הכנסה והון	35	אוצר	
ז. מיזוג ועדות שרים	33	משפטים	
ח. מינוי שר כחבר בוועדת המינויים לדיינים	38	דתות	
ט. הפחתות בחקציבי הממשלה בהתאם להחלטת הממשלה בענין המדיניות הכלכלית		אוצר	
י. מינויים בשירות החוץ		חוץ	
יא. החלת דין רציפות הדיון על הצעת חוק הנוטריונים, תשכ"ט-1959	40	משפטים	
יב. הנפקת בולים בנשיא דיוקנאות של דוד בן-גוריון ז"ל והרי"ט. טרומן	36	ועדת שרים	
יג. תיקון הצעת חוק המכר (דירות) (תיקון), תשל"ד-1974	34	שיכון	
יד. הצעת חוק בחירות לגופים ציבוריים (תיקון), של חה"כ יורם ארידור	14	משפטים	
טו. הסתייגות מהצעת חוק העתיקות	20	תיירות	